

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-79-25

Druk nr 1374

Warszawa, 13 czerwca 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt ma charakter deregulacyjny.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Cyfryzacji.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:
„¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) (Dz. Urz. UE L 2024/903 z 22.03.2024).”;
- 2) w art. 1:
 - a) uchyla się pkt 1,
 - b) dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:
„1a) funkcjonowania Architektury Informacyjnej Państwa,
1b) funkcjonowania repozytorium interoperacyjności,”
 - c) pkt 2–6 otrzymują brzmienie:
„2) zapewniania warunków sprawnego funkcjonowania oraz współdziałania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych – w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji, w tym wynikających z:
 - a) Krajowych Ram Interoperacyjności,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej oraz ustawę z dnia 29 kwietnia 2016 r. o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań dotyczących informatyzacji w zakresie działów administracji rządowej budżet i finanse publiczne.

²⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) (Dz. Urz. UE L 2024/903 z 22.03.2024).

- b) minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi,
- c) minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych,
- 3) dostosowywania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi – w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji,
- 4) dostosowywania rejestrów publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych – w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji,
- 5) kontroli realizacji przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz rejestrów publicznych,
- 6) wymiany danych między podmiotami publicznymi a podmiotami niebędącymi podmiotami publicznymi,”
- d) po pkt 9c dodaje się przecinek i dodaje się pkt 9d i 9e w brzmieniu:
 - „9d) funkcjonowania Komitetu do spraw Cyfryzacji,
 - 9e) inwentaryzacji systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych”;
- 3) w art. 2:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Przepisy ustawy stosuje się do podmiotów publicznych:
 - 1) jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, 1572, 1717, 1756 i 1907 oraz z 2025 r. poz. 39);
 - 2) innych niż określone w pkt 1 państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej;
 - 3) innych niż określone w pkt 1 osób prawnych utworzonych w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru

przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot:

- a) finansują te osoby prawne w ponad 50 % lub
 - b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub
 - c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub
 - d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego;
- 4) związków podmiotów, o których mowa w pkt 1–3;
 - 5) instytutów badawczych, Centrum Łukasiewicz oraz instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz;
 - 6) uczelni niepublicznych;
 - 7) federacji podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Przepisy art. 12k ust. 3–5, art. 12l, art. 12n, art. 13–15, art. 15a, art. 17a, art. 19c, art. 19d, art. 20a, art. 20e, art. 20gb, art. 20gc, art. 20m, art. 20n, art. 20q, art. 20r oraz art. 21–24 stosuje się również do podmiotu innego niż podmiot publiczny, realizującego zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia tych zadań lub ich zlecenia przez podmiot publiczny.”,
- c) uchyla się ust. 2,
- d) w ust. 3:
- skreśla się wyrazy „przedsiębiorstw państwowych, spółek handlowych”,
 - wyraz „informacji” zastępuje się wyrazem „danych”,
- e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Przepisów art. 25, art. 25a i art. 28 nie stosuje się do instytutów badawczych, Centrum Łukasiewicz, instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, uczelni, federacji podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki, Polskiej Akademii Nauk i tworzonych przez nią jednostek organizacyjnych, Polskiej Komisji Akredytacyjnej, Rady Doskonałości Naukowej, Rzecznika Praw Obywatelskich, Trybunału Konstytucyjnego, Sądu Najwyższego, sądów administracyjnych, Najwyższej Izby Kontroli, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Krajowego Biura Wyborczego, Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Prezesa Urzędu Ochrony Danych

Osobowych, Komisji Nadzoru Finansowego oraz Generalnego Inspektora Informacji Finansowej.”;

4) w art. 3:

a) pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) rejestr publiczny – uporządkowany zbiór danych służący do realizacji zadań publicznych, prowadzony na podstawie przepisów ustawowych przez podmiot realizujący zadania publiczne;

6) przedsięwzięcie informatyczne o publicznym zastosowaniu – zespół działań organizacyjnych i technicznych służących do realizacji zadań publicznych za pomocą środków komunikacji elektronicznej i obejmujących co najmniej jedno z następujących działań:

- a) budowę systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadania publicznego, w tym umożliwiającego wymianę danych z podmiotami publicznymi,
- b) utworzenie rejestru publicznego,
- c) udostępnianie w postaci elektronicznej zasobu informacyjnego podmiotu publicznego,
- d) wdrożenie usługi służącej realizacji zadań publicznych,
- e) budowę infrastruktury teleinformatycznej, w tym telekomunikacyjnej,
- f) rozszerzenie zakresu, zmianę funkcjonalności lub zmianę technologiczną produktów działań, o których mowa w lit. a–e,
- g) utrzymanie produktów działań, o których mowa w lit. a–e,
- h) wsparcie rozwoju społeczeństwa informacyjnego;”

b) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) założenia przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu – ogólny plan przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu, zawierający w szczególności informacje o:

- a) zakresie przedsięwzięcia, w tym produktach działań przedsięwzięcia,
- b) harmonogramie realizacji przedsięwzięcia,
- c) kosztach przedsięwzięcia i planowanych źródłach finansowania,
- d) uwarunkowaniach i otoczeniu związanych z realizacją przedsięwzięcia,
- e) ryzyku związanym z realizacją przedsięwzięcia,

- f) sposobie, kosztach i ryzyku związanych z utrzymaniem produktów działań przedsięwzięcia.”,
- c) uchyla się pkt 7 i 8,
- d) pkt 9 i 10 otrzymują brzmienie:
 - „9) minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi – zespół wymagań, których spełnienie przez system teleinformatyczny używany do realizacji zadań publicznych umożliwia wymianę danych z innymi systemami teleinformatycznymi używanymi do realizacji zadań publicznych oraz zapewnia dostęp do danych udostępnianych za pomocą tego systemu;
 - 10) minimalne wymagania dla rejestrów publicznych – zespół wymagań służących zapewnianiu spójności prowadzenia rejestrów publicznych, a także zapewnianiu wiarygodności, jednoznaczności, aktualności, kompletności i dostępności danych gromadzonych w tych rejestrach;”,
- e) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:
 - „11a) interfejs programistyczny aplikacji – interfejs programistyczny aplikacji, o którym mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1524);”,
- f) pkt 18 otrzymuje brzmienie:
 - „18) interoperacyjność – zdolność podmiotów do współdziałania przez wymianę danych za pomocą środków komunikacji elektronicznej;”,
- g) pkt 21 otrzymuje brzmienie:
 - „21) Krajowe Ramy Interoperacyjności – zestaw wymagań organizacyjnych, semantycznych oraz technicznych dotyczących interoperacyjności;”,
- h) w pkt 27 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 28–32 w brzmieniu:
 - „28) model architektoniczny – odwzorowanie obiektów, w szczególności usług, procesów, systemów, danych oraz sposobów ich powiązania, identyfikujące kluczowe komponenty funkcjonalne, które zapewniają realizację zadań publicznych za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
 - 29) Architektura Informacyjna Państwa – metodę zarządzania informatyzacją państwa, realizującą cele strategii, o której mowa w art. 12aa, opartą na

modelach architektonicznych i obejmującą zasady podstawowe (pryncypia), standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne;

- 30) metadane – metadane, o których mowa w art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego;
- 31) środki Unii Europejskiej – środki, o których mowa w:
 - a) art. 5 ust. 3 pkt 1, 2, 4, 5 i 6 oraz art. 202 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,
 - b) art. 3b oraz art. 141l ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2025 r. poz. 198);
- 32) środki z innych źródeł zagranicznych – środki, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.”;

- 5) po art. 4b dodaje się art. 4c w brzmieniu:

„Art. 4c. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji jest właściwym organem odpowiedzialnym za stosowanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) (Dz. Urz. UE L 2024/903 z 22.03.2024), zwanego dalej „rozporządzeniem 2024/903”, oraz pojedynczym punktem kontaktowym, w rozumieniu art. 17 rozporządzenia 2024/903.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji wyznacza przedstawiciela w Radzie ds. Interoperacyjnej Europy, o której mowa w art. 15 rozporządzenia 2024/903, spośród osób zatrudnionych w urzędzie obsługującym tego ministra, które posiadają kompetencje i wiedzę z zakresu interoperacyjności transgranicznej, o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2024/903.

3. Do zadań ministra właściwego do spraw informatyzacji, o których mowa w ust. 1 i 2, przepisów art. 4a i art. 4b nie stosuje się.”;

- 6) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Strategia oraz pełnomocnicy do spraw informatyzacji”;

- 7) po art. 12a dodaje się art. 12aa–12ae w brzmieniu:

„Art. 12aa. 1. Rada Ministrów przyjmuje, w drodze uchwały, strategię dotyczącą informatyzacji państwa, zwaną dalej „strategią”.

2. Strategia określa:

- 1) aktualny stan informatyzacji państwa;
- 2) wizję informatyzacji państwa;
- 3) cele informatyzacji państwa;
- 4) środki i działania służące realizacji celów informatyzacji państwa;
- 5) sposoby i zasady współpracy podmiotów, których dotyczy informatyzacja państwa;
- 6) możliwości finansowania działań, o których mowa w pkt 4.

Art. 12ab. Strategia jest przyjmowana na okres dziesięcioletni.

Art. 12ac. 1. Członkowie Rady Ministrów realizują strategię.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji monitoruje realizację strategii.

Art. 12ad. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji we współpracy z innymi członkami Rady Ministrów dokonuje przeglądu strategii co 2 lata.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji sporządza sprawozdanie z przeglądu strategii i przedkłada je Radzie Ministrów w terminie 2 miesięcy od dnia zakończenia przeglądu.

Art. 12ae. 1. W urzędzie obsługującym ministra kierującego działem administracji rządowej oraz w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów powołuje się pełnomocnika do spraw informatyzacji, zwanego dalej „pełnomocnikiem”. Przepisów art. 4a ust. 1 i 6 nie stosuje się.

2. Pełnomocnika można powołać w urzędzie innym niż wymieniony w ust. 1, w szczególności w urzędzie obsługującym organ jednostki samorządu terytorialnego.

3. Do zadań pełnomocnika, o którym mowa w ust. 1, należy:

- 1) wsparcie w koordynowaniu realizacji strategii w zakresie spraw objętych działem administracji rządowej kierowanym przez właściwego ministra, w tym w zakresie spraw należących do właściwości jednostek organizacyjnych lub organów podległych temu ministrowi lub przez niego nadzorowanych, albo w zakresie spraw należących do właściwości Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w tym w zakresie spraw należących do właściwości jednostek organizacyjnych lub organów podległych Prezesowi Rady Ministrów lub przez niego nadzorowanych;
- 2) diagnozowanie obszaru, w którym jest konieczne wprowadzenie zmian w zakresie spraw objętych działem administracji rządowej kierowanym przez właściwego ministra, w tym w zakresie spraw należących do właściwości jednostek organizacyjnych lub organów podległych temu ministrowi lub przez niego nadzorowanych, albo w zakresie spraw należących do właściwości Kancelarii

Prezesa Rady Ministrów, w tym w zakresie spraw należących do właściwości jednostek organizacyjnych lub organów podległych Prezesowi Rady Ministrów lub przez niego nadzorowanych – pod względem realizacji strategii oraz wprowadzania nowych technologii cyfrowych;

- 3) wsparcie merytoryczne w procesie uzgadniania projektów aktów normatywnych kierowanych do właściwego ministra w ramach rządowego procesu legislacyjnego;
- 4) diagnozowanie potrzeb pracowników zatrudnionych w jednostce organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika, lub pracowników organów lub jednostek organizacyjnych podległych właściwemu ministrowi albo Prezesowi Rady Ministrów lub przez niego nadzorowanych – w obszarze kompetencji cyfrowych, przygotowanie materiałów szkoleniowych i organizowanie szkoleń, rozpowszechnianie materiałów szkoleniowych i informacji o dostępnych szkoleniach;
- 5) tworzenie i upowszechnianie dobrych praktyk wspierających podnoszenie kompetencji cyfrowych pracowników, o których mowa w pkt 4;
- 6) przygotowywanie bieżących informacji na temat postępów w zakresie realizacji strategii oraz związanego z tym ryzyka i ich przedłożenia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji w celu, o którym mowa w art. 12ac ust. 2;
- 7) opracowywanie informacji z realizacji strategii w celu dokonania przeglądu, o którym mowa w art. 12ad ust. 1;
- 8) uczestnictwo we współpracy z innymi podmiotami w zakresie zadań związanych z realizacją strategii;
- 9) wsparcie kierownika jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika, w zakresie zapewnienia zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, które są realizowane przez tę jednostkę organizacyjną, z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa, Krajowymi Ramami Interoperacyjności, minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych;
- 10) wsparcie w koordynacji przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, o których mowa w art. 12n, oraz ocen interoperacyjności, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903, oraz w koordynacji udostępniania i ponownego

wykorzystywania rozwiązań interoperacyjnych, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2024/903, w ramach jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika;

- 11) wykonywanie innych zadań wspierających realizację dokumentów o charakterze strategicznym, polityk i programów rozwoju, związanych z informatyzacją państwa.
4. Do zadań pełnomocnika, o którym mowa w ust. 2, należy:

- 1) diagnozowanie potrzeb pracowników zatrudnionych w jednostce organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika – w obszarze kompetencji cyfrowych, przygotowywanie materiałów szkoleniowych i organizowanie szkoleń, rozpowszechnianie materiałów szkoleniowych i informacji o dostępnych szkoleniach;
- 2) tworzenie i upowszechnianie dobrych praktyk wspierających podnoszenie kompetencji cyfrowych pracowników jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika;
- 3) wsparcie kierownika jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika, w zakresie zapewnienia zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, które są realizowane przez tę jednostkę organizacyjną, z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa, Krajowymi Ramami Interoperacyjności, minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych;
- 4) wsparcie w koordynacji przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, o których mowa w art. 12n, oraz ocen interoperacyjności, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903, oraz w koordynacji udostępniania i ponownego wykorzystywania rozwiązań interoperacyjnych, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2024/903, w ramach jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika;
- 5) realizacja innych zadań związanych z informatyzacją, wskazanych przez kierownika jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika.

5. Pełnomocnika powołuje i odwołuje kierownik jednostki organizacyjnej spośród osób zatrudnionych w tej jednostce organizacyjnej, które posiadają kompetencje, wiedzę i doświadczenie z zakresu informatyzacji niezbędne do realizacji zadań pełnomocnika.

6. W zakresie wykonywanych zadań pełnomocnik podlega bezpośrednio kierownikowi jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika.

7. Obsługę merytoryczną, organizacyjno-prawną, techniczną i kancelaryjno-biurową pełnomocnika zapewnia jednostka organizacyjna, w której powołano pełnomocnika.

8. Pełnomocnicy są obowiązani do współdziałania oraz współpracy z innymi podmiotami w zakresie realizacji swoich zadań.

9. Pełnomocnik za zgodą kierownika jednostki organizacyjnej może tworzyć spośród pracowników, o których mowa w ust. 3 pkt 4 lub ust. 4 pkt 1, zespoły do opracowania określonych zagadnień lub wykonania określonych czynności oraz może zlecać przeprowadzanie badań i ekspertyz.”;

8) uchyla się art. 12b–12i;

9) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Architektura Informacyjna Państwa, systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych, wymiana danych z podmiotami publicznymi, rejestry publiczne oraz
Komitet do spraw Cyfryzacji”;

10) w rozdziale 3 dodaje się art. 12j–12n w brzmieniu:

„Art. 12j. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji opracowuje i rozwija Architekturę Informacyjną Państwa.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi – z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego – repozytorium Architektury Informacyjnej Państwa, w którym są gromadzone w szczególności modele architektoniczne oraz pryncypia, standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia pryncypia, standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne Architektury Informacyjnej Państwa na stronie internetowej, której adres elektroniczny jest udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra.

Art. 12k. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi repozytorium interoperacyjności z wykorzystaniem powszechnie dostępnego systemu teleinformatycznego, w tym zapewnia mechanizm monitorowania dostępności API systemów teleinformatycznych służących do prowadzenia rejestrów publicznych.

2. Głównymi funkcjonalnościami repozytorium interoperacyjności są publikowanie i udostępnianie informacji służących zapewnieniu interoperacyjności.

3. Repozytorium interoperacyjności zawiera w szczególności następujące kategorie informacji:

- 1) metadane rejestrów publicznych, w tym:
 - a) pełną i skróconą nazwę rejestru publicznego,
 - b) opis rejestru publicznego,
 - c) nazwę organu prowadzącego rejestr publiczny oraz numer identyfikacyjny REGON podmiotu, który obsługuje ten organ w zakresie prowadzenia rejestru publicznego, jeżeli posiada taki numer,
 - d) kategorię przedmiotową i status funkcjonowania rejestru publicznego, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 12m,
 - e) podstawę prawną prowadzenia rejestru publicznego i datę utworzenia rejestru publicznego,
 - f) podstawę prawną i datę zakończenia prowadzenia rejestru publicznego – w przypadku zakończenia prowadzenia rejestru publicznego,
 - g) struktury danych i znaczenie danych zawartych w tych strukturach dla danych gromadzonych w rejestrze publicznym,
 - h) formaty plików, w których są udostępniane dane z rejestru publicznego,
 - i) informacje, o których mowa w art. 14 ust. 1a pkt 3,
 - j) terminy udostępniania danych zgromadzonych w rejestrze publicznym określone w przepisach, na podstawie których jest prowadzony rejestr,
 - k) informacje o pojedynczym punkcie kontaktowym dla rejestru publicznego, o którym mowa w art. 14 ust. 1a pkt 4;
- 2) informacje o interfejsach programistycznych aplikacji, zwanych dalej „API”, systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, o których mowa w art. 13 ust. 5;
- 3) wyniki ocen interoperacyjności krajowej, o których mowa w art. 12n ust. 3;
- 4) sprawozdania przedstawiające wyniki ocen interoperacyjności, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903, zwane dalej „wynikami ocen interoperacyjności transgranicznej”;
- 5) informacje o systemie rejestrów państwowych, o których mowa w art. 13b ust. 2;
- 6) raporty z przeglądu standardów oraz specyfikacji, o których mowa w art. 18a.

4. Podmiot prowadzący rejestr publiczny z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego lub używający systemu teleinformatycznego do realizacji zadań publicznych:

- 1) publikuje w repozytorium interoperacyjności informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1–4, albo wskazuje podstawę prawną, z której wynika obowiązek zachowania niejawności takich informacji;
- 2) zapewnia jakość, w tym poprawność, aktualność oraz kompletność publikowanych informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 1–4.

5. Jeżeli rejestr publiczny jest prowadzony z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego przez więcej niż jeden podmiot, do publikowania informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, a także do zapewnienia ich jakości, w tym poprawności, aktualności oraz kompletności, jest obowiązany podmiot, który prowadzi ten system teleinformatyczny.

Art. 12l. Podmioty obowiązane na podstawie przepisów odrębnych do przekazywania danych podmiotom realizującym zadania publiczne stosują, w ramach przekazywania takich danych, rozwiązania zapewniające zgodność z metadanymi rejestrów publicznych i API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, o których mowa w art. 12k ust. 3 pkt 1 i 2.

Art. 12m. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe funkcjonalności repozytorium interoperacyjności,
- 2) sposób kategoryzacji informacji przeznaczonych do udostępniania w repozytorium interoperacyjności, w tym kategorie przedmiotowe i statusy funkcjonowania rejestru publicznego w repozytorium interoperacyjności,
- 3) szczegółowy sposób prowadzenia repozytorium interoperacyjności,
- 4) szczegółowy sposób realizacji obowiązków podmiotów realizujących zadania publiczne w zakresie udostępniania danych i informacji w repozytorium interoperacyjności

– mając na uwadze potrzebę zapewnienia interoperacyjności, zachowania spójnych standardów prezentacji danych w repozytorium interoperacyjności, zapewnienia informacji o danych gromadzonych w rejestrach publicznych oraz sposobie dostępu do tych danych przetwarzanych w systemach teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych.

Art. 12n. 1. Podmiot realizujący zadania publiczne przeprowadza ocenę interoperacyjności krajowej każdorazowo przed wprowadzeniem zmian w rejestrze publicznym lub w systemie teleinformatycznym używanym do realizacji zadań publicznych.

2. Ocena interoperacyjności krajowej zawiera:

- 1) opis wpływu zmian wprowadzanych w systemie teleinformatycznym używanym do realizacji działań publicznych lub w rejestrze publicznym na podmioty publiczne;
- 2) opis działań podjętych oraz planowanych do podjęcia w celu minimalizacji lub usunięcia negatywnego wpływu zmian na podmioty publiczne;
- 3) informację o negatywnym wpływie zmian na podmioty publiczne, który nie zostanie usunięty w ramach działań, o których mowa w pkt 2.

3. Podmiot realizujący zadania publiczne publikuje wynik oceny interoperacyjności krajowej w formacie nadającym się do odczytu maszynowego, ułatwiającym tłumaczenie maszynowe, w repozytorium interoperacyjności przed wprowadzeniem zmian, o których mowa w ust. 2 pkt 1. Publikacja, o której mowa w zdaniu pierwszym, następuje w terminie pozwalającym podmiotom publicznym na realizację zadań publicznych wynikających z przepisów odrębnych.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do działań prowadzonych w stosunku do systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz do rejestrów publicznych niewpływających na ich interoperacyjność, w szczególności konserwacji oprogramowania, aktualizacji w zakresie bezpieczeństwa lub aktualizacji technicznych.”;

11) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot realizujący zadania publiczne używa do ich realizacji systemów teleinformatycznych:

- 1) spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi:
 - a) zapewniających spójność działania tych systemów,
 - b) określających model architektury oraz specyfikacje API tych systemów,
 - c) określających formaty danych oraz protokoły komunikacyjne i szyfrujące, przy zachowaniu możliwości nieodpłatnego ich wykorzystania,

- d) zapewniających sprawną i bezpieczną wymianę danych między podmiotami publicznymi oraz między podmiotami publicznymi a organami innych państw lub organizacji międzynarodowych;
 - 2) zapewniających interoperacyjność zgodnie z Krajowymi Ramami Interoperacyjności obejmującymi zagadnienia dotyczące:
 - a) sposobu postępowania podmiotu realizującego zadania publiczne w zakresie stosowania i wyboru norm, standardów, metod oraz formatów,
 - b) sposobu osiągania interoperacyjności,
 - c) ocen interoperacyjności krajowej, o których mowa w art. 12n;
 - 3) zgodnych z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa.”,
- b) w ust. 2:
- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Podmiot realizujący zadania publiczne z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej do przekazywania danych między tym podmiotem a podmiotem niebędącym organem administracji rządowej:”,
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) zapewnia spełnianie przez system teleinformatyczny służący do wymiany danych, poza wymaganiami, o których mowa w ust. 1, wymogu równego traktowania rozwiązań informatycznych;”,
 - w pkt 2:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej:”,
 - uchyla się lit. a,
- c) uchyla się ust. 3,
- d) w ust. 4 wyrazy „podmiot publiczny” zastępuje się wyrazami „podmiot realizujący zadania publiczne”,
- e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Podmiot realizujący zadania publiczne opracowuje i zapewnia aktualność następujących informacji o API systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych:

- 1) informacji o punktach dostępowych API;
 - 2) skróconego opisu API;
 - 3) dokumentacji API, zawierającej w szczególności opis struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących;
 - 4) opisu sposobów integracji z API;
 - 5) informacji o gwarantowanym poziomie dostępności API;
 - 6) informacji o sposobie dostępu do danych w przypadku czasowej niedostępności API dłuższej niż wynikająca z informacji, o której mowa w pkt 5;
 - 7) statystyk użycia API.”;
- 12) w art. 13b w ust. 2:
- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Minister właściwy do spraw informatyzacji określi i udostępni w repozytorium interoperacyjności:”;
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) informacje o rejestrach publicznych prowadzonych w systemie rejestrów państwowych.”;
- 13) w art. 14:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Podmiot realizujący zadania publiczne prowadzący rejestr publiczny jest obowiązany prowadzić ten rejestr zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych, określającymi kluczowe typy i identyfikatory obiektów w rejestrach publicznych oraz zasady prowadzenia i dostępu do rejestru publicznego.”;
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
„1a. Podmiot prowadzący rejestr publiczny, z wyjątkiem jednostki samorządu terytorialnego, związku takich jednostek, związku metropolitalnego oraz samorządowej jednostki budżetowej, samorządowego zakładu budżetowego, samorządowej instytucji kultury lub samorządowej osoby prawnej utworzonej na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych oraz innej samorządowej jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, jest obowiązany:
 - 1) prowadzić ten rejestr z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego;

- 2) umożliwić dostarczanie danych do tego rejestru oraz udostępnianie danych z tego rejestru za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności przez API systemów teleinformatycznych, z użyciem których jest zapewniany dostęp do rejestru publicznego;
- 3) opracować i aktualizować:
 - a) listę słowników, schematów klasyfikacyjnych, taksonomii oraz list kodowych dla danych gromadzonych w rejestrze publicznym,
 - b) warunki oraz procedurę dostępu do danych gromadzonych w rejestrze publicznym,
 - c) warunki ponownego wykorzystania danych gromadzonych w rejestrze publicznym,
 - d) procedurę zgłaszania niezgodności danych w rejestrze publicznym ze stanem faktycznym – w przypadku gdy taka procedura nie została określona w przepisach regulujących funkcjonowanie rejestru publicznego;
- 4) zapewniać prowadzenie pojedynczego punktu kontaktowego dla rejestru publicznego, za pomocą którego są udzielane informacje pozwalające na zapewnienie interoperacyjności w odniesieniu do prowadzonego rejestru publicznego.

1b. W przypadku gdy jednostka samorządu terytorialnego, związek takich jednostek, związek metropolitalny oraz samorządowa jednostka budżetowa, samorządowy zakład budżetowy, samorządowa instytucja kultury, samorządowa osoba prawna utworzona na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych lub samorządowa jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej prowadzą rejestr publiczny z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, przepisy ust. 1a pkt 2–4 stosuje się.”,

- c) uchyla się ust. 2,
- d) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Podmiot prowadzący rejestr publiczny z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, zawierający dane osób fizycznych, dokonuje uprzedniej weryfikacji danych wprowadzanych po raz pierwszy do tego rejestru pod względem zgodności tych danych z danymi zgromadzonymi w rejestrze PESEL.

4. W przypadku wprowadzenia po raz pierwszy danych osoby nieposiadającej numeru PESEL podmiot prowadzący rejestr publiczny nie przeprowadza weryfikacji.”,

e) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. W przypadku negatywnego wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 3, podmiot prowadzący rejestr publiczny niezwłocznie przekazuje właściwemu organowi wskazanemu w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności informację o negatywnym wyniku weryfikacji oraz posiadane dokumenty stanowiące podstawę stwierdzenia wskazanej niezgodności, ich uwierzytelnione kopie lub odpisy, chyba że przepisy ustaw odrębnych uniemożliwiają ich przekazanie.

8. W przypadku braku dostępu do rejestru PESEL z przyczyn niezależnych od podmiotu prowadzącego rejestr publiczny przepisów ust. 3 i 5 nie stosuje się.”,

f) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Podmiot otrzymujący dane z rejestru publicznego jest obowiązany do ich ochrony na poziomie nie niższym niż ten, który ma zastosowanie w tym rejestrze.”;

14) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dane, o których mowa w ust. 1, są udostępniane za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności przez API systemów teleinformatycznych, z wykorzystaniem których jest zapewniany dostęp do rejestru publicznego, i mogą być wykorzystane wyłącznie do realizacji zadań publicznych.”;

15) w art. 15a:

a) w ust. 4 wyrazy „usług sieciowych” zastępuje się wyrazem „API”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Udostępnienie API, o którym mowa w ust. 4, następuje w terminie określonym w porozumieniu, nie dłuższym jednak niż 12 miesięcy od dnia zawarcia tego porozumienia.”;

16) w art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot publiczny, który organizuje przetwarzanie danych w systemie teleinformatycznym, jest obowiązany zapewnić możliwość przekazywania danych przez wymianę dokumentów elektronicznych związanych z załatwianiem spraw należących do jego zakresu działania. Do przekazywania danych podmiot ten

wykorzystuje informatyczne nośniki danych lub środki komunikacji elektronicznej.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmiot publiczny, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany prowadzić wymianę danych w postaci elektronicznej:

1) z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi;

2) zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych.”,

c) w ust. 3 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– uwzględniając minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, minimalne wymagania dla rejestrów publicznych oraz potrzebę usprawnienia i ujednolicenia obiegu dokumentów między podmiotami publicznymi.”;

17) w art. 17 w ust. 2:

a) pkt 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1) proponowanie i opiniowanie na zlecenie ministra właściwego do spraw informatyzacji projektów stanowisk Rady Ministrów w sprawie dokumentów Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego dotyczących informatyzacji;

1a) opiniowanie projektu strategii oraz innych dokumentów rządowych, w tym projektów strategii rozwoju i projektów programów, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, dotyczących informatyzacji państwa;”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) opiniowanie innych projektów aktów prawnych i innych dokumentów dotyczących informatyzacji państwa przekazanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji;”,

c) w pkt 4 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) terminologii polskiej z zakresu informatyki.”;

18) po art. 17 dodaje się art. 17a–17m w brzmieniu:

„Art. 17a. 1. Komitet do spraw Cyfryzacji, zwany dalej „Komitetem”, zapewnia koordynację i wsparcie działań związanych z informatyzacją państwa w zakresie:

- 1) rozpatrywania i przyjmowania stanowiska Komitetu w sprawie projektów dokumentów rządowych:
 - a) ustawy,
 - b) aktu normatywnego Rady Ministrów,
 - c) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów lub ministra,
 - d) zarządzenia Prezesa Rady Ministrów;
- 2) rozpatrywania i przyjmowania stanowiska Komitetu w sprawie projektów dokumentów rządowych innych niż określone w pkt 1, w szczególności stanowisk rządu, strategii, polityk, programów, planów, standardów, rekomendacji oraz wytycznych, w tym w sprawie:
 - a) procedur realizowania zadań publicznych za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
 - b) wskazywania kluczowych kierunków interwencji oraz potrzeb podjęcia działań związanych z informatyzacją państwa;
- 3) monitorowania lub opiniowania przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu realizowanych przez podmioty publiczne oraz przyjmowania stanowiska Komitetu w sprawie założeń oraz postępów i efektów realizacji tych przedsięwzięć:
 - a) niezależnie od ich wartości – w przypadku przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, w ramach których jest realizowane co najmniej jedno z działań, o których mowa w art. 3 pkt 6 lit. a–d oraz h lub w art. 3 pkt 6 lit. f w odniesieniu do lit. a–d, planowanych do finansowania z udziałem środków Unii Europejskiej lub środków z innych źródeł zagranicznych,
 - b) których wartość przekracza 5 mln zł – w przypadku przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, w ramach których jest realizowane co najmniej jedno z działań, o których mowa w art. 3 pkt 6 lit. a–d oraz h lub w art. 3 pkt 6 lit. f w odniesieniu do lit. a–d, planowanych do finansowania z udziałem innych środków niż środki, o których mowa w lit. a,
 - c) których wartość przekracza 15 mln zł – w przypadku przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, o których mowa w art. 3 pkt 6 lit. e lub f w odniesieniu do lit. e

– z wyłączeniem przedsięwzięć informatycznych jednostek samorządu terytorialnego, związków takich jednostek, związków metropolitalnych oraz

- samorządowych jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, samorządowych instytucji kultury lub samorządowych osób prawnych utworzonych na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych oraz innych samorządowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej;
- 4) monitorowania realizacji strategii oraz przyjmowania stanowiska Komitetu w tej sprawie;
 - 5) monitorowania oraz przyjmowania stanowiska Komitetu w sprawie realizacji innych dokumentów o charakterze strategicznym, polityk i programów rozwoju związanych z informatyzacją państwa, wskazanych przez Radę Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów.

2. Na wniosek podmiotu realizującego przedsięwzięcie informatyczne o publicznym zastosowaniu i za zgodą przewodniczącego Komitetu przedsięwzięcie to może zostać zwolnione z monitorowania lub opiniowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, ze względu na szczególnie interes publiczny.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera opis założeń przedsięwzięcia, którego ma dotyczyć zwolnienie, oraz wskazuje na istnienie szczególnego interesu publicznego uzasadniającego takie zwolnienie.

4. W przypadku gdy informacje wskazane we wniosku, o którym mowa w ust. 2, nie są wystarczające do jego oceny, w szczególności do oceny istnienia szczególnego interesu publicznego, przewodniczący Komitetu zwraca się do podmiotu realizującego przedsięwzięcie informatyczne z prośbą o uzupełnienie wniosku i wskazać termin do jego uzupełnienia, a także może zasięgnąć opinii właściwego ministra kierującego działem administracji rządowej, którego dotyczy przedsięwzięcie.

5. Przewodniczący Komitetu zwalnia albo odmawia zwolnienia przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu z monitorowania lub opiniowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2.

6. W przypadku odmowy zwolnienia, o której mowa w ust. 5, podmiot realizujący przedsięwzięcie informatyczne o publicznym zastosowaniu może wystąpić do Komitetu o zwolnienie, ponownie wskazując na istnienie szczególnego interesu publicznego. W przypadku odmowy zwolnienia przedsięwzięcie podlega monitorowaniu lub opiniowaniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

7. Na wniosek podmiotu realizującego zadania publiczne innego niż podmiot publiczny, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, i za zgodą przewodniczącego Komitetu Komitet może monitorować lub opiniować przedsięwzięcie informatyczne o publicznym zastosowaniu realizowane przez ten podmiot oraz przyjmować stanowisko Komitetu w sprawie założeń oraz postępów i efektów realizacji takiego przedsięwzięcia. Przepisy ust. 3–5 stosuje się odpowiednio, z tym że we wniosku nie wskazuje się na istnienie szczególnego interesu publicznego.

Art. 17b. 1. W przypadku przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, o których mowa w art. 17a ust. 1 pkt 3, realizowanych przez podmioty publiczne, z wyłączeniem Sądu Najwyższego, Naczelnego Sądu Administracyjnego, Trybunału Konstytucyjnego, Najwyższej Izby Kontroli, Rzecznika Praw Obywatelskich, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Krajowego Biura Wyborczego, pozytywna opinia Komitetu dotycząca założeń przedsięwzięcia stanowi warunek niezbędny do realizacji takiego przedsięwzięcia informatycznego oraz jego finansowania ze środków publicznych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu, które nie rozszerza zakresu produktów działań przedsięwzięcia informatycznego, które uzyskało pozytywną opinię Komitetu, o której mowa w ust. 1, nie zmienia funkcjonalności tych produktów lub nie wprowadza w nich zmiany technologicznej oraz którego koszty różnią się o nie więcej niż 15 % od kosztów przyjętych w ramach tego przedsięwzięcia.

Art. 17c. Komitet realizuje zadania, o których mowa w art. 17a, mając na uwadze zapewnienie w szczególności:

- 1) zgodności ze strategią;
- 2) zgodności ze Strategią Cyberbezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1077 i 1222);
- 3) zgodności z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa;
- 4) zgodności z Krajowymi Ramami Interoperacyjności;
- 5) zgodności z minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi;

- 6) zgodności z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych;
- 7) optymalizacji warunków udostępniania danych z rejestrów publicznych innym podmiotom publicznym;
- 8) zgodności z zasadami doręczania korespondencji określonymi w ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045 i 1841);
- 9) zgodności z zasadami otwartości danych określonymi w ustawie z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego.

Art. 17d. Komitet w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 17a, może podejmować uchwały, w tym uchwały w sprawie rekomendacji i wytycznych dotyczących realizacji przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu.

Art. 17e. 1. W skład Komitetu wchodzi:

- 1) przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw informatyzacji albo wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym tego ministra;
- 2) wiceprzewodniczący Komitetu – sekretarz stanu albo podsekretarz stanu wyznaczony przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w urzędzie obsługującym tego ministra;
- 3) pozostali członkowie Komitetu:
 - a) Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów albo wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
 - b) ministrowie, których szczegółowy zakres działania określają przepisy wydane na podstawie art. 33 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1050 i 1473), albo wyznaczeni przez właściwych ministrów ich przedstawiciele w randze sekretarza stanu albo podsekretarza stanu, po jednym z urzędu obsługującego danego ministra, z wyłączeniem ministra właściwego do spraw informatyzacji.

2. Członka Komitetu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w uzasadnionych przypadkach może zastąpić w pracach Komitetu inny sekretarz stanu, podsekretarz stanu albo pełnomocnik – wskazany przez członka Komitetu, właściwego ministra, albo Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

3. Przewodniczący Komitetu jest informowany o zastępstwie przez członka Komitetu, właściwego ministra albo Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów za pośrednictwem sekretarza Komitetu.

Art. 17f. 1. Przewodniczący Komitetu zaprasza Prezesa Rządowego Centrum Legislacji do udziału w pracach Komitetu, w przypadku gdy przedmiotem prac jest projekt dokumentu rządowego, o którym mowa w art. 17a ust. 1 pkt 1.

2. Przewodniczący Komitetu zaprasza do udziału w pracach Komitetu, z głosem doradczym, przedstawiciela Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, w przypadku gdy przedmiotem prac będzie projekt dokumentu rządowego dotyczący zakresu działania jednostek samorządu terytorialnego.

3. Przewodniczący Komitetu może zapraszać do udziału w pracach Komitetu, z głosem doradczym, inne osoby, reprezentujące w szczególności organy, instytucje, organizacje lub przedsiębiorców – stosownie do przedmiotu prac Komitetu.

Art. 17g. 1. Przewodniczący Komitetu kieruje pracami Komitetu.

2. Przewodniczącego Komitetu w pracach Komitetu może zastępować wiceprzewodniczący Komitetu.

Art. 17h. Sekretarza Komitetu powołuje i odwołuje przewodniczący Komitetu spośród pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Art. 17i. 1. Posiedzenia Komitetu odbywają się w obecności co najmniej 1/3 liczby członków Komitetu.

2. Rozstrzygnięcia Komitetu zapadają w drodze uzgadniania stanowisk członków Komitetu, a w przypadku rozpatrywania przez Komitet projektów dokumentów rządowych, o których mowa w art. 17a ust. 1 pkt 1 – także Prezesa Rządowego Centrum Legislacji.

3. W przypadku gdy dokonanie uzgodnienia nie jest możliwe, projekt rozstrzygnięcia może być poddany głosowaniu z inicjatywy przewodniczącego Komitetu. Rozstrzygnięcia zapadają zwykłą większością głosów, a w przypadku równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego Komitetu.

4. W przypadku rozpatrywania przez Komitet projektów dokumentów rządowych członek Komitetu oraz Prezes Rządowego Centrum Legislacji mogą zgłosić do protokołu odrębne stanowisko w stosunku do rozstrzygnięcia podjętego na tym posiedzeniu Komitetu.

Art. 17j. Szczegółowy sposób i tryb działania Komitetu jest określony w regulaminie przyjętym przez Komitet i zatwierdzonym uchwałą Rady Ministrów.

Art. 17k. 1. Przewodniczący Komitetu, z własnej inicjatywy lub na wniosek członka Komitetu, może:

- 1) tworzyć w drodze decyzji zespoły zadaniowe, określając w tej decyzji w szczególności zadania, termin ich wykonania, sposób ich realizacji, w tym sposób składania sprawozdań okresowych i końcowych, oraz skład osobowy, w tym kierownika zespołu;
- 2) zlecać przeprowadzanie badań, opracowywanie ich wyników lub przygotowywanie opinii, ocen lub ekspertyz związanych z realizacją zadań Komitetu.

2. Koszty funkcjonowania Komitetu związane z przeprowadzaniem badań, opracowywaniem ich wyników oraz przygotowywaniem opinii, ocen lub ekspertyz, o których mowa w ust. 1 pkt 2, pokrywa się z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw informatyzacji, oraz ze środków Unii Europejskiej.

Art. 17l. 1. Obsługę prac Komitetu i zespołów zadaniowych zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw informatyzacji.

2. Prace Komitetu są wykonywane z wykorzystaniem narzędzi informatycznych wspierających prace Komitetu, udostępnionych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji i wskazanych przez przewodniczącego Komitetu.

Art. 17m. 1. W ramach wykonywanych prac Komitet przetwarza dane osób wskazanych do kontaktu lub odpowiadających za jakość danych udostępnianych Komitetowi w przedkładanych dokumentach lub w narzędziach informatycznych wspierających prace Komitetu, o którym mowa w art. 17l ust. 2.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, obejmują: imię, nazwisko, adres poczty elektronicznej, numer telefonu, nazwę instytucji, nazwę komórki organizacyjnej w tej instytucji (biura, departamentu, wydziału lub zespołu) oraz stanowisko lub funkcję w tej instytucji.”;

- 19) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby realizacji obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 14 ust. 1, uwzględniając zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów

oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową, europejską lub krajową jednostkę normalizacyjną.”;

20) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. Rada Ministrów upoważnia ministra właściwego do spraw informatyzacji do:

- 1) dokonywania nie rzadziej niż raz na 3 lata, przeglądu standardów oraz specyfikacji, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 18, w tym w celu ich oceny pod kątem zapewniania interoperacyjności, w tym stwierdzenia:
 - a) stopnia ich zgodności z aktualnymi, opublikowanymi normami, które zostały zatwierdzone przez międzynarodową, europejską lub krajową jednostkę normalizacyjną – z uwzględnieniem otwartych standardów i specyfikacji oraz zasady równego traktowania różnych rozwiązań informatycznych,
 - b) stopnia ich zgodności z europejskimi ramami interoperacyjności, o których mowa w art. 6 rozporządzenia 2024/903,
 - c) zakresu i stopnia ich stosowania przez podmioty realizujące zadania publiczne;
- 2) udostępniania raportu z przeglądu, o którym mowa w ust. 1, w repozytorium interoperacyjności.”;

21) w art. 19c:

- a) w ust. 1:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw informatyzacji może zawrzeć porozumienie w sprawie udostępniania usług na ePUAP lub korzystania z API pozwalających na wykorzystanie profilu zaufanego z:”,
 - część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– jeżeli wykażą interes faktyczny w udostępnianiu usług na ePUAP lub w korzystaniu z API pozwalających na wykorzystanie profilu zaufanego.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Ocena interesu faktycznego jest dokonywana z uwzględnieniem jego wpływu na bezpieczeństwo i interes publiczny.”,
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W porozumieniu określa się sposób udostępniania usług na ePUAP oraz ich zakres lub warunki korzystania z API pozwalających na wykorzystanie profilu zaufanego.”;

22) po art. 20g dodaje się art. 20ga–20gd w brzmieniu:

„Art. 20ga. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi inwentaryzację systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz inwentaryzację rejestrów publicznych, z wyłączeniem systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych wykorzystywanych do celów zapewnienia bezpieczeństwa narodowego i bezpieczeństwa publicznego.

2. Inwentaryzacja jest przeprowadzana co najmniej raz w roku i obejmuje zbieranie informacji o istniejących i planowanych systemach teleinformatycznych przeznaczonych do realizacji zadań publicznych, o rejestrach publicznych, a także o wymianie danych między tymi systemami.

3. Inwentaryzacja jest przeprowadzana z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, zwanego dalej „Systemem Inwentaryzacji Systemów Teleinformatycznych” (SIST), prowadzonego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może powierzyć zadania związane z utrzymaniem i rozwojem SIST jednostce mu podległej lub przez niego nadzorowanej.

5. Zadania powierzone do realizacji jednostce, o której mowa w ust. 4, mogą być finansowane w formie dotacji celowej z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw informatyzacji.

Art. 20gb. 1. Do wprowadzania danych w SIST są obowiązane podmioty realizujące zadania publiczne, które otrzymały zawiadomienie od ministra właściwego do spraw informatyzacji o prowadzonej inwentaryzacji.

2. W zawiadomieniu minister właściwy do spraw informatyzacji określa zakres danych objętych inwentaryzacją oraz termin wprowadzania tych danych w SIST nie krótszy niż 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, po otrzymaniu zawiadomienia jest obowiązany do założenia konta w SIST, do administrowania tym kontem oraz do bieżącej aktualizacji w SIST danych podmiotu prowadzącego system teleinformatyczny używany do realizacji zadań publicznych lub rejestr publiczny.

Art. 20gc. 1. W SIST są przetwarzane w szczególności dane dotyczące:

- 1) systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych,
- 2) rejestrów publicznych,

3) aktów prawnych stanowiących podstawę prawną prowadzenia rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych

– oraz podmiotów prowadzących te systemy lub rejestry.

2. W SIST są przetwarzane dane osobowe osób fizycznych, które:

1) administrują kontem podmiotu realizującego zadania publiczne w SIST,

2) zostały wskazane do kontaktu w zakresie informacji wpisanych do SIST

– obejmujące imię, nazwisko, adres poczty elektronicznej oraz numer telefonu.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji jest administratorem danych przetwarzanych w SIST.

4. Dane osobowe przetwarzane w SIST są wykorzystywane wyłącznie w celu realizacji zadań związanych z inwentaryzacją oraz z funkcjonowaniem w SIST konta podmiotu, o którym mowa w art. 20gb ust. 3, i przechowywane przez okres niezbędny do realizacji tych zadań.

Art. 20gd. Minister właściwy do spraw informatyzacji sporządza roczne sprawozdanie z wykonania przez podmioty realizujące zadania publiczne obowiązków, o których mowa w art. 20gb ust. 1 i 2, i przedkłada je Radzie Ministrów w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.”;

23) w art. 20h w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) organom administracji rządowej, organom kontroli państwowej i ochrony prawa, sądom, jednostkom organizacyjnym prokuratury, jednostkom samorządu terytorialnego i ich organom, jednostkom budżetowym i samorządowym zakładom budżetowym, samodzielnym publicznym zakładom opieki zdrowotnej oraz spółkom wykonującym działalność leczniczą w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Narodowemu Funduszowi Zdrowia, państwowym lub samorządowym osobom prawnym utworzonym na podstawie odrębnych ustaw w celu realizacji zadań publicznych oraz uczelniom,”;

24) w art. 20j w ust. 8 wyrazy „o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w art. 20h ust. 2 pkt 1”;

25) w art. 20k w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w art. 20h ust. 2 pkt 1”;

26) w art. 20m w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 20h ust. 2 pkt 1”;

27) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zapewnienia interoperacyjności systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych przeprowadza się, z zastrzeżeniem art. 24, badanie poprawności wdrożenia API systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 13 ust. 5 pkt 3, w oprogramowanie interfejsowe z wykorzystaniem testów akceptacyjnych udostępnionych przez podmiot realizujący zadania publiczne, zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. b, zwane dalej „badaniem”.”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) po modyfikacji oprogramowania interfejsowego w zakresie struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, o których mowa w art. 13 ust. 5 pkt 3, dokonanej od czasu poprzedniego badania.”;

28) w art. 25:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) realizacji przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, o których mowa w art. 3 pkt 6 lit. a, f, g lub h, działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, a także rejestrów publicznych, których zakres przedmiotowy dotyczy spraw należących do właściwości więcej niż jednego działu administracji rządowej, dokonuje Prezes Rady Ministrów;

2) realizacji przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, o których mowa w art. 3 pkt 6 lit. a, f, g lub h, działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, a także rejestrów publicznych, których zakres przedmiotowy dotyczy spraw należących do właściwości jednego działu administracji rządowej, dokonuje minister kierujący działem administracji rządowej, którego dotyczy przedsięwzięcie;”,

– w pkt 3 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– pod względem zgodności z minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi lub zgodności z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych oraz zgodności z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa.”,

b) uchyla się ust. 4.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. W przypadku gdy ustawa przewiduje dla danej czynności formę pisemną, czynność tę utrwalą się w postaci papierowej lub elektronicznej oraz opatruje podpisem osób, które tej czynności dokonały.

3. Pisma utrwalane w postaci papierowej opatruje się podpisem własnoręcznym, a pisma utrwalane w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu administracji publicznej, ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią.”;
- 2) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrolę przeprowadza pracownik jednostki kontrolującej (kontroler) na podstawie pisemnego imiennego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, po okazaniu legitymacji służbowej albo innego dokumentu pozwalającego na ustalenie tożsamości lub po poświadczeniu tożsamości z wykorzystaniem kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu zaufanego albo podpisu osobistego, w toku dokonywania pierwszej czynności kontrolnej.”;
- 3) w art. 19 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku wyłączenia kontrolera z udziału w kontroli po rozpoczęciu czynności kontrolnych zawiadamia się o tym fakcie kierownika jednostki kontrolowanej.”;
- 4) w art. 21 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Czynności kontrolne mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej lub informatycznych nośników danych. Dokumenty,

o których mowa w art. 38–42, art. 45 ust. 2, art. 47, art. 49, art. 50 oraz art. 52 ust. 5, są doręczane zgodnie z przepisem art. 13 ust. 1.”;

5) w art. 22:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sporządzania, a w razie potrzeby żądania sporządzenia niezbędnych do kontroli kopii, odpisów lub wyciągów, w szczególności z dokumentów, w tym ich odwzorowania w postaci papierowej bądź elektronicznej, oraz zestawień lub obliczeń;”;

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) żądania sporządzenia niezbędnych do kontroli wyciągów, raportów, zestawień lub obliczeń z systemów informatycznych i teleinformatycznych lub elektronicznych baz danych;”;

6) w art. 25:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sporządzania niezbędnych do przeprowadzenia kontroli kopii, odpisów lub wyciągów, w szczególności z dokumentów, w tym ich odwzorowania w postaci papierowej bądź elektronicznej, jak również zestawień i obliczeń sporządzonych na podstawie dokumentów;”;

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) sporządzania niezbędnych do przeprowadzenia kontroli wyciągów, raportów, zestawień lub obliczeń z systemów informatycznych i teleinformatycznych lub elektronicznych baz danych;”;

7) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. Zgodność kopii, odpisów, wyciągów, raportów, zestawień lub obliczeń z oryginalnymi dokumentami i danymi zawartymi w systemach informatycznych i teleinformatycznych oraz elektronicznych bazach danych potwierdza kierownik jednostki kontrolowanej lub kierownik komórki organizacyjnej, w której dokumenty się znajdują lub która przetwarza te dane lub nimi zarządza. Poświadczenie zgodności z oryginałem następuje przez opatrzenie kopii, odpisu, wyciągu, raportu, zestawienia lub obliczenia odpowiednio podpisem albo pieczęcią, o których mowa w art. 13 ust. 3.”;

8) w art. 34 po wyrazie „wystąpić” dodaje się wyraz „pisemnie”;

9) w art. 42 w ust. 4 po wyrazach „przysługuje prawo do” dodaje się wyrazy „wniesienia pisemnego”;

- 10) w art. 49 po wyrazie „informuje” dodaje się wyraz „pisemnie”;
- 11) w art. 52 w ust. 5 po wyrazie „niego” dodaje się wyraz „pisemnie”;
- 12) w art. 54:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dla kontroli prowadzi się akta kontroli, które są utrwalone w postaci:

 - 1) papierowej, z numerowanymi kolejno stronami, lub
 - 2) elektronicznej.”,
 - b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykaz ich zawartości, z podaniem nazw dokumentów oraz:

 - a) numerów stron dokumentów – jeżeli akta kontroli są prowadzone w postaci papierowej, lub
 - b) innych oznaczeń umożliwiających jednoznaczną identyfikację tych dokumentów – jeżeli akta kontroli są prowadzone w postaci elektronicznej;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 kwietnia 2016 r. o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań dotyczących informatyzacji w zakresie działów administracji rządowej budżet i finanse publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 186) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa zasady wykonywania niektórych przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. ...) w celu zapewnienia ministrowi właściwemu do spraw budżetu i finansów publicznych, zwanemu dalej „ministrem właściwym do spraw finansów publicznych”, oraz innym organom Krajowej Administracji Skarbowej systemów i rozwiązań teleinformatycznych wspierających wykrywanie naruszenia przepisów prawa podatkowego oraz wyższą efektywność poboru podatków, nieopodatkowanych należności budżetowych, opłat i innych należności na podstawie danych uzyskiwanych z systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz organów Krajowej Administracji Skarbowej oraz systemów teleinformatycznych służących do obsługi budżetu państwa, jak również obsługę procesów pomocniczych dla wykonywania tych zadań.”;
- 2) w art. 2:

- a) w ust. 1 wyrazy „Projekty informatyczne” zastępuje się wyrazami „Przedsięwzięcia informatyczne”,
- b) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „projektów informatycznych” zastępuje się wyrazami „przedsięwzięć informatycznych”.

Art. 4. Tworzy się Komitet do spraw Cyfryzacji.

Art. 5. Zadania Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji, który został utworzony na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1050 i 1473), niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy są realizowane przez Komitet do spraw Cyfryzacji.

Art. 6. Do konkursów, o których mowa w art. 12c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, oraz do umów o dofinansowanie, o których mowa w art. 12f ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, ogłoszonych albo zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. Do realizacji projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu oraz przedsięwzięć wspierających rozwój społeczeństwa informacyjnego, dla których pozyskano innowacyjne rozwiązania technologiczne służące realizacji zadań publicznych, o których mowa w art. 12i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, rozpoczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 8. Do realizacji porozumień, o których mowa w art. 15a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie art. 1 pkt 15 ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 9. Do realizacji porozumień, o których mowa w art. 19c ustawy zmienianej w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie art. 1 pkt 21 ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 10. Do realizacji porozumień, o których mowa w art. 20r ustawy zmienianej w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 11. Do kontroli prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 2, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 12. Do będących w realizacji projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 13. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 14. 1. Organy administracji rządowej oraz jednostki budżetowe obsługujące te organy realizują zadania, o których mowa w art. 12k ust. 4 i 5, w zakresie udostępniania danych, o których mowa w art. 12k ust. 3 pkt 1 i 2, oraz zadania, o których mowa w art. 12l, art. 13 ust. 5 oraz art. 14 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, nie później niż po upływie 50 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Jednostki samorządu terytorialnego, związki jednostek samorządu terytorialnego, związki metropolitalne oraz samorządowe jednostki budżetowe, samorządowe zakłady budżetowe, samorządowe instytucje kultury lub samorządowe osoby prawne, utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych, oraz samorządowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej realizują zadania, o których mowa w art. 12k ust. 4 i 5, w zakresie udostępniania danych, o których mowa w art. 12k ust. 3 pkt 1 i 2, oraz zadania, o których mowa w art. 12l, art. 13 ust. 5 oraz art. 14 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, nie później niż po upływie 72 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Podmioty realizujące zadania publiczne, inne niż określone w ust. 1 i 2, realizują zadania, o których mowa w art. 12k ust. 4 i 5, w zakresie udostępniania danych, o których mowa w art. 12k ust. 3 pkt 1 i 2, oraz zadania, o których mowa w art. 12l, art. 13 ust. 5 oraz art. 14 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, nie później niż po upływie 48 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się do podmiotów realizujących zadania publiczne z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego:

- 1) z użyciem którego były realizowane zadania publiczne w dniu wejścia w życie ustawy – który po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy został poddany zmianom w zakresie jego funkcjonalności wykorzystywanych do realizacji zadań publicznych, z

wyłączeniem konserwacji oprogramowania, aktualizacji w zakresie bezpieczeństwa lub aktualizacji technicznych;

- 2) wdrożonego w celu realizacji zadań publicznych w okresie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy – który po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy został poddany zmianom w zakresie jego funkcjonalności wykorzystywanych do realizacji zadań publicznych, z wyłączeniem konserwacji oprogramowania, aktualizacji w zakresie bezpieczeństwa lub aktualizacji technicznych;
- 3) utworzonego po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

5. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się do podmiotów prowadzących z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego rejestr publiczny:

- 1) z użyciem którego były realizowane zadania publiczne w dniu wejścia w życie ustawy – który po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy został poddany zmianom w zakresie jego funkcjonalności wykorzystywanych do realizacji zadań publicznych;
- 2) utworzony w okresie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy – który po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy został poddany zmianom w zakresie jego funkcjonalności wykorzystywanych do realizacji zadań publicznych;
- 3) utworzony po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 15. 1. Do dnia wejścia w życie art. 1 pkt 19 ustawy do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi stosuje się przepisy wydane na podstawie art. 18 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do dnia wejścia w życie art. 1 pkt 19 ustawy do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych stosuje się przepisy wydane na podstawie art. 18 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 16. 1. W latach 2025–2034 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa będących skutkiem wejścia w życie ustawy wynosi 389,00 mln zł, z tego:

- 1) w 2025 r. – 50,41 mln zł;
- 2) w 2026 r. – 60,66 mln zł;
- 3) w 2027 r. – 60,45 mln zł;
- 4) w 2028 r. – 48,97 mln zł;
- 5) w 2029 r. – 89,09 mln zł;
- 6) w 2030 r. – 66,16 mln zł;

- 7) w 2031 r. – 3,2 mln zł;
- 8) w 2032 r. – 3,28 mln zł;
- 9) w 2033 r. – 3,35 mln zł;
- 10) w 2034 r. – 3,43 mln zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia w danym roku budżetowym limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się mechanizm korygujący, który polega na obniżeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego roku kalendarzowego oraz jest odpowiedzialny za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 10 w zakresie art. 12k, art. 12l, art. 12m, art. 12n, pkt 11 lit. a i e, pkt 12, pkt 13 lit. b i c, pkt 14 i 15, pkt 19–21 oraz pkt 27, które wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Cel i potrzeba regulacji

Celem projektowanej ustawy jest wprowadzenie rozwiązań wspierających transformację cyfrową państwa, które będą służyć zapewnieniu koordynacji rozwoju cyfrowego administracji publicznej oraz harmonizacji i komplementarności działań zmierzających w tym kierunku.

Nowelizacja ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717), zwanej dalej „ustawą o informatyzacji”, ma również na celu wdrożenie rozwiązań z zakresu kamienia milowego Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO). KPO jest planem rozwojowym określającym cele związane z odbudową i tworzeniem odporności społeczno-gospodarczej po kryzysie wywołanym pandemią COVID-19 oraz służące ich realizacji reformy i inwestycje. Kamienie milowe natomiast to wskazane w KPO zadania i ich założenia, stanowiące wytyczne do realizacji reform. Projekt ustawy ma na celu wdrożenie kamienia milowego C7G (Zmiana ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne), który przewiduje wdrożenie reformy C2.1 „Zwiększenie skali zastosowań cyfrowych w sferze publicznej, gospodarce i społeczeństwie”.

Ze względu na wejście w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) (Dz. Urz. UE L 2024/903 z 22.03.2024), zwanego dalej „rozporządzeniem 2024/903”, jest wymagane ponadto zaadresowanie w projektowanych przepisach kwestii wynikających z ww. rozporządzenia.

Dodatkowo jest niezbędne ustawowe uregulowanie rozwiązań z obszaru interoperacyjności krajowej oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, a także minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych. Zgodnie z dotychczas obowiązującymi regulacjami podmioty realizujące zadania publiczne powinny udostępniać dane z systemów teleinformatycznych za pomocą środków komunikacji elektronicznej, do tej pory jednak nie zostały określone wymagania dla interfejsu programistycznego aplikacji (API) systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych.

Ze względu na konieczność podniesienia jakości informacji zawartych w narzędziu służącym do inwentaryzacji systemów teleinformatycznych (System Inwentaryzacji Systemów Teleinformatycznych – SIST) jest niezbędne ustawowe uregulowanie prowadzenia przez

ministra właściwego do spraw informatyzacji inwentaryzacji publicznych systemów teleinformatycznych.

Projekt ustawy zawiera również przepisy zmieniające ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224), zwanej dalej „ustawą o kontroli w administracji rządowej”, których celem jest cyfryzacja procedur postępowania kontrolnego w administracji rządowej.

Ustawa o kontroli w administracji rządowej została uchwalona w 2011 r. i jej przepisy nie odnoszą się do możliwości działania z wykorzystaniem technologii informatycznych, które obecnie uznaje się za standard w pracy administracji publicznej. W szczególności nieuregulowane pozostają kwestie związane z prowadzeniem przez kontrolerów kontroli zdalnej, korzystaniem ze środków komunikacji elektronicznej oraz wykorzystaniem podpisów elektronicznych lub dokumentacji przekazywanej w postaci elektronicznej. W konsekwencji jednostki kontrolujące stosują niejednolite praktyki, przy czym w niektórych przypadkach i tak niezbędne staje się osobiste stawiennictwo kontrolera lub kontrolowanego, w celu przedłożenia (przekazania) stosownych dokumentów (upoważnień lub dowodów kontroli) w postaci papierowej.

W związku z zastąpieniem w nowelizacji ustawy o informatyzacji pojęcia „projektu informatycznego o publicznym zastosowaniu” pojęciem „przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu” niezbędne jest również wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 29 kwietnia 2016 r. o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań dotyczących informatyzacji w zakresie działów administracji rządowej budżet i finanse publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 186), zwanej dalej „ustawą o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań dotyczących informatyzacji”.

II. Zakres i uzasadnienie projektowanych przepisów

1. Ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne

W art. 1 pkt 1 projektu dodano do tytułu ustawy o informatyzacji odnośnik wskazujący, że ustawa będzie służyć stosowaniu rozporządzenia 2024/903.

W art. 1 pkt 2 projektu proponuje się wprowadzenie zmian w art. 1 ust. 1 ustawy o informatyzacji, dotyczącym zakresu spraw regulowanych w ustawie – w celu jego aktualizacji.

W art. 1 pkt 3 projektu ustawy nadaje się nowe brzmienie art. 2 w celu określenia nowego, szerszego niż obecnie, zakresu podmiotowego zmienianej ustawy.

Analizując prawodawstwo Unii Europejskiej, zwanej dalej „UE”, można zauważyć, że UE od 2014 r. dąży do uspoźnienia terminologii i stosowania jednej definicji „podmiotu prawa publicznego”.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73, z późn. zm.) odwołuje się w swoich postanowieniach do pojęcia „podmiotu sektora publicznego” w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 65, z późn. zm.).

Ustawa z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1440) oraz ustawa z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045 i 1841) posługują się analogiczną definicją podmiotu publicznego.

W związku z powyższym, a także biorąc pod uwagę konieczność objęcia zmianą ustawy o informatyzacji wszystkich „organów sektora publicznego”, zdecydowano się odwołać w projekcie do definicji podmiotu publicznego, opierającej się na dorobku legislacyjnym zarówno UE, jak i ww. ustaw z zakresu informatyzacji i jednocześnie określić nowy, szerszy niż obecnie, zakres podmiotowy zmienianej ustawy.

Dodatkowo katalog podmiotów publicznych, wskazany w zmienionym art. 2 ust. 1 ustawy o informatyzacji, został uzupełniony o instytuty badawcze, Centrum Łukasiewicz, instytuty działające w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, uczelnie niepubliczne oraz federacje podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki.

Zgodnie z dodanym do art. 2 ustawy o informatyzacji ust. 1a podmiot inny niż podmiot publiczny, który realizuje zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia tych zadań lub ich zlecenia przez podmiot publiczny, będzie obowiązany do realizacji niektórych zadań wynikających z ustawy, m.in.:

- udostępniania informacji w repozytorium interoperacyjności oraz zapewnienia jakości tych informacji, w tym ich poprawności, aktualności oraz kompletności (art. 12k ust. 4),

- przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej przed wprowadzeniem zmian w rejestrze publicznym lub w systemie teleinformatycznym używanym do realizacji zadań publicznych (art. 12n),
- realizacji zadań publicznych przy użyciu systemów teleinformatycznych spełniających wskazane wymagania (art. 13 ust. 1),
- przygotowania i zapewniania aktualności informacji o API systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych (art. 13 ust. 5),
- prowadzenia rejestru publicznego zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych (art. 14 ust. 1),
- udziału w inwentaryzacji systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz rejestrów publicznych – w przypadku otrzymania zawiadomienia o prowadzonej inwentaryzacji od ministra właściwego do spraw informatyzacji (art. 20gb).

Objęcie obowiązkami wskazanymi w projekcie ustawy wszystkich podmiotów realizujących zadania publiczne, w tym również podmiotów niebędących podmiotami publicznymi, ma na celu zapewnienie stosowania jednolitych wymagań i zasad przez wszystkie podmioty, a tym samym zapewnienie wysokiej jakości i interoperacyjności realizacji zadań publicznych.

W projekcie ustawy uporządkowano istniejące definicje oraz uzupełniono art. 3 ustawy o informatyzacji o definicje pojęć wykorzystywanych w nowych przepisach.

W art. 1 pkt 4 lit. a projektu ustawy wprowadzono nową definicję pojęcia „rejestr publiczny”. Dotychczasowa definicja zawierała błąd logiczny polegający na umieszczeniu pojęcia definiowanego („rejestr” z dookreśleniem „publiczny”) w części stanowiącej definiens (tj. użycie w zdaniu definiującym pojęcia „rejestru”), dodatkowo zawierała różne przykłady rejestrów publicznych (tj. rejestr, ewidencję, wykaz, listę, spis albo inną formę ewidencji), nie wskazując, czym faktycznie jest taki rejestr. W niniejszym projekcie proponuje się zdefiniowanie rejestru publicznego jako uporządkowanego zbioru danych służącego do realizacji zadań publicznych, prowadzonego na podstawie przepisów ustawowych przez podmiot realizujący zadania publiczne.

W art. 3 pkt 6 ustawy o informatyzacji wprowadzono definicję pojęcia „przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu”, obejmującego dotychczas funkcjonujące pojęcie projektu informatycznego o publicznym zastosowaniu.

Przedsięwzięcie informatyczne o publicznym zastosowaniu będzie rozumiane jako zespół działań organizacyjnych i technicznych służących do realizacji zadań publicznych za pomocą

środków komunikacji elektronicznej i obejmujących co najmniej jedno z następujących działań:

- budowę systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadania publicznego, w tym umożliwiającego wymianę danych z podmiotami publicznymi, utworzenie rejestru publicznego, udostępnianie w postaci elektronicznej zasobu informacyjnego podmiotu publicznego, wdrożenie usługi służącej realizacji zadań publicznych, budowę infrastruktury teleinformatycznej, w tym telekomunikacyjnej,
- rozszerzenie zakresu, zmianę funkcjonalności, zmianę technologiczną lub utrzymanie produktów ww. działań, a także
- wsparcie rozwoju społeczeństwa informacyjnego.

Zasób informacyjny podmiotu publicznego, o którym mowa wyżej, to zbiór informacji przetwarzanych przez podmiot publiczny, np. zestawienie, rejestr, dokument, obiekt muzealny, plik filmowy i audio.

Przez produkt działań przedsięwzięcia, tj. produkt działań realizowanych w ramach przedsięwzięcia, należy rozumieć element wejściowy lub wyjściowy w formie materialnej lub niematerialnej, który można wcześniej opisać, wytworzyć i/lub wdrożyć/oddać do użytkowania jego użytkownikowi. Wśród produktów można rozróżnić produkty zarządcze, stanowiące dokumentację projektową, i produkty specjalistyczne stanowiące właściwy wynik projektu lub jego działań.

Przykładem produktów specjalistycznych są: system teleinformatyczny, rejestr publiczny, baza danych, zdigitalizowany i/lub udostępniony zasób informacyjny, usługa służąca realizacji zadań publicznych, sprzęt informatyczny (serwery, macierze dyskowe, drukarki, skanery itp.), specjalizowany sprzęt sieciowy (przełączniki sieciowe, routery, zapory sieciowe (firewall'e), sondy internetowe itp.), projekt aktu prawnego niezbędnego do zrealizowania projektu, oddany do użytku odcinek drogi, powołanie instytucji X, studium wykonalności, materiały informacyjno-promocyjne, przeprowadzone działania informacyjno-promocyjne, materiały szkoleniowe, szkolenie.

Kluczowa w przypadku przedsięwzięcia informatycznego jest dbałość o jego efekty, m.in. w kontekście zapewnienia funkcjonowania wdrożonych produktów działań przedsięwzięcia po jego zakończeniu na poziomie nie niższym niż w dniu zakończenia realizacji przedsięwzięcia, jak i modernizacji tych produktów działań.

Modernizacja produktów działań realizowanych w ramach przedsięwzięcia to działania mające na celu aktualizację i ulepszenie produktów, poprawę ich wydajności, bezpieczeństwa oraz dostosowanie systemu do nowych potrzeb użytkowników. Jest to związane z koniecznością osiągnięcia nowych rezultatów lub korzyści oraz realizacji nowych potrzeb użytkowników i dostosowania do zmieniających się uwarunkowań lub otoczenia. Dotyczy to:

- rozszerzenia zakresu produktu, co w przypadku np.: rejestru publicznego odnosi się m.in. do poszerzenia zakresu przetwarzanych danych (modelu danych), w przypadku systemu teleinformatycznego odnosi się m.in. do uzupełnienia systemu o nowe funkcjonalności, w przypadku usługi służącej realizacji zadań publicznych odnosi się do poszerzenia procesu, który obsługuje, a w przypadku zasobu informacyjnego – m.in. do zwiększenia zakresu udostępnianych zasobów (modelu zasobów),
- zmiany funkcjonalności, co w przypadku np. systemu teleinformatycznego odnosi się m.in. do przekształcenia istniejących funkcjonalności systemu,
- zmiany technologicznej, co w przypadku wszystkich produktów odnosi się do wdrożenia nowej technologii realizacji procesów wspieranych przez system.

Utrzymanie produktów działań zrealizowanych w ramach przedsięwzięcia ma na celu zapewnienie ciągłości bezawaryjnego i efektywnego użytkowania produktów przez ich użytkowników, utrzymanie parametrów produktów, w tym dotyczących wydajności i bezpieczeństwa, na poziomie nie niższym niż w dniu zakończenia realizacji przedsięwzięcia oraz zapewnienia wsparcia użytkownika w procesie użytkowania tych produktów.

Projekt ustawy wprowadza także definicję założeń przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu, tj. ogólnego planu przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu, zawierającego wszystkie informacje niezbędne do określenia zasadności i efektywności jego realizacji.

Założenia przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu obejmują przede wszystkim zakres przedsięwzięcia, harmonogram jego realizacji, informacje dotyczące kosztów przedsięwzięcia i planowanych źródeł finansowania, uwarunkowania, otoczenie i ryzyko związane z jego realizacją oraz główne aspekty związane z utrzymaniem produktów działań przedsięwzięcia po jego zakończeniu.

Szczegółowy zakres przedsięwzięcia zależy od jego charakteru i zakresu produktów wytwarzanych i/lub wdrażanych w jego ramach. Zakres przedsięwzięcia stanowią poza produktami specjalistycznymi, m.in. cele, rezultaty i korzyści oraz powiązane z nimi wskaźniki

oraz działania zarządcze zapewniające prawidłową realizację przedsięwzięcia. Podstawą dla określenia zakresu przedsięwzięcia i jego produktów jest analiza jego uwarunkowań i otoczenia, m.in. identyfikacja użytkowników oraz ich potrzeb i priorytetów, otoczenia prawnego, możliwości finansowych.

W projekcie ustawy zaproponowano definicję pojęcia „minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, które zostały zdefiniowane jako zespół wymagań, których spełnienie przez system teleinformatyczny używany do realizacji zadań publicznych umożliwia wymianę danych z innymi systemami teleinformatycznymi używanymi do realizacji zadań publicznych oraz zapewnia dostęp do danych udostępnianych za pomocą tego systemu.

Zmieniono również definicję „minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych”, przez wskazanie, że jest to zespół wymagań służących do zapewnienia spójności prowadzenia rejestrów publicznych (spójność to cecha czegoś, co jest spójne – złożone z elementów, które tworzą logiczną i uporządkowaną całość lub cecha czegoś, co wraz z innymi elementem tworzy lub może utworzyć uporządkowaną całość – wszystkie definicje za: Wielki słownik języka polskiego (Instytut Języka Polskiego PAN, <https://wsjp.pl/>) , a także do zapewnienia wiarygodności (którą można zdefiniować jako cechę czegoś niebudzącego wątpliwości i takiego, któremu można zaufać), jednoznaczności (zjawisko polegające na tym, że jakieś słowa lub określone połączenia słów mają to samo znaczenie), aktualności (odzwierciedlenie stanu istniejącego w danej chwili), kompletności (taki, w którym nie brakuje żadnego elementu) i dostępności (to, że można coś zdobyć lub osiągnąć) danych w tych rejestrach.

Projektodawca zaproponował zmianę definicji pojęcia „interoperacyjność”. Aktualna definicja interoperacyjności stanowi o zdolności podmiotów oraz używanych przez nie systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych do współdziałania. Kluczowymi dla zagadnienia interoperacyjności są podmioty, bo to one współdziałają. Zgodnie z art. 1 ustawy o informatyzacji, ustawa określa m.in. zasady wymiany danych między podmiotami publicznymi a podmiotami niebędącymi podmiotami publicznymi. Z tego m.in. względu w nowej definicji interoperacyjności mowa o „podmiotach” (bez dookreślenia „publicznych” lub „realizujących zadania publiczne”), co odnosi się do współdziałania podmiotów realizujących zadania publiczne z dowolnymi innymi podmiotami.

Współdziałanie takie jest realizowane z wykorzystaniem danych przechowywanych m.in. w rejestrach publicznych oraz przetwarzanych w publicznych systemach teleinformatycznych. Systemy teleinformatyczne czy rejestry publiczne same z siebie nie mogą jednak współdziałać.

Musiały zostać uprzednio skonfigurowane do takiego współdziałania przez jakiś podmiot i muszą dla takiego współdziałania być przez podmiot utrzymywane. Ponadto korzyści z takiej współpracy czerpią podmioty (i osoby), a nie systemy teleinformatyczne, zatem to właśnie podmioty wskazano w definicji. Powyższa definicja obejmuje minimalny zakres współpracy cyfrowej, tj. wymianę danych między systemami teleinformatycznymi. Dane mogą być wykorzystywane przez procesy biznesowe, przechowywane w rejestrach publicznych, przetwarzane w systemach teleinformatycznych oraz udostępniane przez interfejsy systemów teleinformatycznych. Dane, aby być użyteczne w realizacji zadań publicznych, mogą – ale nie muszą – stawać się informacją, a informacja – wiedzą. Dane, które nie stają się informacją, są także użyteczne w przetwarzaniu maszynowym wykorzystywanym w celu realizacji zadań publicznych. Podlegają przetwarzaniu (np. transformacji na podstawie algorytmów) skutkującym konsekwencjami istotnymi dla interesariusza interoperacyjności, tj. w szczególności dla użytkownika usług elektronicznych (np. w procesie uwierzytelniania użytkownika e-usługi publicznej, w którym system teleinformatyczny weryfikuje dane podane przez użytkownika, z danymi, które zostały wcześniej zapisane w takim systemie).

Proponowana w projekcie ustawy definicja interoperacyjności została przygotowana na podstawie dotychczasowej definicji interoperacyjności, definicji interoperacyjności z Europejskich Ram Interoperacyjności (ang. European Interoperability Framework, EIF) oraz definicji interoperacyjności transgranicznej z rozporządzenia 2024/903. W projektowanej definicji usunięto także fragment „na rzecz osiągnięcia wzajemnie korzystnych celów”, ponieważ podmioty realizujące zadania publiczne – w tym podmioty publiczne – działają w celu realizacji zadań publicznych. Interoperacyjność będzie teraz definiowana jako zdolność podmiotów do współdziałania przez wymianę danych za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Krajowe Ramy Interoperacyjności zostały określone jako zestaw wymagań organizacyjnych, semantycznych oraz technicznych dotyczących interoperacyjności. Interoperacyjność organizacyjna oznacza dokumentowanie i integrowanie lub dostosowywanie procesów biznesowych w celu efektywnej wymiany danych. Celem interoperacyjności organizacyjnej jest również spełnianie wymagań użytkowników przez udostępnianie usług, czynienie ich łatwo identyfikowalnymi, dostępnymi i zorientowanymi na użytkowników. Interoperacyjność semantyczna ma na celu zapewniać, że przyjęty format oraz znaczenie wymienianych danych są zachowane w całym procesie, a także zrozumiałe przez wszystkie strony. Oznacza to, że format i znaczenie nie ulegają zniekształceniu podczas wymiany oraz składowania danych, a

same dane służące realizacji zadań publicznych są wysokiej jakości i dostępne dla wszystkich uprawnionych podmiotów. Interoperacyjność techniczna obejmuje modele architektury publicznych systemów teleinformatycznych, zarządzanie usługami tych systemów, specyfikacje interfejsów wymiany danych, a także kwestie dostępności tych systemów. Stosowane dotychczas określenie „interoperacyjność technologiczna” zastąpiono w projekcie ustawy poprawnym sformułowaniem „interoperacyjność techniczna”, zgodnym z pojęciem stosowanym w oficjalnym tłumaczeniu Europejskich Ram Interoperacyjności na język polski.

Projekt ustawy wprowadza definicję pojęcia „Architektura Informacyjna Państwa”. Zgodnie z proponowanym brzmieniem przepisu jest to metoda zarządzania informatyzacją państwa, realizująca cele strategii, o której mowa w art. 12aa ustawy o informatyzacji, oparta na modelach architektonicznych i obejmująca zasady podstawowe (pryncypia), standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne. Definicja przyjęta w ustawie o informatyzacji została ukształtowana na bazie definicji z literatury przedmiotu. Architektura korporacyjna całego państwa to „bazujące na modelach i pryncypiach architektonicznych narzędzie (mechanizm) strategicznego zarządzania modernizacją państwa realizowaną przy pomocy technologii informacyjnych” (Sobczak A., „Architektura korporacyjna państwa – próba diagnozy” w: Polskie Forum Architektury Korporacyjnej). W proponowanej w projekcie ustawy definicji przeformułowano część dotyczącą pryncypiów tak, aby wyjaśnić, że pryncypia to „zasady podstawowe” i wskazać, że Architektura Informacyjna Państwa jako metoda zarządzania obejmuje takie zasady. Architektura Informacyjna Państwa jako metoda zarządzania informatyzacją państwa w ramach proponowanej definicji odwołuje się do dokumentu strategii, o której mowa w projekcie ustawy, i jako taka obejmuje metody zarządzania rozwojem systemów informacyjnych, w tym teleinformatycznych. Definicja wskazuje na wymiar strategiczny, a nie operacyjny takiego zarządzania.

W związku z wprowadzeniem definicji Architektury Informacyjnej Państwa, w oparciu o Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa¹, zaproponowano również wprowadzenie pojęcia „model architektoniczny”. W literaturze modele są rozumiane jako formalny opis zorganizowania systemów informacyjnych lub teleinformatycznych, obejmują otoczenie obiektów i interakcję z innymi obiektami (np. przepływy danych). W projekcie ustawy model architektoniczny został zdefiniowany jako odwzorowanie obiektów, w szczególności usług,

¹ Załącznik do uchwały nr 1/2014 Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2014 r. w sprawie przyjęcia programu rozwoju „Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa”, zmienionej następnie uchwałą nr 117/2016 Rady Ministrów z dnia 27 września 2016 r., uchwałą nr 109/2019 Rady Ministrów z dnia 24 września 2019 r., uchwałą nr 255/2022 Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2022 r. oraz uchwałą nr 232/2023 Rady Ministrów z dnia 23 listopada 2023 r.

procesów, systemów, danych oraz sposobów ich powiązania, identyfikujące kluczowe komponenty funkcjonalne zapewniające realizację zadań publicznych drogą elektroniczną.

W projekcie ustawy zaadresowano także kwestie wynikające z rozporządzenia 2024/903. Przewidziano, że minister właściwy do spraw informatyzacji będzie właściwym organem odpowiedzialnym za stosowanie rozporządzenia 2024/903 oraz pojedynczym punktem kontaktowym w rozumieniu tego rozporządzenia. Będzie także wyznaczał, spośród osób zatrudnionych w urzędzie obsługującym tego ministra, posiadających kompetencje i wiedzę z zakresu interoperacyjności transgranicznej, o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2024/903, przedstawiciela Polski w Radzie ds. Interoperacyjnej Europy, o której mowa w art. 15 rozporządzenia 2024/903.

W projekcie ustawy przewidziano wprowadzenie podstawy do przyjęcia strategii dotyczącej informatyzacji państwa, której celem będzie określenie kierunków procesu informatyzacji państwa, mając na uwadze:

- potrzebę przygotowania kompleksowego i długoterminowego dokumentu o charakterze strategicznym, który zapewniłby wieloletnią perspektywę rozwoju procesu informatyzacji państwa,
- efektywność i celowość wydatkowania środków z budżetu państwa oraz funduszy europejskich na działania w obszarze cyfryzacji.

Strategia uwzględni dotychczas zrealizowane działania oraz poziom zastosowania nowoczesnych technologii w administracji publicznej na rzecz obywateli, weźmie pod uwagę założenia komplementarnych dokumentów strategicznych i programowych rządu w tym obszarze. Strategia zastąpi Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa, a zakresem przedmiotowym obejmie działania będące w zakresie kompetencji Rady Ministrów. Dokument będzie miał charakter strategiczny, natomiast nie będzie stanowił strategii rozwoju w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2025 r. poz. 198). Dokument ten będzie przyjmowany na podstawie ustawy o informatyzacji, podobnie do Strategii Cyberbezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej, która jest przyjmowana na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1077 i 1222).

Dokument będzie obejmował okres wykraczający poza dotychczas przyjęte strategie rozwoju, co jest konieczne z uwagi na potrzebę dobrego planowania, spójności i ciągłości procesów cyfrowych państwa. W proces przygotowania i realizacji założeń strategii zostaną zaangażowane pozostałe ministerstwa, w celu zapewnienia harmonizacji i komplementarności

realizowanych i planowanych działań na rzecz interesariuszy procesu informatyzacji państwa, w tym administracji publicznej. Horyzontalny charakter procesów cyfryzacji sprawia, że międzyresortowa współpraca w zakresie ich koordynacji i systematyzacja wiedzy na temat podejmowanych działań ma szczególne znaczenie. Chociaż dotychczasowe inicjatywy w tym zakresie przyniosły pewną poprawę, to efektywne zarządzanie cyfryzacją wymaga kolejnych działań.

Strategia będzie stanowiła również podstawę do określenia sposobów i zasad współpracy wewnątrz administracji rządowej oraz współpracy z pozostałymi podmiotami, których dotyczy proces informatyzacji państwa, w tym jednostkami samorządu terytorialnego.

Z uwagi na tempo rozwoju technologicznego i trudność w przewidzeniu jego długofalowych kierunków będzie niezbędny regularny przegląd strategii i jej ewentualna aktualizacja. Minister właściwy do spraw informatyzacji we współpracy z członkami Rady Ministrów będzie dokonywał przeglądu strategii co 2 lata, a sprawozdanie z przeglądu będzie przedkładane Radzie Ministrów w terminie 2 miesięcy od jego zakończenia.

Realizacja strategii wymaga spójnych, zharmonizowanych i konsekwentnych działań, niejednokrotnie jednak przecinających tradycyjny podział obszarów działalności państwa oraz wertykalnych względem działów administracji rządowej. Służyć temu będzie m.in. bieżące współdziałanie pełnomocników do spraw informatyzacji, których powoływanie przewiduje projekt.

Pełnomocnicy będą powoływani w urzędach obsługujących ministrów kierujących działem administracji rządowej oraz w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Przewidziano, że pełnomocnika będzie można powołać również w innych urzędach, w szczególności w urzędach obsługujących organy jednostek samorządu terytorialnego. Ze względu na charakter zadań pełnomocników i cel ich działania, którym jest w szczególności współdziałanie przy realizacji strategii, w projekcie przewidziano, że pełnomocnicy będą mogli zostać powołani w urzędach, tj. w jednostkach obsługujących podmioty, które będą zaangażowane w realizację strategii.

Zgodnie z założeniem projektu ustawy to kierownik jednostki organizacyjnej będzie powoływał i odwoływał pełnomocnika do spraw informatyzacji. Kierownik jednostki będzie także uprawniony do dokonywania zmian na tym stanowisku. Przy dokonywaniu wyboru kierownik jednostki będzie dysponował pewną swobodą, ale powinien mieć na uwadze odpowiednie kompetencje, wiedzę i doświadczenie ewentualnego pełnomocnika. Pełnomocnikiem będzie mogła zostać osoba zatrudniona w jednostce organizacyjnej, w której

powoływany jest pełnomocnik.

W projekcie ustawy zaproponowano uchylenie art. 12c–12i ustawy o informatyzacji, dotyczących przeprowadzania konkursu na dofinansowanie projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu i przedsięwzięć wspierających rozwój społeczeństwa informacyjnego. Z analizy funkcjonowania przepisów wynika, że przepisy były nieefektywne. Organizowane w dotychczasowym trybie konkursy dotyczyły przedsięwzięć niskobudżetowych, natomiast aktualne wyzwania dotyczące cyfryzacji wymagają przedsięwzięć szerokoskalowych i adekwatnych do ich realizacji nakładów finansowych. Ponadto zdiagnozowano szereg trudności związanych z organizowaniem, prowadzeniem i rozliczaniem takich konkursów.

W projekcie ustawy proponuje się dodanie zbioru przepisów, które pozwolą na umocowanie na gruncie ustawowym Architektury Informacyjnej Państwa.² Pozwoli to na odwoływanie się do narzędzi Architektury Informacyjnej Państwa w przepisach ustawy o informatyzacji, a w perspektywie także w przepisach odrębnych.

Proponuje się, żeby minister właściwy do spraw informatyzacji opracowywał i rozwijał Architekturę Informacyjną Państwa. W regulacji umocowano także repozytorium Architektury Informacyjnej Państwa jako narzędzia wymaganego do prowadzenia prac z zakresu Architektury Informacyjnej Państwa. Przewidziano, że minister właściwy do spraw informatyzacji będzie prowadził przy użyciu systemu teleinformatycznego repozytorium Architektury Informacyjnej Państwa, w którym będą gromadzone w szczególności modele architektoniczne oraz pryncypia, standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne. Minister właściwy do spraw informatyzacji będzie udostępniał pryncypia, standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne Architektury Informacyjnej Państwa, tworzone na podstawie informacji zgromadzonych w repozytorium Architektury Informacyjnej Państwa, na stronie internetowej, której adres elektroniczny zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra.

Projekt ustawy wprowadza także podstawę dla prowadzenia repozytorium interoperacyjności. W projekcie wskazano zakres informacji przechowywanych w repozytorium oraz zakres obowiązków podmiotów realizujących zadania publiczne w odniesieniu do udostępniania takich informacji w repozytorium oraz korzystania z danych przechowywanych w repozytorium interoperacyjności.

² <https://www.gov.pl/web/cyfryzacja/architektura-informacyjna-panstwa>.

Głównymi funkcjonalnościami repozytorium interoperacyjności będą publikowanie i udostępnianie informacji służących zapewnieniu interoperacyjności. Akt wykonawczy dotyczący funkcjonowania repozytorium interoperacyjności, wydany na podstawie art. 12m ustawy o informatyzacji, określi szczegółowo zagadnienia publikowania i udostępniania informacji w repozytorium, kategorie przedmiotowe i statusy funkcjonowania rejestrów publicznych, a także szczegółowy sposób prowadzenia repozytorium interoperacyjności oraz szczegółowy sposób realizacji obowiązków podmiotów realizujących zadania publiczne w zakresie udostępniania danych i informacji w repozytorium interoperacyjności. Podmioty obowiązane do publikacji informacji w repozytorium interoperacyjności będą obowiązane do zapewniania jakości takich informacji. Jakość informacji to miara, w jakim stopniu dana informacja spełnia potrzeby użytkownika oraz nadaje się do podejmowania trafnych decyzji. Wśród atrybutów jakości informacji zawierają się poprawność, aktualność oraz kompletność informacji.

Celem przepisów dotyczących repozytorium interoperacyjności jest zapewnienie powszechnego dostępu do metadanych rejestrów publicznych i informacji o API publicznych systemów teleinformatycznych. Metadane rejestrów publicznych to informacje o danych gromadzonych w rejestrach publicznych.

W repozytorium interoperacyjności będą udostępniane informacje dotyczące wykorzystywanych przez podmioty realizujące zadania publiczne API publicznych, tj. dostępnych dla wszystkich, oraz API partnerskich, tj. udostępnianych podmiotom, które mogą wykazać istnienie interesu prawnego lub faktycznego w dostępie do API. W repozytorium interoperacyjności nie będą publikowane informacje o API prywatnych, tj. wykorzystywanych wewnątrz w ramach jednego podmiotu realizującego zadania publiczne. W przypadku braku udostępnienia wymaganych, wskazanych w przepisie, informacji podmiot realizujący zadania publiczne będzie obowiązany wskazać podstawę prawną, z której wynika obowiązek zachowania niejawności takich informacji.

Przez opis rejestru publicznego, wymieniony wśród metadanych rejestrów publicznych, należy rozumieć zwięzłe przedstawienie istoty, celu i zakresu rejestru publicznego. Opis ten ma informować użytkownika, czego dotyczy dany rejestr, w jakim celu jest prowadzony i jakie rodzaje danych zawiera.

W projekcie ustawy przewidziano również, że Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- szczegółowe funkcjonalności repozytorium interoperacyjności, przez przedstawienie na czym polega publikowanie i udostępnianie informacji w repozytorium interoperacyjności,
- sposób kategoryzacji informacji przeznaczonych do udostępniania w repozytorium interoperacyjności, przez określenie kategorii przedmiotowych i statusów funkcjonowania rejestru publicznego w repozytorium interoperacyjności,
- szczegółowy sposób prowadzenia repozytorium interoperacyjności, zawierający informacje o dostępności (availability) i uprawnieniach użytkowników repozytorium interoperacyjności,
- szczegółowy sposób realizacji obowiązków podmiotów realizujących zadania publiczne w zakresie udostępniania danych i informacji w repozytorium interoperacyjności, przez wskazanie terminów dla realizacji obowiązków podmiotów.

Projekt ustawy przewiduje także, że podmioty realizujące zadania publiczne będą obowiązane do przeprowadzania oceny interoperacyjności krajowej każdorazowo przed wprowadzeniem zmian w systemie teleinformatycznym używanym do realizacji zadań publicznych lub w rejestrze publicznym. Przeprowadzenie oceny powinno wykazać, czy i w jakim zakresie planowane do wprowadzenia zmiany będą wpływać na podmioty publiczne. Obowiązany podmiot każdorazowo będzie oceniał, czy zmiany będą wpływały na zdolność podmiotów do współdziałania przez wymianę danych za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Zgodnie z art. 12n ust. 4 ustawy o informatyzacji ocena interoperacyjności nie będzie dotyczyła działań prowadzonych w stosunku do systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i rejestrów publicznych niewpływających na ich interoperacyjność, w szczególności niewpływających na interoperacyjność konserwacji oprogramowania, aktualizacji w zakresie bezpieczeństwa lub aktualizacji technicznych. Propozycja brzmienia art. 12n ust. 4 bazuje na brzmieniu rozporządzenia 2024/903, które w motywie 18 wskazuje przykłady zmian, które nie wpływają na interoperacyjność transgraniczną.

Ocena interoperacyjności krajowej będzie publikowana w repozytorium interoperacyjności.

Zgodnie z nowym brzmieniem art. 13 ustawy o informatyzacji podmioty realizujące zadania publiczne będą obowiązane do ich realizacji używać systemów teleinformatycznych spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, zapewniających interoperacyjność zgodnie z Krajowymi Ramami Interoperacyjności oraz zgodnych z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa.

Ponadto podmioty realizujące zadania publiczne będą obowiązane opracowywać i zapewniać aktualność informacji o API systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych. Skrócony opis API, o którym mowa w art. 13 ust. 5 ustawy o informatyzacji, to zwięzła informacja wyjaśniająca: czym jest i do czego służy API, kto może z niego korzystać oraz jakiego typu dane lub funkcje udostępnia.

Minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi będą zapewniać spójność działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych. Doprecyzowano także, że minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych określają model architektury oraz specyfikacje API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, formaty danych oraz protokoły komunikacyjne i szyfrujące, przy zachowaniu możliwości nieodpłatnego wykorzystania tych specyfikacji. Minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych zapewnią także sprawną i bezpieczną wymianę danych między podmiotami publicznymi oraz między podmiotami publicznymi a organami innych państw lub organizacji międzynarodowych.

W projekcie ustawy przewidziano, że Krajowe Ramy Interoperacyjności obejmują zagadnienia dotyczące sposobu postępowania podmiotu realizującego zadania publiczne w zakresie stosowania i wyboru norm, standardów, metod oraz formatów, sposoby osiągania interoperacyjności oraz zakres ocen interoperacyjności krajowej, o której mowa w art. 12n ustawy o informatyzacji.

Zgodnie z nowym brzmieniem art. 14 ust. 1 ustawy o informatyzacji podmiot realizujący zadania publiczne prowadzący rejestr publiczny będzie obowiązany prowadzić ten rejestr zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych. W projekcie ustawy wskazano, że minimalne wymagania dla rejestrów publicznych zapewniają spójność prowadzenia rejestrów publicznych, określając kluczowe typy i identyfikatory obiektów w rejestrach publicznych oraz zasady prowadzenia i dostępu do rejestru publicznego.

W projekcie ustawy wprowadzono także obowiązek prowadzenia rejestru publicznego przy użyciu systemów teleinformatycznych oraz umożliwienia dostarczania danych do tego rejestru oraz udostępnianie danych z tego rejestru drogą elektroniczną, w szczególności przez API systemów teleinformatycznych, przy użyciu których zapewniany jest dostęp do tego rejestru publicznego, a także opracowania i aktualizacji listy słowników, schematów klasyfikacyjnych, taksonomii oraz list kodowych dla danych gromadzonych w rejestrze publicznym. Obowiązki te nie będą dotyczyły jednostek samorządu terytorialnego, związków takich jednostek,

związków metropolitalnych oraz samorządowych jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, samorządowych instytucji kultury, a także samorządowych osób prawnych utworzonych na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych oraz samorządowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej. Jednakże, zgodnie z proponowanym art. 14 ust. 1b ustawy o informatyzacji, jeśli wymienione podmioty będą prowadzić rejestry publiczne przy użyciu systemu teleinformatycznego, to będą obowiązane spełniać wymagania określone w art. 14 ust. 1a pkt 2–4 ustawy o informatyzacji.

Projekt ustawy wprowadza również przepisy stanowiące podstawę prawną dla funkcjonowania nowego komitetu, nazwanego Komitetem do spraw Cyfryzacji, który swoim zakresem zadań obejmie m.in. zadania dotychczas realizowane przez Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji. Powyższe pozwoli na sprawniejsze wykonywanie zadań dotychczas wykonywanych przez obecnie istniejący Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji oraz lepszą koordynację, stabilność oraz trwałość mechanizmu dotyczącego właściwego przebiegu procesu transformacji cyfrowej państwa, a w szczególności administracji publicznej. Nowo utworzony Komitet do spraw Cyfryzacji zastąpi Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji, dotychczasowy organ pomocniczy Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów.

Zadaniem Komitetu do spraw Cyfryzacji będzie zapewnienie koordynacji i wsparcia działań związanych z informatyzacją państwa oraz wsparcie rozwoju cyfrowego państwa.

Rozwiązania dotyczące Komitetu wpłyną przede wszystkim na wzmocnienie koordynacji realizacji przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu przez zapewnienie ich spójności z działaniami strategicznymi państwa, w tym zgodności z przygotowywanym dokumentem strategicznym z zakresu informatyzacji państwa oraz z założeniami Architektury Informacyjnej Państwa.

Projekt ustawy określa katalog zadań Komitetu do spraw Cyfryzacji oraz wskazuje rodzaje monitorowanych przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, uwzględniając m.in. źródła finansowania przedsięwzięć informatycznych, a także ich rodzaj i skalę.

Komitet do spraw Cyfryzacji będzie monitorował i opiniował przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu w zakresie założeń oraz postępów i efektów realizacji takiego przedsięwzięcia, w przypadku przedsięwzięć informatycznych planowanych do finansowania z udziałem środków Unii Europejskiej lub z innych źródeł zagranicznych, niezależnie od ich wartości, dotyczących następujących działań: budowy systemu teleinformatycznego

używanego do realizacji zadania publicznego, w tym umożliwiającego wymianę danych z podmiotami publicznymi, utworzenia rejestru publicznego, udostępniania zasobu informacyjnego podmiotu publicznego w postaci elektronicznej oraz wdrożenia usługi publicznej świadczonej drogą elektroniczną, a także dotyczących rozszerzenia zakresu, zmiany funkcjonalności lub zmiany technologicznej produktów działań wymienionych wyżej oraz wsparcia rozwoju społeczeństwa informacyjnego.

W przypadku przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu planowanych do finansowania z udziałem środków innych niż środki Unii Europejskiej lub środki z innych źródeł zagranicznych, Komitet do spraw Cyfryzacji będzie monitorował i opiniował przedsięwzięcia, dotyczące ww. działań, o wartości przekraczającej 5 mln zł. Kwota ta została ustalona na podstawie dotychczasowych doświadczeń z zakresu opiniowania projektów informatycznych przez Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji.

W przypadku przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu dotyczących budowy infrastruktury teleinformatycznej, w tym telekomunikacyjnej, lub rozszerzenia zakresu, zmiany funkcjonalności lub zmiany technologicznej dotyczącej produktów tych przedsięwzięć, które z reguły są przedsięwzięciami wysokobudżetowymi, przewidziano, że Komitet do spraw Cyfryzacji będzie monitorował i opiniował przedsięwzięcia, których wartość przekracza 15 mln zł.

W projekcie ustawy proponuje się uzależnienie możliwości finansowania ze środków publicznych przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu od pozytywnej oceny Komitetu do spraw Cyfryzacji, dotyczącej założeń przedsięwzięcia informatycznego, tj. ogólnego planu przedsięwzięcia, zawierającego w szczególności informacje o zakresie przedsięwzięcia, harmonogramie realizacji takiego przedsięwzięcia, jego kosztach i planowanych źródłach ich finansowania, uwarunkowaniach i otoczeniu realizacji, ryzyku związanym z realizacją przedsięwzięcia oraz o sposobie, kosztach i ryzykach związanych z utrzymaniem produktów takiego przedsięwzięcia. Wpłynie to pozytywnie na zwiększenie interoperacyjności i komplementarności rozwiązań informatycznych funkcjonujących w państwie, pozwoli na uniknięcie dublowania się zakresu projektów, a co za tym idzie na zwiększenie efektywności gospodarowania środkami publicznymi.

W celu podkreślenia odrębności i niezależności Sądu Najwyższego, Naczelnego Sądu Administracyjnego, Trybunału Konstytucyjnego, Najwyższej Izby Kontroli, Rzecznika Praw Obywatelskich, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz zadań realizowanych przez te organy warunek dotyczący uzależnienia możliwości finansowania ze środków publicznych

przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu od pozytywnej oceny Komitetu do spraw Cyfryzacji, dotyczącej założeń przedsięwzięcia informatycznego, nie będzie dotyczył przedsięwzięć przez nie realizowanych. W celu podkreślenia niezależności procesów wyborczych katalog ten został uzupełniony o przedsięwzięcia realizowane przez Krajowe Biuro Wyborcze.

Wprowadzenie rozwiązania dotyczącego wpływu oceny przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu przez Komitet do spraw Cyfryzacji na możliwość finansowania i realizacji przedsięwzięcia wynika m.in. z wytycznych Ministra Finansów dotyczących opracowania materiałów do projektu ustawy budżetowej, które odwoływały się do warunków i wymogów określonych w zarządzeniu nr 48 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji (M.P. z 2021 r. poz. 231).

W projekcie ustawy przewidziano także możliwość zwolnienia przedsięwzięcia informatycznego z monitorowania lub opiniowania ze względu na szczególnie interes publiczny. Zwolnienie takie będzie możliwe za zgodą przewodniczącego Komitetu do spraw Cyfryzacji, na wniosek podmiotu realizującego przedsięwzięcie. Zastosowanie w przepisie klauzuli generalnej szczególnego interesu publicznego pozwoli podmiotowi wnioskującemu na wskazanie przesłanek w odniesieniu do konkretnej sytuacji i konkretnego przedsięwzięcia, nie w sposób abstrakcyjny. Poszczególne przedsięwzięcia, których może dotyczyć zwolnienie, mogą bowiem w inny sposób realizować interes publiczny, co powinno zostać wskazane we wniosku o zwolnienie, o którym mowa w projektowanym przepisie. Jednocześnie zawarte we wniosku uzasadnienie powinno pozwolić na ocenę istnienia takiego interesu, co następnie powoli na ewentualne zwolnienie takiego przedsięwzięcia z monitorowania.

Dodatkowo projekt ustawy przewiduje zwolnienie z wymagania dotyczącego uzyskania pozytywnej oceny Komitetu w przypadku przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu, które nie rozszerza zakresu, nie zmienia funkcjonalności oraz nie wprowadza zmiany technologicznej produktów działań przedsięwzięcia informatycznego, które uzyskało wcześniej pozytywną opinię Komitetu, oraz którego koszty różnią się o nie więcej niż 15% od przyjętych w ramach przedsięwzięcia informatycznego, które już uzyskało pozytywną opinię Komitetu do spraw Cyfryzacji. Takie przedsięwzięcie informatyczne jednak podlegać będzie monitorowaniu przez Komitet do spraw Cyfryzacji.

Projekt ustawy przewiduje, że w skład Komitetu do spraw Cyfryzacji wejdą:

- 1) przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw informatyzacji albo wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym tego ministra;
- 2) wiceprzewodniczący Komitetu – sekretarz stanu albo podsekretarz stanu wyznaczony przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w urzędzie obsługującym tego ministra;
- 3) pozostali członkowie Komitetu:
 - a) Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów albo wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
 - b) ministrowie, których szczegółowy zakres działania określają przepisy wydane na podstawie art. 33 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2024 poz. 1050 i 1473), albo wyznaczeni przez właściwych ministrów ich przedstawiciele w randze sekretarza stanu albo podsekretarza stanu, po jednym z urzędu obsługującego danego ministra, z wyłączeniem ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Zgodnie z projektem ustawy szczegółowy sposób i tryb działania Komitetu do spraw Cyfryzacji określi regulamin przyjęty przez Komitet i zatwierdzony uchwałą Rady Ministrów (art. 17j ustawy o informatyzacji). Obsługę Komitetu do spraw Cyfryzacji zapewni urząd obsługujący ministra właściwego do spraw informatyzacji.

W związku ze zmianami wprowadzanymi w projekcie ustawy zaktualizowano również upoważnienie ustawowe, zawarte w art. 18 ustawy o informatyzacji. Na jego podstawie Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby realizacji obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w art. 14 ust. 1 ustawy o informatyzacji, tj. obowiązków odnoszących się do stosowania minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, Krajowych Ram Interoperacyjności oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych.

Nowelizowaną ustawę o informatyzacji uzupełniono także o przepisy art. 18a, dotyczące przeprowadzania przeglądu standardów i specyfikacji, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 18. Celem projektowanych przepisów jest cykliczna weryfikacja zgodności standardów i specyfikacji, zawartych w tych przepisach, z normami międzynarodowymi, europejskimi i krajowymi, a także z otwartymi specyfikacjami i standardami, które mogły zostać zatwierdzone do stosowania przez odpowiednie organizacje po wejściu w życie

rozporządzenia wydanego na podstawie art. 18 ustawy o informatyzacji. Wynik takiego przeglądu może zawierać wnioski *de lege ferenda* dla Rady Ministrów.

Projekt ustawy wprowadza podstawę prawną dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do prowadzenia inwentaryzacji systemów teleinformatycznych. Zebranie danych dotyczących systemów teleinformatycznych pozwoli na weryfikację zasobów systemowych w kraju i ułatwi sprawne zarządzanie infrastrukturą informacyjną państwa, w tym również ewentualne analizy pod kątem optymalizacji infrastruktury w ramach administracji publicznej.

Inwentaryzacja będzie prowadzona przy użyciu Systemu Inwentaryzacji Systemów Teleinformatycznych (SIST). Zadania związane z utrzymaniem i rozwojem SIST będą mogły zostać powierzone jednostce podległej ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji lub przez niego nadzorowanej. Zaproponowane rozwiązanie stanowić będą *lex specialis* w stosunku do rozwiązań przewidzianych w art. 4a ustawy o informatyzacji.

W SIST będą gromadzone m.in. dane dotyczące rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych (o nazwie systemu, jego gestorze, opisie funkcjonalności systemu) oraz wykaz aktów prawnych stanowiących podstawę prawną dla prowadzenia tych rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych. Ze względu na cel prowadzenia inwentaryzacji systemów teleinformatycznych nie jest celowe wprowadzanie zamkniętego katalogu danych, możliwych do gromadzenia w SIST, dotyczących wykorzystywanych przez podmioty realizujące zadania publiczne systemów teleinformatycznych i prowadzonych przez te podmioty rejestrów publicznych. Minister właściwy do spraw informatyzacji każdorazowo, w zawiadomieniu o prowadzonej inwentaryzacji, będzie wskazywał zakres danych, które powinny być przekazane w ramach prowadzonej inwentaryzacji. Do wprowadzania danych w SIST będą obowiązane podmioty publiczne, które otrzymały zawiadomienie o prowadzonej inwentaryzacji od ministra właściwego do spraw informatyzacji.

W SIST będą przetwarzane również dane osobowe osób fizycznych, które administrują kontem podmiotu realizującego zadania publiczne w SIST (imię, nazwisko, adres poczty elektronicznej, numer telefonu) oraz osób fizycznych, które zostały wskazane do kontaktu w zakresie informacji wpisanych do SIST (imię, nazwisko, adres poczty elektronicznej, numer telefonu). Katalog danych osobowych przetwarzanych w SIST jest katalogiem zamkniętym – w systemie będą przetwarzane wyłącznie wskazane dane osobowe. Administratorem danych przetwarzanych w SIST będzie minister właściwy do spraw informatyzacji. Dane osobowe będą wykorzystywane wyłącznie w celu realizacji zadań związanych z inwentaryzacją i przechowywane przez okres niezbędny do realizacji tych zadań.

Szczegółowe procedury dotyczące funkcjonowania systemu teleinformatycznego SIST (procedury zakładania kont, ich utrzymania i usuwania) jako procedury operacyjne będą określone w odpowiedniej dokumentacji technicznej SIST.

Projekt ustawy zawiera dodatkowo propozycje wprowadzenia przepisów o charakterze porządkującym (art. 1 pkt 2 lit. a, pkt 6, 9, 17).

2. Ustawa z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej

Proponowana zmiana art. 13 ustawy o kontroli w administracji rządowej stanowi doprecyzowanie dopuszczalności stosowania formy elektronicznej w procesie kontroli. W szczególności stanowi, że dokonanie czynności w formie pisemnej w rozumieniu ustawy oznacza utrwalenie tej czynności w postaci papierowej lub elektronicznej. Analogicznie, podpis może być złożony odręcznie, jak i elektronicznie. W tym zakresie ustawa oparła się o rozwiązania wprowadzone do ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”. Dokument można opatrzyć podpisem elektronicznym lub pieczęcią, przez co należy rozumieć kwalifikowany podpis elektroniczny, podpis zaufany, podpis osobisty lub kwalifikowaną pieczęć elektroniczną organu administracji publicznej, ze wskazaniem osoby opatrującej pismo pieczęcią. Celem nowelizacji jest więc nie tylko uwzględnienie podpisów elektronicznych osób uczestniczących w kontroli, ale również stosowanych w urzędach elektronicznych systemów obiegu dokumentów, posługujących się pieczęcią elektroniczną organu administracji publicznej.

Założeniem projektu ustawy jest umożliwienie lub doprecyzowanie możliwości dokonywania czynności kontrolnych w trybie zdalnym, w tym również przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej (np. e-mail lub telekonferencja). Przy czym, w niektórych sytuacjach, problematyczne było wymagane przez ustawę o kontroli w administracji rządowej okazanie legitymacji służbowej albo dokumentu tożsamości kontrolera. Ryzykowna była również praktyka polegająca na skanowaniu lub wysłaniu tych dokumentów (w szczególności dowodów osobistych) w celu zapoznania się z nimi przez kontrolowanego. Jednocześnie przeprowadzenie kontroli nie jest możliwe bez potwierdzenia tożsamości kontrolera wskazanego w upoważnieniu do kontroli. Dlatego zmiana art. 16 ust. 1 ustawy o kontroli w administracji rządowej wprowadza dodatkową możliwość posłużenia się podpisem elektronicznym, w celu potwierdzenia tożsamości (uwierzytelnienia) osoby dokonującej kontroli. Należy przy tym zauważyć, że ustawa o kontroli w administracji rządowej celowo nie określa konkretnej czynności ani dokumentu, przy którym może nastąpić wykorzystanie

podpisu elektronicznego i tym samym uwierzytelnienie kontrolera. Wynika to z tego, że kontroler może zostać upoważniony do kontroli na każdym jej etapie. Jednak niezależnie od tego powinien się uwierzytelnić przed przystąpieniem do kontroli (legitymacja służbowa albo dokument tożsamości) albo najpóźniej w toku dokonywania pierwszej czynności kontrolnej (np. podpis elektroniczny pod zawiadomieniem o kontroli, przekazaniem upoważnienia, prośbą o przygotowanie dokumentacji, pytaniami kontroli albo pod e-mailem z zaproszeniem na telekonferencję).

Wprowadzenie do art. 21 ustawy o kontroli w administracji rządowej ust. 1a ma na celu doprecyzowanie dopuszczalności stosowania w toku czynności kontrolnych dowolnych środków komunikacji elektronicznej lub informatycznych nośników danych. Jednak niezależnie od zastosowanych sposobów komunikacji lub przekazywania materiałów, to najistotniejsza, enumeratywnie wymieniona dokumentacja kontroli powinna być przekazywana w sposób formalny, tj. doręczana zgodnie z Kodeksem postępowania administracyjnego. Należy również stwierdzić, że wprowadzona zmiana nie oznacza, że stosowanie środków komunikacji elektronicznej stanie się obowiązkiem. W dalszym ciągu kontroler może działać osobiście, dokonując czynności kontrolnych na miejscu w jednostce, w tym posługiwać się dokumentacją w postaci papierowej, czy też odbierać ustne wyjaśnienia lub oświadczenia.

Zmiany w art. 34, art. 42 ust. 4, art. 49 oraz art. 52 ust. 5 ustawy o kontroli w administracji rządowej polegają na doprecyzowaniu, że wskazane w tych artykułach, najistotniejsze czynności dokonywane w toku kontroli powinny być dokonywane w formie pisemnej. W świetle znowelizowanego art. 13 ust. 2 tej ustawy będzie to oznaczać obowiązek utrwalenia tych czynności w formie papierowej bądź elektronicznej, a także jej opatrzenia odpowiednim podpisem, własnoręcznym bądź elektronicznym. Pozostałe zmiany w ustawie o kontroli w administracji rządowej mają charakter zmian doprecyzowujących, które są konsekwencją możliwości stosowania środków komunikacji elektronicznej, uwzględnienia informatycznych nośników danych albo dokumentacji nieposiadającej postaci papierowej. Dotyczy to zmian art. 19 ust. 6, art. 22 pkt 3 i wprowadzenia pkt 3a oraz zmiany art. 25 i art. 54 tej ustawy.

3. Ustawa z dnia 29 kwietnia 2016 r. o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań dotyczących informatyzacji w zakresie działów administracji rządowej budżet i finanse publiczne

W związku ze zmianą wprowadzaną w ustawie o informatyzacji, tj. zastąpieniem pojęcia projektu informatycznego o publicznym zastosowaniu pojęciem przedsięwzięcia

informatycznego o publicznym zastosowaniu, jest konieczne wprowadzenie zmian w art. 1 i art. 2 ustawy o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań dotyczących informatyzacji. Użyte w ww. przepisach pojęcie projektów informatycznych zostanie zastąpione pojęciem przedsięwzięć informatycznych.

Dodatkowo w art. 1 ustawy o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań dotyczących informatyzacji rozszerzono wyliczenie pobieranych danin o „inne należności”. Zmiana wynika z faktu, że zadania określone w ustawie o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań dotyczących informatyzacji dotyczą także innych niż wymienione dotychczas w przepisie należności. Ponadto zaproponowano ujednolicenie używanego w ustawie nazewnictwa przez zastąpienie sformułowania „realizacji zadań” sformułowaniem „wykonywanie zadań” – stosownie do tytułu ustawy.

III. Przepisy przejściowe

Projekt ustawy zakłada, że zadania Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji z dniem wejścia w życie ustawy będą realizowane przez Komitet do spraw Cyfryzacji w rozumieniu projektowanej ustawy, co skutkuje zachowaniem ciągłości realizacji rozpoczętych, a niezakończonych zadań (art. 5).

W zakresie konkursów lub umów na dofinansowanie przedsięwzięć wspierających rozwój społeczeństwa informacyjnego ogłoszonych lub zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy, w celu umożliwienia zakończenia ich realizacji, będą stosowane przepisy dotychczasowe (art. 6).

Analogiczne rozwiązanie zostało przyjęte w zakresie realizacji projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu oraz przedsięwzięć wspierających rozwój społeczeństwa informacyjnego, dla których pozyskano innowacyjne rozwiązania technologiczne służące realizacji zadań publicznych, rozpoczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, do których będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe (art. 7).

Dodatkowo przewidziano, że realizacja porozumień, o których mowa w art. 15a ust. 6 i w art. 19c ustawy o informatyzacji, zawartych przed dniem wejścia w życie odpowiednio art. 1 pkt 15 oraz art. 1 pkt 21 ustawy, będzie się opierać na przepisach dotychczasowych, co umożliwi sprawną ich realizację (odpowiednio art. 8 i art. 9 projektu ustawy).

Także do realizacji porozumień, o których mowa w art. 20r, zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy, będą stosowane przepisy dotychczasowe (art. 10 projektu ustawy).

Przewidziano także, że do kontroli, prowadzonych na podstawie ustawy o kontroli w administracji rządowej, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, będą stosowane przepisy dotychczasowe (art. 11 projektu ustawy).

W art. 12 projektu ustawy wprowadzono przepis przejściowy dotyczący będących w realizacji projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu, o których mowa w ustawie o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań dotyczących informatyzacji, w brzmieniu dotychczasowym – do takich projektów będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe.

Ze względu na charakter obowiązków oraz zróżnicowany stopień przygotowania podmiotów, które będą obowiązane do stosowania zmienionych przepisów ustawy o informatyzacji, w zawartych w projekcie ustawy przepisach dostosowujących przewidziano różne terminy dostosowania organów i instytucji do realizacji zadań określonych w art. 12k ust. 4 i 5 ustawy o informatyzacji, w zakresie udostępniania danych, o których mowa w art. 12k ust. 3 pkt 1 i 2 oraz zadań, o których mowa w art. 12l, art. 13 i ust. 5 oraz art. 14 ust. 1a ustawy o informatyzacji. Czasowe rozłożenie zadań określonych w ww. przepisach dla poszczególnych grup podmiotów obowiązanych do realizacji tych zadań, ma na celu umożliwienie zapoznania się i dostosowanie do nowych regulacji (art. 14 projektu ustawy). Przez system teleinformatyczny wdrożony w okresie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o którym mowa w przepisie dostosowującym, tj. w art. 14 ust. 4 pkt 2 projektu ustawy, rozumie się system teleinformatyczny, który był używany do realizacji zadań publicznych w okresie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

IV. Wejście w życie przepisów

Proponuje się, żeby ustawa weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Inne terminy wejścia w życie przewidziano dla:

- art. 1 pkt 10 w zakresie art. 12k ustawy o informatyzacji, regulującego kwestię repozytorium interoperacyjności, art. 12l ustawy o informatyzacji, art. 12m ustawy o informatyzacji, wprowadzającego upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia w sprawie repozytorium interoperacyjności, art. 12n ustawy o informatyzacji, dotyczącego oceny interoperacyjności krajowej; ww. przepisy wejdą w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia. Pozwoli to ministrowi do spraw informatyzacji na przygotowanie repozytorium interoperacyjności oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, minimalnych wymagań dla rejestrów

publicznych oraz Krajowych Ram Interoperacyjności, a podmiotom realizującym zadania publiczne pozwoli na przygotowanie do publikacji informacji w repozytorium interoperacyjności, przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej i stosowania nowych wymagań,

- art. 1 pkt 11 lit. a i e, dotyczący zmian w art. 13, który wejdzie w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia; pozwoli to podmiotom obowiązującym na przygotowanie się do realizacji obowiązków wynikających z ww. przepisu,
- art. 1 pkt 12, dotyczący udostępniania w repozytorium interoperacyjności przez ministra właściwego do spraw informatyzacji informacji dotyczących funkcjonowania systemu rejestrów państwowych, który wejdzie w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia; jest to niezbędne ze względu na okres potrzebny na przygotowanie repozytorium interoperacyjności,
- art. 1 pkt 13 lit. b i c, dotyczący wymagań związanych z prowadzeniem rejestru publicznego, który wejdzie w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia,
- art. 1 pkt 14, dotyczący uzupełnienia art. 15 ust. 2, który wejdzie w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia,
- art. 1 pkt 15, dotyczący zmian w art. 15a ustawy o informatyzacji, który wejdzie w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia,
- art. 1 pkt 19, zawierający zmianę art. 18 ustawy o informatyzacji, który wejdzie w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia; pozwoli to na przygotowanie nowego aktu wykonawczego na podstawie nowego brzmienia ww. art. 18 ustawy o informatyzacji,
- art. 1 pkt 20, dotyczący przeglądu standardów oraz specyfikacji, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ustawy o informatyzacji, w celu ich oceny pod kątem zapewniania interoperacyjności; przepis ten wejdzie w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia; taki termin wejścia w życie jest związany z planowanym wydaniem nowych przepisów na podstawie art. 18 ustawy o informatyzacji,
- art. 1 pkt 21, dotyczący zmian w art. 19c ustawy o informatyzacji, który wejdzie w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia,
- art. 1 pkt 27, dotyczący zmian w art. 21 ustawy o informatyzacji, który wejdzie w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia.

V. Pozostałe informacje

Projektowane przepisy zostały przeanalizowane pod kątem wpływu na mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa. Projektowane rozwiązania nie będą miały bezpośredniego wpływu na

działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Regulacje zawarte w projekcie ustawy mogą mieć pośredni (pozytywny) wpływ na ich działalność przez przyspieszenie procesów transformacji cyfrowej państwa, usprawnienie współpracy między organami administracji rządowej w tym zakresie i uporządkowanie procedur w ramach administracji publicznej, w tym procedur kontroli w administracji rządowej.

W przypadku przedsiębiorców, którzy realizują zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny, może być konieczne poniesienie wydatków związanych z dostosowaniem do wymagań nałożonych na podmioty realizujące zadania publiczne, wynikających z projektu ustawy.

Projektowane rozwiązania nie będą mieć bezpośredniego wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, na obywateli i gospodarstwa domowe czy konkurencyjność gospodarki. Projekt ustawy będzie miał pośredni (pozytywny) wpływ na wskazane obszary przez przyspieszenie i skoordynowanie działań zmierzających do informatyzacji poszczególnych obszarów państwa.

Wprowadzenie rozwiązań zaproponowanych w projekcie ustawy będzie wspierać spójny rozwój cyfrowego państwa, będzie służyć zapewnieniu harmonizacji i komplementarności działań składających się na transformację cyfrową państwa oraz zapewni koordynację rozwoju cyfrowego administracji publicznej.

Wprowadzenie zmian w zakresie interoperacyjności i repozytorium interoperacyjności ułatwi odnalezienie informacji o zbiorach danych gromadzonych w rejestrach publicznych, podmiotach prowadzących rejestry, a także o organizacyjnych i technicznych procedurach dostępu do takich danych dla podmiotów uprawnionych. Ponadto, zapewni zgodność z rozwiązaniami wynikającymi z rozporządzenia 2024/903.

Dzięki umocowaniu istnienia SIST w ustawie o informatyzacji nastąpi poprawa jakości informacji zawartych w systemie służącym do inwentaryzacji systemów teleinformatycznych, przede wszystkim przez nałożenie na podmioty publiczne obowiązku przekazywania danych i zwiększenie rzetelności ich wypełniania przez poszczególne instytucje. Lepszej jakości dane umożliwią podejmowanie decyzji z niższym stopniem niepewności i sprawniejsze zarządzanie cyfryzacją w kraju.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych

(Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597, z późn. zm.).

Projektowane regulacje są zgodne z przepisami prawa Unii Europejskiej i służą ich stosowaniu. Projekt ustawy nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw informatyzacji. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Dariusz Standerski, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Cyfryzacji Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Katarzyna Bis-Plaza, Dyrektor Departamentu Projektów i Strategii w Ministerstwie Cyfryzacji (tel. 22 245 59 13) e-mail: Katarzyna.Bis-Plaza@cyfra.gov.pl	Data sporządzenia 29 maja 2025 r. Źródło: 1) ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717); 2) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) (Dz. Urz. UE L 2024/903 z 22.03.2024); 3) Krajowy Plan Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO); 4) inicjatywa własna. Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UC44

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zidentyfikowane problemy: 1) Brak wdrożenia rozwiązań wynikających z konieczności realizacji przyjętego kamienia milowego Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO) C7G: wdrożenie reformy C2.1 Zwiększenie skali zastosowań cyfrowych w sferze publicznej, gospodarce i społeczeństwie. KPO jest planem rozwojowym określającym cele związane z odbudową i tworzeniem odporności społeczno-gospodarczej po kryzysie wywołanym pandemią COVID-19 oraz służące ich realizacji reformy i inwestycje. Kamienie milowe to wskazane w KPO zadania i ich założenia, stanowiące wytyczne do realizacji reform. Kamień milowy KPO C7G przewiduje wdrożenie reformy C2.1 Zwiększenie skali zastosowań cyfrowych w sferze publicznej, gospodarce i społeczeństwie (Zmiana ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zwana dalej „ustawą o informatyzacji”). 2) Konieczność przyjęcia regulacji wynikających z prawa Unii Europejskiej, służących stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy), zwanego dalej „aktem w sprawie Interoperacyjnej Europy”. Ze względu na wejście w życie aktu w sprawie Interoperacyjnej Europy jest wymagane zaadresowanie w przepisach kwestii wynikających z ww. dokumentu, tj. wyznaczenia organu krajowego odpowiedzialnego za stosowanie rozporządzenia unijnego oraz obsługi pojedynczego punktu kontaktowego. Ponadto jest konieczne zapewnienie zgodności polskich rozwiązań w zakresie interoperacyjności z Europejskimi Ramami Interoperacyjności. 3) Brak uregulowania ustawowego rozwiązań z zakresu Architektury Informacyjnej Państwa. W obecnym stanie prawnym brakuje definicji legalnej Architektury Informacyjnej Państwa (AIP), a także podstawy prawnej dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do prowadzenia prac z zakresu AIP, prowadzenia repozytorium AIP czy oceny zgodności publicznych systemów teleinformatycznych z wymaganiami określonymi w AIP. Konsekwentnie realizowane prace z zakresu AIP są niezbędne dla skutecznej realizacji działań wspierających transformację cyfrową państwa. Wprowadzenie do porządku prawnego Architektury Informacyjnej Państwa jest wymagane także dla realizacji rozwiązań wdrażanych w ramach projektów Funduszy Europejskich na Rozwój Cyfrowy 2021–2027 (FERC). 4) Niewystarczające ustawowe uregulowanie rozwiązań z obszaru interoperacyjności krajowej, a także minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych. W czasie pandemii COVID-19 zidentyfikowano problemy dotyczące zapewnienia ciągłości świadczenia usług i podtrzymania procesów administracyjnych, z jakimi mierzyły się jednostki administracji publicznej. Dostrzeżono również rosnące zapotrzebowanie na usługi elektroniczne (zwłaszcza o wysokim stopniu dojrzałości), umożliwiające ograniczenie interakcji między urzędnikiem, przedsiębiorcą i obywatelem. Odpowiedź na te problemy oraz potrzeby

wymusza na administracji publicznej upowszechnianie rozwiązań cyfrowych, w szczególności domyślnie interoperacyjnych, tj. wymagających efektywnej współpracy cyfrowej podmiotów realizujących zadania publiczne.

W przypadku świadczenia usług elektronicznych kluczowa jest powszechna dostępność wiarygodnych danych z rejestrów publicznych, do których dostęp jest zapewniany w trybie odczytu maszynowego przez interfejs programistyczny aplikacji, zwany dalej „API”. Niestety brakuje obecnie jednolitego źródła, które zapewniłoby łatwe znalezienie informacji o tym, jakie zbiory danych są gromadzone w rejestrach publicznych, kto prowadzi te rejestry, a także jakie są organizacyjne i techniczne procedury dostępu do takich danych dla podmiotów uprawnionych. Aktualny stan dostępu do wysokiej jakości zaufanych danych przetwarzanych w zasobach informacyjnych państwa oraz sposobu wykorzystania tych danych, chociaż stale ulepszany, wciąż jest w wielu obszarach niezadowolający. Te same dane są przechowywane w bardzo wielu rejestrach publicznych. Takie rejestry często nie są aktualizowane, a zawarte w nich dane są niskiej jakości. Obywatele i przedsiębiorcy w ramach załatwiania spraw są zmuszani do wielokrotnego wprowadzania swoich danych, które administracja publiczna już posiada. Pierwszym krokiem do usunięcia nadmiarowych danych w rejestrach publicznych jest powszechnie dostępna wiedza o zakresie i jakości takich danych, co ma zapewnić jeden z mechanizmów projektowanej ustawy, czyli nowa odsłona repozytorium interoperacyjności.

Zgodnie z dotychczas obowiązującymi regulacjami podmioty realizujące zadania publiczne powinny udostępniać dane z systemów teleinformatycznych za pomocą środków komunikacji elektronicznej, do tej pory jednak nie zostały określone wymagania dla API systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych.

5) Inwentaryzacja publicznych systemów teleinformatycznych przy wykorzystaniu Systemu Inwentaryzacji Systemów Teleinformatycznych (SIST).

SIST jest obecnie podstawowym źródłem wiedzy na temat systemów i rejestrów w administracji centralnej. Dane w SIST, zbierane już od kilku lat, umożliwiają obserwację procesu zachodzących w czasie zmian. Niezbędne jest jednak poprawienie jakości informacji zawartych w systemie, przede wszystkim przez zwiększenie rzetelności wypełniania danych przez podmioty publiczne.

Słabej jakości i niepełne informacje, zawarte obecnie w SIST, nie dają możliwości zbudowania odpowiedniego modułu raportowego lub/i analitycznego. Przygotowanie wszelkiego rodzaju opracowań wymaga w pierwszej kolejności ręcznej weryfikacji danych i kontaktu z administratorami poszczególnych instytucji z prośbą o poprawę niespójnych bądź niepełnych danych.

Konieczność ustawowego uregulowania inwentaryzacji SIST wynika również z wniosków po ewaluacji Programu Zintegrowanej Informatyzacji Państwa (stanowiącego załącznik do uchwały nr 1/2014 Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2014 r. w sprawie przyjęcia programu rozwoju „Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa”, zmienionej następnie uchwałą nr 117/2016 Rady Ministrów z dnia 27 września 2016 r., uchwałą nr 109/2019 Rady Ministrów z dnia 24 września 2019 r., uchwałą nr 255/2022 Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2022 r. oraz uchwałą nr 232/2023 Rady Ministrów z dnia 23 listopada 2023 r.), zwanego dalej „PZIP”, i dyskusji prowadzonych podczas posiedzeń Rady Dyrektorów IT.

6) Niedostateczna cyfryzacja procedur kontroli działalności organów administracji rządowej.

Ustawa z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224), zwana dalej „ustawą o kontroli w administracji rządowej”, została uchwalona w 2011 r. i jej przepisy nie odnoszą się do możliwości działania z wykorzystaniem technologii informatycznych, które obecnie uznaje się za standard w pracy administracji publicznej. W szczególności pozostają nieuregulowane kwestie związane z prowadzeniem przez kontrolerów kontroli zdalnej, korzystaniem ze środków komunikacji elektronicznej oraz wykorzystaniem podpisów elektronicznych lub dokumentacji przekazywanej w postaci elektronicznej. W konsekwencji jednostki kontrolujące stosują niejednolite praktyki, przy czym w niektórych przypadkach i tak niezbędne staje się osobiste stawiennictwo kontrolera lub kontrolowanego, w celu przedłożenia (przekazania) stosownych dokumentów (upoważnień lub dowodów kontroli) w postaci papierowej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Brak jest możliwości osiągnięcia celu projektowanych zmian za pomocą innych środków niż interwencja ustawodawcza – niezbędne jest przyjęcie ustawy, która będzie zawierać następujące rozwiązania.

1) Rozwiązania służące stosowaniu aktu w sprawie Interoperacyjnej Europy

W projekcie ustawy zaadresowano kwestie wynikające z aktu w sprawie Interoperacyjnej Europy, w szczególności wskazano, że minister właściwy do spraw informatyzacji będzie pełnił rolę właściwego organu krajowego w zakresie interoperacyjności transgranicznej oraz pojedynczego punktu kontaktowego. Wskazano także, że minister właściwy do spraw informatyzacji będzie wyznaczał przedstawiciela w Radzie ds. Interoperacyjnej Europy. Doprecyzowano, że taki przedstawiciel będzie mógł być wyznaczony spośród osób zatrudnionych w urzędzie obsługującym ministra, posiadających kompetencje i wiedzę z zakresu interoperacyjności transgranicznej. Jednocześnie zadania z tym związane nie będą mogły być realizowane przy pomocy instytucji gospodarki budżetowej, wobec której minister właściwy do spraw informatyzacji wykonuje funkcje organu założycielskiego, minister nie będzie mógł też upoważnić do wykonywania takich zadań dyrektora takiej instytucji.

W projekcie ustawy przewidziano także wprowadzenie przepisów służących zapewnieniu zgodności polskich rozwiązań w zakresie interoperacyjności z Europejskimi Ramami Interoperacyjności oraz dotyczące ocen interoperacyjności transgranicznej, o których mowa w przepisach aktu w sprawie Interoperacyjnej Europy.

W pozostałym, omówionym poniżej, zakresie wprowadzane regulacji nie są bezpośrednio związane ze stosowaniem prawa Unii Europejskiej, będą jednak pośrednio wspierać ich realizację.

2) Rozwiązania z zakresu Architektury Informacyjnej Państwa (AIP)

AIP jest metodą strategicznego zarządzania budową, rozwojem i utrzymaniem systemów informatycznych i zasobów informacyjnych państwa. Jej celem jest budowa spójnego, sprawnego systemu informacyjnego państwa, dostarczającego usługi dla obywateli i przedsiębiorców, w sposób efektywny kosztowo i jakościowo.

W ramach AIP są tworzone modele stanu istniejącego cyfryzacji państwa m.in. w warstwach organizacyjnej, legislacyjnej, danych i systemów informatycznych oraz powiązania między nimi. Analizowane są istniejące problemy i zagadnienia, jest opracowywana wizja pożądanego stanu docelowego oraz pryncypia, standardy, wytyczne, rekomendacje, wskazówki i dobre praktyki dotyczące ich rozwoju.

Projekt ustawy wprowadza definicję AIP i przewiduje, że zgodność z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi AIP będzie stanowić podstawę do oceny przez Komitet do spraw Cyfryzacji przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu. Bazą wiedzy i podstawowym narzędziem pracy AIP jest repozytorium AIP. W projekcie ustawy proponuje się umocowanie repozytorium AIP jako narzędzia wymaganego do prowadzenia prac z zakresu AIP. Przewidziano, że minister właściwy do spraw informatyzacji będzie prowadził przy użyciu systemu teleinformatycznego repozytorium Architektury Informacyjnej Państwa, w którym będą gromadzone w szczególności modele architektoniczne oraz pryncypia, standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne. Minister właściwy do spraw informatyzacji będzie udostępniał na stronie internetowej pryncypia, standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne AIP, które będą tworzone na bazie informacji zgromadzonych w repozytorium AIP.

Wprowadzenie takich przepisów będzie wspierać spójny rozwój cyfrowego państwa.

3) Rozwiązania z obszaru interoperacyjności krajowej, a także minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych

Projekt ustawy wprowadza na poziomie ustawy o informatyzacji uregulowania dotyczące repozytorium interoperacyjności, rozszerzając zakres funkcjonalny rozwiązania, umocowanego aktualnie w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 maja 2024 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. poz. 773), które było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2247). Projekt ustawy przewiduje nałożenie na ministra właściwego do spraw informatyzacji obowiązku prowadzenia takiego repozytorium interoperacyjności, a na podmioty prowadzące rejestry publiczne obowiązek dostarczania do repozytorium m.in. danych dotyczących rejestrów publicznych oraz informacji o API systemów teleinformatycznych, umożliwiających dostęp do danych w rejestrach publicznych. W projektowanych przepisach planuje się także wprowadzenie obowiązku udostępniania danych z systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań publicznych przez API – zgodnie ze standardem, który zostanie określony w akcie wykonawczym, wydawanym na podstawie art. 18 ustawy o informatyzacji. Przewidziano również nałożenie na podmioty realizujące zadania publiczne obowiązku przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej.

W projekcie ustawy przewiduje się również wprowadzenie zmian w ustawie o informatyzacji polegających na:

- 1) wskazaniu, że Krajowe Ramy Interoperacyjności obejmują zagadnienia dotyczące sposobu postępowania podmiotu realizującego zadania publiczne w zakresie stosowania i wyboru norm, standardów, metod oraz formatów, sposoby osiągania interoperacyjności oraz zagadnienia dotyczące ocen interoperacyjności krajowej;
- 2) połączeniu minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych z minimalnymi wymaganiami wobec wymiany danych z podmiotami publicznymi, ponieważ wymiana danych zachodzi pomiędzy systemami teleinformatycznymi.

W związku z uregulowaniem repozytorium interoperacyjności w projekcie ustawy przewidziano także wprowadzenie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do wydania nowego aktu wykonawczego, które określi szczegółowe funkcjonalności repozytorium interoperacyjności, sposób kategoryzacji informacji przeznaczonych do udostępniania w repozytorium interoperacyjności, a także szczegółowy opis sposobu prowadzenia repozytorium interoperacyjności przez ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz szczegółowy opis sposobu realizacji obowiązków podmiotów realizujących zadania publiczne w zakresie udostępniania danych i informacji w repozytorium interoperacyjności.

4) Komitet do spraw Cyfryzacji

Projekt ustawy wprowadza podstawę prawną dla utworzenia Komitetu do spraw Cyfryzacji, zwanego dalej „Komitetem”, który zastąpi dotychczas funkcjonujący Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji. Projekt ustawy określa zadania, cele oraz skład i podstawowe zasady funkcjonowania Komitetu.

Zadaniem Komitetu będzie zapewnienie koordynacji i wsparcie działań państwa związanych z informatyzacją państwa oraz wsparcie rozwoju cyfrowego państwa. Rozwiązania dotyczące Komitetu wpłyną m.in. na wzmocnienie koordynacji realizacji przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu przez zapewnienie ich spójności z działaniami strategicznymi państwa, w tym zgodności z przygotowywanym dokumentem strategicznym z zakresu informatyzacji państwa oraz z założeniami AIP. Wzmocnienie będzie wynikiem m.in. szerszego zakresu działania niż zakres obecnie realizowany przez Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji oraz zwiększenia wpływu nowego Komitetu na działania podejmowane przez wykonawców przedsięwzięć informatycznych – od pozytywnej oceny Komitetu, dotyczącej założeń przedsięwzięcia informatycznego, będzie – co do zasady – uzależniona możliwość finansowania ze środków publicznych przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu. Wpłynie to pozytywnie na zwiększenie interoperacyjności i komplementarności rozwiązań informatycznych funkcjonujących w państwie, pozwoli na uniknięcie dublowania się zakresu projektów, a co za tym idzie – na zwiększenie efektywności gospodarowania środkami publicznymi.

W skład Komitetu wejdą:

- 1) przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw informatyzacji albo wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym tego ministra;
- 2) wiceprzewodniczący Komitetu – sekretarz stanu albo podsekretarz stanu wyznaczony przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w urzędzie obsługującym tego ministra;
- 3) pozostali członkowie Komitetu:
 - a) Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów albo wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
 - b) ministrowie, których szczegółowy zakres działania określają przepisy wydane na podstawie art. 33 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1050 i 1473), albo wyznaczeni przez właściwych ministrów ich przedstawiciele w randze sekretarza stanu albo podsekretarza stanu, po jednym z urzędu obsługującego danego ministra, z wyłączeniem ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Przeniesienie Komitetu na poziom ustawy pozwoli przede wszystkim na uniezależnienie jego działań od ograniczeń wynikających z uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408), który jest podstawą dla działania Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji.

W związku z utworzeniem Komitetu, który swoim zakresem zadań obejmie m.in. zadania dotychczas realizowane przez Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji, nastąpi zniesienie Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji.

5) Przyjęcie strategii dotyczącej informatyzacji państwa

W projekcie ustawy przewidziano wprowadzenie podstawy prawnej do ustanowienia strategii dotyczącej informatyzacji państwa. Celem dokumentu będzie określenie kierunków procesu informatyzacji państwa. Przygotowanie kompleksowego i długoterminowego dokumentu o charakterze strategicznym, który zapewniłby wieloletnią perspektywę rozwoju procesu informatyzacji państwa, będzie służyć efektywności i celowości wydatkowania środków z budżetu państwa oraz funduszy europejskich na działania w obszarze cyfryzacji.

Strategia uwzględni dotychczas zrealizowane działania oraz poziom zastosowania nowoczesnych technologii w administracji publicznej oraz weźmie pod uwagę założenia komplementarnych dokumentów strategicznych i programowych rządu. Strategia zastąpi PZIP, a zakresem przedmiotowym obejmie działania będące w zakresie kompetencji Rady Ministrów, która przyjmie strategię w drodze uchwały. W celu zapewnienia harmonizacji i komplementarności realizowanych i planowanych działań w proces przygotowania i realizacji założeń strategii będą zaangażowane wszystkie ministerstwa.

Przyjmowany dokument będzie miał charakter strategiczny, natomiast nie będzie stanowił strategii rozwoju w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2025 r. poz. 198). Dokument będzie przyjmowany na podstawie ustawy o informatyzacji (analogicznie jak Strategia Cyberbezpieczeństwa, która jest przyjmowana na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1077 i 1222)).

Dokument obejmie okres wykraczający poza dotychczas przyjęte strategie rozwoju, co jest niezbędne z uwagi na potrzebę dobrego planowania, spójności i ciągłości procesów cyfrowych państwa.

Strategia będzie stanowiła podstawę do określenia sposobów i zasad współpracy wewnątrz administracji rządowej oraz z pozostałymi interesariuszami cyfryzacji państwa, w tym z jednostkami samorządu terytorialnego. Dodatkowo strategia będzie stanowiła podstawę dla oceny przez Komitet do spraw Cyfryzacji projektów dokumentów rządowych i przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu.

Wsparciu realizacji strategii będzie służyć m.in. powołanie pełnomocników do spraw informatyzacji. Pełnomocnicy będą powoływani w ministerstwach oraz w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Pełnomocnicy będą mogli być powołani

również w urzędach obsługujących inne organy, w szczególności w urzędach obsługujących organy jednostek samorządu terytorialnego.

6) System Inwentaryzacji Systemów Teleinformatycznych

Projekt ustawy wprowadza podstawę prawną dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do prowadzenia inwentaryzacji systemów teleinformatycznych, która będzie prowadzona przy użyciu Systemu Inwentaryzacji Systemów Teleinformatycznych (SIST). W systemie będą przetwarzane informacje dotyczące w szczególności istniejących i planowanych rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych oraz aktów prawnych stanowiących podstawę prawną dla prowadzenia takich rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych.

Lepszej jakości dane umożliwią podejmowanie decyzji z niższym stopniem niepewności i sprawniejsze zarządzanie cyfryzacją w kraju. Posiadanie rzetelnych danych na temat zasobów teleinformatycznych w kraju pozwoli w szczególności na:

- unikanie dublowania funkcjonalności systemów teleinformatycznych, rejestrów publicznych i usług publicznych, świadczonych za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
- identyfikację powiązań (interoperacyjności) między rejestrami prowadzonymi w różnych systemach i przez różne instytucje;
- łatwiejszą centralizację zarządzania kluczowymi zasobami informatycznymi kraju;
- bardziej efektywne zarządzanie istniejącymi zasobami (wykorzystanie efektu skali, siła negocjacyjna w rozmowach z dostawcami sprzętu oraz rozwiązań IT);
- zapewnienie niezawodnego źródła wiedzy na temat IT w kraju w przypadku pojawienia się nagłej nowej potrzeby, związanej z nowym projektem czy inicjatywą w zakresie legislacji.

7) Kontrola w administracji rządowej

Projekt ustawy zawiera propozycje przepisów uzupełniających i doprecyzowujących zasady prowadzenia kontroli na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej, w tym zapewniających możliwość prowadzenia tzw. kontroli zdalnych, wykorzystania środków komunikacji elektronicznej lub dokumentacji i innych dowodów kontroli przechowywanych w postaci elektronicznej.

Proponowana zmiana ustawy o kontroli w administracji rządowej stanowi doprecyzowanie dopuszczalności stosowania formy elektronicznej w procesie kontroli przez wskazanie, że dokonanie czynności w formie pisemnej w rozumieniu ustawy oznacza utrwalenie tej czynności w postaci papierowej lub elektronicznej. Analogicznie podpis może być złożony odręcznie, jak i elektronicznie.

W projekcie ustawy przewidziano możliwość dokonywania czynności kontrolnych w trybie zdalnym, w tym również przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej (np. e-mail lub telekonferencja). Zmiana art. 16 ust. 1 ustawy o kontroli w administracji rządowej wprowadza dodatkową możliwość posłużenia się podpisem elektronicznym w celu potwierdzenia tożsamości (uwierzytelnienia) osoby dokonującej kontroli. Wprowadzenie do art. 21 ustawy o kontroli w administracji rządowej ust. 1a ma na celu doprecyzowanie dopuszczalności stosowania w toku czynności kontrolnych dowolnych środków komunikacji elektronicznej lub informatycznych nośników danych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (art. 179–180) wskazuje na potrzebę wykorzystywania potencjału danych cyfrowych z korzyścią dla gospodarki i społeczeństwa.

Przyjęty w projekcie model AIP uwzględnia rozwiązania wynikające z Europejskiej Referencyjnej Architektury Interoperacyjności (EIRA – ang. The European Interoperability Reference Architecture), która jest z powodzeniem pilotażowo wdrażana w wielu państwach członkowskich (np. w Danii, Holandii czy Estonii) m.in. przez udział i wykorzystanie doświadczeń w projektach europejskich oraz w usługach Komisji Europejskiej.

Europejskie Ramy Interoperacyjności (EIF – ang. European Interoperability Framework) zostały ustanowione komunikatem Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów (COM(2017) 134 final Bruksela, 23.03.2017 r.). Jednym z celów EIF jest zapewnienie wytycznych na potrzeby administracji publicznych w zakresie opracowywania i aktualizacji krajowych ram interoperacyjności (NIF – ang. national interoperability frameworks) lub krajowych polityk, strategii i wytycznych promujących interoperacyjność. Europejskie Ramy Interoperacyjności nie miały do tej pory charakteru wiążącego dla państw członkowskich, stanowiły jednak rodzaj drogowskazu, który określał kierunki działań państw członkowskich w zakresie interoperacyjności. Wymóg zapewniania zgodności Krajowych Ram Interoperacyjności z EIF został jednak ustanowiony w akcie w sprawie Interoperacyjnej Europy, który stanowi, że w przypadku gdy państwo członkowskie opracowuje krajowe ramy interoperacyjności oraz inne odpowiednie krajowe polityki, strategie lub wytyczne, w najwyższym możliwym stopniu uwzględnia EIF.

Krajowe ramy interoperacyjności państw członkowskich są obecnie regulowane w sposób zróżnicowany. Niektóre państwa ustanawiają regulacje z zakresu interoperacyjności w formie aktów prawnych (np. Finlandia w ustawie „Act on Information Management in Public Administration (906/2019)” czy Hiszpania w królewskim dekreście „Royal Decree 4/2010”), inne

państwa udostępniają wytyczne niebędące regulacjami prawnymi (np. Holandia jako Holenderska Architektura Referencyjna „NORA (2010)” czy Malta „National ICT Interoperability Framework” (2022)).

Podczas II posiedzenia Rady ds. Interoperacyjnej Europy w maju 2025 r. Komisja Europejska przekazała, że rozpoczęły się prace nad Europejskimi Ramami Interoperacyjności nowej generacji. W związku z tym, po przygotowaniu nowych ram europejskich, będzie można ocenić ich wpływ na regulacje dotyczące interoperacyjności w innych krajach Unii Europejskiej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty publiczne (z obszaru szeroko rozumianej administracji publicznej)	81 169	Katalog Podmiotów Publicznych (styczeń 2024 r.)	Wykorzystywanie przez podmioty publiczne do realizacji zadań publicznych rozwiązań zgodnych z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi AIP oraz zgodnych z wymaganiami interoperacyjności oraz minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych oraz dla systemów teleinformatycznych. Udział w inwentaryzacji systemów teleinformatycznych w przypadku otrzymania zawiadomienia od ministra właściwego do spraw informatyzacji.
Podmioty niepubliczne realizujące zadania publiczne	843	Katalog Podmiotów Publicznych (styczeń 2024 r.)	Wykorzystywanie przez podmioty niepubliczne do realizacji zadań publicznych rozwiązań zgodnych z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi AIP oraz zgodnych z wymaganiami interoperacyjności oraz minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych oraz dla systemów teleinformatycznych. Udział w inwentaryzacji systemów teleinformatycznych w przypadku otrzymania zawiadomienia od ministra właściwego do spraw informatyzacji.
Organy administracji rządowej	Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, ministerstwa, urzędy centralne, jednostki podległe lub nadzorowane, rządowa administracja terenowa (liczba trudna do oszacowania)		Stosowanie zmienionych procedur kontroli.

Minister właściwy do spraw informatyzacji	1	Informacje ogólnodostępne	Opracowanie projektu strategii w dziedzinie informatyzacji państwa. Opracowanie i rozwój AIP. Prowadzenie repozytorium AIP. Inwentaryzacja systemów teleinformatycznych przy wykorzystaniu SIST. Prowadzenie repozytorium interoperacyjności. Realizacja zadań właściwego organu odpowiedzialnego za stosowanie aktu w sprawie Interoperacyjnej Europy. Zapewnienie działania pojedynczego punktu kontaktowego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projektowana ustawa została zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy został poddany konsultacjom publicznym, które trwały 21 dni.

W ramach konsultacji publicznych projekt ustawy otrzymały następujące podmioty:

- Centrum Cyfrowe Projekt: Polska;
- ENIGMA Systemy Ochrony Informacji Sp. z o.o.;
- EuroCert Sp. z o.o.;
- Federacja Konsumentów;
- Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń;
- Fundacja Digital Poland;
- Fundacja Dobra Sieć;
- Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji;
- Fundacja Instytut Mikromakro;
- Fundacja IT Leader Club;
- Fundacja Moje Państwo;
- Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej;
- Fundacja Nowoczesna Polska;
- Fundacja Panoptykon;
- Fundacja Projekt Polska;
- Fundacja Widzialni;
- Instytut Kościuszki;
- Instytut Sobieskiego;
- Instytut Spraw Publicznych;
- Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego (ICM) UW;
- Internet Society Poland;
- Izba Gospodarki Elektronicznej;
- Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
- Krajowa Izba Gospodarcza;
- Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- Krajowa Izba Radców Prawnych;
- Krajowa Rada Komornicza;
- Krajowa Rada Notarialna;
- Naczelna Organizacja Techniczna;
- Naczelna Rada Adwokacka;
- Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorskich;
- Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- Polska Izba Gospodarcza Zaawansowanych Technologii;
- Polska Izba Informatyki Medycznej;
- Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;

- Polska Izba Radiodiffuzji Cyfrowej;
- Polska Izba Ubezpieczeń;
- Polska Rada Biznesu;
- Polski Związek Krótkofalowców;
- Polskie Towarzystwo Informatyczne;
- PWPW S.A.;
- Rada Główna Instytutów Badawczych;
- Sieć Badawcza Łukasiewicz;
- Stowarzyszenie Budowniczych Telekomunikacji;
- Stowarzyszenie Instytutu Informatyki Śledczej;
- Stowarzyszenie Inspektorów Ochrony Danych Osobowych;
- Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji;
- Stowarzyszenie „Miasta w Internecie”;
- Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej;
- Stowarzyszenie Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce;
- Stowarzyszenie Sieć Obywatelska – Watchdog Polska;
- Stowarzyszenie Top 500 Innovators;
- Stowarzyszenie Urzędników Stanu Cywilnego Rzeczypospolitej Polskiej;
- Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny;
- Związek Banków Polskich;
- Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego;
- Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
- Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom;
- Związek Pracodawców Mediów Publicznych;
- Związek Pracodawców „Partnerstwo dla Innowacji”;
- Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza.

W ramach opiniowania projekt ustawy otrzymały następujące podmioty:

1) organy administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, edukacji i nauki:

- Prezes Głównego Urzędu Statystycznego,
- Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
- Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia,
- Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych,
- Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego,
- Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
- Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- Prezes Urzędu Zamówień Publicznych,
- Prezes Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej,
- Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

Oraz

2) pozostałe podmioty:

- Rada Dialogu Społecznego,
- Rada Działalności Pożytku Publicznego,
 - Związek Pracodawców Business Centre Club,
- Forum Związków Zawodowych,
- Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”,
- Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl,
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- Konfederacja Lewiatan,
- Związek Rzemiosła Polskiego,
- Związek Przedsiębiorców i Pracodawców.

Projekt ustawy został także przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. Projekt ustawy uzyskał pozytywną opinię w dniu 27 listopada 2024 r.

Wyniki konsultacji zostały omówione w raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]

(ceny stałe z r.)	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	72,17	81,75	102,49	133,00	152,11	129,18	3,2	3,28	3,35	3,43	-	683,96
budżet państwa	50,41	60,66	60,45	48,97	89,09	66,16	3,2	3,28	3,35	3,43	-	389,00
JST	21,76	21,09	42,04	84,03	63,02	63,02	-	-	-	-	-	294,96
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	72,17	81,75	102,49	133,00	152,11	129,18	3,2	3,28	3,35	3,43	-	683,96
budżet państwa	50,41	60,66	60,45	48,97	89,09	66,16	3,2	3,28	3,35	3,43	-	389,00
JST	21,76	21,09	42,04	84,03	63,02	63,02	-	-	-	-	-	294,96
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Wydatki związane z koniecznością dostosowania do nowych wymagań, wynikających z wejścia w życie projektowanej ustawy, będą sfinansowane w ramach dotychczasowych limitów wydatków w poszczególnych częściach budżetowych, bez konieczności ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel. Koszty realizacji zadań ministra właściwego do spraw informatyzacji zostaną sfinansowane w ramach części 27 budżetu państwa, ze środków Unii Europejskiej czy środków z innych źródeł zagranicznych. Ewentualne skutki wejścia w życie proponowanych rozwiązań dla części 15 – Sądy powszechne oraz części 37 – Sprawiedliwość będą poniesione w ramach dotychczas posiadanych środków budżetowych – zarówno w roku wejścia w życie rozwiązań, jak i w latach następnych i nie będą stanowiły podstawy do planowania dodatkowych środków. Docelowo źródło finansowania znacznej części wydatków może być zmienione z budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego na rzecz środków Unii Europejskiej.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Koszt zmian wprowadzonych projektem ustawy został oszacowany na 683,96 mln zł. Projekt ustawy ma na celu m.in. wdrożenie rozwiązań z zakresu kamienia milowego KPO C7G (Zmiana ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne), który przewiduje wdrożenie reformy C2.1 – Zwiększenie skali zastosowań cyfrowych w sferze publicznej, gospodarce i społeczeństwie. Jednak w ramach dostosowania do obowiązków wynikających z ustawy nie jest planowane wykorzystanie funduszy KPO, a zatem nie będzie konieczności zapewnienia źródeł finansowania tych kosztów. Wpływ projektu na sektor finansów publicznych powstał na podstawie kalkulacji kosztów realizacji zadań wynikających z projektu ustawy i został przeprowadzony metodą ekspercką, na podstawie wiedzy i doświadczenia osób przygotowujących projekt i OSR oraz prowadzonej dokumentacji. Na podstawie dostępnych danych oszacowano koszty dostosowania systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych do wymagań wynikających z projektu ustawy w podziale na lata: 2025 – 69,00 mln zł; 2026 – 78,97 mln zł; 2027 – 122,49 mln zł; 2028 – 130,01 mln zł; 2029 – 126,04 mln zł; 2030 – 126,04 mln zł. Wskazany w OSR koszt dostosowania systemu teleinformatycznego oraz rejestru publicznego do wymagań zawartych w projekcie ustawy został oszacowany na podstawie danych zawartych w Systemie Inwentaryzacji Systemów Teleinformatycznych (SIST) w oparciu o dane przekazane przez centralne jednostki administracji. W 2022 r. podmioty uzupełniały w SIST dane o posiadanych systemach teleinformatycznych oraz o nakładach na ich utworzenie i utrzymanie wraz z amortyzacją. Zgromadzone dane posłużyły do oszacowania kosztów dostosowania systemu teleinformatycznego i rejestru.											

Mediana nakładów na rejestr publiczny oraz system teleinformatyczny, wyliczona na podstawie danych gromadzonych w SIST, dotyczących nakładów inwestycyjnych na wytworzenie i wdrożenie systemu oraz rocznych kosztów utrzymania systemu wraz z amortyzacją (4646,25 zł/rok/rejestr, 9292,50 zł/rok/system) w przypadku jednostek administracji rządowej została podwojona z uwagi na większą złożoność systemów i rejestrów administracji rządowej.

Koszt dostosowania systemu teleinformatycznego dla organu wynoszący 9292,50 zł/rok (podwojony w przypadku systemów administracji rządowej) został pomnożony przez liczbę podmiotów w danej kategorii oraz średnią liczbę systemów występujących w tych podmiotach. Wykorzystana do obliczeń liczba podmiotów pochodzi z dokumentu Głównego Urzędu Statystycznego „Lista jednostek zaliczonych do sektora instytucji rządowych i samorządowych (S.13) zgodnie z ESA2010 według podsektorów i PKD”. Na podstawie ww. dokumentu wyodrębniono jednostki, na które projekt ustawy oddziałuje finansowo (liczba podmiotów realizujących zadania publiczne zmienia się dynamicznie w czasie, ponieważ takim podmiotom powierza się realizację zadań lub zdejmuje się z nich takie obowiązki).

Z projektu ustawy wynika, że jednostki rządowe będą miały obowiązek dostosowania swoich systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych do obowiązków wynikających z ustawy w ciągu 50 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. W związku z powyższym takie jednostki będą ponosiły koszty dostosowania w trakcie pierwszych czterech lat obowiązywania przepisów ustawy, tj. 2025–2029.

Jednostki samorządu terytorialnego będą obowiązane do realizacji obowiązków wynikających z projektu w ciągu 72 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Koszty dostosowania tej kategorii podmiotów zostały więc uwzględnione na lata 2025–2030.

We wszystkich wyliczeniach uwzględniono także współczynnik inflacji, zgodnie z Wytocznymi dotyczącymi stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw (aktualizacja – październik 2024 r., Minister Finansów, Warszawa, 10.10.2024 r.).

Mechanizm analogiczny do zaprezentowanego wyżej został przyjęty dla kalkulacji kosztów dostosowania rejestrów publicznych do wymagań wynikających z ustawy. W tym przypadku założono średnioroczne koszty dostosowania jako 4646,25 zł/rok/rejestr (dodatkowo podwojony w przypadku systemów administracji rządowej) ze względu na mniejszą ich złożoność. Liczbę rejestrów administracji rządowej została określona na podstawie danych pochodzących z SIST. Liczba rejestrów jednostek samorządowych została określona w oparciu dane pochodzące z analizy aktów prawnych ustanawiających te rejestry.

Prognozowane koszty rozwoju i utrzymania SIST oraz repozytorium AIP na kolejne lata bazują na przeprowadzonym pilotażu funkcjonowania SIST i repozytorium AIP, które wspierają realizację zadań ministra właściwego do spraw informatyzacji. Koszty poniesione w poprzednich latach na ww. działania zostały skorygowane o wskaźnik zmian cen. Koszty te obejmują utrzymanie i rozwój systemu, tj. m.in. usługi utrzymania SIST na zewnętrznej infrastrukturze teleinformatycznej, działania deweloperskie, konsultacje w zakresie funkcjonalności biznesowych systemu, koszt licencji w przypadku repozytorium AIP.

W tabeli przedstawione zostały wyłącznie wydatki wynikające z projektu ustawy. Część działań, związanych z inwentaryzacją systemów teleinformatycznych i rozwojem AIP, które były podstawą dla rozwiązań przewidzianych w projekcie, dotychczas realizowana była pilotażowo, wspierając realizację zadań ministra właściwego do spraw informatyzacji. Z przeprowadzonych analiz i obserwacji wynika, że niezbędne jest jednak uregulowanie działań, o których mowa wyżej, na poziomie ustawowym. Powinny być one wykorzystywane jako stałe narzędzia przy koordynacji procesu informatyzacji państwa i zarządzaniu rozwojem cyfrowym państwa. W związku z powyższym koszty dotychczas ponoszone przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w ramach pilotażu, w związku z wejściem w życie przepisów ustawy, regulujących ww. działania i nakładających obowiązki z nimi związane, w kolejnych latach zostały wskazane jako wydatki wynikające z projektu.

Koszty wynikające z projektu obejmują wydatki związane z:

1. SIST;
2. repozytorium AIP;
3. dostosowaniem się podmiotów realizujących zadania publiczne do nowych wymagań interoperacyjności oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, a także minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych;

4. realizacją przez ministra właściwego do spraw informatyzacji obowiązków wynikających z proponowanych przepisów;
5. Komitetem do spraw Cyfryzacji.

Ad. 1. Koszt SIST obejmuje wydatki związane z utrzymaniem systemu, które w 2024 r. wynoszą 797 040, 00 zł. Od 2025r. przyjęto dodatkowo powstawanie kosztów na kwotę 360 890,99 zł w zakresie rozwoju systemu (m.in. na usługi utrzymania SIST na zewnętrznej infrastrukturze teleinformatycznej, działania deweloperskie, konsultacje w zakresie funkcjonalności biznesowych systemu). Wyliczenia zaktualizowano następnie o wskaźniki średniorocznej inflacji.

Wydatki w poszczególnych latach:

2025 – 1,19 mln zł;
 2026 – 1,23 mln zł;
 2027 – 1,26 mln zł;
 2028 – 1,29 mln zł;
 2029 – 1,32 mln zł;
 2030 – 1,36 mln zł;
 2031 – 1,39 mln zł;
 2032 – 1,42 mln zł;
 2033 – 1,46 mln zł;
 2034 – 1,50 mln zł.

Ad. 2. Koszt repozytorium AIP obejmuje:

- 1) koszty licencji w wysokości 158 000,00 zł (wsparcie techniczne dla licencji 128 000,00 zł plus utrzymanie w chmurze 30 000,00 zł) zaktualizowane o wskaźnik średniorocznej inflacji;
- 2) koszt Wykonawcy – obejmuje wydatki wycenione na kwotę: 708 273,02 zł w okresie realizacji 30 miesięcy i przeliczone na jeden rok.

Wydatki w poszczególnych latach:

2025 – 1,26 mln zł;
 2026 – 1,29 mln zł;
 2027 – 1,33 mln zł;
 2028 – 1,36 mln zł;
 2029 – 1,39 mln zł;
 2030 – 1,43 mln zł;
 2031 – 1,47 mln zł;
 2032 – 1,50 mln zł;
 2033 – 1,54 mln zł;
 2034 – 1,58 mln zł.

Jak wskazano wyżej, działania związane z ww. systemami dotychczas były realizowane pilotażowo, wspierając realizację zadań ministra właściwego do spraw informatyzacji. Nie będzie więc konieczne poniesienie kosztów związanych z wytworzeniem ww. systemów.

Koszty związane z utrzymaniem SIST (pkt 1) oraz repozytorium AIP (pkt 2) w 2025 r. są przewidziane w budżecie Ministerstwa Cyfryzacji (środki w wysokości 2 169 361 zł w 2025 r. zostaną pokryte w ramach działań PT FERC). Na kolejne lata objęte obecną perspektywą finansową nie jest przewidziane finansowanie ze środków Unii Europejskiej. Zakładane jest finansowanie ze środków Unii w ramach kolejnej perspektywy finansowej. Finansowanie z KPO nie jest przewidywane.

Ad. 3. Koszty dostosowania się podmiotów realizujących zadania publiczne do nowych wymagań interoperacyjności oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, a także minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych. Koszty obejmują wydatki związane z:

- 1) wyposażeniem systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań publicznych w API zgodnym ze standardem określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 18 ustawy o informatyzacji lub dostosowaniem obecnych API do tego standardu;
- 2) dostosowaniem się podmiotów prowadzących rejestry publiczne przy użyciu systemów teleinformatycznych do wymogów utrzymywania w aktualności i przekazywania do repozytorium interoperacyjności metadanych rejestrów publicznych oraz informacji o API systemów teleinformatycznych pozwalających na dostęp do danych w rejestrach publicznych, a także dla prowadzenia pojedynczych punktów kontaktowych dla rejestrów;

	3) uzyskiwaniem i podnoszeniem przez pracowników podmiotów realizujących zadania publiczne kompetencji niezbędnych dla osiągnięcia interoperacyjności. Wskazane w tabeli koszty jednostek samorządu terytorialnego obejmują koszty dostosowania systemów teleinformatycznych prowadzonych przez te jednostki do wymagań wynikających z projektu ustawy, w szczególności wymagań związanych ze zgodnością z AIP, a także umożliwieniem przekazywania wymaganych informacji do repozytorium interoperacyjności. Jednostki samorządu terytorialnego będą obowiązane do realizacji obowiązków wynikających z projektu w ciągu 72 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Koszty dostosowania tej kategorii podmiotów zostały więc uwzględnione proporcjonalnie na lata 2025–2030. Ad. 4. Koszty realizacji przez ministra właściwego do spraw informatyzacji obowiązków wynikających z proponowanych przepisów – wdrożenie zmian wynikających z projektu ustawy spowoduje nałożenie nowych obowiązków na ministra właściwego do spraw informatyzacji jako organu, któremu zostaną powierzone nowe kompetencje. Koszty z tym związane obejmują koszt: 1) wykonywania cyklicznego przeglądu norm, standardów, metod oraz formatów w celu ich oceny pod kątem zapewniania interoperacyjności; 2) budowy i prowadzenia repozytorium interoperacyjności, w tym: budowy i rozwoju systemu teleinformatycznego, przy użyciu którego będzie prowadzone repozytorium interoperacyjności, weryfikacji informacji udostępnianych przez gestorów rejestrów publicznych w repozytorium interoperacyjności, integracji repozytorium z rejestrami publicznymi, współpracy z interesariuszami rejestrów publicznych oraz promocji repozytorium interoperacyjności; 3) prowadzenia pojedynczego punktu kontaktowego (help desk) udzielającego informacji w zakresie interoperacyjności i minimalnych wymagań, a także w zakresie aktu w sprawie Interoperacyjnej Europy; 4) wsparcia wykonywania przez podmioty prowadzące rejestry publiczne oceny skutków zmian w rejestrze publicznym. Koszty związane z nowymi zadaniami ministra właściwego do spraw informatyzacji zostaną poniesione w ramach własnych zasobów kadrowych i będą sfinansowane w ramach limitu wydatków części 27. Ad. 5. Koszty (0,1 mln zł rocznie) obejmują planowane wydatki związane z poszerzeniem zakresu działania Komitetu do spraw Cyfryzacji w stosunku do zadań obecnie realizowanych przez Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji, tj. planowane działania związane ze zlecaniem badań, związanych z realizacją zadań Komitetu oraz opracowaniem wyników takich badań. Przewidziano także koszty wynikające ze zwiększenia liczby przygotowywanych opinii, ocen oraz ekspertyz, związanych z realizacją nowych zadań Komitetu. Utworzenie Komitetu do spraw Cyfryzacji, którego obsługę będzie zapewniać urząd obsługujący ministra właściwego do spraw informatyzacji, nie będzie związane ze wzrostem liczby etatów przeznaczonych na taką obsługę.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
	Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	duże przedsiębiorstwa sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	W przypadku przedsiębiorców, którzy realizują zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny, może być konieczne poniesienie wydatków związanych z dostosowaniem do wymagań nałożonych na podmioty realizujące zadania publiczne, wynikających z projektu ustawy. Ze względu na zróżnicowany charakter realizowanych zadań publicznych i nałożonych obowiązków na tym etapie nie jest możliwe oszacowanie wysokości niezbędnych środków finansowych.						
	duże przedsiębiorstwa							

W ujęciu niepieniężnym	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne	duże przedsiębiorstwa	Przyspieszenie i skoordynowanie działań zmierzających do informatyzacji poszczególnych obszarów państwa, w tym obsługi przedsiębiorców przez organy administracji publicznej.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przyspieszenie i skoordynowanie działań zmierzających do informatyzacji poszczególnych obszarów państwa, w tym obsługi przedsiębiorców przez organy administracji publicznej.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Przyspieszenie i skoordynowanie działań zmierzających do informatyzacji poszczególnych obszarów państwa, w tym dotyczących wsparcia dla obywateli i rodzin.
	organy administracji rządowej	Ułatwienie i przyspieszenie kontroli w administracji rządowej.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozwiązania nie będą mieć bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, a także na obywateli i gospodarstwa domowe. Projekt ustawy będzie miał pośredni (pozytywny) wpływ na wskazane obszary przez przyspieszenie i skoordynowanie działań zmierzających do transformacji cyfrowej poszczególnych obszarów państwa. Możliwość stosowania formy elektronicznej i środków komunikacji elektronicznej wpłynie na przyspieszenie i ułatwienie procedur kontrolnych w administracji rządowej.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: Zmniejszenie liczby dokumentów i zmniejszenie liczby procedur będzie wynikiem m.in. rozwiązań zapewniających interoperacyjność systemów teleinformatycznych oraz ułatwień w zakresie wymiany danych między systemami teleinformatycznymi. Proponowane rozwiązania ułatwią przeprowadzanie kontroli w administracji rządowej.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Nie stwierdzono wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Sądy powszechne, w zakresie swojej działalności administracyjnej, będą obowiązane do wykorzystania systemów teleinformatycznych zgodnych z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi AIP.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Przewidziano wyjątki – w szczególności przepisy dotyczące funkcjonowania repozytorium interoperacyjności i przeprowadzania przez podmioty realizujące zadania publiczne ocen interoperacyjności krajowej wejdą w życie w późniejszym terminie.		

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Nie dotyczy.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Nie dotyczy.

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA
projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących
zadania publiczne oraz ustawy o kontroli w administracji rządowej (UC44)

Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych i opiniowania

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany do następujących podmiotów:

1. Centrum Cyfrowe Projekt: Polska;
2. ENIGMA Systemy Ochrony Informacji Sp. z o.o.;
3. EuroCert Sp. z o.o.;
4. Federacja Konsumentów;
5. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji;
6. Fundacja Akademickie Inkubatory Przedsiębiorczości;
7. Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń;
8. Fundacja Digital Poland;
9. Fundacja Dobra Sieć;
10. Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji;
11. Fundacja Instytut Mikromakro;
12. Fundacja IT Leader Club;
13. Fundacja Moje Państwo;
14. Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej;
15. Fundacja Nowoczesna Polska;
16. Fundacja Panoptykon;
17. Fundacja Projekt Polska;
18. Fundacja Widzialni;
19. Instytut Kościuszki;
20. Instytut Sobieskiego;
21. Instytut Spraw Publicznych;
22. Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego (ICM)
UW;
23. Internet Society Poland;
24. Izba Gospodarki Elektronicznej;
25. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
26. Krajowa Izba Gospodarcza;

27. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
28. Krajowa Izba Radców Prawnych;
29. Krajowa Rada Komornicza;
30. Krajowa Rada Notarialna;
31. Naczelna Organizacja Techniczna;
32. Naczelna Rada Adwokacka;
33. Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorskich;
34. Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
35. Polska Izba Gospodarcza Zaawansowanych Technologii;
36. Polska Izba Informatyki Medycznej;
37. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
38. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
39. Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej;
40. Polska Izba Ubezpieczeń;
41. Polska Rada Biznesu;
42. Polski Związek Krótkofalowców;
43. Polskie Towarzystwo Informatyczne;
44. PWPW S.A.;
45. Rada Główna Instytutów Badawczych;
46. Sieć Badawcza Łukasiewicz;
47. Stowarzyszenie Budowniczych Telekomunikacji;
48. Stowarzyszenie Instytutu Informatyki Śledczej;
49. Stowarzyszenie Inspektorów Ochrony Danych Osobowych;
50. Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji;
51. Stowarzyszenie „Miasta w Internecie”;
52. Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej;
53. Stowarzyszenie organizatorów ośrodków innowacji i przedsiębiorczości w Polsce;
54. Stowarzyszenie Sieć Obywatelska - Watchdog Polska;
55. Stowarzyszenie Top 500 Innovators;
56. Stowarzyszenia Urzędników Stanu Cywilnego Rzeczypospolitej Polskiej;
57. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny;
58. Związek Banków Polskich;
59. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego;

60. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
61. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom;
62. Związek Pracodawców Mediów Publicznych;
63. Związek Pracodawców „Partnerstwo dla Innowacji”;
64. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza.

W ramach opiniowania projekt został przekazany do następujących podmiotów:

1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
2. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
3. Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia;
4. Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych;
5. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego;
6. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
7. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
8. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
9. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych;
10. Prezes Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej;
11. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.
12. Business Centre Club – Związek Pracodawców;
13. Forum Związków Zawodowych;
14. Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy „Solidarność”;
15. Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl;
16. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
17. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
18. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
19. Związek Rzemiosła Polskiego;
20. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców.

Na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.) o wyrażenie opinii do ww. projektu została poproszona Rada Dialogu Społecznego.

Na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2023 r. poz. 571) projekt skierowano do Rady Działalności Pożytku Publicznego.

Projekt został przekazany również do Sekretarza Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego w celu zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Uwagi do projektu zgłosiły: Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji, Starostwo Powiatowe w Krakowie, Poczta Polska S.A., Polska Izba Inżynierów Budownictwa, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Fundacja Akademia Iuris im. Macieja Bednarkiewicza, Urząd Miasta Legionowo, Urząd Miasta Gliwice, Polskie Towarzystwo Informatyczne, Instytut Spraw Publicznych, Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej, Polska Żegluga Morska, Fundacja Sprawne Państwo, Stowarzyszenie Nowoczesnej Edukacji Prawnej oraz Krajowa Rada Komornicza.

Szczegółowe odniesienie się do przekazanych uwag zostało zawarte w załączonej tabeli z konsultacji publicznych.

W ramach opiniowania uwagi zgłosiły: Związek Pracodawców Technologii Cyfrowych Lewiatan (Konfederacja Lewiatan), Polski Komitet Normalizacyjny, Główny Urząd Statystyczny, Rada do spraw Cyfryzacji, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Urząd Ochrony Danych Osobowych oraz Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy „Solidarność”.

Szczegółowe odniesienie się do uwag zostało zawarte w załączonej tabeli z opiniowania.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania uczestnictwem w pracach nad projektem w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Tabela uwag do projektu ustawy o ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (UC44) (opiniowanie)				
Lp.	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy/ Uzasadnienie/ pkt OSR	Podmiot zgłaszający	Uwaga/Propozycja zmian	Stanowisko MC
Uwagi ogólne				
1.	Uwaga ogólna	Konfederacja Lewiatan	Niewystarczająca analiza potwierdzająca zasadność ustawowego umocowania Architektury Informacyjnej Państwa Przedstawiona w nowelizacji konieczność wpisania Architektury Informacyjnej Państwa (AIP) oraz jej późniejszego utrzymania, a zwłaszcza obowiązku tworzenia i utrzymania systemów realizujących zadania publiczne zgodnie z wymaganiami AIP jest naszym zdaniem niewystarczająca, na co wskazujemy w dalszej części uwag oraz na zaniżony poziom kosztów zapisany w Ocenie Skutków Regulacji. W tej uwadze chcieliśmy jednak zwrócić uwagę na fakt, że obecność takiej Architektury nie wynika ani z regulacji europejskich (wspominany w Uzasadnieniu i OSR akt o Interoperacyjnej Europie mówi o architekturze wyłącznie w sposób przyczynkowy – patrz uwaga szczegółowa poniżej), ani z przyjętej praktyki w innych krajach (wskazane są regulacje prawne w Finlandii i Hiszpanii, jednak bez analizy korzyści jakie wynikają z ustawowego umocowania architektury; dwa inne wymienione kraje – Holandia i Malta – mają podobne rozwiązania jednak nie mają one charakteru źródła prawa). Należy zatem w dużo bardziej rozwinięty sposób uzasadnić konieczność ustawowego umocowania AIP. Naszym zdaniem AIP z powodzeniem może pozostać dokumentem ministra właściwego do spraw informatyzacji związanym ze strategią informatyzacji, o której mowa w art. 12aa i następnych. AIP nie musi być ustawowo wprowadzana, zwłaszcza, że w zapisach artykułów dotyczących strategii pojawia się jako jeden z wielu elementów tej strategii (patrz zadania pełnomocnika w art. 12ae punkt 10). Warto zwrócić uwagę, że nawet w Uzasadnieniu projektodawcy wskazali odmienny charakter AIP (podkreślenie nasze): Architektura Informacyjna Państwa jako metoda zarządzania informatyzacją państwa w ramach proponowanej definicji odwołuje się do dokumentu strategii, o której mowa w projekcie ustawy i jako	Wyjaśnienie: Należy podkreślić, że zgodnie z definicją ustawową Architektury Informacyjnej Państwa, dalej "AIP" to metoda zarządzania informatyzacją państwa, realizująca cele strategii, oparta na modelach architektonicznych i obejmująca zasady podstawowe (pryncypia), standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne. Wprowadzenie do ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307 i 1222), dalej: UoI, przepisów z zakresu AIP, umożliwi całościowe zarządzanie rozwojem cyfrowego państwa. Pozwoli to na odwoływanie się do narzędzi AIP w kontekście całego projektu, a w perspektywie przyszłości także w przepisach odrębnych. Intencją projektodawców jest ustawowe umocowanie AIP, ponieważ tylko takie stanowi silny mechanizm sprawczy w kontekście stosowania zasad AIP. Pozostawienie jej jedynie jako rekomendacji w ramach strategii MC nie zmieni istotnie rzeczywistości w jakiej już funkcjonujemy. Mechanizmy AIP już wypracowane i stosowane napotykają dziś na barierę fakultatywności, dlatego tak ważne jest ustawowe umocowanie w/w wymagań. Zgodnie z punktem 4.5 Europejskich Ram Interoperacyjności (EIF) zaleca się „Opracowanie, utrzymywanie i propagowanie instrumentów wspierających interoperacyjność. (...) Przy opracowywaniu, wdrażaniu i stosowaniu rozwiązań interoperacyjnych państwa członkowskie potrzebują wsparcia w postaci praktycznych instrumentów, tj. narzędzi, ram, wytycznych i specyfikacji, które są niezbędne do osiągnięcia interoperacyjności na poziomie krajowym i transgranicznym. Komisja i państwa członkowskie powinny promować ponowne wykorzystywanie istniejących instrumentów i w dalszym

			taka obejmuje metody zarządzania rozwojem systemów informacyjnych, w tym teleinformatycznych. Definicja wskazuje na wymiar strategiczny, a nie operacyjny takiego zarządzania. Rekomendujemy zatem usunięcie wpisywania AIP do ustawy o informatyzacji. Jednocześnie chcieliśmy zarekomendować przesunięcie akcentów związanych z koordynacją na przygotowanie minimalnych standardów, o których mowa w ustawie o informatyzacji. Przy ponad osiemdziesięciu tysiącach podmiotów publicznych (styczeń 2024), niemal pięciuset rejestrach publicznych (marzec 2024) i ponad tysiąc trzystu publicznych systemach IT (marzec 2024) jest to skuteczny i szybki mechanizm koordynacji działań informatycznych. Również z tego względu, że minimalne standardy bazują na powszechnie przyjętych normach i formatach to koszty wdrożenia w całej administracji, w tym także koszty przystosowania, nie będą wielkie. Minister właściwy do spraw informatyzacji ma także możliwość szybkiego reagowania przy pojawianiu się takich technologii jak chmura, technologie mobilne, sztuczna inteligencja, blockchain, a w przyszłości technologie kwantowe. Proponowane zmiany związane z usunięciem AIP z treści ustawy mają wpływ na brzmienie rozdziału dedykowanego AIP, ale także na definicje zapisane w art. 3 punkty 28)-30), zapis art. 17c punkt 3) i innych. W przypadku przyjęcia tej propozycji część z nich powinna ulec wykreśleniu w kolejnej wersji projektu np. art. 17c punkt 3). Alternatywnie: Dla osiągnięcia celów ustawy, jakimi jest przede wszystkim efektywne zarządzanie systemami informatycznymi Państwa wymaga zdecydowanie lepszego uzasadnienia i omówienia, w tym m.in. kosztów utrzymania AIP w systemach realizujących zadania publiczne (nie mylić z kosztem utrzymania repozytorium AIP!), procesu zmiany obowiązujących standardów (ile lat na zmianę mają podmioty w przypadku odejścia lub zmiany obowiązującego wymagania). Przy dyskusji o nałożeniu wymagań związanych z AIP warto zwrócić uwagę, że podmioty publiczne będą musiały równocześnie spełniać wymagania wynikające z innych źródeł prawa: • minimalnych standardów wynikających z rozporządzeń do ustawy o informatyzacji, • ustawy o krajowym systemie bezpieczeństwa, • RODO oraz innych aktów związanych z ochroną danych osobowych, • aktu o danych (Data Act),	stopniu rozwijać nowe instrumenty, a w szczególności: europejską referencyjną architekturę interoperacyjności oraz europejską kartografię interoperacyjności; (...)" (wyróżnienie własne) Ponadto w zaleceniu 36 EIF wskazuje się: "W ramach podejścia opartego na modułach nadających się do ponownego wykorzystania znajduje się odpowiednią aplikację poprzez mapowanie rozwiązań w stosunku do konceptualnych modułów architektury referencyjnej" (wyróżnienie własne) Powyższe wytyczne mogą być zmaterializowane w odniesieniu do krajowych podmiotów publicznych – zgodnie z konstytucyjną zasadą legalizmu – jedynie poprzez obowiązki nałożone na gruncie ustawowym. Ponadto Akt ws. Interoperacyjnej Europy (IEA) w motywie 12 wskazuje, że „Interoperacyjność transgraniczną można zapewnić nie tylko za pośrednictwem scentralizowanej infrastruktury cyfrowej w państwach członkowskich, ale również poprzez stosowanie podejścia zdecentralizowanego. Oznacza to potrzebę zbudowania zaufania między administracjami publicznymi umożliwiającego wymianę danych pomiędzy administracjami lokalnymi w różnych państwach członkowskich bez konieczności przechodzenia przez węzły krajowe. W związku z tym konieczne jest stworzenie wspólnych rozwiązań interoperacyjnych, które można ponownie wykorzystywać na wszystkich szczeblach administracji. Rozwiązania interoperacyjne mają różne formy, począwszy od narzędzi wyższego poziomu takich jak ramy koncepcyjne i wytyczne po bardziej techniczne rozwiązania takie jak architektury referencyjne, specyfikacje techniczne lub normy.” (wyróżnienie własne). Dodatkowo w motywie 19 wskazano, że „Podejście do przeprowadzania ocen interoperacyjności powinno być proporcjonalne oraz zróżnicowane w zależności od poziomu i zakresu ich przeprowadzania. (...) Podobnie wymogi dotyczące ocen interoperacyjności przeprowadzanych na poziomie realizacji pojedynczego projektu, na przykład w ramach samorządu lokalnego, powinny być pragmatyczne oraz umożliwiać wąskie ukierunkowanie, biorąc pod uwagę fakt, że szersze korzyści płynące z ocen interoperacyjności uzyskuje się na ogół na wczesnych etapach kształtowania polityki oraz

			• (niektóre) ustawy o zarządzaniu kryzysowym, • (niektóre, np. ZUS) DORA i ustaw wprowadzających, • ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz wymagań wynikających z Data Governance Act, • itd. itp.	rozwijania architektury referencyjnej, specyfikacji i norm. (...)” (wyróżnienie własne) Przywołana w EIF i IEA architektura referencyjna na gruncie polskim jest realizowana poprzez Architekturę Informacyjną Państwa, zgodną z Europejską Referencyjną Architekturą Interoperacyjności. Należy podkreślić, że zawarte w projekcie ustawy wymogi zapewnienia zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, w tym publicznych systemów teleinformatycznych, z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa wymagają umocowania takiej architektury w przepisach rangi ustawowej.
2.	Uwaga ogólna	GUS	GUS, jako jednostka gromadząca dane administracyjne oraz posiadająca wiedzę techniczną i merytoryczną, powinna być wskazana w nowelizowanej ustawie jako jednostka do współpracy. Analizując treść projektowanej ustawy należy uznać, że jest ona integralna z projektowaną ustawą o zarządzaniu danymi, stanowiącą dostosowanie polskiego prawa do rozporządzenia UE 2022/868, w zakresie „udzielania pomocy” przez Prezesa GUS (m.in.: zapewnienie wsparcia technicznego poprzez udostępnienie bezpiecznego środowiska przetwarzania na potrzeby zapewnienia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych czy udzielenie wskazówek i zapewnianie wsparcia technicznego w zakresie jak najlepszego ustrukturyzowania danych i ich przechowywania, tak by były one łatwo dostępne). Wniosek taki wynika z faktu, że projektowana ustawa o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (UC44) umożliwia wymianę danych z podmiotami publicznymi oraz może wymuszać zmiany technologiczne (art. 3 pkt. 6 nowelizowanej ustawy).	Wyjaśnienie: Projektowana ustawa służyć ma stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) i nie jest związana bezpośrednio ze stosowaniem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi).
3.	Uwaga ogólna	Rada do spraw Cyfryzacji	W związku z upływem 20 lat od wprowadzenia ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz głęboką zmianą uwarunkowań technicznych, organizacyjnych i prawnych w tym czasie, oczekujemy głębszej nowelizacji tej ustawy, jej gruntownej przebudowy lub przygotowania nowej ustawy w celu uwzględnienia zaistniałych w minionym okresie uwarunkowań, ale również wzięcia pod uwagę tendencji i trendów. Jednym z ważnych elementów zmian powinna być kwestia zapewnienia efektywnej interoperacyjności w nowych realiach i możliwościach technologicznych tak, aby można było	Wyjaśnienie: Ministerstwo Cyfryzacji planuje przygotowanie nowej, kompleksowej ustawy dotyczącej informatyzacji państwa i dokonuje analiz w tym zakresie również w kwestii referencyjności danych. Wprowadzane nowelizacją UoI metody i mechanizmy służące efektywnej interoperacyjności to m.in. Architektura Informacyjna Państwa, pełnomocnicy ds. informatyzacji, repozytorium interoperacyjności, standaryzacja metadanych rejestrów publicznych, obowiązek publikacji informacji o

			budować w państwie e-usługi efektywnie działające horyzontalnie i w sposób zautomatyzowany, zarówno administracja dla administracji, administracja dla obywatela, jak i administracja dla przedsiębiorców. To wymaga także uporządkowania kwestii referencyjności rejestrów państwowych oraz poszerzenia ich zbioru o rejestry zawierające informacje przestrzenne, kluczowe dla sprawnego funkcjonowania państwa i jednostek samorządu terytorialnego. Z ww. powodów konieczne jest także przygotowanie i wprowadzenie do ustawy modelu danych i standardu metadanych dla całej administracji publicznej, obowiązującego przy tworzeniu e-usług.	interfejsie programistycznym aplikacji publicznych systemów teleinformatycznych, przeprowadzanie ocen interoperacyjności krajowej czy cykliczny przegląd standardów oraz specyfikacji dotyczących Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, a także minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych.
4.	Uwaga ogólna	NSZZ „Solidarność”	Czy podczas prac nad przesłanym projektem wzięto pod uwagę projekt ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej, w którym przewidziane zostało m.in. utworzenie systemów informatycznych, które teoretycznie mogłyby podlegać pod przepisy przesłanego projektu. W celu przeprowadzenia dokładnej analizy treści przesłanego projektu należy doprecyzować zakres wzajemnego oddziaływania wspomnianych regulacji.	Wyjaśnienie: Projekt ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej posługuje się pojęciem „systemu teleinformatycznego”. Projekt wspomnianej ustawy nie wyłącza przepisów UoI i nie definiuje pojęcia „systemu teleinformatycznego”. Z tego względu systemy teleinformatyczne służące do realizacji zadań publicznych, które są przywoływane w projekcie ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej, są objęte wymaganiami UoI.
5.	Uwaga ogólna - Art. 1 pkt 12, 13 – art. 12j	RdsC	Wdrożenie Europejskich Ram Interoperacyjności nie wymaga wpisania Architektury Informacyjnej Państwa (AIP) do ustawy (tworzy możliwość, nie obowiązek). Obecność takiej Architektury nie wynika ani z regulacji europejskich (wspominany właśnie w Uzasadnieniu i OSR akt o Interoperacyjnej Europie mówi o architekturze wyłącznie w sposób przyczynkowy), ani z przyjętej praktyki w innych krajach (wskazane są regulacje prawne w Finlandii i Hiszpanii, jednak bez analizy korzyści jakie wynikają z ustawowego umocowania architektury; dwa inne wymienione kraje – Holandia i Malta – mają podobne rozwiązania jednak nie mają one charakteru źródła prawa. W sytuacji, gdy krytyczne stają się kwestie skutecznego zabezpieczania podmiotów GOV przed zagrożeniami cyber i gdy konieczne będzie poniesienie przez samorządy niemałych dodatkowych nakładów na ten cel, wprowadzenie dla nich dodatkowego obowiązku, w dodatku nie zapewniającego w praktyce pełnej i skutecznej koordynacji informatyzacji nawet na poziomie rządowym, nie mówiąc już o jednostkach samorządu terytorialnego, jest niepożądane.	Wyjaśnienie: Należy podkreślić, że zgodnie z definicją ustawową Architektura Informacyjna Państwa to metoda zarządzania informatyzacją państwa, realizująca cele strategii, oparta na modelach architektonicznych i obejmująca zasady podstawowe (pryncypia), standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne. Wprowadzenie do UoI, przepisów z zakresu AIP, umożliwi całościowe zarządzanie rozwojem cyfrowego państwa. Pozwoli to na odwoływanie się do narzędzi Architektury w kontekście całego projektu, a w perspektywie przyszłości także w przepisach odrębnych. Ponadto wyjaśnienie dotyczące ustawowego umocowania AIP znajduje się w tabeli w odniesieniu do uwagi nr 1.
6.	Uwaga ogólna - Art. 1 pkt 13 – art. 12j-12m	RdsC	AIP nie stanie się narzędziem koordynacji informatyzacji w rękach ministra właściwego ds. informatyzacji, ale stanie się dodatkowym kosztem dla większości z 80 tysięcy podmiotów publicznych (tu: ocena interoperacyjności – art. 12m).	Wyjaśnienie: Ze względu na charakter nakładanych w projekcie obowiązków oraz zróżnicowany stopień przygotowania podmiotów, które będą zobowiązane do stosowania zmienionych przepisów

			Proponowane w projekcie ustawy nowe zadania i obowiązki związane z koniecznością wdrożenia proponowanej koncepcji AIP w jednostkach samorządu terytorialnego (JST), zamiast usprawnienia informatyzacji procesów biznesowych, utrudnią informatyzację JST i poważnie zwiększą koszty ich funkcjonowania i obciążenie dla pracowników. Kolejnym argumentem jest krytyczny tegoroczny stan finansów i budżetów JST, zwłaszcza miast, który – jak wynika nawet z bardzo wstępnej analizy projektu MF dot. ustawy o dochodach JST, opublikowanego w dniu 15 lipca b.r. przez RCL, mimo kilku korzystnych systemowych rozwiązań, może zostać utrwalony na kolejne lata w proponowanej ustawie. Każde dodatkowe obciążenie części bieżącej budżetów JST pogłębi obecny kryzys.	ustawy, w zawartych w projekcie przepisach dostosowujących przewidziano dłuższe okresy pozwalające na dostosowanie się do przepisów, co pozwoli na rozłożenie w czasie ewentualnych skutków finansowych związanych z dostosowaniem się do wymagań wynikających z nowego brzmienia ustawy. Dostosowanie się do wymagań może być związane z koniecznością poniesienia kosztów, jednak wejście w życie przepisów projektowanej ustawy docelowo wpłynie pozytywnie na działalność jednostek samorządu terytorialnego poprzez przyspieszenie i skoordynowanie działań zmierzających do informatyzacji poszczególnych obszarów państwa.
7.	Uwaga ogólna - Art. 1 pkt 13 – art. 12j-12m	RdsC	Właściwym miejscem dla AIP mogłoby być: (a) dodanie jako swego rodzaju celu strategicznego AIP jako rekomendacji do Strategii Cyfryzacji; (b) wpisanie praktycznych zasad utrzymania interoperacyjności do Rozporządzenia KRI (czyli do aktu wykonawczego). Można się zastanawiać na ile obowiązkami wynikającymi z AIP można obciążać najważniejsze rejestry państwa, wokół których budowane są wszelkie e-usługi. Przykładami takich rejestrów mogą być np. PESEL, KRS, TERYT, REGON. Jednak wymagałoby to poważnej dyskusji dotyczącej tych rejestrów, ich liczby, zachowania ich bezwzględnej integralności oraz prawdziwości zawartych tam danych, poziomu SLA, zasad ciągłości biznesowej oraz czasu niezbędnego do uzyskania pożądanego stanu i kosztów utrzymania. Ponadto, ww. uwagi, dotyczące koncepcji wdrażania AIP w JST, są dodatkowo uzasadnione faktem rozpoczęcia realizacji w ramach FERC projektu <i>de facto</i> badawczo-wdrożeniowego, dotyczącego opracowania i pilotażowego wdrożenia w JST AIS (architektury informacyjnej samorządów), który pozwoli na realne ocenienie możliwości ustandaryzowania wspieranych przez ICT głównych procesów biznesowych obsługiwanych przez samorządy i zrealizowanie pilotażowych wdrożeń w wybranych JST.	Wyjaśnienie: Właściwym miejscem dla AIP, czyli metody zarządzania informatyzacją państwa, realizującej cele strategii, opartej na modelach architektonicznych i obejmującej zasady podstawowe (pryncypia), standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne, jest UoI. Niezależnie od tego MC planuje umieszczenie kwestii AIP w przyszłej strategii informatyzacji. Nałożenie obowiązku na podmioty realizujące zadania publiczne dotyczące korzystania z systemów teleinformatycznych zgodnych z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa wymaga umocowania w ustawie. Dążenie do tej zgodności jest istotą metody zarządzania informatyzacją jaką jest AIP. Zagadnienia interoperacyjności zgodnie z upoważnieniem ustawowym zawartym w art. 18 UoI zostaną szczegółowo ujęte w rozporządzeniu. Ponadto szczegółowe wyjaśnienie dotyczące ustawowego umocowania AIP znajduje się w tabeli w odniesieniu do uwagi nr 1.
8.	Uwaga ogólna - Art. 1 pkt 23 – art. 18	RdsC	Skutecznym narzędziem koordynacji dla 81 169 podmiotów publicznych, 488 rejestrów publicznych i 1312 publicznych systemów IT są minimalne wymagania zapisane w Rozporządzeniu wykonawczym do ustawy o informatyzacji. Należy pilnie zacząć prace nad tymi minimalnymi wymaganiami, rozdzielając przy tym rozporządzenie KRI od rozporządzeń o minimalnych wymaganiach. (Dane liczbowe pochodzą z prezentacji p. Michała Bukowskiego	Wyjaśnienie: Prace nad zagadnieniami minimalnych wymagań w ramach rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 18 UoI trwają. Z treści uwagi nie wynika dlaczego ewentualne rozporządzenie w sprawie minimalnych wymagań powinno być niezależne od rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 18 UoI.

			„Architektura Informacyjna Państwa jako sposób na technosolucjonizm” z 22 marca 2024).	
Uwagi szczegółowe				
9.	Art. 1 pkt 3 i pkt 13 – art. 1 punkt 1a) w złożeniu z art. 12j-12m oraz art.13	Konfederacja Lewiatan	Uważamy, że wprowadzenie zagadnień dotyczących Architektury Informacyjnej Państwa (AIP) do ustawy o informatyzacji zostało w Uzasadnieniu, jak i w Ocenie Skutków Regulacji potraktowane w sposób niewystarczający. Jeśli - zgodnie z zapisami OSR (podkreślenia nasze): 1) Rozwiązania z zakresu Architektury Informacyjnej Państwa (AIP) AIP jest metodą strategicznego zarządzania budową, rozwojem i utrzymaniem systemów informatycznych i zasobów informacyjnych państwa. Jej celem jest budowa spójnego, sprawnego systemu informacyjnego państwa, dostarczającego usługi dla obywateli i przedsiębiorców, w sposób efektywny kosztowo i jakościowo. W ramach AIP tworzone są modele stanu istniejącego cyfryzacji państwa m.in. w warstwach organizacyjnej, legislacyjnej, danych i systemów informatycznych oraz powiązania pomiędzy nimi. Analizowane są istniejące problemy i zagadnienia, opracowywana wizja pożądanego stanu docelowego oraz pryncypia, standardy, wytyczne, rekomendacje, wskazówki i dobre praktyki dotyczące ich rozwoju. Projekt wprowadza definicję Architektury Informacyjnej Państwa i przewiduje, że zgodność z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi AIP będzie stanowić podstawę do oceny przez Komitet do spraw Cyfryzacji przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu. to oznacza bardzo duży zakres prac zarówno po stronie ministra właściwego do spraw informatyzacji, jak i wszelkich podmiotów realizujących przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu! Również Uzasadnienie wskazuje na zakres prac dotyczący nie tylko ministra właściwego do spraw informatyzacji, ale także innych resortów i podmiotów publicznych: Dokument, będzie obejmował okres wykraczający poza dotychczas przyjęte strategie rozwoju, co jest konieczne z uwagi na potrzebę dobrego planowania, spójności i ciągłości procesów cyfrowych państwa, które z uwagi na wieloletnią perspektywę budowania Architektury Informacyjnej Państwa wymagają koordynacji ministra właściwego do spraw informatyzacji. W proces przygotowania i realizacji założeń strategii zaangażowane zostaną pozostałe ministerstwa, w celu zapewnienia harmonizacji i	Wyjaśnienie: Wprowadzenie do UoI, przepisów z zakresu Architektury Informacyjnej Państwa, umożliwi całościowe zarządzanie rozwojem cyfrowego państwa. Pozwoli to na odwoływanie się do narzędzi Architektury w kontekście całego projektu, a w perspektywie przyszłości także w przepisach odrębnych. W zakresie art. 12n UoI, tj. wymogu przeprowadzania przez podmiot realizujący zadania publiczne oceną interoperacyjności krajowej, projektodawca stoi na stanowisku, że - dzięki wprowadzanemu mechanizmowi: - koszty efektywnej cyfryzacji podmiotów publicznych (traktowanych jako całość) zmniejszą się, - koszty ponoszone na przeprowadzanie ocen interoperacyjności krajowej przez – traktowane indywidualnie - podmioty realizujące zadania zostaną co najmniej zrównoważone przez korzyści, które uzyskają te podmioty poprzez ułatwienie dostępu do danych przetwarzanych przez inne podmioty realizujące zadania publiczne. Zgodnie z projektem ustawy ocena interoperacyjności krajowej zawiera: - opis wpływu zmian wprowadzanych w systemie teleinformatycznym służącym do realizacji działań publicznych lub w rejestrze publicznym na podmioty publiczne; - opis działań podjętych oraz planowanych do podjęcia w celu minimalizacji lub usunięcia negatywnego wpływu zmian na podmioty publiczne; - informację o negatywnym wpływie zmian na podmioty publiczne, który nie zostanie usunięty w ramach wprowadzania zmian - pomimo działań, o których mowa w pkt 2. Zgodnie z art. 220 § ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r Kodeksu postępowania administracyjnego (KPA): „Organ administracji publicznej nie może żądać zaświadczenia ani oświadczenia na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego, jeżeli: (...) - możliwe są do ustalenia przez organ na podstawie: (...) - rejestrów publicznych posiadanych przez inne podmioty publiczne, do których organ ma dostęp w drodze elektronicznej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 lutego

			komplementarności realizowanych i planowanych działań na rzecz interesariuszy procesu informatyzacji państwa, w tym administracji publicznej. Horyzontalny charakter procesów cyfryzacji sprawia, że międzyresortowa współpraca w zakresie ich koordynacji i systematyzacja wiedzy na temat podejmowanych działań ma szczególne znaczenie. Choć dotychczasowe inicjatywy w tym zakresie przyniosły pewną poprawę, to efektywne zarządzanie cyfryzacją wymaga większej koordynacji. Strategia będzie stanowiła również podstawę do określenia sposobów i zasad współpracy wewnątrz administracji rządowej oraz z pozostałymi interesariuszami cyfryzacji państwa, w tym jednostkami samorządu terytorialnego. Wreszcie na koniec w Uzasadnieniu pojawia się następujący zapis: Projekt przewiduje także, że podmioty realizujące zadania publiczne zobowiązane będą do przeprowadzania oceny interoperacyjności krajowej. Ocena taka będzie publikowana w repozytorium interoperacyjności. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 13 podmioty realizujące zadania publiczne zobowiązane będą do ich realizacji używać systemów teleinformatycznych spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, w tym wyposażonych w API, zapewniających interoperacyjność zgodnie z Krajowymi Ramami Interoperacyjności oraz zgodnych z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa. W Ocenie Skutków Regulacji zostały wskazane wyłącznie niewielkie koszty po stronie ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz 151,04 mln złotych na przystosowanie się JST. Wskazane w tabeli koszty jednostek samorządu terytorialnego obejmują koszty dostosowania systemów teleinformatycznych, prowadzonych przez te jednostki do wymagań wynikających z projektu, w szczególności wymagań związanych ze zgodnością z Architekturą Informacyjną Państwa, a także umożliwieniem przekazywania wymaganych informacji do repozytorium interoperacyjności. Jednostki samorządu terytorialnego będą zobowiązane do realizacji obowiązków wynikających z projektu do 2030 r. Koszty dostosowania tej kategorii podmiotów zostały więc uwzględnione proporcjonalnie na lata 2028-2030. Oznacza to – przy założeniu około trzech tysięcy podmiotów JST – że szacowany koszt dostosowania do wymagań AIP (a przecież nie tylko AIP) średnio wyniesie 50 tysięcy złotych. Wydaje się to zdecydowanie zbyt niski szacunek kosztów, a kwota ta ze względu	2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, c) wymiany informacji z innym podmiotem publicznym na zasadach określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, (...)." Po pierwsze - oceny interoperacyjności krajowej, zawierające w szczególności opis działań podjętych oraz planowanych do podjęcia w celu minimalizacji lub usunięcia negatywnego wpływu zmian na podmioty publiczne, będą w znaczący sposób przyczyniały się do realizacji wymogu wskazanego w art. 220 § 1 ust. 2 pkt b-c KPA. Podmiot przeprowadzający ocenę interoperacyjności krajowej będzie musiał identyfikować inne podmioty publiczne, które - na mocy przepisów prawa powszechnego - mają prawo dostępu do danych w prowadzonych przez niego rejestrach publicznych i publicznych systemach teleinformatycznych. Wskutek takiej identyfikacji będzie zobowiązany do oceny oddziaływania zmian planowanych do wprowadzenia w systemie teleinformatycznym służącym do realizacji działań publicznych lub w rejestrze publicznym na podmioty publiczne. Wreszcie – będzie musiał wykazać, jakie działania podjął oraz planuje do podjęcia w celu minimalizacji lub usunięcia negatywnego wpływu zmian na podmioty publiczne. Należy zatem stwierdzić, że – w celu realizacji obowiązku z art. 220 § 1 ust. 2 pkt b-c KPA – analizy i oceny tego rodzaju powinny być wykonywane przez podmioty publiczne od momentu obowiązywania obowiązku nakładanego przepisami Kodeksem postępowania administracyjnego. Z tego względu projektowany przepis UoI nie nakłada dodatkowych obowiązków <i>sensu stricte</i>, a jedynie <i>sensu largo</i> – standaryzując zakres oceny interoperacyjności krajowej. Koszty stworzenia lub utrzymania systemu teleinformatycznego służącego realizacji zadań publicznych nie powinny się zatem zwiększać wskutek wprowadzenia obowiązków przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, o ile system teleinformatyczny powstaje zgodnie z dotychczas obowiązującym przepisami, w szczególności z art. 14 UoI (obowiązki podmiotu prowadzącego rejestr publiczny) oraz art. 15 UoI (nieodpłatny dostęp do danych) ustawy o informatyzacji. Nowym obciążeniem będą natomiast koszty organizacyjne przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, ale będą one rekompensowane przez ułatwienie

			na ustawowy charakter wymagań powinna być znacznie powiększona. Bez wątpienia kwestia kosztów wprowadzenia regulacji w omawianym tutaj zakresie wymaga dokładniejszego przygotowania. Zwracamy uwagę, że art. 12m wskazuje na konieczność przeprowadzenia każdorazowo oceny interoperacyjności krajowej. Ani w Uzasadnieniu, ani w Ocenie Skutków Regulacji nie wskazano w jaki sposób taka ocena interoperacyjności wpływa na koszty stworzenia lub utrzymania systemu realizującego zadania publiczne. Nie ma także analizy czy nakaz wykonania takich analiz będzie zmniejszał łączne koszty systemów realizujących zadania publiczne (większa interoperacyjność, stosowanie takich samych standardów) czy jednak będzie je zwiększał (niechęć do zmian związana z kosztami dostosowania, utrzymywanie przestarzałych modeli, wytycznych itd.). Doświadczenia innych krajów – patrz uwaga ogólna dot. AIP – byłyby bardzo pomocne, jednak nie ma o nich mowy w dokumentach towarzyszących projektowi nowelizacji. Zwracamy także uwagę, że przywoływane ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/903 (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) nie nakłada obowiązku tworzenia Architektury Informacyjnej Państwa, a jedynie taką możliwość. Patrz motyw (12), motyw (19) oraz art. 2 punkt 4). Powstaje zatem pytanie o proporcjonalność wysiłku jaki zostanie włożony w przygotowanie i utrzymania AIP w stosunku do uzyskanych efektów.	realizacji korzystania z uprawnień, wynikających z obowiązków określonych w przywołanych przepisach KPA. Co więcej – zgodnie z art. 12n ust. 3 UoI - podmiot realizujący zadania publiczne publikuje wynik oceny interoperacyjności krajowej przed wprowadzeniem zmian, które planuje wprowadzić. Z tego względu pozostałe podmioty publiczne - korzystające z danych pochodzących rejestrów publicznych oraz publicznych systemów teleinformatycznych, a także z usług udostępnianych przez takie systemy – będą mogły zapoznać się z opisem takich zmian przed ich wprowadzeniem i odpowiednio dostosować funkcjonowanie swojego podmiotu w zakresie wymagań organizacyjnych (w tym procesów administracyjnych), semantycznych (w tym struktur i znaczenia przetwarzanych danych) oraz technicznych (w tym w zakresie zapytań do API systemów teleinformatycznych podmiotu przeprowadzającego ocenę interoperacyjności krajowej) dotyczących interoperacyjności. Należy ponadto podnieść, że ustalenie w przepisach zakresu oceny interoperacyjności krajowej obejmuje także standaryzację wyników takiej oceny, poprzez nałożenie wymogu ich publikacji w formie nadającym się do odczytu maszynowego ułatwiającym tłumaczenie maszynowe. Powszechna dostępność wyników ocen interoperacyjności krajowej w repozytorium interoperacyjności (w tym za pomocą API tego repozytorium) będzie ułatwiała przeprowadzanie ocen kolejnym podmiotom oraz umożliwiała wskazywanie zależności między wykonanymi ocenami, co pozwoli na wyciąganie wniosków na temat możliwych optymalizacji systemu informacyjnego państwa.
10.	Art. 1 pkt 1 – art. 1 pkt 2), pkt 3) oraz punkt 4) w złożeniu z art. 18 punkt 3) – zasada neutralności technologicznej	Konfederacja Lewiatan	Dotychczasowe brzmienie: „2) ustalania minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej z podmiotami publicznymi oraz ustalania Krajowych Ram Interoperacyjności systemów teleinformatycznych w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i jawność używanych standardów i specyfikacji 3) dostosowania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz do Krajowych Ram Interoperacyjności systemów teleinformatycznych w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i jawność używanych standardów i specyfikacji, 4) dostosowania rejestrów publicznych i	Uwaga uwzględniona Przepisy art. 1 UoI otrzymały następujące brzmienie: „2) ustalania Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji, 3) dostosowania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, w

			wymiany informacji w postaci elektronicznej z podmiotami publicznymi do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji z podmiotami publicznymi oraz do Krajowych Ram Interoperacyjności systemów teleinformatycznych w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i jawność używanych standardów i specyfikacji,” Propozycja Min. Cyfryzacji w projekcie z 25 czerwca: „2) ustalania Krajowych Ram Interoperacyjności oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, 3) dostosowania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, 4) dostosowania rejestrów publicznych do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych,” Zmiana: „2) ustalania w sposób gwarantujący neutralność technologiczną Krajowych Ram Interoperacyjności oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, 3) dostosowania w sposób gwarantujący neutralność technologiczną systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, 4) dostosowania w sposób gwarantujący neutralność technologiczną rejestrów publicznych do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych,” Uzasadnienie: Warto przywołać definicję neutralności technologicznej (art. 3 punkt 19): 19) neutralność technologiczna – zasada równego traktowania przez władze publiczne technologii teleinformatycznych i tworzenia warunków do ich uczciwej konkurencji, w tym zapobiegania możliwości eliminacji technologii konkurencyjnych przy rozbudowie i modyfikacji eksploatowanych systemów teleinformatycznych lub przy tworzeniu konkurencyjnych produktów i rozwiązań; Definicja ta wprost mówi, że nie chodzi tylko o interoperacyjność (porównaj propozycję brzmienia art. 18 w projekcie nowelizacji z 25 czerwca 2025), ale przede wszystkim ma zachować uczciwą	sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji, 4) dostosowania rejestrów publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji,” (...)

			konkurencję różnych technologii, uniemożliwić preferencję, dyskryminację lub wręcz eliminację jakiegś technologii. Zasada ta ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego prowadzenia polityki państwa w obszarze informatyzacji, zabezpieczenia przed tzw. vendor lock-in, braku faworyzowania w majestacie prawa niektórych technologii lub producentów. Jej przywołanie i przywrócenie w art. 1 pkt 2), pkt 3) i pkt 4) jest absolutnie konieczne! Chcemy zwrócić uwagę, że art. 1 podkreśla w ostatnim zdaniu, że wszystkie zasady w nim opisane zostały wprowadzone – w celu ochrony interesu publicznego, w tym zachowania przez Państwo możliwości swobody wyboru technologii w procesach informatyzacji realizacji zadań publicznych. Wyniesienie zasady neutralności technologicznej poza art. 1 stoi w jawnej sprzeczności z tym zdaniem i nie służy ani ochronie interesu publicznego, ani zachowaniu swobody wyboru. A wreszcie warto zwrócić uwagę, że zasada neutralności technologicznej jest wskazana jako jedno z podstawowych pryncypiów Architektury Informacyjnej Państwa! Porównaj: https://www.gov.pl/web/ia/pryncypia-architektoniczne Wykorzystujemy w naszej propozycji zapis Ministerstwa Cyfryzacji upraszczając dotychczasowe brzmienie i uznając, że przeniesienie „jawności używanych standardów i specyfikacji” do nowego brzmienia art. 18, a także uproszczenie brzmienia pkt4), są zasadne.	
11.	Art. 1 pkt 1 – art. 1 punkt 7) – specyfikacja interfejsu programistycznego	Konfederacja Lewiatan	Jest: 7) ustalania specyfikacji interfejsu programistycznego aplikacji systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych,” Zmiana: 7) ustalania i publikacji specyfikacji interfejsu programistycznego aplikacji systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych,” Uzasadnienie: Bez wskazania obowiązku publikacji specyfikacji API może zostać w sposób arbitralny pogwałcona zasada uczciwej konkurencji (dostęp tylko dla uprzywilejowanych) i zasada neutralności technologicznej.	Wyjaśnienie: Zgodnie aktualnymi przepisami nowelizacji UoI w art. 1 wskazano: „Ustawa określa zasady: (...) 7) określania i stosowania specyfikacji interfejsu programistycznego aplikacji systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych,” Natomiast w art. 18 określono: „Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, określi w drodze rozporządzenia: 1) minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, uwzględniając: a) konieczność zapewnienia spójności działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych poprzez określenie co najmniej specyfikacji API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, w tym formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, które mają być stosowane w API tych systemów teleinformatycznych, przy zachowaniu

				możliwości nieodpłatnego wykorzystania tych specyfikacji, (...)” Przepisy art. 18 UoI nakładają na Radę Ministrów obowiązek w szczególności określenia specyfikacji API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych. Specyfikacja taka zostanie ogłoszona w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 18 ustawy, co jest spójne z art. 1 pkt 7 UoI, zgodnie z którym ustawa określa zasady określania i stosowania specyfikacji interfejsu programistycznego aplikacji systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych. Ogłoszenie specyfikacji zapewni powszechną dostępność takiej specyfikacji w dzienniku urzędowym. Natomiast druga część art. 1 pkt 7 wskazuje na zasady stosowania specyfikacji API, które będą wypływać wprost z obowiązku dostosowania publicznych systemów teleinformatycznych do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi.
12.	art. 1 Art. 1 pkt 1 – punkt 9a)	Konfederacja Lewiatan	Aktualne brzmienie: 9a) funkcjonowania publicznego systemu identyfikacji elektronicznej, Propozycja: 9a) funkcjonowania tożsamości cyfrowej, a także wykreślenie punktu 9b) Uzasadnienie: Wdrożenie EU Digital Identity Wallet, wynikającego z Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1183 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 910/2014 w odniesieniu do ustanowienia europejskich ram tożsamości cyfrowej (Rozporządzenie - UE - 2024/1183 - EN - EUR-Lex (europa.eu)) spowoduje nie tylko pojawienie się w Polsce różnych podmiotów (dostawców) oferujących takie rozwiązania, ale także podmiotów z innych krajów członkowskich Unii Europejskiej. Proponujemy także zmianę określenia „identyfikacja elektroniczna” na „tożsamość cyfrowa” jako pojęcia szerszego. Zmiana ta pozwala również wykreślić punkt 9b).	Wyjaśnienie: Proponowane zmiany znajdują się poza zakresem projektowanej regulacji.
13.	art. 3	Konfederacja Lewiatan	Proponujemy dodać do listy definicji następujące definicje (numeracja tych definicji do ustalenia w trakcie dalszych prac): x) Krajowe Centrum Przetwarzania Danych – zespół połączonych siecią obiektów wraz z infrastrukturą techniczną, umożliwiającą przetwarzanie danych w systemach teleinformatycznych zapewniając zabezpieczenie kluczowych	Wyjaśnienie: Proponowane przepisy zawierające nowe terminy i definicje znajdują się poza zakresem projektowanej regulacji.

		usług publicznych oraz wykorzystanie systemów teleinformatycznych i zasobów obliczeniowych rządowej chmury obliczeniowej. y) chmura obliczeniowa – pula współdzielonych, dostępnych „na żądanie” przez sieci teleinformatyczne, konfigurowalnych systemów teleinformatycznych i zasobów obliczeniowych (np. sieci, serwerów, pamięci masowych, aplikacji, usług), które mogą być dynamicznie dostarczane lub zwalniane przy minimalnych nakładach pracy zarządczej i minimalnym udziale ich dostawcy; Uzasadnienie: Krajowe Centrum Przetwarzania Danych (KCPD) jest sztandarową inwestycją państwa mającą na celu podniesienie sprawności, bezpieczeństwa i odporności systemów teleinformatycznych. NASK na swoich stronach opisuje KCPD następująco (https://www.nask.pl/pl/projekty-dofinansowane/projekty-ue/5337,Krajowe-Centrum-Przetwarzania-Danych-KCPD.html): „Budowa Krajowego Centrum Przetwarzania Danych (KCPD) jest z punktu widzenia Polski inwestycją strategiczną, która istotnie wpłynie na zapewnienie ciągłości działania systemów o krytycznym znaczeniu dla państwa, np. działanie rejestrów państwowych i chmury rządowej, stanowiących bazę do świadczenia e-usług niezbędnych dla stabilnego funkcjonowania społeczeństwa i administracji państwowej na co dzień oraz w sytuacjach kryzysowych. Realizacja wieloletniego programu „Krajowe Centrum Przetwarzania Danych (KCPD)” będzie służyć ochronie istotnego interesu bezpieczeństwa państwa związanego z podniesieniem poziomu odporności na cyberzagrożenia, o których mowa w „Strategii Bezpieczeństwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej” zatwierdzonej 12 maja 2020 r. przez Prezydenta RP na wniosek Prezesa Rady Ministrów oraz Strategii Cyberbezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej na lata 2019-2024, przyjętej w formie uchwały nr 125 Rady Ministrów z 22 października 2019 r. Proces inwestycyjny KCPD wspiera ustawa z 7 lipca 2023 r. o przygotowaniu i realizacji tej inwestycji.”wracaliśmy na to także uwagę powyżej przy określaniu definicji „przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu”. Definicja chmury obliczeniowej zasłużyła na obecność w ustawie o informatyzacji z kilku względów. Po pierwsze, ze względu na model chmury obliczeniowej jaki będzie wykorzystywany przy tworzeniu systemów teleinformatycznych dla rządowej chmury obliczeniowej. Po wtóre, ze względu na to, że ten model przetwarzania jest szeroko wykorzystywany przez podmioty publiczne ze względu na wygodę, krótki czas wdrożenia lub cyberbezpieczeństwo. Po	

			trzecie, ze względu na to, że pojawia się pojęcie dostawcy usług chmury obliczeniowej w ustawie o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, która obejmie znaczną liczbę jeśli nie wszystkie podmioty publiczne. Samej definicji chmury obliczeniowej w tej ustawie nie ma, stąd wygodniej mieć ją już w ustawie o informatyzacji. Po czwarte, wynika to z doświadczeń rynkowych ze stosowania Uchwały Rady Ministrów w sprawie Wspólnej Infrastruktury Informatycznej Państwa (tzw. Uchwała WIIP z 2019) lub w innych sektorach np. Komunikatu KNF (2020). Proponowana definicja bazuje na powszechnie używanej definicji NIST 800-145, która była podstawą do definicji chmurowych proponowanych w Uchwale WIIP i komunikacie KNF.	
14.	art. 3 punkt 3) – ujednolicenie definicji systemu informacyjnego	Konfederacja Lewiatan	Aktualna definicja w ustawie o informatyzacji: 3) system teleinformatyczny – zespół współpracujących ze sobą urządzeń informatycznych i oprogramowania zapewniający przetwarzanie, przechowywanie, a także wysyłanie i odbieranie danych przez sieci telekomunikacyjne za pomocą właściwego dla danego rodzaju sieci telekomunikacyjnego urządzenia końcowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460); W procedowanej równocześnie w Ministerstwie Cyfryzacji nowelizacji ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa pojawia się natomiast taka definicja: 14) system informacyjny — oznacza to: a) system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. z 20243 r. poz. 30757) lub b) urządzenie lub grupę połączonych urządzeń elektrycznych lub elektronicznych i oprogramowania zaprogramowanych w celu przetwarzania danych, wraz z przetwarzanymi w nim danymi w postaci elektronicznej; Propozycja ujednolicenia definicja w obu ustawach (tu: zmiana w art. 3 punkt 3): 3) system teleinformatyczny oznacza urządzenie lub grupę urządzeń wzajemnie połączonych lub powiązanych urządzeń, z których co najmniej jedno, na podstawie programu przetwarza dane cyfrowe przechowywane, przetwarzane, pobierane lub przekazywane przez te urządzenia w celu ich eksploatacji, użycia, ochrony i utrzymania; Uzasadnienie: Zmiana dotyczy bardzo archaicznej już definicji systemu teleinformatycznego odwołującej się do prawa	Wyjaśnienie: W ocenie projektodawcy przedstawiona propozycja nie znajduje uzasadnienia w szczególności ze względu inne cele i zakresy ustaw. Proponowana definicja jest bardziej skomplikowana niż obecnie obowiązująca, a przez to trudniejsza w zrozumieniu. Ponadto nie podano w propozycji definicji pochodzącej z normy międzynarodowej lub krajowej. Definicja systemu teleinformatycznego została zaktualizowana w zakresie odwołania do przepisów ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U. poz. 1221) w ramach ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1222).

			telekomunikacyjnego, które właśnie jest zastępowane przez Prawo Komunikacji Elektronicznej. Zmiana pozwoli zachować jednolitość pojęć w ustawach, które dotyczą praktycznie wszystkich podmiotów sektora publicznego. Zmiana bazuje i jest praktycznie tożsama z definicją „sieci i systemów informatycznych” (art. 6 punkt 1) Dyrektywy PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniająca rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylającą dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2).	
15.	Art. 1 pkt 3 – art. 3 (definicje)	RdsC	Ponadto, należy zwrócić uwagę, iż w dwóch obecnie procedowanych projektach ustaw autorstwa Ministerstwa Cyfryzacji pojawiają się różne definicje podstawowego pojęcia, jakim jest „system informacyjny” (nowelizacja ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz nowelizacja ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa).	Wyjaśnienie: Wyjaśnienie znajduje w tabeli uwag w pkt 14.
16.	Art. 1 pkt 3 – art. 3 pkt 5 nowelizowanej ustawy	GUS	Proponujemy pozostawienie obecnie funkcjonującej w ustawie definicji „rejestr publiczny – rejestr, ewidencja, wykaz, lista, spis albo inna forma ewidencji, służące do realizacji zadań publicznych, prowadzone przez podmiot publiczny na podstawie odrębnych przepisów ustawowych”. Definicja rejestru publicznego zawarta w projektowanej ustawie jest zdecydowanie zbyt ogólna i może prowadzić do sytuacji traktowania jako rejestry publiczne zbiorów, które rejestrami nie są. Nie każdy uporządkowany zbiór danych, prowadzony na podstawie przepisów ustawowych, jest rejestrem publicznym – przykładem będą np. zbiory danych statystycznych (badania statystyczne są realizowane na podstawie ustawy o statystyce publicznej, a zbiory z nich są uporządkowanymi zbiorami danych i służą do realizacji zadań publicznych), czy np. operat do badań statystycznych – prowadzony przez statystykę publiczną na podstawie ustawy, ale nie będący rejestrem publicznym (urzędowym).	Wyjaśnienie: Powody zmiany definicji „rejestru publicznego” zostały wskazane w uzasadnieniu do projektu ustawy. Ponadto podawane przez GUS przykłady, tj. zbiory danych statystycznych czy operat do badań statystycznych, zawierają się w zakresie definicji z ustawy nowelizowanej, tj. pod postacią np. ewidencji, listy, spisu lub innej formy ewidencji.
17.	Art. 1 pkt 3 – art. 3 punkt 6	Konfederacja Lewiatan	Jest: a) budowa systemu teleinformatycznego służącego realizacji zadania publicznego, w tym umożliwiającego wymianę danych z podmiotami publicznymi, Propozycja: a) budowa systemu teleinformatycznego służącego realizacji zadania publicznego, Uzasadnienie: Proponujemy wykreślić zapis po przecinku, ponieważ nie widać powodu by wyróżniać w sposób szczególny taki	Wyjaśnienie: Zasadne jest wyróżnienie po przecinku, ponieważ zwraca uwagę, że będą w przypadku „przedsięwzięcia informatycznego” będą miały zastosowanie – określone w ustawie - „minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi”.

			rodzaj systemu teleinformatycznego, zwłaszcza że wymiana danych to dość oczywista funkcjonalność. Zresztą proponowany aktualnie zapis niezbyt fortunnie opisuje proces, bo system teleinformatyczny nie wymienia danych z podmiotami, ale z innymi systemami teleinformatycznymi.	
18.	Art. 1 pkt 3 – art. 3 punkt 6	Konfederacja Lewiatan	Jest: e) budowę infrastruktury teleinformatycznej, w tym telekomunikacyjnej, Propozycja: e) budowę infrastruktury teleinformatycznej, Uzasadnienie: Proponujemy wykreślić zapis po przecinku, ponieważ w ustawie o informatyzacji opisuje się sprawy związane z informatyzacją (patrz definicja przedsięwzięcia w art. 3), a nie z telekomunikacją. Istnieje wiele innych mechanizmów i zapisów, które dają ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji możliwość wpływania na budowę infrastruktury telekomunikacyjnej. Ustawa o działach (tu: kontekst z art. 1 punkt 1) mówi wprost w art. 12a o „wspieraniu inwestycji w dziedzinie informatyzacji” natomiast nie mówi o wspieraniu podobnych inwestycji w dziedzinie telekomunikacji. Warto zwrócić uwagę, że Rada do Spraw Cyfryzacji – zgodnie z propozycją nowelizacji, art. 17, ust.2 punkt 1a), punkt 3) itd. - nie zajmuje się ani telekomunikacją, ani rozwojem społeczeństwa informacyjnego, co wspiera podany przez nas postulat skoncentrowania ustawy wyłącznie na zagadnieniach informatyzacji. Również Komitet ds. Cyfryzacji zajmuje się wyłącznie informatyzacją.	Wyjaśnienie: Zgodnie z art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2022 poz. 2512, z późn.zm.) dział informatyzacja obejmuje sprawy m.in. rozwoju społeczeństwa informacyjnego i przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu (pkt 6) oraz telekomunikacji (pkt 9), w związku z tym uwzględnienie w UoI działań z zakresu budowy infrastruktury telekomunikacyjnej jest w pełni uzasadnione. Komitet do spraw Cyfryzacji, dalej: „KdsC”, jest organem niezależnie działającym od Rady do spraw Cyfryzacji. Rozwój społeczeństwa informacyjnego jest w zakresie działań objętych nowelizacją UoI.
19.	Art. 1 pkt 3 – art. 3 punkt 6	Konfederacja Lewiatan	Jest: g) utrzymanie produktów działań, o których mowa w lit. a–e, Propozycja: wykreślenie tego punktu Uzasadnienie: Trudno sobie wyobrazić by minister właściwy do spraw informatyzacji przeprowadzał konkursy na utrzymanie (tak!) systemów jakie realizują zadania publiczne, natomiast aktualny zapis umożliwia przeprowadzenie takiego konkursu. Co więcej, taki zapis zdecydowanie uprości w dalszej części projektu ustawy zapisy art. 17b, 17c. Patrz także następna uwaga.	Wyjaśnienie: Punkt dotyczy definicji przedsięwzięcia informatycznego, które ma być punktem odniesienia dla obecnych i przyszłych zmian ustawy oraz aktów wykonawczych. Zakres stosowania tego pojęcia w poszczególnych obszarach ustawy, jest doprecyzowywany na poziomie tych obszarów.
20.	Art. 1 pkt 3 – art. 3 punkt 6	Konfederacja Lewiatan	Jest: h) wsparcie rozwoju społeczeństwa informacyjnego;”, Propozycja: Proponujemy wykreślenie punktu h) z definicji „przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu” oraz modyfikację art. 1 punkt 1) w następującym brzmieniu: przeprowadzania konkursów na dofinansowanie przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu oraz przedsięwzięć dotyczących wsparcia rozwoju społeczeństwa informacyjnego, a także wprowadzenie w art. 3 punktu 6a) w brzmieniu: „przedsięwzięcia dotyczącego wsparcia rozwoju społeczeństwa informacyjnego – zespół działań mających na celu przeciwdziałanie	Wyjaśnienie: Intencją projektodawcy było takie zdefiniowanie pojęcia przedsięwzięcia informatycznego, aby obejmowało maksymalnie szeroki zakres działań związanych z informatyzacją. Zakres stosowania tego pojęcia w poszczególnych obszarach ustawy, jest doprecyzowywany na poziomie tych obszarów. Definicja przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu stanowi o zespole działań organizacyjnych i technicznych, służących realizacji zadań publicznych za

			wykluczeniu cyfrowemu oraz zwiększenie powszechnego i bezpiecznego korzystania z technologii cyfrowych przez obywateli i przedsiębiorstwa”. Uzasadnienie: Definicja „przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu” mówi bardzo wyraźnie o działaniach organizacyjnych i technicznych związanych z projektami informatycznymi związanymi z realizacją zadań publicznych drogą elektroniczną. Rozwój społeczeństwa informacyjnego ma jednak zupełnie inny charakter i stąd powinien być wydzielony. W ramach takiego przedsięwzięcia na rzecz społeczeństwa informacyjnego mogą być prowadzone kampanie informacyjne, szkolenia, podnoszenie kompetencji, konkursy, hackathony itd. itp. Stąd proponujemy zapis w art.3 punktu 6a) z definicją takiego przedsięwzięcia. Mamy jasność proponowane rozwiązanie stoi to w sprzeczności z aktualną propozycją uproszczenia dotychczasowego zapisu art. 1 punkt 1), ale aktualna propozycja uproszczenia w dalszej części ustawy prowadzi do skomplikowania zapisów art. Art. 17b, 17c. Dlatego też proponujemy powyższy zapis. W naszej opinii ten rodzaj przedsięwzięć (dotyczących wsparcia rozwoju społeczeństwa informacyjnego) nie musi być przedmiotem działania dla Komitetu do spraw Cyfryzacji (art. 17b), a może pozostać w wyłącznej gestii ministra właściwego do spraw informatyzacji. Proponowany zapis odpowiada zadaniom ministra właściwego do spraw informatyzacji zapisanych w art. 12a ustawy o działach administracji rządowej.	pomocą środków komunikacji elektronicznej, obejmujących co najmniej jedno z wymienionych działań. Celem proponowanego brzmienia art. 17b jest wzmocnienie koordynacyjnej roli KdsC w zakresie informatyzacji podmiotów publicznych, z wyłączeniem przedsięwzięć informatycznych jednostek samorządu terytorialnego i ich organów, samorządowych zakładów budżetowych, samorządowych osób prawnych utworzonych na podstawie odrębnych ustaw w celu realizacji zadań publicznych. Zakres ten w szczególności ma objąć prowadzone kampanie informacyjne, szkolenia, podnoszenie kompetencji, konkursy, hackathony itd. itp., Aktualnie takie zadanie również jest realizowane przez KRMC w zakresie przedsięwzięć dofinansowanych ze FERC i KPO.
21.	Art. 1 pkt 3 – art. 3 punkt 6	Konfederacja Lewiatan	Proponujemy natomiast rozszerzenie definicji „przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu” o następujące zagadnienia: i) podnoszenia bezpieczeństwa cyberprzestrzeni w wymiarze cywilnym, j) identyfikacji elektronicznej, k) utrzymania i zarządzania Krajowym Centrum Przetwarzania Danych, l) budowa systemu teleinformatycznego służącego realizacji zadania publicznego w rządowej lub w publicznej chmurze obliczeniowej m) budowa systemu teleinformatycznego usług mobilnych, n) podnoszenie kwalifikacji informatycznych w sektorze publicznym,	Wyjaśnienie: Aktualnie proponowana definicja obejmuje wymieniony zakres, tj. obejmuje kwestie związane z cyberbezpieczeństwem, KCPD, chmurą obliczeniową, aplikacjami mobilnymi, mObywatelem, kwalifikacjami informatycznymi, itp., Kwesta stosowania lub wykorzystywania w przedsięwzięciach informatycznych wymienionych aspektów jest przedmiotem oceny Komitetu do spraw Cyfryzacji.

			Uzasadnienie: Zagadnienia zapisane w punktach i) oraz j) są zgodne z zadaniami ministra właściwego do spraw informatyzacji opisanymi w art. 12a ustawy o działach administracji rządowej. Wskazanie szczególnego znaczenia bezpieczeństwa cyberprzestrzeni w wymiarze cywilnym nie wymaga dodatkowego wyjaśnienia. W przypadku identyfikacji elektronicznej zapis odpowiada wyzwaniom jakie przynosi implementacja EU Digital Identity Wallet, wynikająca z Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1183 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 910/2014 w odniesieniu do ustanowienia europejskich ram tożsamości cyfrowej (Rozporządzenie - UE - 2024/1183 - EN - EUR-Lex (europa.eu)) Zapis związany z Krajowym Centrum Przetwarzania Danych nie wymaga dalszego uzasadnienia. Wykorzystanie chmury obliczeniowej, tu: rządowej lub publicznej, zostało wyróżnione ze względu na coraz powszechniejszych charakter takiego rozwiązania teleinformatycznego w przypadku chmury publicznej, ale także ze względu na rozwój Rządowej Chmury Obliczeniowej oraz procesu budowy Krajowego Centrum Przetwarzania Danych i dalszy rozwój rządowej chmury obliczeniowej. Patrz także poniżej, sprawa systemów dla usług mobilnych. Resort cyfryzacji i inne podmioty publiczne dokonały istotnego postępu przy budowie i wprowadzeniu usług mobilnych, poczynając od usługi mObywatel. Usługi mobilne zasługują na wyróżnienie w definicji przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu. Zwracamy przy tym uwagę, że wiele z nich będzie wykorzystywało model chmury obliczeniowej, rządowej lub publicznej, stąd obie propozycje są silnie ze sobą skorelowane. Przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu powinny także dotyczyć procesów podnoszenia kwalifikacji informatycznych w sektorze publicznym, które mogą być centralnie zarządzane. Porównaj także zadania pełnomocnika – art. 12ae, ust.7 punkt 5) i punkt 6) Prosimy w przypadku braku akceptacji dla propozycji oceniać każde ze wskazanych przez nas zadań osobno.	
22.	art. 3 punkt 7) i punkt 8) – propozycja wykreślenia z ustawy	Konfederacja Lewiatan	Zwracamy uwagę, że zapisane w pkt 7) i pkt 8) definicje „ponadsektorowego projektu informatycznego” oraz „sektorowego projektu informatycznego” nie są nigdzie dalej stosowane w projekcie ustawy za wyjątkiem art. 25 ust. 1 punkt 1) i punkt 2), które są – zgodnie z przedstawionym projektem – zmieniane i nowelizowane.	Uwaga uwzględniona Zmieniony projekt przewiduje uchylenie art. 3 pkt 7 i 8.

			Utrzymanie zatem w ustawie tych archaicznych z obecnego punktu widzenia definicji nie ma większego sensu.	
23.	Art. 4 nowelizowanej ustawy Propozycja dodania pkt 5	GUS	W art. 4 nowelizowanej ustawy proponuje się dodanie pkt 5 w brzmieniu: „5) ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 773).”. W art. 4 nowelizowanej ustawy konieczne jest jednoznaczne wskazanie, że przepisy ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne nie naruszają przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej. Mając na uwadze konieczność zabezpieczenia poufności informacji statystycznych, konieczne jest jednoznaczne nawiązanie w przepisach nowelizowanej ustawy do przepisów krajowych, które regulują sprawy związane z obszarem statystyki publicznej, w szczególności tajemnicę statystyczną oraz zasady udostępniania danych statystycznych. Należy przy tym zauważyć, że ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej jest w pełni dostosowana do przepisów rozporządzenia (WE) nr 223/2009 w sprawie statystyki europejskiej.	Wyjaśnienie: Dotychczasowa praktyka funkcjonowania w systemie prawa ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz.U. z 2023 r. poz. 773) oraz UoI nie wskazuje na naruszanie czy kolizję przepisów tych aktów prawnych. W związku z tym brak jest podstaw do dokonywania proponowanych zmian w art. 4 UoI.
24.	Art. 1 pkt 6 - art. 12aa ust. 5 nowelizowanej ustawy	GUS	W art. 12aa ust. 5 nowelizowanej ustawy proponujemy ustalenia okresu trzyletniego albo pięcioletniego dla przyjmowania strategii. Przyjęcie dokumentu o charakterze strategicznym w dziedzinie informatyzacji państwa na okres dziesięcioletni może stanowić zbyt długoterminową perspektywę. Zmiany technologiczne w obszarze informatyzacji następują w tak szybkim tempie, że strategia ustalana dla dziesięcioletniego okresu bardzo szybko się zdezaktualizuje i nie będzie przystawać do nowoczesnych rozwiązań funkcjonujących na rynku	Wyjaśnienie: Zgodnie z założeniami projektodawcy strategia określi długoterminowe kierunki procesu informatyzacji państwa. Jej celem jest zapewnienie wieloletniej perspektywy rozwoju procesu informatyzacji państwa, co będzie służyć efektywności i celowości wydatkowania środków z budżetu państwa oraz funduszy europejskich na działania w obszarze cyfryzacji. Strategia będzie podlegała przeglądowi i będzie mogła być zmieniana w okresie obowiązywania.
25.	Art. 1 pkt 6 – art. 12aa	NSZZ „Solidarność”	Strategia w dziedzinie informatyzacji państwa, której stworzenie zakłada wprowadzany w ramach przesłanego projektu art. 12aa, ma co prawda zostać przygotowana „we współpracy z innymi członkami Rady Ministrów” ale w ramach wzmiankowanego przepisu podkreślona powinna zostać specjalna rola ministra właściwego ds. spraw wewnętrznych, który powinien mieć realny wpływ na kształtowanie przywołanej strategii, przynajmniej w zakresie systemów o znaczeniu strategicznym ze względu na bezpieczeństwo państwowe.	Wyjaśnienie: Projekt strategii zostanie przygotowany przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, przy udziale pozostałych członków Rady Ministrów, w tym ministra właściwego ds. spraw wewnętrznych. Dokument zostanie przyjęty w drodze uchwały Rady Ministrów i będzie dokumentem rządowym, na kształt którego mają wpływ wszyscy członkowie Rady Ministrów.
26.	Art. 1 pkt 6 – art. 12ae ust. 7 punkt 10)	Konfederacja Lewiatan	Jest: 10) wsparcie kierownika jednostki w zakresie zapewnienia zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika, z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informatycznej	Wyjaśnienie: Przepis w proponowanym kształcie jest wystarczający do osiągnięcia celów ustawy.

		Państwa, Krajowymi Ramami Interoperacyjności, minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych, a także koordynacja przeprowadzania ocen interoperacyjności, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903, oraz koordynacja udostępniania i ponownego wykorzystywania rozwiązań interoperacyjnych, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2024/903, w ramach jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika; Propozycja: 10) wsparcie kierownika jednostki w zakresie zapewnienia zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu jednostki organizacyjnej z wymaganiami prawa, a także przygotowanie, publikowanie i utrzymanie rekomendacji dla innych podmiotów należących do działu administracji rządowej związanych z zapewnieniem zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu; Uzasadnienie: Aktualna propozycja wymienia enumeratywnie niewielką liczbę aktów prawnych i innych dokumentów (np. Uchwał Rady Ministrów), do których musi stosować się podmiot realizujący przedsięwzięcie informatyczne o publicznym zastosowaniu. Pełnomocnik nie może być ograniczony tylko do wykazania się zgodnością z zapisami wynikającymi z ustawy o informatyzacji, ale powinien wspierać – wspólnie z Inspektorem Ochrony Danych, Pełnomocnikiem ochrony informacji niejawnych oraz innymi osobami lub departamentami – kierownika przedsiębiorstwa w zakresie stosowania teleinformatyki zgodnie z wymaganiami prawa. Jeśli resortowi podlegają inne podmioty to zadaniem pełnomocnika powinno być przygotowanie, opublikowanie oraz utrzymywanie rekomendacji, które pozwolą takim podmiotom prawidłowo przygotować przedsięwzięcia informatyczne. Bezpośrednie zaangażowanie pełnomocnika w takich podmiotach nie jest oczekiwane. Propozycja zmiany zdecydowanie upraszcza brzmienie punktu 10)	

27.	Art. 1 pkt 6 – art. 12ae	NSZZ „Solidarność”	W ramach projektu przewidziane zostało również m.in. powoływanie pełnomocników do spraw informatyzacji - należy zastanowić się, jaki jest realny sens tworzenia nowego, specjalnego stanowiska do realizowania de facto zwykłych, podstawowych zadań urzędów.	Wyjaśnienie: Wieloletnia praktyka w zakresie transformacji cyfrowej wskazuje, że powoływanie dedykowanych organów w tym zakresie przyczynia się do usprawnienia procesu cyfryzacji. Pełnomocnicy będą powoływani m.in. w celu wspierania wykonywania zadań związanych z koordynacją działań i zapewnienia realizacji strategii będącej dokumentem strategicznym, której wdrożenie wymaga dobrego planowania, spójności i ciągłości procesów cyfrowych państwa, które z uwagi na wieloletnią perspektywę stosowania Architektury Informacyjnej Państwa wymagają koordynacji i współpracy wewnątrz administracji rządowej oraz z pozostałymi interesariuszami cyfryzacji państwa.
28.	Art. 1 pkt 13 – art. 12j	NSZZ „Solidarność”	W art. 12j przewidziane zostało utworzenie Architektury Informacyjnej Państwa. W projekcie brakuje jednak informacji, czy zapisy te mają dotyczyć również specjalnych systemów o znaczeniu strategicznym lub bezpośrednio związanych z bezpieczeństwem państwa, np. tych podobnych do przewidzianych w projekcie ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej.	Wyjaśnienie: UoI nie dotyczy specjalnych systemów o znaczeniu strategicznym lub bezpośrednio związanych z bezpieczeństwem państwa.
29.	Art. 1 pkt 13 - art. 12k ust. 3 nowelizowanej ustawy	GUS	W art. 12k ust. 3 proponujemy zastąpienie wyrazów „zapewnienia ich poprawności, aktualności, kompletności oraz jakości” wyrazami „zapewnienia ich jakości, w tym poprawności, aktualności i kompletności”. W efekcie tej zmiany ust. 3 w art. 12k nowelizowanej ustawy otrzyma brzmienie: „3. Do udostępniania informacji, o których mowa w ust. 2, oraz zapewnienia ich jakości, w tym poprawności, aktualności i kompletności, obowiązane są podmioty realizujące zadania publiczne prowadzące rejestry publiczne oraz używające systemów teleinformatycznych do realizacji zadań publicznych.”. Wymienione cechy (np. kompletność) są elementami jakości informacji.	Uwaga uwzględniona Zmieniono przepis: „3. Podmiot prowadzący rejestr publiczny przy użyciu systemu teleinformatycznego lub używający systemu teleinformatycznego do realizacji zadań publicznych: 1) udostępnia informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1-4, albo wskazuje podstawę prawną nieudostępnienia takich informacji; 2) zapewnia jakość, w tym poprawność, aktualność, kompletność informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1-4.”.
30.	Art. 1 pkt 13 - art. 12m nowelizowanej ustawy Propozycja dodania ust. 2a	GUS	W art. 12m nowelizowanej ustawy po ust. 2 proponuje się dodanie ust. 2a precyzującego minimalny zakres informacji podlegających ocenie interoperacyjności krajowej oraz układu publikowanych informacji. W treści projektowanej ustawy brakuje regulacji w tym zakresie, a wydaje się ona istotna, mając na uwadze potrzebę kompletności regulacji.	Wyjaśnienie: W art. 18 pkt 3 lit. b UoI wskazano, że Krajowe Ramy Interoperacyjności będą zawierać tryb przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, w tym wzór dla ocen interoperacyjności krajowej. Zakres informacji zawartych w wyniku oceny interoperacyjności krajowej zostanie określony przez wspomniany wzór.
31.	Art. 1 pkt 13 - art. 12m ust. 1 nowelizowanej ustawy	GUS	W art. 12m nowelizowanej ustawy proponuje się nadanie ust. 1 następującego brzmienia:	Uwaga uwzględniona Przyjęto nowe brzmienie przepisów UoI: „Art. 12n. 1. Podmiot realizujący zadania publiczne przeprowadza ocenę interoperacyjności krajowej,

			„1. Podmiot realizujący zadania publiczne przeprowadza ocenę interoperacyjności krajowej, każdorazowo po wprowadzeniu zmian w systemie teleinformatycznym.”. W treści projektowanej ustawy brakuje informacji, jak często należy dokonywać oceny interoperacyjności krajowej.	každorazowo przed wprowadzeniem zmian w rejestrze publicznym lub w systemie teleinformatycznym służącym do realizacji działań publicznych. (...) 4. Przepisu ust. 1 nie stosuje do działań prowadzonych w stosunku do systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań publicznych i rejestrów publicznych niewpływających na ich interoperacyjność, w szczególności niewpływających na interoperacyjność konserwacji oprogramowania bez wprowadzania istotnych zmian i aktualizacji w zakresie bezpieczeństwa lub aktualizacji technicznych.”
32.	Art. 1 pkt 13 – art. 12m ust. 3 nowelizowanej ustawy	GUS	W art. 12m nowelizowanej ustawy proponuje się nadanie ust. 3 następującego brzmienia: „3. Podmiot realizujący zadania publiczne publikuje ocenę interoperacyjności krajowej w repozytorium interoperacyjności przed wprowadzeniem zmian, o których wpływie mowa w ust. 2 pkt 1, każdorazowo po wprowadzeniu zmian w systemie teleinformatycznym.”. W treści projektowanej ustawy brakuje informacji, jak często należy publikować ocenę interoperacyjności krajowej.	Uwaga uwzględniona Przyjęto nowe brzmienie przepisów UoI: „Art. 12n ust. 3. Podmiot realizujący zadania publiczne publikuje wynik oceny interoperacyjności krajowej w formacie nadającym się do odczytu maszynowego ułatwiającym tłumaczenie maszynowe w repozytorium interoperacyjności przed wprowadzeniem zmian, o których wpływie mowa w ust. 2 pkt 1.”
33.	Art. 1 pkt 16 - art. 14 ust. 3 nowelizowanej ustawy	GUS	W art. 14 ust. 3 nowelizowanej ustawy proponujemy zastąpienie wyrazów „Podmiot publiczny prowadzący rejestr publiczny” wyrazami „Podmiot publiczny prowadzący rejestr publiczny zawierający dane osób fizycznych”. W efekcie tej zmiany ust. 3 w art. 14 nowelizowanej ustawy otrzyma brzmienie: „3. Podmiot publiczny prowadzący rejestr publiczny zawierający dane osób fizycznych, dokonuje uprzedniej weryfikacji danych wprowadzanych po raz pierwszy do tego rejestru pod względem zgodności tych danych z danymi zgromadzonymi w rejestrze PESEL.”. Nie każdy rejestr dotyczy osób fizycznych. W przypadku rejestrów ich nie dotyczących, weryfikacja z danymi z rejestru PESEL jest bezzasadna.	Uwaga uwzględniona Sformułowanie zmieniono na „Podmiot prowadzący rejestr publiczny, zawierający dane osób fizycznych”.
34.	Art. 1 pkt 21 – art. 17a-17c	UODO	Uwzględniając, że – zgodnie z, dodawanym przez art. 1 pkt 21 projektu, art. 17b ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, powoływanej dalej z zastosowaniem skrótu „ustawa o informatyzacji” – do zadań nowo utworzonego (art. 17a ustawy o informatyzacji, dodawany przez art. 1 pkt 21 projektu) Komitetu do spraw Cyfryzacji, zwanego dalej „Komitetem”, należy m.in. rozpatrywanie projektów dokumentów rządowych innych niż projekty aktów prawnych, w szczególności	Wyjaśnienie: W związku z doświadczeniami z procesu rozpatrywania dokumentów rządowych prowadzonego aktualnie w ramach KRMC oraz włączenia UODO do współpracy w tym procesie, kwestia uzupełnienia zakresu art. 17c UoI o zapewnienie zgodności zasadami ochrony danych osobowych zostanie rozpatrzona w ramach kolejnej nowelizacji ustawy.

			stanowisk rządu, strategii, polityk, programów, planów, standardów, rekomendacji, wytycznych, związanych z informatyzacją, oraz monitorowanie lub opiniowanie przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu realizowanych przez podmioty publiczne, celowym byłoby, aby przy realizacji tych zadań Komitet uwzględniał również – statuowane w przepisach – zasady ochrony danych osobowych. Dlatego organ właściwy w sprawie ochrony danych osobowych postuluje, by art. 17c ust. 1 ustawy o informatyzacji, dodawany przez art. 1 pkt 21 projektu, wymieniający kwestie, które powinien mieć na uwadze Komitet realizując zadania, o których mowa w, dodawanym przez art. 1 pkt 21 projektu, w art. 17b ust. 1 i 2 ustawy o informatyzacji, przewidywał również: „zapewnienie zgodności z zasadami ochrony danych osobowych” (dodatkowy pkt 10 w ust. 1 art. 17c ustawy o informatyzacji). W opinii organu nadzorczego takie uzupełnienie art. 17c ust. 1 ustawy o informatyzacji, dodawanego przez art. 1 pkt 21 projektu, powinno pozytywnie wpłynąć na Komitet, by miał on na uwadze kwestie związane z ochroną danych osobowych już na etapie wstępnych prac (polityk, strategii, programów), jak i w ramach opracowywanych standardów, rekomendacji i wytycznych, ale też podczas monitorowania przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu.	
35.	Art 1 pkt 21 – art. 17c	NSZZ „Solidarność”	W wyliczeniu zawartym w art. 17c również zabrakło konkretnego odniesienia do kwestii bezpieczeństwa funkcjonowania państwa.	Wyjaśnienie: Konieczne doprecyzowanie ze strony zgłaszającego uwagę
36.	Art. 1 pkt 21 – art. 17d ust. 1 pkt 3 nowelizowanej ustawy Propozycja dodania lit. d	GUS	W art. 17d ust. 1 pkt 3 nowelizowanej ustawy proponuje się dodanie lit. d w brzmieniu: „d) Prezes Głównego Urzędu Statystycznego.”. Ze względu na rolę Głównego Urzędu Statystycznego w procesie utrzymania statystycznych systemów informatycznych oraz dostęp do systemów informatycznych zewnętrznych gestorów (tj. źródeł administracyjnych), proponujemy dołączenie Prezesa GUS do stałego składu Komitetu do spraw Cyfryzacji.	Wyjaśnienie: Proponowane przepisy UoI są analogiczne w tym zakresie jak w przypadku KRMC. Zgodnie z przepisami UoI Prezes GUS jako głos doradczy ma zapewnioną możliwość przekazywania uwag do rozpatrywanych dokumentów rządowych czy opiniowanych przedsięwzięć.
37.	Art. 1 pkt 22 – art. 18 punkt 3	Konfederacja Lewiatan	Jest: 3) Krajowe Ramy Interoperacyjności obejmujące: a) zagadnienie interoperacyjności organizacyjnej, semantycznej oraz technicznej, b) sposoby osiągania interoperacyjności, c) tryb przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, w tym wzór dla ocen interoperacyjności krajowej, o której mowa w art. 12j - mając na uwadze konieczność zapewnienia spójności działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych poprzez określenie co najmniej specyfikacji API	Uwaga częściowo uwzględniona Przepisy art. 18 UoI wskutek propozycji zmiany przyjęły następującą postać: „ Art. 18. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, określi w drodze rozporządzenia: 1) minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, uwzględniając: a) konieczność zapewnienia spójności działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań

			systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, w tym formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, które mają być stosowane w API tych systemów teleinformatycznych, przy zachowaniu możliwości nieodpłatnego wykorzystania tych specyfikacji, sprawnej i bezpiecznej wymiany danych między podmiotami publicznymi oraz między podmiotami publicznymi a organami innych państw lub organizacji międzynarodowych, spójności prowadzenia rejestrów publicznych, zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną.”; Propozycja: Krajowe Ramy Interoperacyjności obejmujące zagadnienia interoperacyjności semantycznej, organizacyjnej oraz technicznej, sposobów osiągania interoperacyjności oraz przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej z uwzględnieniem zasady neutralności technologicznej oraz zgodności z normami i innymi dokumentami normalizacyjnymi zatwierdzonymi przez międzynarodową krajową jednostkę normalizacyjną. Uzasadnienie: Aktualnie proponowany zapis jest bardzo skomplikowany, wymienia liczne warunki interoperacyjności, które z powodzeniem mogą znaleźć się w nowym Rozporządzeniu KRI. Nasza propozycja obejmuje zakres przedmiotowy Rozporządzenia pozostawiając w treści ustawy dwa elementy istotne dla przygotowania Rozporządzenia tj. zapewnienie zgodności z zasadą neutralności technologicznej, a także normami lub innymi dokumentami normalizacyjnymi. Proponowany zapis znacznie upraszcza treść ustawy.	publicznych poprzez określenie co najmniej specyfikacji API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, w tym formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, które mają być stosowane w API tych systemów teleinformatycznych, przy zachowaniu możliwości nieodpłatnego wykorzystania tych specyfikacji, b) konieczność zapewnienia sprawnej i bezpiecznej wymiany danych między podmiotami publicznymi oraz między podmiotami publicznymi a organami innych państw lub organizacji międzynarodowych, c) zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną; 2) minimalne wymagania dla rejestrów publicznych, uwzględniając: a) konieczność zachowania spójności prowadzenia rejestrów publicznych, b) zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną; 3) Krajowe Ramy Interoperacyjności obejmujące: a) sposoby osiągania interoperacyjności, b) tryb przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, w tym wzór dla ocen interoperacyjności krajowej, o której mowa w art. 12n - uwzględniając zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną.”
38.	Art. 1 pkt 22 – art. 18	PKN	Zgodnie z art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz.U. z 2015 r. poz. 1483) stosowanie Polskich Norm jest dobrowolne. Jednocześnie wskazuję, że normy są dostępne dla odbiorców od momentu ich opublikowania, nie zaś od momentu ich zatwierdzenia. Dlatego zamiast sformułowania „zatwierdzonych” sugeruję użycie w nw. przepisach sformułowania „opublikowanych”. Mając na uwadze powyższe proponuję: 1) w art. 1 ust. 22 odnoszącym się do nowego brzmienia art. 18 projektowanej ustawy w ostatnim zdaniu po „-” poniższy zapis: „...oraz zgodności z aktualnym poziomem wiedzy i najlepszą praktyką, które między innymi opisane są w normach	Uwaga częściowo uwzględniona Wskutek uwagi wprowadzono następujące zmiany w przepisach UoI: „Art. 18. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, określi w drodze rozporządzenia: (...) - uwzględniając zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną.” „Art. 18a. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji dokonuje, nie rzadziej niż raz na 3 lata, przeglądu standardów oraz specyfikacji, o których mowa w przepisach wydanych na

			opublikowanych przez międzynarodową organizację normalizacyjną lub krajową jednostkę normalizacyjną.”	podstawie art. 18, w celu ich oceny pod kątem zapewniania interoperacyjności, w tym stwierdzenia: 1) stopnia ich zgodności z aktualnymi opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną – z uwzględnieniem otwartych standardów i specyfikacji, oraz zasady równego traktowania różnych rozwiązań informatycznych; (...)”
39.	Art. 1 pkt 23 – art. 18a	Konfederacja Lewiatan	Art. 18a w aktualnym brzmieniu dotyczy praktycznie wyłącznie rozporządzenia Krajowe Ramy Interoperacyjności opisanego w art. 18 punkt 3). Nie jest wskazane w jakim innym zakresie niż interoperacyjność miałyby być sprawdzane dwa pozostałe rozporządzenia. Natomiast to, że powinny być sprawdzane, a ich aktualność weryfikowana nie ulega wątpliwości. Równocześnie art. 18a nic nie mówi na temat konsekwencji przeglądu prócz opublikowania raportu, o którym mowa w ust.2 Propozycja: Jeśli celem przeglądu jest stworzenie raportu to proponujemy usunąć art. 18a w całości. Jeśli celem przeglądu jest nowelizacja rozporządzeń to nie jest do tego potrzebny zapis ustawowy, zaś minister właściwy do spraw informatyzacji może taki proces rozpocząć w dowolnym momencie. W tym przypadku zaproponowalibyśmy zmianę w art. 18 zapisując jego proponowane brzmienie w ust. 1 i dodanie ust. 2: Minister właściwy do spraw informatyzacji dokonuje, nie rzadziej niż raz na 3 lata, przeglądu standardów oraz specyfikacji, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ust.1.	Wyjaśnienie: Art. 18a dotyczy standardów oraz specyfikacji zawartych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 18, tj. rozporządzeniach w sprawie: • minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, • minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, • Krajowych Ram Interoperacyjności. Projektodawca proponuje pozostawienie przepisów proponowanym brzmieniu. Nie znane są obecnie wyniki przyszłych przeglądów, a decyzje o dalszych działaniach będą od nich uzależnione. Jednakże raport z przeglądu standardów oraz specyfikacji ma posłużyć ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji do przygotowania założeń nowelizacji przepisów wydanych na podstawie art. 18 UoI.
40.	Art. 1 pkt 23 – art. 18a ust. 1	PKN	2) w art. 1 ust. 23 poniższy zapis projektowanego art. 18a ust. 1): „stopnia ich zgodności z aktualnym poziomem wiedzy i najlepszą praktyką, które między innymi opisane są w normach opublikowanych przez międzynarodową organizację normalizacyjną lub krajową jednostkę normalizacyjną – z uwzględnieniem otwartych standardów i specyfikacji, zachowując zasadę równego traktowania różnych rozwiązań informatycznych;”.	Wyjaśnienie: Zaproponowany przepis wprowadzałby sformułowanie nieostre, a ujęte w nowelizacji przepisy są wystarczające dla osiągnięcia celów UoI.
41.	Art. 1 pkt 1 oraz 24 - art. 1 punkt 9e) w złożeniu z art. 20ga-20gd	Konfederacja Lewiatan	Popieramy wprowadzenie do tekstu ustawy oraz zadań w niej opisanych procesu inwentaryzacji systemów używanych do realizacji zadań publicznych, ale... Jednocześnie jeśli, tak jak zapisane jest w art. 20gb: 2. Inwentaryzacja prowadzona jest na zasadach, o których mowa w art. 20gb, co najmniej raz w roku i obejmuje zbieranie informacji o istniejących i planowanych systemach teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, rejestrach publicznych, a także wymianie danych między nimi.	Wyjaśnienie: SIST ma charakter inwentaryzacyjny, ale jednocześnie na podstawie zbieranych w nim danych minister właściwy ds. spraw informatyzacji posiada wiedzę o stanie aktualnym informatyzacji podmiotów administracji publicznej. Jednocześnie jest to źródło danych zasilających repozytorium Architektury informacyjnej Państwa. SIST posiada moduł raportowy i analityczny. Na jego podstawie są publikowane informacje na portalu “Otwarte Dane”. W związku z powyższym, w opinii projektodawcy, brak jest podstaw do

			To oznacza, że system SIST ma charakter „księgowy” (inwentaryzacja dla inwentaryzacji), a nie systemu, który ma za zadanie wspierać ministra właściwego do spraw informatyzacji w wykonywaniu innych zadań. Proponujemy • pozostawienie art. 1 punkt 9e) w aktualnym brzmieniu, • ponowne przepracowanie art. 20ga-20gd oraz informacji w Uzasadnieniu i OSR do jakich celów ma służyć zbieranie informacji. Rekomendujemy także uzgodnienie pomiędzy tekstem ustawy o informatyzacji a ustawą o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, ponieważ opisany w tej ostatniej system S46 może z powodzeniem służyć także zebraniu informacji niezbędnych dla inwentaryzacji. System S46 ma kilka cech, które mogą bez trudu być wykorzystane dla celów inwentaryzacji, m.in.: • Obejmuje cały sektor objęty ustawą o informatyzacji (patrz OSR do uksc) S46 musi mieć wskazane dwie osoby odpowiedzialne w każdym podmiocie	zmiany istniejących przepisów. Uwaga uwzględniona w części uzasadnienia.
Ocena Skutków Regulacji				
42.	OSR	RdsC	Wydaje się, że kwestie związane z AIP nie zostały należycie uzasadnione, korzyści wykazane, a koszty zaniżone w Ocenie Skutków Regulacji. Koszty te będą głównie obciążały jednostki samorządu terytorialnego jako najliczniejszą grupę podmiotów objętych ustawą.	Wyjaśnienie: Ministerstwo Cyfryzacji przeprowadziło ponowną analizę kosztów, a OSR został zaktualizowany. Ze względu na zakres wprowadzanych w projekcie zmian i charakter obowiązków nakładanych na podmioty realizujące zadania publiczne realizacja nowych zadań wymagała będzie zapewnienia finansowania, w tym poprzez finansowanie ze środków europejskich.
43.	OSR	UOKiK	Projekt nakłada na podmioty realizujących zadania publiczne nowe obowiązki. Jednym z nich jest obowiązek dostosowania, przez organy administracji rządowej, systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych do obowiązków wynikających z projektowanej ustawy do dnia 1 stycznia 2027 r. Z pkt 6 OSR wynika, że organy administracji rządowej będą ponosiły koszty tego dostosowania przez pierwsze dwa lata obowiązywania przepisów ustawy, tj. w latach 2025 i 2026. Projektodawca przyjął, że uśredniony koszt dostosowania jednego systemu teleinformatycznego wynosi 2400 zł za rok, a uśredniony koszt dostosowania jednego rejestru publicznego wynosi 60 000 zł za rok. Jednocześnie OSR nie pozwala na jednoznaczną ocenę, jakie będzie źródło finansowania ww. działań. Brak jest bowiem	Wyjaśnienie: Ministerstwo Cyfryzacji przeprowadziło ponowną analizę kosztów, a OSR został zaktualizowany. Ze względu na zakres wprowadzanych w projekcie zmian i charakter obowiązków nakładanych na podmioty realizujące zadania publiczne realizacja nowych zadań wymagała będzie zapewnienia finansowania, w tym poprzez finansowanie ze środków europejskich.

			kategorycznego wskazania, czy organy, w tym Prezes UOKiK, będą zobowiązane dostosować rejestry i systemy w ramach posiadanych budżetów, czy też projekt przewiduje przeznaczenie dodatkowych środków na realizację tego obowiązku w latach 2025 i 2026. W związku z powyższym, uprzejmie proszę o jednoznaczne wskazanie w OSR, czy projekt stanowić będzie podstawę do ubiegania się przez organy administracji o dodatkowe środki finansowe na dostosowaniu systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych do wymagań wynikających z projektowanej ustawy.	
44.	OSR	UOKiK	Jednocześnie pragnę zauważyć, że w Systemie Inwentaryzacji Systemów Teleinformatycznych (SIST), z którego pobrano dane do obliczenia kosztów projektowanej ustawy, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ma zgłoszonych 10 rejestrów publicznych, zatem koszt ich dostosowania będzie wynosił po 600 000 zł w każdym z dwóch wskazanych wyżej lat. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie dysponuje, w ramach obecnie posiadanego budżetu, środkami finansowymi w wysokości niezbędnej do realizacji nakładanych projektem obowiązków.	Wyjaśnienie: Ministerstwo Cyfryzacji przeprowadziło ponowną analizę kosztów, a OSR został zaktualizowany m.in. na podstawie ostatniej inwentaryzacji prowadzonej w SIST. Ze względu na zakres wprowadzanych w projekcie zmian i charakter obowiązków nakładanych na podmioty realizujące zadania publiczne realizacja nowych zadań wymagała będzie zapewnienia finansowania, w tym poprzez finansowanie ze środków europejskich.
45.	OSR – Komitet ds. Cyfryzacji	NSZZ „Solidarność”	W wyliczeniu zawartym w art. 17c również zabrakło konkretnego odniesienia do kwestii bezpieczeństwa funkcjonowania państwa. Dokonania całościowej oceny skutków regulacji uniemożliwia również fakt, że wprowadzany zapisami ustawy Komitet do Spraw Cyfryzacji ma działać w oparciu o regulamin, którego treść jest nieznana oraz ma zostać przygotowana przez sam Komitet po jego powołaniu. W obecnym kształcie treść normy wyrażonej w art. 17g projektu ustawy uniemożliwia jakąkolwiek analizę faktycznego funkcjonowania Komitetu. Dookreślone powinny zostać również zasady wydatkowania środków, zarysowane w art. 17h ust. 1 oraz 2.	Wyjaśnienie: Regulamin dotyczy sposobu organizacji pracy KdsC oraz doprecyzowania formy przedkładanych dokumentów będących podstawą zadań KdsC określonych w przepisach UoI.
46.	OSR - KRI	NSZZ „Solidarność”	Dla pełnej oceny skutków wprowadzenia przedmiotowej regulacji ustawodawca powinien przedstawić do opiniowania również projekt rozporządzenia o którym mowa w art. 18 przesłanego projektu. W delegacji ustawowej powinno być wskazanie, iż opracowując projekt rozporządzenia należy uwzględnić zapewnienie działania systemów w sytuacjach nadzwyczajnych.	Wyjaśnienie: Projekt aktu wykonawczego wydawanego na podstawie art. 18 UoI będzie przedmiotem odrębnego procesu legislacyjnego.
47.	OSR - SIST	NSZZ „Solidarność”	Należy również zauważyć, że w proponowanej treści art. 20gb nie zostały zawarte regulacje przewidujące przyznanie wzmiankowanym podmiotom środków ze Skarbu Państwa – należy zastanowić się, czy zgodnie z nową, rozszerzoną w ramach projektu, definicją podmiotu publicznego nałożenie podobnych obowiązków nie powinno wiązać się z obowiązkiem pokrycia	Wyjaśnienie: Ministerstwo Cyfryzacji przeprowadziło ponowną analizę kosztów, a OSR został zaktualizowany. Ze względu na zakres wprowadzanych w projekcie zmian i charakter obowiązków nakładanych na podmioty realizujące zadania publiczne realizacja nowych zadań wymagała będzie zapewnienia

			ewentualnych kosztów realizacji zadań podmiotów nie będących jednostkami sektora finansów publicznych przez Skarb Państwa.	finansowania, w tym poprzez finansowanie ze środków europejskich.

Tabela uwag do projektu ustawy o ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (UC44) (konsultacje publiczne)				
Lp.	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy/ Uzasadnienie / pkt OSR	Podmiot zgłaszający	Uwaga/Propozycja zmiany	Stanowisko MC
Uwagi ogólne				
1.	Uwaga ogólna (definicja podmiotu publicznego)	Poczta Polska S.A.	Na gruncie obowiązującej ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (dalej: „ustawa o informatyzacji”), Poczta Polska jest podmiotem publicznym, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 7 przedmiotowej ustawy o informatyzacji, tj. jest państwową osobą prawną utworzoną na podstawie odrębnych ustaw w celu realizacji zadań publicznych, która realizuje określone w ustawach zadania publiczne. Zadania publiczne, w celu realizacji których Poczta Polska została utworzona i które aktualnie realizuje jako operator wyznaczony w rozumieniu Prawa pocztowego obejmują zasadniczo świadczenie usług pocztowych w zakresie usług powszechnych, a także inne obowiązki ustawowe nałożone na operatora wyznaczonego, a także realizuje (zgodnie z ustawą o doręczeniach elektronicznych) publiczną usługę rejestrowanego doręczenia elektronicznego (PURDE) oraz publiczną usługę hybrydową (PUH). Mając jednakże na uwadze, że Poczta Polska jako spółka prawa handlowego podlega wyłączeniu przewidzianemu w art. 2 ust. 3 ustawy o informatyzacji, zastosowanie do działalności Poczty Polskiej mają wyłącznie przepisy wprost wskazane w przedmiotowym wyłączeniu, tj. art. 13a, 19c oraz art. 19d ustawy o informatyzacji. Projekt ustawy w art. 1 pkt 3 lit. i zmienia art. 3 ustawy o informatyzacji poprzez dodanie pkt 31, tj.: wprowadza definicję podmiotu publicznego. Przez podmiot publiczny należy rozumieć:	Wyjaśnienie: Projekt nadaje nowe brzmienie art. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. z 2024 r. poz. 307 i 1222), dalej: „UoI”, celem określenia nowego, szerszego niż obecnie, zakresu podmiotowego zmienianej ustawy - takie ujęcie zakresu podmiotowego ustawy ma na celu zapewnienie stosowania jednolitych wymagań i zasad przez wszystkie podmioty, a tym samym zapewnienie wysokiej jakości i interoperacyjności realizacji zadań publicznych. Ze względu na charakter nakładanych obowiązków oraz zróżnicowany stopień przygotowania podmiotów, które będą zobowiązane do stosowania zmienionych przepisów ustawy, w zawartych w projekcie przepisach dostosowujących przewidziano dłuższe okresy pozwalające na dostosowanie się do przepisów, co pozwoli na rozłożenie w czasie ewentualnych skutków finansowych związanych z dostosowaniem się do wymagań wynikających z nowego brzmienia ustawy. Źródłami finansowania prac dostosowawczych będą środki z budżetu państwa lub Unii Europejskiej. OSR został zaktualizowany w oparciu o posiadane przez ministra właściwego do spraw informatyzacji dane, wynikające m.in. z prowadzonej inwentaryzacji systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych.

		1) jednostkę sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, 2) inne niż określone w pkt 1 a państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, 3) inne niż określone w pkt 1 osoby prawne utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot: a) finansują je w ponad 50% lub b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego, 4) związki podmiotów, o których mowa w pkt 1-3. Jednocześnie projekt ustawy (art.1 pkt 2 lit. c) zakłada usunięcie w art. 2 ust. 3 ustawy o informatyzacji wyrazów „przedsiębiorstw państwowych, spółek handlowych” co skutkuje tym, iż wyłączenie od stosowania ustawy nie będzie miało zastosowania do spółek prawa handlowego, w tym do Poczty Polskiej. Ponadto projektowana definicja jest tożsama z definicją podmiotu (zamawiającego) publicznego określonego w ustawie z dnia z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych. W chwili obecnej Poczta Polska kwalifikowana jest jako zamawiający publiczny, zamawiający sektorowy. Oznacza to, że zamówienia udzielane przez Poczte Polską w celu wykonania działalności polegającej na świadczeniu usług przyjmowania, sortowania, przemieszczania lub doręczania przesyłek pocztowych realizowane są na zasadach właściwych dla zamówień sektorowych. W przypadku zamówień niezwiązanych z prowadzeniem przez Poczte Polską działalności sektorowej, Poczta Polska zobowiązana jest do udzielania zamówień publicznych na zasadach właściwych dla zamawiających publicznych. Poczta Polska może również udzielać zamówień mieszanych (art. 3 Dyrektywy Klasycznej, art. 5 Dyrektywy Sektorowej). Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności, zdefiniowanie w ustawie o informatyzacji podmiotu publicznego w zaproponowanym w projekcie	

		ustawy brzmieniu, spowoduje, że Poczta Polska – jako podmiot publiczny – zobowiązana będzie w pełni do stosowania ustawy o informatyzacji, co z kolei będzie wymagało czasu oraz ogromnych nakładów finansowych, które ponieść będzie musiała Spółka. W tym miejscu warto zwrócić uwagę na fakt, iż w przypadku analogicznych projektów dotyczących podmiotów publicznych będących częścią administracji publicznej finansowanie odbywa się albo ze środków unijnych albo z budżetu państwa. Poczta Polska jako spółka Skarbu Państwa nie jest w takich przypadkach w żaden sposób dotowana. Zakładając, iż intencją ustawodawcy nie było objęcie przedmiotową regulacją Poczty Polskiej jako podmiotu publicznego, Poczta Polska wnosi o dokonanie zmiany w definicji podmiotu publicznego, w taki sposób, aby nie było żadnych wątpliwości, że Poczta Polska nie jest podmiotem publicznym w rozumieniu ustawy o informatyzacji, ewentualnie pozostawienie obecnego wyłączenia wobec spółek handlowych, zawartego w art. 2 ust. 3 ustawy o informatyzacji. Niezależnie od powyższego, nawet gdyby intencją ustawodawcy było, aby Poczta Polska nie była podmiotem publicznym w rozumieniu ustawy o informatyzacji, to i tak wydaje się, że Poczta Polska – z uwagi na świadczoną publiczną usługę rejestrowanego doręczenia elektronicznego oraz publiczną usługę hybrydową, a także pocztowe usługi powszechne – byłaby, w rozumieniu ustawy o informatyzacji, podmiotem realizującym zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny. Powyższe oznacza, że Poczta Polska zobowiązana będzie do realizacji następujących zadań wynikających z ustawy: - publikacji informacji w repozytorium interoperacyjności oraz zapewnienia poprawności, aktualności, kompletności oraz jakości tych informacji (art. 12k ust. 3 projektu ustawy), - realizacji zadań publicznych przy użyciu systemów teleinformatycznych spełniających wskazane wymagania (art. 13 ust. 1 projektu ustawy), - przygotowania i zapewniania aktualności informacji o API systemu teleinformatycznego służącego do realizacji zadań publicznych (art. 13 ust. 5 projektu ustawy). Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy: „Projekt przewiduje także, że podmioty realizujące zadania	

		publiczne zobowiązane będą do przeprowadzania oceny interoperacyjności krajowej. Ocena taka będzie publikowana w repozytorium interoperacyjności. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 13 podmioty realizujące zadania publiczne zobowiązane będą do ich realizacji używać systemów teleinformatycznych spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, w tym wyposażonych w API, zapewniających interoperacyjność zgodnie z Krajowymi Ramami Interoperacyjności oraz zgodnych z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa. Ponadto podmioty realizujące zadania publiczne zobowiązane będą opracowywać i zapewniać aktualność informacji o API systemu teleinformatycznego służącego do realizacji zadań publicznych. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 14 podmiot publiczny prowadzący rejestr publiczny zobowiązany będzie prowadzić ten rejestr przy użyciu systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych. Dodatkowo podmiot prowadzący rejestr publiczny zobowiązany będzie do umożliwienia dostarczania danych do tego rejestru oraz udostępnianie danych z tego rejestru drogą elektroniczną, w szczególności przez API systemów teleinformatycznych, przy użyciu których zapewniany jest dostęp do tego rejestru publicznego oraz przygotować i utrzymywać w aktualności listę słowników, schematów klasyfikacyjnych, taksonomii oraz list kodowych dla danych gromadzonych w rejestrze publicznym.” Powyższe oznacza konieczność dostosowania się Poczty Polskiej do nowych wymagań interoperacyjności oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych, co wiąże się z koniecznością poniesienia znacznych kosztów liczonych co najmniej w dziesiątkach milionów złotych, a trudnych do oszacowania w tak krótkim czasie i na tym etapie legislacyjnym. Jak wynika z OSR do projektu ustawy koszt zmian wprowadzonych projektem ustawy został oszacowany na 556,48 mln zł, przy czym koszty realizacji zadań ministra	

			właściwego do spraw informatyzacji zostaną sfinansowane w ramach planowanych wydatków w części 27 budżetu państwa, ze środków Unii Europejskiej lub środków innych źródeł zagranicznych. Pozostałe koszty zostaną pokryte z budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. W przypadku Poczty Polskiej, koszty na dostosowanie się do nowych wymagań musiałyby być poniesione przez samą Spółkę. Stąd też Poczta Polska, postuluje, aby wprost wyłączyć ją z kręgu podmiotów realizujących zadania publiczne, ewentualnie, gdyby jednak intencją było uznawanie Poczty Polskiej za podmiot realizujący zadania publiczne, zapewnienie Spółce niezbędnych źródeł finansowania z budżetu państwa. Jednocześnie, Poczta Polska zwraca się z prośbą o potwierdzenie, że wymagania określone projektem ustawy nie mają zastosowania do publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego, która jest usługą zaufania regulowaną odrębnymi regulacjami prawnymi.	
2.	Uwaga ogólna	Polska Izba Inżynierów Budownictwa	w nawiązaniu do treści pisma z dnia 25 czerwca 2024 r., znak: DP.MC.WLA.0211.13.2024, dotyczącego konsultacji projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (UC44), reprezentując liczące blisko 120 tysięcy członków środowisko inżynierów budownictwa pragniemy wyrazić poparcie dla planu stworzenia instrumentów prawnych umożliwiających prowadzenie repozytorium Architektury Informacyjnej Państwa oraz dokonywanie oceny zgodności publicznych systemów teleinformatycznych z wymaganiami określonymi w Architekturze Informacyjnej Państwa. Zgadzaamy się, że przygotowywane w Ministerstwie Cyfryzacji rozwiązania legislacyjne są niezbędne dla skutecznej realizacji działań wspierających transformację cyfrową państwa obejmującą w szczególności szeroko rozumiany sektor budowlany. Możliwość korzystania z wiarygodnych i interoperacyjnych danych z rejestrów publicznych, do których dostęp jest zapewniany w trybie odczytu maszynowego przez interfejs programistyczny aplikacji, zwany dalej „API”, jest szczególnie istotna dla uczestników obrotu gospodarczego w sektorze budownictwa, w tym projektantów, kierowników budowy,	Wyjaśnienie: Ministerstwo Cyfryzacji jest otwarte na współpracę z Polską Izbą Inżynierów Budownictwa, jednakże należy zauważyć, że za sektor budownictwa odpowiada Ministerstwo Rozwoju i Technologii.

			inspektorów nadzoru inwestorskiego i innych uczestników procesu budowlanego. Mamy nadzieję na sprawne przeprowadzenie procedur legislacyjnych, uchwalenie ustawy oraz wdrożenie przewidzianych w niej rozwiązań prawnych i organizacyjnych. Jednocześnie pragnę podkreślić, że w celu przyspieszenia transformacji cyfrowej państwa, a także zapewnienia spójności systemów teleinformatycznych i możliwości sprawnej wymiany danych pomiędzy rejestrami publicznymi, opowiadamy się za podporządkowaniem procesu zarządzania i koordynacji jednemu ośrodkowi – Ministerstwu Cyfryzacji, które mogłoby nadzorować i koordynować również cyfryzację procesu budowlanego. Z naszej strony oferujemy wsparcie i pomoc merytoryczną na każdym etapie zarówno procesu legislacyjnego jak i później wdrożeniowego zarówno tej procedowanej ustawy jak i przyszłych interoperacyjnych rozwiązań cyfrowych w budownictwie opartych o otwarte formaty danych.	
3.	Uwaga ogólna	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	W opinii PIIT przedłożony projekt porządkuje architekturę informacyjną państwa, a przede wszystkim stwarza przesłanki do zagwarantowania interoperacyjności między systemami IT podmiotów publicznych a systemami IT prywatnych osób prawnych w zakresie, w którym realizują one zadania publiczne lub współpracują z systemami podmiotów publicznych. PIIT zwraca uwagę, że art. 5 unijnego rozporządzenia 2024/903 nakazuje publikowanie rozwiązań interoperacyjności w formatach otwartych, dostępnych dla osób z niepełnosprawnościami, a art. 8 gwarantuje dostępność portalu Interoperacyjna Europa dla takich osób. Projekt polskiej ustawy nie zawiera podobnych rozwiązań, w szczególności w odniesieniu do repozytorium interoperacyjności. Pojawia się wątpliwość czy przepisy ustawy z 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej są wystarczające dla poszanowania praw osób z niepełnosprawnościami w zakresie rozwiązań informatycznych, uregulowanych w ustawie o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. PIIT postrzega ten brak jako ryzyko dla osób z niepełnosprawnościami, w tym informatyków zatrudnionych w administracji publicznej.	Wyjaśnienie: Powoływane przepisami UoI repozytorium interoperacyjności jest definiowane jako „powszechnie dostępny system teleinformatyczny, w którym są udostępniane informacje służące zapewnieniu interoperacyjności.” W art. 12k ust. 1 UoI wskazano dodatkowo, że „Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi repozytorium interoperacyjności.” Ustawa z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1440), dalej jako „ustawa o dostępności cyfrowej”, określa w szczególności wymagania dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych. W zakresie podmiotowym ustawy zawierają się podmioty obsługujące organ, którym jest minister właściwy ds. informatyzacji. Repozytorium interoperacyjności będzie prowadzone w szczególności jako strona internetowa w rozumieniu ustawy o dostępności cyfrowej. Z powyższych względów wynika, że repozytorium interoperacyjności będzie musiało spełniać wymagania nakładane ustawą o dostępności cyfrowej. Ponadto na mocy nowelizowanego art. 13 ust. 1 UoI:

				„1.Podmiot realizujący zadania publiczne używa do ich realizacji systemów teleinformatycznych: (...) 3) zgodnych z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa.” Jednym z pryncypiów Architektury Informacyjnej Państwa jest pryncypium „7. Włączenie i dostępność” formułujące następujące zalecenia: • Zalecenie 1: Należy zapewnić, że wszelkie usługi administracji (wielokanałowość) są dostępne dla wszystkich grup obywateli, bez względu na wiek, sprawność, lokalizację geograficzną, występowanie z pośrednictwem osoby upoważnionej i inne ograniczenia. • Zalecenie 2: W odniesieniu do e-usług administracji należy zapewnić zgodność ze specyfikacjami eDostępności według obowiązującego prawa.
4.	Uwaga ogólna	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	W ocenie PIIT do projektu należy wprowadzić zasadę jednorazowości. W myśl tej zasady, władze administracyjne nie mogą wymagać od obywateli czy przedsiębiorców dostarczania informacji, które dostępne są już w publicznej bazie danych (lub bazach danych). Informacje te przekazywane są organom administracyjnym tylko jeden raz. Administracja publiczna powinna wymieniać między sobą te informacje nie wymagając ich ponownego składania, przy poszanowaniu przepisów prawa, w tym w zakresie ochrony danych osobowych. Pożądane jest aby przy okazji nowelizacji ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne zasadę jednorazowości wprowadzić w Polsce. Ideą dalszą jest, aby zasada ta obowiązywała w całej Unii Europejskiej, w zakresie informacji zbieranych przez władze poszczególnych państw członkowskich. W ten sposób dojdzie to zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców. Zasada jednorazowości była jedną z 7 zasad Planu Działania eGovernment na lata 2016–2020, przygotowanego przez Komisję Europejską. W Deklaracji z Tallina z 2017 r. w sprawie administracji elektronicznej państwa członkowskie potwierdziły, że zobowiązują się do postępów we wdrażaniu zasady jednorazowości w celu zapewnienia skutecznych i bezpiecznych cyfrowych usług	Wyjaśnienie: Zasada jednorazowości (once-only principle) znajduje się obecnie w przepisach polskiego prawa. Zgodnie z art. 220 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) (KPA): „Organ administracji publicznej nie może żądać zaświadczenia ani oświadczenia na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego, jeżeli: (...) 2) możliwe są do ustalenia przez organ na podstawie: a) posiadanych przez niego ewidencji, rejestrów lub innych danych, b) rejestrów publicznych posiadanych przez inne podmioty publiczne, do których organ ma dostęp w drodze elektronicznej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, c) wymiany informacji z innym podmiotem publicznym na zasadach określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, (...)”. Zgodnie z propozycją PIIT minister właściwy ds. informatyzacji planuje wykorzystywać zawarte w projektowanych przepisach repozytorium interoperacyjności do popularyzowania „OOP enablers”, czyli poszczególnych rozwiązań informatycznych

			publicznych, które ułatwią życie przedsiębiorcom. PIIT postuluje: • wpisanie zasady jednorazowości do ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307); • wykorzystanie repozytorium interoperacyjności, o którym mowa w art. 3 pkt 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne do popularyzowania „OOP enablers”, czyli poszczególnych rozwiązań informatycznych wspierających interoperacyjność na poziomie organizacyjnym, semantycznym i technologicznym w odniesieniu do różnych zastosowań we właściwości różnych resortów; wprowadzenie obowiązku zbadania w Ocenie Skutków Regulacji możliwości korzystania z zasady jednorazowości oraz informacji o wyniku tej analizy w uzasadnieniu do każdej ustawy wprowadzającej nowe rozwiązania informatyczne.	wspierających interoperacyjność na poziomie organizacyjnym, semantycznym i technicznym w odniesieniu do różnych zastosowań we właściwości różnych resortów. Ponadto stosowaniu w praktyce zasady jednorazowości służyć będzie - wprowadzany przepisami ustawowymi – wymóg przeprowadzania i publikowania wyników oceny interoperacyjności krajowej. Oceny takie będą zawierały w szczególności opis działań podjętych oraz planowanych do podjęcia w celu minimalizacji lub usunięcia negatywnego wpływu zmian na podmioty publiczne, przyczyniając się do realizacji wymogu wskazanego w art. 220 § 1 ust. 2 pkt b-c KPA. Podmiot przeprowadzający ocenę interoperacyjności krajowej będzie musiał identyfikować inne podmioty publiczne, które - na mocy przepisów prawa powszechnego - mają prawo dostępu do danych w prowadzonych przez niego rejestrach publicznych i publicznych systemach teleinformatycznych. Wskutek takiej identyfikacji będzie zobowiązany do oceny oddziaływania zmian planowanych do wprowadzenia w systemie teleinformatycznym służącym do realizacji działań publicznych lub w rejestrze publicznym na podmioty publiczne. Wreszcie – będzie musiał wykazać, jakie działania podjął oraz planuje do podjęcia w celu minimalizacji lub usunięcia negatywnego wpływu zmian na podmioty publiczne. Co więcej – zgodnie z art. 12n ust. 3 UoI - podmiot realizujący zadania publiczne publikuje wynik oceny interoperacyjności krajowej w formacie nadającym się do odczytu maszynowego ułatwiającym tłumaczenie maszynowe w repozytorium interoperacyjności przed wprowadzeniem zmian, które planuje wprowadzić. Z tego względu pozostałe podmioty publiczne - korzystające z danych pochodzących rejestrów publicznych oraz publicznych systemów teleinformatycznych, a także z usług udostępnianych przez takie systemy – będą mogły zapoznać się z opisem takich zmian przed ich wprowadzeniem i odpowiednio dostosować funkcjonowanie swojego podmiotu w zakresie wymagań organizacyjnych (w tym procesów administracyjnych), semantycznych (w tym struktur i znaczenia przetwarzanych danych) oraz technicznych (w tym w

				zakresie zapytań do API systemów teleinformatycznych podmiotu przeprowadzającego ocenę interoperacyjności krajowej) dotyczących interoperacyjności. Należy ponadto podnieść, że ustalenie w przepisach zakresu oceny interoperacyjności krajowej obejmuje także standaryzację wyników takiej oceny, poprzez nałożenie wymogu ich publikacji w formacie nadającym się do odczytu maszynowego ułatwiającym tłumaczenie maszynowe. Powszechna dostępność wyników ocen interoperacyjności krajowej w repozytorium interoperacyjności (w tym za pomocą API tego repozytorium) będzie ułatwiała przeprowadzanie ocen kolejnym podmiotom oraz umożliwiała wskazywanie zależności między wykonanymi ocenami, co pozwoli na wyciąganie wniosków na temat możliwych optymalizacji systemu informacyjnego państwa.
5.	Uwaga ogólna	Fundacja Akademia Iuris im. Macieja Bednarkiewicza	W konsekwencji zwracamy się z prośbą o uwzględnienie uwag przez: 1. wyłączenie organizacji pozarządowych z pojęcia „podmiotu publicznego”, 2. wprowadzenia wyjątku dla organizacji pozarządowych realizujących zadania publiczne w zakresie nakładanych wymagań dotyczących systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych służących do realizacji zadań publicznych 3. posłużenia się pojęciem podmiotu publicznego w definicji rejestru publicznego w szczególności w zakresie art. 1 pkt 3 lit. a projektu ustawy (definicja rejestru publicznego), art. 1 pkt lit. a i b (w zakresie wymagań nakładanych na podmioty realizujące zadania publiczne oraz na podmioty publiczne mając na względzie nową definicję podmiotu publicznego) art. 1 pkt 3 lit. d i e projektu ustawy (definicja minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych) art. 1 pkt 3 lit. i (w zakresie dodawanego pkt 31 – nowa definicja podmiotu publicznego, która może dotyczyć organizacji pozarządowych), art. 1 pkt 13 (w zakresie art. 12k – obowiązki dla podmiotów realizujących zadania publiczne), oraz art. 1 pkt 14 (w zakresie art. 13 – nakładający wymagania wobec systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych).	Wyjaśnienie: Zaproponowano nowe brzmienie art. 2 ust. 1 UoI, określającego zakres podmiotowy UoI: „1. Przepisy ustawy stosuje się do realizujących zadania publiczne podmiotów publicznych: 1) jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.), 2) innych niż określone w pkt 1 państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, 3) innych niż określone w pkt 1 osób prawnych utworzonych w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot: a) finansują je w ponad 50% lub b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego, 4) związków podmiotów, o których mowa w pkt 1-3;

				5) instytutów badawczych, Centrum Łukasiewicz, instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, 6) uczelni niepublicznych, 7) federacji podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki.”. Do wykonywania obowiązków wskazanych w ustawie będą także zobowiązane podmioty realizujące zadania publiczne, niebędące podmiotami publicznymi. Takie ujęcie zakresu podmiotowego ustawy ma na celu zapewnienie stosowania jednolitych wymagań i zasad przez wszystkie podmioty, a tym samym zapewnienie wysokiej jakości i interoperacyjności realizacji zadań publicznych.
6.	Uwaga ogólna	Urząd Miasta Legionowo	Po zapoznaniu się z dokumentacją dotyczącą projektu ustawy, a w szczególności z jego uzasadnieniem zgadzamy się z propozycjami oraz uważamy, że dodatkowo, jak najszybciej powinno wprowadzić się system/program informacyjno - edukacyjny dla osób biorących udział we wdrażaniu od strony technicznej jak i uczestników - użytkowników. Istotne jest wprowadzenie zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji, zgodności z normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną obowiązują Krajowe Ramy Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, a nie tylko minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych, jak określono to w obowiązującej ustawie. Szczególną uwagę należy zwrócić na wcześniejsze uświadamianie i szkolenie uczestników z zakresu założonej strategii i proponowanych, wprowadzanych zmian. Brak odpowiedniej wiedzy może stanowić zagrożenie terminowej realizacji, generowanie nieprzewidzianych kosztów oraz może naruszyć bezpieczeństwo projektu, w szczególności wdrażanych i użytkowanych systemów. Tylko sprawny przepływ informacji, odpowiednia baza wiedzy z dopracowaną wyszukiwarką informacji, repozytorium, webinary,	Wyjaśnienie: Zasady i częstotliwość przeprowadzania szkoleń powinna być uzależniona od indywidualnych potrzeb danej jednostki organizacyjnej. W związku z tym, decyzja pozostaje we właściwości danej jednostki. Na portalu https://www.gov.pl/web/ia, prowadzonym przez ministra właściwego ds. informatyzacji, są udostępniane materiały informacyjno-edukacyjne z obszaru interoperacyjności krajowej i europejskiej, a także Architektury Informacyjnej Państwa.

			spotkania i szkolenia pozwolą na sprawną realizację, i wdrożenie założonych i planowanych zmian. Wydaje się to kluczowe, gdyż proces bezpieczeństwa jest procesem ciągłym wymagających permanentnych zmian w oparciu o zmieniające się środowisko. Użytkownik końcowy powinien posiadać odpowiednią wiedzę, co do wprowadzanych standardów dotyczących otwartości i dostępności dokumentacji oraz nowej nomenklatury stosowanego języka. Proponujemy wprowadzić ustawowy wymóg szkoleń z ww. zakresu np. 2 razy do roku. Reasumując, zasadnym wydaje się stworzenie programu informacyjno - edukacyjnego.	
7.	Uwaga ogólna	Polskie Towarzystwo Informatyczne	W opinii PTI nadszedł czas na zastąpienie dotychczasowej ustawy o informatyzacji, nowym jakościowo aktem prawnym. Regulującym kwestie związane z informatyzacją. Polskie Towarzystwo Informatyczne zgłasza gotowość do uczestnictwa w pracach Obszar objęty ustawą rozwija się dynamicznie nie tylko w związku ze zmianami technologii. Ustawa o informatyzacji była już nowelizowana wielokrotnie. Zmiany są tak głębokie, że ustawa po poprawkach staje się praktycznie nieczytelna. Przestarzała konstrukcja ustawy (była uchwalona w 2005 r) powoduje, że część ważnych kwestii związanych z informatyzacją regulowana jest w innych ustawach (jak ustawa o doręczeniach elektronicznych). Ministerstwo Cyfryzacji kilkakrotnie mówiło o potrzebie przygotowania nowego jakościowo aktu prawnego, zastępującego przedmiotową ustawę. W opinii PTI ten czas nadszedł, a świadczą o tym dalsze uwagi szczegółowe do projektu ustawy.	Wyjaśnienie: Ministerstwo Cyfryzacji planuje przygotowanie nowej, kompleksowej ustawy dotyczącej informatyzacji państwa i dokonuje analiz w tym zakresie. Ze względu na zbliżający się termin realizacji reformy KPO C7G konieczne jest jak najszybsze przyjęcie nowelizacji obowiązującej UoI.
8.	Uwaga ogólna (AIP)	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Brak pogłębionej analizy potwierdzającej zasadność ustawowego umocowania Architektury Informacyjnej Państwa. Przedstawiona w nowelizacji konieczność wpisania Architektury Informacyjnej Państwa (AIP) oraz jej późniejszego utrzymania, a zwłaszcza obowiązku tworzenia i utrzymania systemów realizujących zadania publiczne zgodnie z wymaganiami AIP jest słabo uzasadniona. W dalszej części uwag wskazujemy na niewystarczające – naszym zdaniem – uzasadnienie oraz zaniżony poziom kosztów zapisany w Ocenie Skutków Regulacji. W tej	Wyjaśnienie: Zgodnie z definicją ustawową Architektura Informacyjna Państwa, dalej: AIP, to metoda zarządzania informatyzacją państwa, realizująca cele strategii, oparta na modelach architektonicznych i obejmująca zasady podstawowe (pryncypia), standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne. Wprowadzenie do UoI, przepisów z zakresu AIP, umożliwi całościowe zarządzanie rozwojem cyfrowego państwa. Pozwoli to na odwoływanie się do narzędzi Architektury w kontekście całego projektu, a w perspektywie przyszłości także w przepisach odrębnych.

		uwadze chcieliśmy jednak zwrócić uwagę na fakt, że obecność takiej Architektury nie wynika ani z regulacji europejskich (wspominany w Uzasadnieniu i OSR akt o Interoperacyjnej Europie mówi o architekturze wyłącznie w sposób przyczynkowy – patrz uwaga szczegółowa poniżej), ani z przyjętej praktyki w innych krajach (wskazane są regulacje prawne w Finlandii i Hiszpanii, jednak bez analizy korzyści jakie wynikają z ustawowego umocowania architektury; dwa inne wymienione kraje – Holandia i Malta – mają podobne rozwiązania jednak nie mają one charakteru źródła prawa). Należy zatem w dużo bardziej rozwinięty sposób uzasadnić konieczność ustawowego umocowania AIP. Naszym zdaniem AIP z powodzeniem może pozostać dokumentem ministra właściwego do spraw informatyzacji związanym ze strategią informatyzacji, o której mowa w art. 12aa i następnych. AIP nie musi być ustawowo wprowadzana, zwłaszcza, że w zapisach artykułów dotyczących strategii pojawia się jako jeden z wielu elementów tej strategii (patrz zadania pełnomocnika w art. 12ae punkt 10) . Warto zwrócić uwagę, że nawet w Uzasadnieniu projektodawcy wskazali odmienny charakter AIP (podkreślenie nasze): Architektura Informacyjna Państwa jako metoda zarządzania informatyzacją państwa w ramach proponowanej definicji odwołuje się do dokumentu strategii, o której mowa w projekcie ustawy i jako taka obejmuje metody zarządzania rozwojem systemów informacyjnych, w tym teleinformatycznych. Definicja wskazuje na wymiar strategiczny, a nie operacyjny takiego zarządzania. Rekomendujemy zatem usunięcie wpisywania AIP do ustawy o informatyzacji. Uzasadnienie: Jeśli AIP ma wymiar strategiczny, a nie operacyjny jej wpisanie do ustawy nie jest konieczne, choć oczywiście jest ważne przygotowanie i uwzględnienie AIP przy tworzeniu strategii, o której mowa w art. 12aa i następnych. Proponowane zmiany związane z usunięciem AIP z treści ustawy mają wpływ na brzmienie rozdziału dedykowanego AIP, ale także na definicje zapisane w art. 3 punkty 28)-30), zapis art. 17c punkt 3) i innych. W przypadku przyjęcia tej propozycji część z nich powinna	Intencją projektodawców jest ustawowe umocowanie AIP ponieważ tylko takie stanowi silny mechanizm sprawczy w kontekście stosowania zasad AIP. Pozostawienie jej jedynie jako rekomendację w ramach strategii MC nie zmieni istotnie rzeczywistości w jakiej już funkcjonujemy. Mechanizmy AIP już wypracowane i stosowane napotykają dziś na barierę fakultatywności dlatego tak ważne jest ustawowe umocowanie w/w wymagań. Zgodnie z punktem 4.5 Europejskich Ram Interoperacyjności (EIF) zaleca się „Opracowanie, utrzymywanie i propagowanie instrumentów wspierających interoperacyjność. (...) Przy opracowywaniu, wdrażaniu i stosowaniu rozwiązań interoperacyjnych państwa członkowskie potrzebują wsparcia w postaci praktycznych instrumentów, tj. narzędzi, ram, wytycznych i specyfikacji, które są niezbędne do osiągnięcia interoperacyjności na poziomie krajowym i transgranicznym. Komisja i państwa członkowskie powinny promować ponowne wykorzystywanie istniejących instrumentów i w dalszym stopniu rozwijać nowe instrumenty, a w szczególności: europejską referencyjną architekturę interoperacyjności oraz europejską kartografię interoperacyjności; (...)” (wyróżnienie własne) Ponadto w zaleceniu 36 EIF wskazuje się: "W ramach podejścia opartego na modułach nadających się do ponownego wykorzystania znajduje się odpowiednią aplikację poprzez mapowanie rozwiązań w stosunku do konceptualnych modułów architektury referencyjnej" (wyróżnienie własne) Powyższe wytyczne mogą być zmaterializowane w odniesieniu do krajowych podmiotów publicznych – zgodnie z konstytucyjną zasadą legalizmu – jedynie poprzez obowiązki nałożone na gruncie ustawowym. Ponadto Akt ws. Interoperacyjnej Europy (IEA) w motywie 12 wskazuje, że „Interoperacyjność transgraniczną można zapewnić nie tylko za pośrednictwem scentralizowanej infrastruktury cyfrowej w państwach członkowskich, ale również poprzez stosowanie

			ulec wykreśleniu w kolejnej wersji projektu np. art. 17c punkt 3) Alternatywnie: Obecność zapisów dotyczących AIP w ustawie wymaga zdecydowanie lepszego uzasadnienia i omówienia, w tym m.in. kosztów utrzymania AIP w systemach realizujących zadania publiczne (nie mylić z kosztem utrzymania repozytorium AIP!), procesu zmiany obowiązujących standardów (ile lat na zmianę mają podmioty w przypadku odejścia lub zmiany obowiązującego wymagania). Przy dyskusji o nałożeniu wymagań związanych z AIP warto zwrócić uwagę, że podmioty publiczne będą musiały równocześnie spełniać wymagania wynikające z innych źródeł prawa: • minimalnych standardów wynikających z rozporządzeń do ustawy o informatyzacji, • ustawy o krajowym systemie bezpieczeństwa, • RODO oraz innych aktów związanych z ochroną danych osobowych, • aktu o danych (Data Act), • (niektóre) ustawy o zarządzaniu kryzysowym, • (niektóre, np. ZUS) DORA i ustaw wprowadzających, • ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz wymagań wynikających z Data • Governance Act, • Itd. itp. Prosimy o powiązanie alternatywnej propozycji, jeśli zostanie rozważona, z uwagą nr 19.	podejścia zdecentralizowanego. Oznacza to potrzebę zbudowania zaufania między administracjami publicznymi umożliwiającego wymianę danych pomiędzy administracjami lokalnymi w różnych państwach członkowskich bez konieczności przechodzenia przez węzły krajowe. W związku z tym konieczne jest stworzenie wspólnych rozwiązań interoperacyjnych, które można ponownie wykorzystywać na wszystkich szczeblach administracji. Rozwiązania interoperacyjne mają różne formy, począwszy od narzędzi wyższego poziomu takich jak ramy koncepcyjne i wytyczne po bardziej techniczne rozwiązania takie jak architektury referencyjne, specyfikacje techniczne lub normy.” (wyróżnienie własne). Dodatkowo w motywie 19 wskazano, że „Podejście do przeprowadzania ocen interoperacyjności powinno być proporcjonalne oraz zróżnicowane w zależności od poziomu i zakresu ich przeprowadzania. (...) Podobnie wymogi dotyczące ocen interoperacyjności przeprowadzanych na poziomie realizacji pojedynczego projektu, na przykład w ramach samorządu lokalnego, powinny być pragmatyczne oraz umożliwiać wąskie ukierunkowanie, biorąc pod uwagę fakt, że szersze korzyści płynące z ocen interoperacyjności uzyskuje się na ogół na wczesnych etapach kształtowania polityki oraz rozwijania architektury referencyjnej, specyfikacji i norm. (...)” (wyróżnienie własne). Przywołana w EIF i IEA architektura referencyjna na gruncie polskim jest realizowana poprzez Architekturę Informacyjną Państwa, zgodną z Europejską Referencyjną Architekturą Interoperacyjności. Należy podkreślić, że zawarte w projekcie ustawy wymogi zapewnienia zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, w tym publicznych systemów teleinformatycznych, z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa wymagają umocowania takiej architektury w przepisach rangi ustawowej.
9.	Uwaga ogólna	Polskie Towarzystwo	Należy ujednolicić pojęcia - w ustawie o informatyzacji itd.	Wyjaśnienie:

	-nie dotyczy przedłożonego o projektu, ale ustawy, która ma być zmieniana.	Informatyczne	należy zamienić w Art. 3 pkt 1) słowo “cyfrowej” na “elektronicznej”: 1) informatyczny nośnik danych - materiał lub urządzenie służące do zapisywania, przechowywania i odczytywania danych w postaci elektronicznej. Stosowanie spójnej terminologii jest kluczowe. W przeciwnym razie dochodzi do b. kosztownych w skutkach nieporozumień (“cyfra” jest znakiem graficznym stosowanym do zapisu liczb).	Nie ma potrzeby w tym przypadku dodawać „w postaci elektronicznej”, ponieważ - zgodnie ze stosowanymi bezpośrednio regulacjami UE - „dane” oznaczają cyfrowe odwzorowania działań, faktów lub informacji oraz wszelkie kompilacje takich działań, faktów lub informacji, w tym w formie zapisu dźwiękowego, wizualnego lub audiowizualnego;” (Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi)).
10.	Uwaga ogólna dotycząca rejestrów publicznych i interoperacyjności podmiotów tworzących tworyczne rejestry, a w przedmiotowym projekcie pkt “c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: “3. Podmiot Publiczny prowadzący rejestr...”	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Treść uwagi: Mowa jest jedynie o danych w rejestrze PESEL, a nie ma mowy o rejestrach pozostałych, w których zapisywane są pozostałe obiekty interoperacyjności (rejestrach centralnych wtórnych – konkretnie REGON zawierający Identyfikatory podmiotów oraz identyfikatory podmiotów w rejestrach pierwotnych – czyli drugi obiekt interoperacyjności, a także PRG – Państwowy Rejestr Granic – punkt adresowy – i to jest przyczyna, dla której następują ciągłe i niekończące się próby doprowadzenia do interoperacyjności. Uzasadnienie: Niezbędna jest konferencja, w trakcie której mógłby zostać pokazany mechanizm (jestem w jego posiadaniu) pozwalających w jednym przejściu programu przetwarzającego dane pobrane w tej samej dacie z rejestrów publicznych wychwycić dla dowolnej gminy wszelkie niezgodności adresowe (nazwy ulic, błędne kody pocztowe, numerację budynków niezgodną z rozporządzeniem w sprawie ewidencji miejscowości, ulic i adresów, zmiany współrzędnych punktów adresowych między dwoma datami i wiele innych. Metoda wychwytywania niezgodności jest ogólna (uniwersalna) - opiera się na fakcie, że jeżeli wartości tej samej danej pobrane z dwóch różnych miejsc w tym samym czasie różnią się w jakikolwiek sposób, to albo jedna z nich jest błędna, albo obie, bo równocześnie, będąc niezgodne nie mogą być prawdziwe. Taką kontrolę można realizować automatycznie. Przekonanie, że wystarczy wydanie stosownych przepisów, co doprowadzi do oczekiwanego rezultatu, jest mrzonką, z uwagi na omylność ludzi wprowadzających ręcznie dane do rejestrów.	Wyjaśnienie: Ministerstwo Cyfryzacji planuje przygotowanie nowej, kompleksowej ustawy dotyczącej informatyzacji państwa i dokonuje stosownych analiz w tym zakresie. Postulat będzie przedmiotem ww. analiz.

			Wspomniane przejście programu i sporządzenie raportów trwa średnio niespełna 3 minuty i w efekcie daje ponad 20 plików csv z zapisami różnych, zdefiniowanych wcześniej zestawień danych.	
11.	Uwaga ogólna	Instytut Spraw Publicznych	W imieniu Instytutu Spraw Publicznych chciałbym podziękować za przesłane nam zaproszenie do udziału w konsultacjach projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (UC44). W niniejszej wiadomości przekazuję sformułowane w naszym imieniu uwagi do będącego przedmiotem zainteresowania dokumentu. Transformacja cyfrowa państwa i wprowadzenie rozwiązań służących zapewnieniu koordynacji rozwoju cyfrowego administracji publicznej jest działaniem niezbędnym w naszym kraju i na wielu płaszczyznach bardzo potrzebnym. Dlatego co do zasady należy ocenić konsultowany projekt pozytywnie. W perspektywie projektowanych przepisów nasze zaniepokojenie wzbudza jednak potencjalne nałożenie dodatkowych obowiązków na organizacje realizujące zadania publiczne. W szczególności może to bardziej dotknąć mniejszych podmiotów, dysponujących mniejszymi zasobami własnymi. Warto zauważyć, że już w zmienianej ustawie w jej aktualnie obowiązującym brzmieniu (Dz.U. 2005 nr 64 poz. 565) w art. 2 ust. 2 jest mowa o tym, że przepisy ustawy „stosuje się również do podmiotu, któremu podmiot publiczny powierzył lub zlecił realizację zadania publicznego, jeżeli w związku z realizacją tego zadania istnieje obowiązek przekazywania informacji do lub od podmiotów niebędących organami administracji rządowej”. Zasada ta dotyczy sytuacji opisanej w art. 13 ust. 2 pkt 1 ustawy, gdzie określa się wymogi i zobowiązania związane z przekazywaniem danych pomiędzy „podmiotem publicznym realizującym zadania publiczne przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej” a „podmiotem niebędącym organem administracji rządowej”. Warto w tym kontekście zauważyć, że ostatnie dostępne dane pochodzące z badania Stowarzyszenia Klon/Jawor pokazują, że 55% organizacji nie posiadało na koniec 2021 roku żadnego komputera na własność, a dalsze 18% posiadało tylko jeden taki sprzęt (zob. Charycka B.,	Wyjaśnienie: Zaproponowano nowe brzmienie art. 2 ust. 1 UoI, określającego zakres podmiotowy UoI: „1. Przepisy ustawy stosuje się do realizujących zadania publiczne podmiotów publicznych: 1) jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.), 2) innych niż określone w pkt 1 państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, 3) innych niż określone w pkt 1 osób prawnych utworzonych w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot: a) finansują je w ponad 50% lub b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego, 4) związków podmiotów, o których mowa w pkt 1-3; 5) instytutów badawczych, Centrum Łukasiewicz, instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, 6) uczelni niepublicznych, 7) federacji podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki.”. Do wykonywania obowiązków wskazanych w ustawie będą także zobowiązane podmioty realizujące zadania publiczne, niebędące podmiotami publicznymi. Takie ujęcie zakresu podmiotowego ustawy ma na celu zapewnienie stosowania jednolitych wymagań i zasad przez wszystkie podmioty, a tym samym zapewnienie

		Gumkowska M., Bednarek J., Kondycja organizacji pozarządowych 2021, Stowarzyszenie Klon/Jawor, Warszawa 2022, s. 84). W ciągu ostatnich 20 lat odsetek fundacji i stowarzyszeń zmagających się z niewystarczającą ilością środków na działania zmalał, co prawda, o 11 punktów procentowych, ale nadal prawie 70% stowarzyszeń i fundacji mierzyło się z brakiem funduszy czy sprzętu (zob. Charycka B., Gumkowska M., Bednarek J., Kondycja organizacji pozarządowych. Trendy 2002-2022, Stowarzyszenie Klon/Jawor, Warszawa 2022, s. 55). A jednocześnie należy zauważyć, że ciągle organizacje społeczne stanowią ważną grupę podmiotów zajmujących się realizacją zadań zleconych im przez administrację publiczną w trybie Ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. 2003 nr 96 poz. 873). Podmioty publiczne stanowią również bardzo ważną grupę aktorów, z którymi współpracują organizacje społeczne. 81% deklaruje utrzymywanie stałych kontaktów z samorządem lokalnym (urzędem gminy lub miasta), 69% z publicznymi szkołami, przedszkolami, ośrodkami sportowymi, 60% z publicznymi instytucjami kultury, 54% ze starostwem powiatowym, 46% z urzędem marszałkowskim, a 37% z rządem, ministerstwami i publicznymi instytucjami centralnymi. W trakcie prac nad ostatecznym brzmieniem będącego przedmiotem konsultacji projektu ustawy warto zweryfikować, w jakim stopniu projektowane przepisy wpłyną na zasady i możliwości współpracy organizacji społecznych ze wszystkimi tymi partnerami. Warto się przyjrzeć, czy nie utrudnią nadmiernie działalności organizacjom społecznym, które w rezultacie nie będą w stanie świadczyć na dotychczasowym poziomie usług w lokalnych społecznościach, w tym w ramach zadań zleconych im przez administrację publiczną. W zbadaniu tych kwestii może pomóc przeprowadzenie analizy skutków regulacji w zakresie jej wpływu na działalność organizacji społecznych (pozarządowych). Ponadto, dobrym rozwiązaniem powinno być włączenie w prace nad tym dokumentem powołanych do tego ciała dialogu obywatelskiego (jak Rady Działalności Pożytku Publicznego), czy też tych odpowiedzialnych za koordynację rządowych polityk publicznych dotyczących	wysokiej jakości i interoperacyjności realizacji zadań publicznych. Ze względu na charakter nakładanych obowiązków oraz zróżnicowany stopień przygotowania podmiotów, które będą zobowiązane do stosowania zmienionych przepisów ustawy, w zawartych w projekcie przepisach dostosowujących przewidziano dłuższe okresy pozwalające na dostosowanie się do przepisów, co pozwoli na rozłożenie w czasie ewentualnych skutków finansowych związanych z dostosowaniem się do wymagań wynikających z nowego brzmienia ustawy.

			społeczeństwa obywatelskiego (w tym Komitetu Pożytku Publicznego).	
12.	Uwaga ogólna	Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej	Dnia 26 czerwca 2024 roku Zarząd Główny Stowarzyszenia Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej otrzymał do zaopiniowania projekt ustawy przygotowany przez Ministra Cyfryzacji „O zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne” („Projekt”). ZG SNRP, po przeanalizowaniu Projektu wraz z jego Uzasadnieniem i Oceną Skutków Regulacji, na wstępie pragnie podkreślić, że Projekt jest obszerny, reguluje materię skomplikowaną o szerokim zasięgu, co wymaga głębszych przemyśleń i dlatego poniższe uwagi odnoszą się wyłącznie do dwóch zasadniczych kwestii, niżej opisanych. 2. Pierwszym z zagadnień omawianych w niniejszej Uchwale są rejestry prowadzone przez Krajową Radę Notarialną tj. Rejestr Spadkowy, Notarialny Rejestr Testamentów, CREWAN, Rejestr Zarządców Sukcesyjnych. ZGSNRP uważa, że budowa sprawnego, spójnego systemu informacyjnego państwa, który w sposób efektywny kosztowo i jakościowo dostarcza usługi, nie tylko z punktu widzenia odbiorcy jest istotna i leży w jego interesie. Ważnym jest, aby nowobudowane oraz te już funkcjonujące systemy informatyczne były spójne, umożliwiały wymianę danych i wzajemną integrację oraz aby w sposób zautomatyzowany i intuicyjny umożliwiał dostęp do nich oraz pobieranie danych przez uprawnionych użytkowników, w tym notariuszy i sądy. Dotyczy to również systemów informatycznych prowadzonych przez podmioty niepubliczne realizujące zadania publiczne. Dlatego słuszne jest wprowadzenie obowiązku udostępniania uprawnionym podmiotom danych z systemów informatycznych służących do realizacji zadań publicznych przez API – zgodnie ze standardem, który zostanie określony w akcie wykonawczym, wydawanym na podstawie art. 18 ustawy o informatyzacji. Udostępnianie takie, aby spełniało standardy sprawności systemu informacyjnego państwa, którego osiągnięcie jest celem projektowanej ustawy, musi polegać na możliwości dostępu poprzez systemy informatyczne zautomatyzowane, nie zaś polegać na	Wyjaśnienie: Organem właściwym do inicjowania zmian w ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. - Prawo o notariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1001), wydaje się Minister Sprawiedliwości a nie Minister Cyfryzacji. Jednakże w przypadku podjęcia prac legislacyjnych nad tą ustawą w zakresie przepisów o rejestrach Ministerstwo Cyfryzacji jest otwarte na współpracę w celu uspoźnienia przepisów.

		mechanicznym, tradycyjnym zalogowaniu się na stronę podmiotu i wydrukowanie tych danych. Na podkreślenie zasługuje fakt, że Projekt porządkuje techniczne aspekty rejestrów prowadzonych przez poszczególne podmioty i wymianę danych pomiędzy tymi rejestrami oraz obejmuje ten problem całościowo. Z tego też względu ważnym jest, że Projektodawca zauważył potrzebę ujednolicenia systemów. Przedstawione propozycje ustawowe wychodzą naprzeciw oczekiwaniom uprawnionych użytkowników i żeby tę tezę poprzeć to pragniemy zauważyć, że obecnie aby uzyskać potrzebne dane trzeba odwiedzić konkretną stronę, zalogować się i wygenerować dokument, co nie spełnia standardu sprawności systemu. Jako notariusze widzimy w naszej praktyce zawodowej, że wielość rejestrów publicznych ze zgromadzonymi w nich danymi, które wzajemnie się nie komunikują i są wykonane w różnych standardach informatycznych powoduje konieczność wielokrotnego logowania się do różnych systemów i wpisywania niejednokrotnie tych samych danych w różnych miejscach, i to danych, które administracja już posiada. W powyższe rozważania i propozycje wpisują się rejestry prowadzone przez Krajową Radę Notarialną, które są rejestrami publicznymi. I choć już dotychczasowe postanowienia zmienianej ustawy o informatyzacji, oraz te zawarte w Projekcie nakładają na podmioty prowadzące rejestry publiczne prowadzenia ich w taki sposób, aby była zapewniona możliwość wymiany danych z innymi systemami informatycznymi używanymi do realizacji zadań publicznych, to jednak zapisów takiego obowiązku trudno szukać w dzisiejszym stanie prawnym, gdyż nie wynika to wprost z przepisów ustawy z dnia 14.02.1991r. Prawo o notariacie (tj.Dz.U.2024,1001), tylko ze słowniczka ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Dlatego, zdaniem ZGSNRP tak ważnym jest podkreślenie ich charakteru w ustawie ustrojowej jaką jest Prawo o notariacie. Propozycje zmian opracowanych przez Ministerstwo Cyfryzacji i zawartych w Projekcie zwróciły uwagę ZGSNRP na jeszcze jedną kwestię związaną z rejestrami. Dotychczasowe doświadczenia Krajowej Rady	

			Notarialnej w ich prowadzeniu dowodzą, że notariat pieczę tę sprawuje w sposób jak najlepszy, o najwyższych standardach. Dlatego przy tej okazji warto zwrócić Projektodawcy uwagę na dalsze rozwiązanie systemowe i poszerzenie kompetencji KRN na prowadzenie także innych rejestrów (dzisiaj jeszcze nie znanych i nie zwerbalizowanych, ale biorąc pod uwagę rozwój technologiczny i prawotwórczy – mogących niebawem powstać, chociażby projektowany Rejestr Pełnomocnictw Trwałych), dzięki czemu wszystkie prowadzone rejestry miałyby jednolity stan prawny oparty na ustawie. Wydaje się, że prace legislacyjne nad ustawą o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne są idealnym momentem do włączenia notariatu na płaszczyznę rejestrów publicznych i w związku z tym proponujemy dodanie po art. 41a Prawa o notariacie artykułu art. 41 b o treści przedstawionej w ust.4 poniżej.	
13.	Uwaga ogólna	Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej	Drugim z zagadnień, na które przy okazji Projektu pragniemy zwrócić uwagę, a które pozwoliłoby na jednoznaczne określenie rejestrów przewidzianych ustawą Prawo o notariacie, jako rejestrów publicznych, do których stosuje się przepisy ustawy jest wykaz zarejestrowanych kancelarii, rokrocznie publikowany przez Ministra Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zgodnie z art. 9 §2 Prawa o notariacie. Postulujemy aby w miejsce archaicznego publikowania przez Ministra Sprawiedliwości listy kancelarii zarejestrowanych na dzień 31 grudnia każdego roku kalendarzowego był prowadzony rejestr notariuszy i ich siedzib, a nie rejestr kancelarii, które często zmieniają formę prawną, informacje zawarte w rejestrze często są nieaktualne. gdyż w ciągu roku kalendarzowego powstają nowe kancelarie a inne się zamykają. Dlatego niezbędnym jest, aby rejestr ten był prowadzony na bieżąco w systemie informatycznym i w związku z tym proponujemy zmianę art. 9 § 1 i 2 Prawa o notariacie. Do rozważenia jest również, na dalszym etapie rozwoju, rozszerzenie tego rejestru o zastępców notarialnych ujawnionych w wykazie rad izb notarialnych i emerytowanych notariuszy zastępujących notariuszy oraz o aplikantów notarialnych, którzy uzyskali, wskutek pozytywnego wyniku z	Wyjaśnienie: Zagadnienie pozostaje w zakresie właściwości Ministra Sprawiedliwości. Natomiast – zgodnie z przepisami UoI - każdy „uporządkowany zbiór danych, służący do realizacji zadań publicznych, prowadzony na podstawie przepisów ustawowych przez podmiot realizujący zadania publiczne” będzie rejestrem publicznym i z tego względu będzie podlegał wymaganiom określonym w UoI (w tym prowadzenie tego rejestru przy użyciu systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych).

			kolokwium przeprowadzanego przez Rady Izb Notarialnych, upoważnienie do dokonywania określonych czynności notarialnych, udzielone aplikantowi w trybie art. 22a Prawa o notariacie. Zmiany te wymagałyby odpowiednio długiego vacatio legis, umożliwiającego zbudowanie takiego systemu.	
14.	Uwaga ogólna	Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej	Reasumując, ZGSNRP proponuje w ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie, wprowadzić następujące zmiany: 1) art. 9. otrzymuje brzmienie: § 1. Minister Sprawiedliwości prowadzi na bieżąco rejestr notariuszy i ich siedzib. § 2. Rejestr, o którym mowa w §1 prowadzi się jako rejestr publiczny w rozumieniu art. 3 pkt 5) ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307). 2) po art. 41a dodaje się art. 41b o treści: Art. 41b. [System teleinformatyczny do prowadzenia Rejestrów opartych na czynnościach notarialnych] § 1. Krajowa Rada Notarialna tworzy systemy teleinformatyczne w celu prowadzenia rejestrów publicznych, opartych na czynnościach notarialnych, w zakresie i na zasadach określonych w ustawie oraz przepisach szczególnych, zapewnia notariuszom, sądom oraz innym organom państwowym uprawnionym na podstawie tych przepisów dostęp do takich systemów w celu dokonywania wpisów oraz ochronę danych zgromadzonych w rejestrach przed nieuprawnionym dostępem, przetwarzaniem oraz zmianą lub utratą. § 2 Rejestry, o których mowa w §1 prowadzi się w sposób zapewniający wymianę danych z innymi systemami teleinformatycznymi używanymi do realizacji zadań publicznych, w szczególności z rejestrami publicznymi o których mowa w art. 3 pkt 5) ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307). § 3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji i po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Notarialnej określi, w drodze rozporządzenia, warunki organizacyjno-techniczne prowadzenia rejestrów, umieszczania danych, ich	Wyjaśnienie: Propozycje wykraczają poza projektowaną regulację, ponieważ jej celem nie jest powoływanie nowych dziedzinowych rejestrów publicznych.

			przechowywania, a także tryb informowania Ministra Sprawiedliwości i podmiotów wymienionych w § 1 o ewentualnych przerwach w dostępie do rejestrów, uwzględniając minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej, bezpieczeństwo danych, w tym ochronę przed nieuprawnionym ujawnieniem i dostępem. § 4. Za wpisy dokonywane w rejestrach notariusz pobiera opłaty, które przekazuje Krajowej Radzie Notarialnej oraz wynagrodzenie zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości w sprawie maksymalnych stawek taksy notarialnej. § 5. W przypadku wpisów dokonywanych przez notariusza opłatę, o której mowa w § 4, notariusz pobiera od stron czynności notarialnej podlegającej wpisowi do właściwego rejestru. Notariusz uzależnia dokonanie czynności od uprzedniego uiszczenia należnej opłaty. § 6. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Notarialnej, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość należnego wynagrodzenia za wpisy dokonywane w rejestrach, a ponadto sposób uiszczania i wysokość opłat za wpisy dokonywane we właściwym rejestrze przez notariusza, mając na względzie wysokość kosztów administracyjnych prowadzenia danego rejestru oraz jego niedochodowy charakter i niezbędny rozwój.	
15.	Uwaga ogólna	Polska Żegluga Morska	Po przeanalizowaniu projektu <i>ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (UC44)</i> przedstawiamy poniżej nasze uwagi: 1. Ustawa będzie obejmować swoim zasięgiem przedsiębiorstwa państwowe, a więc i PŻM. 2. Należy przyjąć, iż pomimo tego, że PŻM w chwili obecnej nie realizuje zadań publicznych, to ich realizacja może zostać powierzona na podstawie zapisu „1a. Przepisy art. 12k ust. 3 oraz art. 13 ust. 1 i 5 stosuje się również do podmiotu innego niż podmiot publiczny, realizującego zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny.”	Uwaga częściowo uwzględniona Strona podmiotowa w BIP nie jest rejestrem publicznym, w związku z powyższym wymagania wskazane w projekcie, dotyczące rejestrów publicznych nie dotyczą funkcjonowania BIP. Należy wskazać, że art. 1 UoI został uzupełniony przez dodanie poniższych punktów: „2) ustalania Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji, 3) dostosowania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań

			3. Zapisy ustawy potencjalnie mogą obowiązywać PŻM w kontekście: 1. prowadzenia rejestrów publicznych (BIP); 2. wykorzystania systemów teleinformatycznych do komunikacji z podmiotami publicznymi (np. ePUAP, e-Doręczenia, systemy typu EZD); 3. zapewnienia zgodności z metadanymi rejestrów publicznych i API systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań publicznych - wraz z ich udostępnianiem do Repozytorium Interoperacyjności prowadzonego przez Ministra Cyfryzacji. 4. W art. 1, pkt 2-4 usunięto część zapisu brzmiącą: „...gwarantujący neutralność technologiczną i jawność używanych standardów i specyfikacji...” – nie zostało to jednak ujęte w inny sposób w innej części proponowanych zmian. Brak tego zapisu może powodować utrudnienia w realizacji zadań publicznych, w przypadku, gdy np. specyfikacje lub standardy nie będą jawne albo realizujący będzie zmuszony korzystać z narzuconej technologii (która może być bardzo kosztowna albo trudna do implementacji w istniejącej infrastrukturze realizującego zadanie). Pozostałe zapisy nie budzą naszych wątpliwości. Jesteśmy też gotowi dalej współpracować przy konsultowaniu przesłanego projektu ustawy, jeśli zajdzie taka potrzeba.	dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji, 4) dostosowania rejestrów publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji,” Ponadto, zapewnieniu neutralności technologicznej służą wytyczne w art. 18 UoI: „ (...) - z uwzględnieniem zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną.”.
16.	Uwaga ogólna – zakres podmiotowy	Krajowa Rada Komornicza	Postulujemy o rozszerzenie zakresu przedmiotowego projektu o oczekiwane przez komorników sądowych zmiany w zakresie art. 2 ust. 3 przedmiotowej ustawy, które były uprzednio zawarte w projekcie wycofanym z legislacji tj. projekcie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z rozwojem e-administracji (druk UD 372). Dodanie komorników sądowych jak również Krajowej Rady Komorniczej do katalogu podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne umożliwi stosowanie części przepisów	Wyjaśnienie: Zaproponowano nowe brzmienie art. 2 ust. 1 UoI, określającego zakres podmiotowy UoI: „1) jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.), 2) innych niż określone w pkt 1 państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej,

			tej ustawy do tej grupy podmiotów. Komornicy sądowi wielokrotnie wnioskowali do Ministra Cyfryzacji o możliwość korzystania z rozwiązań przewidzianych w ustawie dla niektórych podmiotów publicznych. Krajowa Rada Komornicza postuluje zatem by w toku prac legislacyjnych nad opiniowanym projektem uwzględnić komorników sądowych jak również Krajową Radę Komorniczą wśród podmiotów enumeratywnie wymienionych w art 2 ust. 3 ustawy o informatyzacji działalności publicznych jako podmiotów realizujących zadania publiczne, bez konieczności posiadania statusu podmiotu publicznego. Przedmiotowa zmiana przyczyni się przede wszystkim do usprawnienia obsługi systemu Epuap zgodnie z art. 759[2] §3 Ustawy Kodeks Postępowania Cywilnego, poczty elektronicznej administrowanej przez Ministerstwo Cyfryzacji i Naukę i Akademicką Sieć Komputerową oraz wymiany wszelkich danych z podmiotami publicznymi po wprowadzeniu akt elektronicznych do funkcjonowania kancelarii. Zmiana ta oprócz przywoływanych w piśmie usprawnień wpłynie również na bezpieczeństwo w komunikacji zarówno w zakresie rozwiązań dedykowanych komornikom sądowym (Epuap) jak i tych których administrowaniem zajmuje się bezpośrednio Krajowa Rada Komornicza .	3) innych niż określone w pkt 1 osób prawnych utworzonych w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot: a) finansują je w ponad 50% lub b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego, 4) związków podmiotów, o których mowa w pkt 1-3; 5) instytutów badawczych, Centrum Łukasiewicz, instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, 6) uczelni niepublicznych, 7) federacji podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki.”. Do wykonywania obowiązków wskazanych w ustawie będą także zobowiązane podmioty realizujące zadania publiczne, niebędące podmiotami publicznymi. Takie ujęcie zakresu podmiotowego ustawy ma na celu zapewnienie stosowania jednolitych wymagań i zasad przez wszystkie podmioty, a tym samym zapewnienie wysokiej jakości i interoperacyjności realizacji zadań publicznych.
17.	uwaga ogólna do art. 12aa–12ae	Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji	Brak obowiązku ministra właściwego do spraw informatyzacji przygotowania i przedstawienia Radzie Ministrów końcowego sprawozdania z realizacji strategii. Obowiązek przygotowania i przedstawienia Radzie Ministrów sprawozdania po zakończeniu realizacji strategii pozwoliłby na urzeczywistnienie cyklu polityki publicznej w obszarze informatyzacji – od rozpoznania problemu, po sformułowanie treści strategii, przez jej implementację, aż po ewaluację. Przygotowanie sprawozdania byłoby okazją do weryfikacji, jaki byłby rezultat strategii - czy widoczne efekty były zamierzone, czy jej realizacja doprowadziła do wystąpienia niepożądanych efektów. Powinno prowadzić do wyłonienia najbardziej wartościowych elementów	Wyjaśnienie: Zasady monitorowania i przeglądu realizacji strategii znajdują się w dokumencie strategicznym.

			strategii, inicjatywy i kierunki w ocenione jako efektywne mogłyby zostać wznowione.	
Uwagi szczegółowe				
18.	Art. 1 ust. 1 lit b	Polskie Towarzystwo Informatyczne	1a) opracowywania i rozwoju Architektury Informacyjnej Państwa, Uważamy, że wprowadzenie zagadnień dotyczących Architektury Informacyjnej Państwa (AIP) do ustawy o informatyzacji zostało w Uzasadnieniu, jak i w Ocenie Skutków Regulacji potraktowane w sposób zdawkowy i dalece niepełny. Jeśli - zgodnie z zapisami OSR (podkreślenia nasze): 1) Rozwiązania z zakresu Architektury Informacyjnej Państwa (AIP) AIP jest metodą strategicznego zarządzania budową, rozwojem i utrzymaniem systemów informatycznych i zasobów informacyjnych państwa. Jej celem jest budowa spójnego, sprawnego systemu informacyjnego państwa, dostarczającego usługi dla obywateli i przedsiębiorców, w sposób efektywny kosztowo i jakościowo. W ramach AIP tworzone są modele stanu istniejącego cyfryzacji państwa m.in. w warstwach organizacyjnej, legislacyjnej, danych i systemów informatycznych oraz powiązania pomiędzy nimi. Analizowane są istniejące problemy i zagadnienia, opracowywana wizja pożądanego stanu docelowego oraz pryncypia, standardy, wytyczne, rekomendacje, wskazówki i dobre praktyki dotyczące ich rozwoju. Projekt wprowadza definicję Architektury Informacyjnej Państwa i przewiduje, że zgodność z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi AIP będzie stanowić podstawę do oceny przez Komitet do spraw Cyfryzacji przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu to oznacza bardzo duży zakres prac zarówno po stronie ministra właściwego do spraw informatyzacji, jak i wszelkich podmiotów realizujących przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu! Również Uzasadnienie wskazuje na zakres prac dotyczący nie tylko ministra właściwego do spraw informatyzacji, ale także innych resortów i podmiotów publicznych:	Wyjaśnienie: Wprowadzenie do UoI, przepisów z zakresu Architektury Informacyjnej Państwa, umożliwi całościowe zarządzanie rozwojem cyfrowego państwa. Pozwoli to na odwoływanie się do narzędzi Architektury w kontekście całego projektu, a w perspektywie przyszłości także w przepisach odrębnych. W zakresie art. 12n UoI, tj. wymogu przeprowadzania przez podmiot realizujący zadania publiczne oceny interoperacyjności krajowej, projektodawca stoi na stanowisku, że - dzięki wprowadzanemu mechanizmowi: a) koszty efektywnej cyfryzacji podmiotów publicznych (traktowanych jako całość) zmniejszą się, b) koszty ponoszone na przeprowadzanie ocen interoperacyjności krajowej przez – traktowane indywidualnie - podmioty realizujące zadania zostaną co najmniej zrównoważone przez korzyści, które uzyskają te podmioty poprzez ułatwienie dostępu do danych przetwarzanych przez inne podmioty realizujące zadania publiczne. Zgodnie z projektowanym art. 12n ust. 2 UoI: „2. Ocena interoperacyjności krajowej zawiera: 1) opis wpływu zmian wprowadzanych w systemie teleinformatycznym służącym do realizacji działań publicznych lub w rejestrze publicznym na podmioty publiczne; 2) opis działań podjętych oraz planowanych do podjęcia w celu minimalizacji lub usunięcia negatywnego wpływu zmian na podmioty publiczne; 3) informację o negatywnym wpływie zmian na podmioty publiczne, który nie zostanie usunięty w ramach działań, o których mowa w pkt 2.” Zgodnie z art. 220 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) (KPA): „Organ administracji publicznej nie może żądać zaświadczenia ani oświadczenia na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego, jeżeli: (...)

		Dokument, będzie obejmował okres wykraczający poza dotychczas przyjęte strategie rozwoju, co jest konieczne z uwagi na potrzebę dobrego planowania, spójności i ciągłości procesów cyfrowych państwa, które z uwagi na wieloletnią perspektywę budowania Architektury Informacyjnej Państwa wymagają koordynacji ministra właściwego do spraw informatyzacji. W proces przygotowania i realizacji założeń strategii zaangażowane zostaną pozostałe ministerstwa, w celu zapewnienia harmonizacji i komplementarności realizowanych i planowanych działań na rzecz interesariuszy procesu informatyzacji państwa, w tym administracji publicznej. Horyzontalny charakter procesów cyfryzacji sprawia, że międzyresortowa współpraca w zakresie ich koordynacji i systematyzacja wiedzy na temat podejmowanych działań ma szczególne znaczenie. Choć dotychczasowe inicjatywy w tym zakresie przyniosły pewną poprawę, to efektywne zarządzanie cyfryzacją wymaga większej koordynacji. Strategia będzie stanowiła również podstawę do określenia sposobów i zasad współpracy wewnątrz administracji rządowej oraz z pozostałymi interesariuszami cyfryzacji państwa, w tym jednostkami samorządu terytorialnego. Wreszcie na koniec w Uzasadnieniu pojawia się następujący zapis: Projekt przewiduje także, że podmioty realizujące zadania publiczne zobowiązane będą do przeprowadzania oceny interoperacyjności krajowej. Ocena taka będzie publikowana w repozytorium interoperacyjności. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 13 podmioty realizujące zadania publiczne zobowiązane będą do ich realizacji używać systemów teleinformatycznych spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, w tym wyposażonych w API, zapewniających interoperacyjność zgodnie z Krajowymi Ramami Interoperacyjności oraz zgodnych z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa. W Ocenie Skutków Regulacji zostały wskazane wyłącznie niewielkie koszty po stronie ministra właściwego do spraw	2) możliwe są do ustalenia przez organ na podstawie: (...) b) rejestrów publicznych posiadanych przez inne podmioty publiczne, do których organ ma dostęp w drodze elektronicznej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, c) wymiany informacji z innym podmiotem publicznym na zasadach określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, (...)" Po pierwsze - oceny interoperacyjności krajowej, zawierające w szczególności opis działań podjętych oraz planowanych do podjęcia w celu minimalizacji lub usunięcia negatywnego wpływu zmian na podmioty publiczne, będą w znaczący sposób przyczyniały się do realizacji wymogu wskazanego w art. 220 § 1 ust. 2 pkt b-c KPA. Podmiot przeprowadzający ocenę interoperacyjności krajowej będzie musiał identyfikować inne podmioty publiczne, które - na mocy przepisów prawa powszechnego - mają prawo dostępu do danych w prowadzonych przez niego rejestrach publicznych i publicznych systemach teleinformatycznych. Wskutek takiej identyfikacji będzie zobowiązany do oceny oddziaływania zmian planowanych do wprowadzenia w systemie teleinformatycznym służącym do realizacji działań publicznych lub w rejestrze publicznym na podmioty publiczne. Wreszcie – będzie musiał wykazać, jakie działania podjął oraz planuje do podjęcia w celu minimalizacji lub usunięcia negatywnego wpływu zmian na podmioty publiczne. Należy zatem stwierdzić, że – w celu realizacji obowiązku z art. 220 § 1 ust. 2 pkt b-c KPA – analizy i oceny tego rodzaju powinny być wykonywane przez podmioty publiczne od momentu obowiązywania obowiązku nakładanego przepisami Kodeksem postępowania administracyjnego. Z tego względu projektowany przepis ustawy o informatyzacji nie nakłada dodatkowych obowiązków <i>sensu stricte</i>, a jedynie <i>sensu largo</i> – standaryzując zakres oceny interoperacyjności krajowej. Koszty stworzenia lub utrzymania systemu teleinformatycznego służącego realizacji zadań publicznych nie powinny się zatem zwiększać wskutek

		informatyzacji oraz 151,04 mln złotych na przystosowanie się JST. Wskazane w tabeli koszty jednostek samorządu terytorialnego obejmują koszty dostosowania systemów teleinformatycznych, prowadzonych przez te jednostki do wymagań wynikających z projektu, w szczególności wymagań związanych ze zgodnością z Architekturą Informacyjną Państwa, a także umożliwieniem przekazywania wymaganych informacji do repozytorium interoperacyjności. Jednostki samorządu terytorialnego będą zobowiązane do realizacji obowiązków wynikających z projektu do 2030 r. Koszty dostosowania tej kategorii podmiotów zostały więc uwzględnione proporcjonalnie na lata 2028-2030. Oznacza to – przy założeniu około trzech tysięcy podmiotów JST – że szacowany koszt dostosowania do wymagań AIP (a przecież nie tylko AIP) średnio wyniesie 50 tysięcy złotych. Wydaje się to zdecydowanie zbyt niski szacunek kosztów, a kwota ta ze względu na ustawowy charakter wymagań powinna być znacznie powiększona. Bez wątplenia kwestia kosztów wprowadzenia regulacji w omawianym tutaj zakresie wymaga dokładniejszego przygotowania. Zwracamy uwagę, że art. 12m wskazuje na konieczność przeprowadzenia każdorazowo oceny interoperacyjności krajowej. Ani w Uzasadnieniu, ani w Ocenie Skutków Regulacji nie wskazano w jaki sposób taka ocena interoperacyjności wpływa na koszty stworzenia lub utrzymania systemu realizującego zadania publiczne. Nie ma także analizy czy nakaz wykonania takich analiz będzie zmniejszał łączne koszty systemów realizujących zadania publiczne (większa interoperacyjność, stosowanie takich samych standardów) czy jednak będzie je zwiększał (niechęć do zmian związana z kosztami dostosowania, utrzymywanie przestarzałych modeli, wytycznych itd.). Doświadczenia innych krajów – patrz uwaga ogólna dot. AIP – byłyby bardzo pomocne, jednak nie ma o nich mowy w dokumentach towarzyszących projektowi nowelizacji. Zwracamy także uwagę, że przywoływane ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/903 (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) nie nakłada obowiązku tworzenia Architektury	wprowadzenia obowiązków przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, o ile system teleinformatyczny powstaje zgodnie z dotychczas obowiązującym przepisami, w szczególności z art. 14 UoI (obowiązek podmiotu prowadzącego rejestr publiczny) oraz art. 15 UoI (nieodpłatny dostęp do danych). Nowym obciążeniem będą natomiast koszty organizacyjne przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, ale będą one rekompensowane przez ułatwienie realizacji korzystania z uprawnień, wynikających z obowiązków określonych w przywołanych przepisach KPA. Co więcej – zgodnie z projektowanym art. 12n ust. 3 UoI - podmiot realizujący zadania publiczne publikuje wynik oceny interoperacyjności krajowej w formacie nadającym się do odczytu maszynowego ułatwiającym tłumaczenie maszynowe w repozytorium interoperacyjności przed wprowadzeniem zmian, które planuje wprowadzić. Z tego względu pozostałe podmioty publiczne - korzystające z danych pochodzących rejestrów publicznych oraz publicznych systemów teleinformatycznych, a także z usług udostępnianych przez takie systemy – będą mogły zapoznać się z opisem takich zmian przed ich wprowadzeniem i odpowiednio dostosować funkcjonowanie swojego podmiotu w zakresie wymagań organizacyjnych (w tym procesów administracyjnych), semantycznych (w tym struktur i znaczenia przetwarzanych danych) oraz technicznych (w tym w zakresie zapytań do API systemów teleinformatycznych podmiotu przeprowadzającego ocenę interoperacyjności krajowej) dotyczących interoperacyjności. Należy ponadto podnieść, że ustalenie w przepisach zakresu oceny interoperacyjności krajowej obejmuje także standaryzację wyników takiej oceny, poprzez nałożenie wymogu ich publikacji w formacie nadającym się do odczytu maszynowego ułatwiającym tłumaczenie maszynowe. Powszechna dostępność wyników ocen interoperacyjności krajowej w repozytorium interoperacyjności (w tym za pomocą API tego repozytorium) będzie ułatwiała przeprowadzanie ocen kolejnym podmiotom oraz umożliwiała wskazywanie zależności między wykonanymi ocenami, co pozwoli na wyciąganie wniosków na temat możliwych optymalizacji systemu informacyjnego państwa.

			Informacyjnej Państwa, a jedynie taką możliwość. Patrz motyw (12), motyw (19) oraz art. 2 punkt 4). Powstaje zatem pytanie o proporcjonalność wysiłku, jaki zostanie włożony w przygotowanie i utrzymania AIP w stosunku do uzyskanych efektów.	Ministerstwo Cyfryzacji przeprowadziło ponowną analizę kosztów – OSR został zaktualizowany. OSR został zaktualizowany.
19.	Art. 1 ust. 2 lit c, d, e	Polskie Towarzystwo Informatyczne	„2) ustalania Krajowych Ram Interoperacyjności oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, 3) dostosowania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, 4) dostosowania rejestrów publicznych do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych,” Propozycja przepisu: „2) ustalania w sposób gwarantujący neutralność technologiczną Krajowych Ram Interoperacyjności oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, 3) dostosowania w sposób gwarantujący neutralność technologiczną systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, 4) dostosowania w sposób gwarantujący neutralność technologiczną rejestrów publicznych do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych,” Warto przywołać definicję neutralności technologicznej (art. 3 punkt 19): 19) neutralność technologiczna – zasada równego traktowania przez władze publiczne technologii teleinformatycznych i tworzenia warunków do ich uczciwej	Uwaga uwzględniona Art. 1 UoI został uzupełniony przez dodanie poniższych punktów: „2) ustalania Krajowych Ram Interoperacyjności oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji, 3) dostosowania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji, 4) dostosowania rejestrów publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji,” Ponadto, zapewnieniu neutralności technologicznej służą wytyczne w art. 18 UoI: „ (...) - z uwzględnieniem zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną.”

			konkurencji, w tym zapobiegania możliwości eliminacji technologii konkurencyjnych przy rozbudowie i modyfikacji eksploatowanych systemów teleinformatycznych lub przy tworzeniu konkurencyjnych produktów i rozwiązań; Definicja ta wprost mówi, że nie chodzi tylko o interoperacyjność (porównaj propozycję brzmienia art. 18 w projekcie nowelizacji z 25 czerwca 2025), ale przede wszystkim ma zachować uczciwą konkurencję różnych technologii, uniemożliwić preferencję, dyskryminację lub wręcz eliminację jakiegś technologii. Zasada ta ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego prowadzenia polityki państwa w obszarze informatyzacji, zabezpieczenia przed tzw. vendor lock-in, braku faworyzowania w majestacie prawa niektórych technologii lub producentów. Jej przywołanie i przywrócenie w art. 1 pkt 2), pkt 3) i pkt 4) jest absolutnie konieczne! Chcemy zwrócić uwagę, że art. 1 podkreśla w ostatnim zdaniu, że wszystkie zasady w nim opisane zostały wprowadzone – w celu ochrony interesu publicznego, w tym zachowania przez Państwo możliwości swobody wyboru technologii w procesach informatyzacji realizacji zadań publicznych. Wyniesienie zasady neutralności technologicznej poza art. 1 stoi w jawnej sprzeczności z tym zdaniem i nie służy ani ochronie interesu publicznego, ani zachowaniu swobody wyboru! A wreszcie warto zwrócić uwagę, że zasada neutralności technologicznej jest wskazana jako jedno z podstawowych pryncypiów Architektury Informacyjnej Państwa! Porównaj: https://www.gov.pl/web/ia/pryncypiaarchitektoniczne Wykorzystujemy w naszej propozycji zapis Ministerstwa Cyfryzacji upraszczając dotychczasowe brzmienie i uznając, że przeniesienie „jawności używanych standardów i specyfikacji” do nowego brzmienia art. 18, a także uproszczenie brzmienia pkt4), są zasadne.	
20.	Art. 1 pkt 1 lit h	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Dotychczasowe brzmienie: 7) ustalania specyfikacji interfejsu programistycznego aplikacji systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych,” Propozycja przepisu: 7) ustalania i publikowania specyfikacji interfejsu programistycznego aplikacji systemów	Wyjaśnienie: Zgodnie ze zmienionym art. 1 UoI: „Ustawa określa zasady: (...) 7) określania i stosowania specyfikacji interfejsu programistycznego aplikacji systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych,”

			teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych,” Bez wskazania obowiązku publikacji specyfikacji API może zostać w sposób arbitralny pogwałcona zasada uczciwej konkurencji (dostęp tylko dla uprzywilejowanych) i zasada neutralności technologicznej.	Z kolei w art. 18 UoI wskazano: „Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, określi w drodze rozporządzenia: 1) minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, uwzględniając: a) konieczność zapewnienia spójności działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych poprzez określenie co najmniej specyfikacji API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, w tym formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, które mają być stosowane w API tych systemów teleinformatycznych, przy zachowaniu możliwości nieodpłatnego wykorzystania tych specyfikacji, (...)”. Przepis art. 18 UoI nakłada na Radę Ministrów obowiązek w szczególności określenia specyfikacji API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych. Specyfikacja taka zostanie ogłoszona w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 18 UoI, co jest spójne z art. 1 pkt 7 UoI, zgodnie z którym ustawa określa zasady określania i stosowania specyfikacji interfejsu programistycznego aplikacji systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych. Ogłoszenie specyfikacji zapewni powszechną dostępność takiej specyfikacji w dzienniku urzędowym. Natomiast druga część art. 1 pkt 7 wskazuje na zasady stosowania specyfikacji API, które będą wpływać wprost z obowiązku dostosowania publicznych systemów teleinformatycznych do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi.
21.	Art. 1 ust 1 (dot. art. 1 ust. 1 lit 9a i 9b	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Dotychczasowy przepis: 9a) funkcjonowania publicznego systemu identyfikacji elektronicznej, Propozycja przepisu:	Wyjaśnienie: Proponowane zmiany znajdują się poza zakresem projektowanej regulacji.

	dotychczasowej ustawy)		9a) funkcjonowania tożsamości cyfrowej, a także wykreślenie punktu 9b) Wdrożenie EU Digital Identity Wallet, wynikającego z Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1183 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 910/2014 w odniesieniu do ustanowienia europejskich ram tożsamości cyfrowej (Rozporządzenie - UE - 2024/1183 - EN - EUR-Lex (europa.eu)) spowoduje nie tylko pojawienie się w Polsce różnych podmiotów (dostawców) oferujących takie rozwiązania, ale także podmiotów z innych krajów członkowskich Unii Europejskiej. Proponujemy także zmianę określenia „identyfikacja elektroniczna” na „tożsamość cyfrowa” jako pojęcia szerszego. Zmiana ta pozwala również wykreślić punkt 9b).	
22.	art. 2 ust. 1 – art. 3 pkt 31	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	W odniesieniu do proponowanego brzmienia art. 2 ust. 1 sygnalizujemy, że zakres pojęcia „podmiotu publicznego” w rozumieniu niniejszego projektu (nowy pkt. 31 w art. 3) jest inny od treści pojęcia „podmiotu publicznego” w ustawie o krajowym systemie bezpieczeństwa. Zakres obowiązków nałożonych na te podmioty przez przepisy obu ustaw jest odmienny. Stąd zapewne potrzeba zdefiniowania obu pojęć jedynie na użytek stosowania przepisów każdej z tych ustaw. Ale prowadzi to do mnożenia legalnych definicji tego samego pojęcia.	Wyjaśnienie: W zakresie proponowanego nowego zakresu podmiotowego UoI projektodawca zwraca uwagę, że po analizie prawodawstwa Unii Europejskiej (UE), można zauważyć, że UE od 2014 r. dąży ona do uspoźnienia terminologii i stosowania jednej definicji „podmiotu prawa publicznego”. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE odwołuje się w swoich postanowieniach do pojęcia „podmiotu sektora publicznego” w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 65, z późn. zm.), który został wdrożony do polskiego porządku prawnego w art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843), następnie powtórzony w nowej ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (art. 4) (Dz. U. z 2023 r. poz. 1605, z późn. zm.) . Zgodnie z motywem 10 dyrektywy 2014/24/UE: "Termin (...) "podmioty prawa publicznego" były wielokrotnie analizowane w ramach orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE). Aby

				doprecyzować, że zakres podmiotowy niniejszej dyrektywy powinien pozostać niezmieniony, celowe jest zachowanie definicji, na których oparł się Trybunał, oraz wprowadzenie pewnej liczby objaśnień przedstawionych w ramach tego orzecznictwa jako kluczowych dla zrozumienia samych definicji, przy czym nie jest zamiarem zmiana rozumienia pojęć wypracowanych w ramach orzecznictwa^[1]. Następnie ustawa z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1440) oraz ustawa z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045) posługują się analogiczną definicją podmiotu publicznego wywodzącą się na gruncie prawa polskiego z ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, której źródła zakotwiczone są w ww. aktach UE. W związku z powyższym, a także biorąc pod uwagę konieczność objęcia zmianą UoI wszystkich „organów sektora publicznego”, zdecydowano się dokonać zmian w art. 2 ust. 1 UoI dotyczącym pojęcia podmiotu publicznego, określając jednocześnie nowy, szerszy niż obecnie, zakres podmiotowy zmienianej ustawy opierając się na dorobku legislacyjnym zarówno UE, jaki i krajowym.
23.	art. 3 pkt 31	Fundacja Akademia Iuris im. Macieja Bednarkiewicza	Projektowane regulacje budzą nasze zaniepokojenie, gdyż dokonywane zmiany mogą wpłynąć na realizację zadań publicznych przez organizacje pozarządowe, choć nie mamy przekonania, że ten wpływ był zakładanym przez Państwa skutkiem niniejszej ustawy. Skutek ten może zostać wywołany przez trzy rodzaje instrumentów zastosowanych w projektowanej ustawie. Dokonano zmiany podmiotu definicji podmiotu publicznego. Zgodnie z definicją, o której mowa w dodawanym art. 3 pkt 31 (art. 1 pkt 3 lit. i projektu ustawy zmieniającej) - podmiotem publicznym jest "inny niż określone w lit. a osoby prawne utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w lit. a i b, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot: finansują je w ponad 50% lub..." Należy zauważyć, że	Wyjaśnienie: Zaproponowano nowe brzmienie art. 2 ust. 1 UoI, określającego zakres podmiotowy ustawy: „1. Przepisy ustawy stosuje się do realizujących zadania publiczne podmiotów publicznych: 1) jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.), 2) innych niż określone w pkt 1 państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, 3) innych niż określone w pkt 1 osób prawnych utworzonych w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2,

^[1] Prawo zamówień publicznych. Komentarz, Paweł Granecki, Iga Granecka, 2024, Legalis.

		bardzo wiele organizacji pozarządowych, posiadających osobowość prawną, które korzystają z finansowania pochodzącego od jednostek sektora finansów publicznych spełnia to kryterium. Jako przykład przedstawimy nasze działania. Fundacja Academia Iuris od 22 lat, we współpracy z m. st. Warszawą oraz innymi instytucjami publicznymi, prowadzi działania polegające na udzielaniu wsparcia specjalistycznego w formie poradnictwa prawnego dla osób niezdolnych, w tym rodzin i osób pozostających w kryzysie. Nasze działania są realizowane w porozumieniu z Biurem Pomocy i Projektów Społecznych m. st. Warszawy w ramach realizacji świadczeń z zakresu pomocy społecznej, w formie poradnictwa specjalistycznego, o których mowa w art. 36 pkt 2 lit g. ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901, z późn. zm.). Na budżet naszej organizacji składają się środki z m. st. Warszawy uzyskane na realizację tego zadania publicznego w trybie i na zasadach określonych w rozdziale 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz. U. z 2023 r. poz. 571), środki na zadanie finansowane z dotacji pochodzącej z NIW-CRSO w ramach PROO, a także środki finansowe na zadanie udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej z budżetu Województwa Mazowieckiego na realizację zadania z zakresu administracji rządowej (art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim i edukacji prawnej.) W konsekwencji podmioty stanowiące jednostki sektora finansów publicznych finansują nasze działania w ponad 50%. Powoduje to, że wymagania, które niniejsza ustawa nakłada na systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych przez podmioty publiczne - choćby w naszym przypadku ewidencjonowania danych koniecznych do przedstawiania sprawozdania grantodawcy - będą musiały spełniać wymagania dla systemów teleinformatycznych określone w tej ustawie i jej aktach wykonawczych. Tymczasem, w większości przypadków, budżety przeznaczone na dotację dla organizacji realizujących zadania publiczne są tak ograniczone, że nie ma w ich ramach możliwości	pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot: a) finansują je w ponad 50% lub b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego, 4) związków podmiotów, o których mowa w pkt 1-3; 5) instytutów badawczych, Centrum Łukasiewicz, instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, 6) uczelni niepublicznych, 7) federacji podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki.”. Do wykonywania obowiązków wskazanych w ustawie będą także zobowiązane podmioty realizujące zadania publiczne, niebędące podmiotami publicznymi. Takie ujęcie zakresu podmiotowego ustawy ma na celu zapewnienie stosowania jednolitych wymagań i zasad przez wszystkie podmioty, a tym samym zapewnienie wysokiej jakości i interoperacyjności realizacji zadań publicznych.

			finansowania modernizacji systemów czy obsługi informatycznej. Dodatkowo spełnienie tych wymagań nie jest możliwe dla organizacji, takich, które są oparte w 80% na wolontariacie. Podkreślamy, że nasza sytuacja nie jest odosobniona. Stosowne dane znajdzie Pan Minister w bazie zawierającej sprawozdania organizacji pożytku publicznego dostępnej na https://niw.gov.pl/opp/sprawozdania-opp/ 15 lipca upływa termin na wprowadzenie do niej sprawozdań za 2023 r. Mając powyższe na względzie zwracamy się do Pana Ministra o wyłączenie organizacji pozarządowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie z zakresu definicji podmiotu publicznego. Zdając sobie sprawę, że wskazana definicja pochodzi z dyrektywy dotyczącej zamówień publicznych należy podkreślić, że w opisanej regulacji będzie miała zupełnie inny skutek. Bowiem stosowanie procedur zamówień publicznych jest uzależnione od przekroczenia określonych progów kwotowych wartości zamówienia. Dlatego organizacje pozarządowe zwykle nie muszą stosować trybu zamówień publicznych. Natomiast w niniejszej ustawie nie istnieje taki mechanizm, który ograniczałby zakres tej definicji.	
24.	Art. 2 lub art. 20ae UoI	Stowarzyszenie Nowoczesnej Edukacji Prawnej	1) wniosek o dodanie w art. 1 pkt 2 (zmiana w art. 2 nowelizowanej ustawy) również nowego punktu w zakresie dodania nowego ustępu w celu poszerzenia zakresu stosowania art. 20ae - o wszystkie podmioty publiczne i niepubliczne, które wyrażą zgodę na stosowanie podpisu zaufanego. 2) tytułem ewentualnym - dodanie w art. 1 pkt b (art. 2 ust. 1b nowelizowanej ustawy) również odesłania do art. 20ae. Uzasadnienie Szeroka nowelizacja ustawa o informatyzacji to dobra okazja, by jeszcze bardziej promować podpis zaufany. Uważamy, że podpis zaufany jest bardzo dobrym narzędziem, który znalazł szerokie zastosowanie w administracji publicznej, w sądownictwie, ale również w pewnym zakresie wśród podmiotów prywatnych (tam, gdzie to możliwe). Zgodnie z art. 20ae ust. 2 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne	Wyjaśnienie Proponowane przepisy znajdują się poza zakresem projektowanej regulacji.

			“Dane w postaci elektronicznej opatrzone podpisem zaufanym są równoważne pod względem skutków prawnych dokumentowi opatrzonemu podpisem własnoręcznym, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.” Niestety, aktualne brzmienie przepisów ogranicza zastosowanie podpisu zaufanego jako równoważnego formie pisemnej. Art. 2 ustawy bowiem zawęża jej zakres zastosowania do podmiotów publicznych i to nie wszystkich (np. nie dotyczy do Kancelarii Sejmu, Kancelarii Prezydenta czy Narodowego Banku Polskiego). Wskutek tego, nie jest możliwe np. do podpisywania umów z zakresu prawa cywilnego czy dokumentów z zakresu prawa pracy. Nie jest również możliwe przysyłanie pism np. spółkom Skarbu Państwa czy spółkom z udziałem jednostek samorządu terytorialnego. Wyłączenie Kancelarii Sejmu, Kancelarii Prezydenta i Narodowego Banku Polskiego również nie ma żadnego uzasadnienia. Podpis zaufany, który posiadają miliony Polaków, nie może być zatem szeroko stosowany w ważnych sprawach. Tymczasem jest on przecież bardziej wiarygodny niż zwyczajna forma pisemna, która narażona jest na fałszerstwa. Warto dodać, że w przypadku podpisu osobistego możliwe jest jego stosowanie w szerszym zakresie, zatem również wobec podmiotów niepublicznych (art. 12d ust. 2 ustawy o dowodach osobistych) oraz wobec wszystkich podmiotów publicznych (art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o dowodach osobistych). Tym sposobem podpis zaufany znajduje się w gorszej sytuacji prawnej, mimo że jest bardziej popularnym rozwiązaniem. W każdym razie podpis zaufany powinien mieć zastosowanie również do "podmiotu innego niż podmiot publiczny, realizującego zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny" (art. 2 ust. 1b nowelizowanej ustawy).	
25.	Art. 1 pkt 2 – art. 2 ust. 1a	Fundacja Akademia Iuris im. Macieja Bednarkiewicza	Także drugie pojęcie, które zostało zastosowane w niniejszej ustawie tj. „podmiot realizujący zadania publiczne” budzi nasze wątpliwości. Wszystkie wskazane wyżej działania naszej organizacji są realizowane jako nieodpłatna działalność pożytku publicznego, która	Wyjaśnienie: „Podmiot realizujący zadania publiczne” to pojęcie, które stosowane w ustawie od jej ogłoszenia, tj. od 2005 roku, rozumiane jako „podmiot, któremu podmiot publiczny powierzył lub zlecił realizację zadania publicznego”.

		zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie stanowi "działalność społecznie użyteczną, prowadzoną przez organizacje pozarządowe w sferze zadań publicznych określonych w ustawie.". Zatem każda organizacja realizując działalność pożytku publicznego realizuje je w sferze zadań publicznych. Posłużenie się ww. pojęciem może spowodować, że niniejsza ustawa będzie miała znaczący wpływ na funkcjonowanie organizacji pozarządowych w Polsce. Jeżeli bowiem organizacje pozarządowe stanowią podmioty "realizujące zadania publiczne" wówczas staną się podmiotem obowiązków określonych w tej ustawie. W art. 2 ust. 1a ustawy oraz w art. 12k ust. 3 oraz art. 13 ust. 1 i 5 ustawy, ale także w art. 3 pkt 5 oraz w art. 12k, art. 12l, art. 12m, art. 13, art. 18a i art. 20g projekt posługuje się pojęciem "podmiotu realizującego zadania publiczne". Takie sformułowanie powoduje, że zakresem tego pojęcia mogą zostać objęte organizacje pozarządowe, realizujące zadania publiczne, które zostały im powierzone w trybie rozdziału 2 pt. "Prowadzenie działalności pożytku publicznego na podstawie zlecenia realizacji zadań publicznych" ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie. W konsekwencji skutkiem zmiany w art. 2 ust. 1a będzie fakt, że jeżeli organizacja pozarządowa realizuje zadanie publiczne wówczas będzie zobowiązana do tego, żeby na podstawie art. 12k ust. 3 ustawy udostępnić do rejestru interoperacyjności metadane rejestrów publicznych (zgodnie ze zmienianą definicją rejestru publicznego (art. 2 pkt 5 – „rejestr publiczny to uporządkowany zbiór danych, który prowadzi podmiot realizujący zadanie publiczne”), w tym: a) struktury danych i znaczenie danych zawartych w tych strukturach dla danych gromadzonych w rejestrze publicznym, b) informacje, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4, c) terminy udostępniania danych zgromadzonych w rejestrze publicznym, d) informacje o punkcie kontaktowym dla rejestru publicznego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 5; 2) informacje o interfejsie programistycznym aplikacji, zwanym dalej „API”, systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań	Zaproponowano nowe brzmienie art. 2 ust. 1 UoI, określającego zakres podmiotowy ustawy: „1. Przepisy ustawy stosuje się do realizujących zadania publiczne podmiotów publicznych: 1) jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.), 2) innych niż określone w pkt 1 państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, 3) innych niż określone w pkt 1 osób prawnych utworzonych w szczególności celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot: a) finansują je w ponad 50% lub b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego, 4) związków podmiotów, o których mowa w pkt 1-3; 5) instytutów badawczych, Centrum Łukasiewicz, instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, 6) uczelni niepublicznych, 7) federacji podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki.”. Do wykonywania obowiązków wskazanych w ustawie będą także zobowiązane podmioty realizujące zadania publiczne, niebędące podmiotami publicznymi. Takie ujęcie zakresu podmiotowego ustawy ma na celu zapewnienie stosowania jednolitych wymagań i zasad przez wszystkie podmioty, a tym samym zapewnienie wysokiej jakości i interoperacyjności realizacji zadań publicznych.

			publicznych, w tym stosowanych w API struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących; 3) wyniki ocen interoperacyjności krajowej, o których mowa w art. 12m; 4) wyniki ocen interoperacyjności transgranicznej, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903. Dodatkowo będą zobowiązane do „zapewnienia ich poprawności, aktualności, kompletności oraz jakości,” gdyż do realizacji tych obowiązków „obowiązane są podmioty realizujące zadania publiczne prowadzące rejestry publiczne oraz używające systemów teleinformatycznych do realizacji zadań publicznych.” Wystarczy, zatem że używamy systemu teleinformatycznego jedynie do prostej rejestracji spraw, którymi się zajmujemy w fundacji, w ramach realizacji zadania publicznego powierzonego przez m. st. Warszawę, żeby zostać objętymi dyspozycją tej normy. Jednocześnie ponieważ nasze działania są realizowane w wielu lokalizacjach to powrót do dokonywania papierowej ewidencji spraw doprowadzi do znacznego utrudnienia w zakresie raportowania naszych działań. Dlatego zwracamy się do Pana Ministra z prośbą o wyłączenie organizacji pozarządowych z zakresu pojęcia „podmiot realizujący zadania publiczne” i nie nakładanie na organizację dodatkowych obowiązków związanych z koniecznością dostosowania systemów teleinformatycznych do wymagań określonych w krajowych ramach interoperacyjności.	
26.	Art. 1 ust. 3 (dot. pkt 7 i 8 – niezmieniane go w projekcie)	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Propozycja wykreślenia z ustawy Zwracamy uwagę, że zapisane w pkt 7) i pkt 8) definicje „ponadsektorowego projektu informatycznego” oraz „sektorowego projektu informatycznego” nie są nigdzie dalej stosowane w projekcie ustawy za wyjątkiem art. 25 ust. 1 punkt 1) i punkt 2), które są – zgodnie z przedstawionym projektem – zmieniane i nowelizowane. Utrzymanie zatem w ustawie tych archaicznych z obecnego punktu widzenia definicji nie ma większego sensu.	Uwaga uwzględniona Zmieniony projekt przewiduje uchylenie art. 3 pkt 7 i 8 UoI.
27.	Art. 1 ust 3	Polskie Towarzystwo Informatyczne	(nowe terminy i definicje) x) Krajowe Centrum Przetwarzania Danych – zespół połączonych siecią obiektów wraz z infrastrukturą techniczną, umożliwiającą przetwarzanie danych w	Wyjaśnienie: Proponowane przepisy zawierające nowe terminy i definicje znajdują się poza zakresem projektowanej regulacji.

		systemach teleinformatycznych zapewniając zabezpieczenie kluczowych usług publicznych oraz wykorzystanie systemów teleinformatycznych i zasobów obliczeniowych rządowej chmury obliczeniowej. y) chmura obliczeniowa – pula współdzielonych, dostępnych „na żądanie” przez sieci teleinformatyczne, konfigurowalnych systemów teleinformatycznych i zasobów obliczeniowych (np. sieci, serwerów, pamięci masowych, aplikacji, usług), które mogą być dynamicznie dostarczane lub zwalniane przy minimalnych nakładach pracy zarządczej i minimalnym udziale ich dostawcy; Krajowe Centrum Przetwarzania Danych (KCPD) jest sztandarową inwestycją państwa mającą na celu podniesienie sprawności, bezpieczeństwa i odporności systemów teleinformatycznych. NASK na swoich stronach opisuje KCPD następująco (https://www.nask.pl/pl/projektydofinansowane/projekty-ue/5337,Krajowe-Centrum-Przetwarzania-Danych-KCPD.html): Budowa Krajowego Centrum Przetwarzania Danych (KCPD) jest z punktu widzenia Polski inwestycją strategiczną, która istotnie wpłynie na zapewnienie ciągłości działania systemów o krytycznym znaczeniu dla państwa, np. działanie rejestrów państwowych i chmury rządowej, stanowiących bazę do świadczenia e-usług niezbędnych dla stabilnego funkcjonowania społeczeństwa i administracji państwowej na co dzień oraz w sytuacjach kryzysowych. Realizacja wieloletniego programu „Krajowe Centrum Przetwarzania Danych (KCPD)” będzie służyć ochronie istotnego interesu bezpieczeństwa państwa związanego z podniesieniem poziomu odporności na cyberzagrożenia, o których mowa w „Strategii Bezpieczeństwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej” zatwierdzonej 12 maja 2020 r. przez Prezydenta RP na wniosek Prezesa Rady Ministrów oraz Strategii Cyberbezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej na lata 2019-2024, przyjętej w formie uchwały nr 125 Rady Ministrów z 22 października 2019 r. Proces inwestycyjny KCPD wspiera ustawa z 7 lipca 2023 r. o przygotowaniu i realizacji tej inwestycji. Zwracaliśmy na to także uwagę powyżej przy określaniu definicji „przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu”. Definicja chmury obliczeniowej zaasutowała na obecność w ustawie o	

			informatyzacji z kilku względów. Po pierwsze, ze względu na model chmury obliczeniowej jaki będzie wykorzystywany przy tworzeniu systemów teleinformatycznych dla rządowej chmury obliczeniowej. Po wtóre, ze względu na to, że ten model przetwarzania jest szeroko wykorzystywany przez podmioty publiczne ze względu na wygodę, krótki czas wdrożenia lub cyberbezpieczeństwo. Po trzecie, ze względu na to, że pojawia się pojęcie dostawcy usług chmury obliczeniowej w ustawie o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, która obejmie znaczną liczbę jeśli nie wszystkie podmioty publiczne. Samej definicji chmury obliczeniowej w tej ustawie nie ma, stąd wygodniej mieć ją już w ustawie o informatyzacji. Po czwarte, wynika to z doświadczeń rynkowych ze stosowania Uchwały Rady Ministrów w sprawie Wspólnej Infrastruktury Informatycznej Państwa (tzw. Uchwała WIIP z 2019) lub w innych sektorach np. Komunikatu KNF (2020). Proponowana definicja bazuje na powszechnie używanej definicji NIST 800-145, która była podstawą do definicji chmurowych proponowanych w Uchwale WIIP i komunikacie KNF.	
28.	Art. 1 ust 3 (dot. art. 3 pkt 3 dotychczasowej ustawy)	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Dotychczasowe brzmienie: 3) system teleinformatyczny – zespół współpracujących ze sobą urządzeń informatycznych i oprogramowania zapewniający przetwarzanie, przechowywanie, a także wysyłanie i odbieranie danych przez sieci telekomunikacyjne za pomocą właściwego dla danego rodzaju sieci telekomunikacyjnego urządzenia końcowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460); Propozycja przepisu: 3) system teleinformatyczny oznacza urządzenie lub grupę urządzeń wzajemnie połączonych lub powiązanych urządzeń, z których co najmniej jedno, na podstawie programu przetwarza dane cyfrowe przechowywane, przetwarzane, pobierane lub przekazywane przez te urządzenia w celu ich eksploatacji, użycia, ochrony i utrzymania; Zmiana dotyczy bardzo archaicznej już definicji systemu teleinformatycznego odwołującej się do prawa telekomunikacyjnego, które właśnie jest zastępowane przez Prawo Komunikacji Elektronicznej. Należy	Wyjaśnienie: W ocenie projektodawcy przedstawiona propozycja nie znajduje uzasadnienia w szczególności ze względu inne cele i zakresy ustaw. Proponowana definicja jest bardziej skomplikowana niż obecnie obowiązująca, a przez to trudniejsza w zrozumieniu. Ponadto nie podano w propozycji definicji pochodzącej z normy międzynarodowej lub krajowej. Definicja systemu teleinformatycznego została zaktualizowana w zakresie odwołania do przepisów ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U. poz. 1221) w ramach ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1222).

			wskazać, że w procedowanej równocześnie w Ministerstwie Cyfryzacji nowelizacji ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa pojawia się definicja: 14) system informacyjny — oznacza to: a) system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. z 20243 r. poz. 30757) lub b) urządzenie lub grupę połączonych urządzeń elektrycznych lub elektronicznych i oprogramowania zaprogramowanych w celu przetwarzania danych, wraz z przetwarzanymi w nim danymi w postaci elektronicznej;	
29.	Art. 1 pkt 3 lit. a (definicja rejestru publicznego)	Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny	W ramach projektowanych zmian w art. 1 pkt 3 lit. a wprowadzono nową definicję pojęcia rejestr publiczny. Zdaniem autorów Projektu wyrażonym w uzasadnieniu dotychczasowa definicja zawierała błąd logiczny polegający na umieszczeniu pojęcia definiowanego („rejestr” z dookreśleniem „publiczny”) w części stanowiącej definiens (tj. użycie w zdaniu definiującym pojęcie „rejestr”), dodatkowo zawierała różne przykłady rejestrów publicznych (tj. rejestr, ewidencję, wykaz, listę, spis albo inną formę ewidencji) nie wskazując, czym faktycznie taki rejestr jest. W Projekcie zaproponowano zdefiniowanie rejestru publicznego jako uporządkowanego zbioru danych, służącego do realizacji zadań publicznych, prowadzonego na podstawie przepisów ustawowych lub wydanych na ich podstawie aktów wykonawczych, przez podmiot realizujący zadania publiczne. Zdaniem Funduszu założenia projektowanej zmiany wynikające z uzasadnienia wydają się słuszne, jednakże nowa definicja dodatkowo modyfikuje również zakres podmiotów, które mogą prowadzić rejestr publiczny. Poprzednie brzmienie tejże definicji ograniczało się do skonkretyzowanego zakresu podmiotów publicznych, zaś propozycja nowej definicji odnosi się do szerszej, niedookreślonej grupy podmiotów realizujących zadania publiczne. W opinii UFG przyjęcie zaproponowanego brzmienia nowej definicji może spowodować trudności interpretacyjne w zakresie przepisów odnoszących się do podmiotów prowadzących rejestr publiczny. Przykładowo w art. 1 pkt 2 lit. b w Projekcie proponuje się dodanie nowego przepisu (art. 2 ust. 1a) w taki sposób, że w ust.	Wyjaśnienie: Nowa definicja rejestru publicznego dodatkowo modyfikuje zakres podmiotów, które mogą prowadzić taki rejestr. Intencją autorów projektu ustawy było zaadresowanie sytuacji, w których rejestr publiczny będzie prowadzony przez podmiot niepubliczny w sytuacji powierzenia, zlecenia lub w przypadku realizacji obowiązku ustawowego. Zmiana jest celowa i uzasadniona, ponieważ rejestry publiczne prowadzone przez podmioty niepubliczne powinny podlegać tym samym rygorom, co prowadzone przez podmioty publiczne. Wymaga podkreślenia, że z mocy definicji „rejestrem publicznym” jest tylko ten rejestr, który służy do realizacji zadań publicznych. Zadania publiczne są określone w ustawach. Zatem - jeśli podmiot niepubliczny będzie - na podstawie ustawy lub rozporządzenia - prowadził rejestr (tj. uporządkowany zbiór danych), który nie będzie służył realizacji zadania publicznego, to nie będzie podlegał regulacjom UoI.

		1a oraz 2 nowego brzmienia ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne określony zostałby zamknięty katalog przepisów stosowanych do podmiotów niepublicznych. Jednocześnie – jak wskazano wyżej - Projekt rozszerza definicję rejestru publicznego. W konsekwencji wydaje się, że wyżej wymienione przepisy będą pozostawały w sprzeczności z propozycją nowego brzmienia definicji rejestru publicznego, albowiem nie będzie możliwe jednoznaczne stwierdzenie, czy przepisy dotyczące rejestrów publicznych, powinny być stosowane również do podmiotów niepublicznych prowadzących takie rejestry, jeżeli ich treść nie będzie zawierała ograniczenia do podmiotów publicznych. Co więcej, należy podkreślić, że proponowana modyfikacja definicji rejestru publicznego w części dotyczącej zakresu podmiotów mogących prowadzić rejestr publiczny wydaje się bardzo istotna, a jednocześnie pojawiają się wątpliwości, czy jest ona rzeczywiście celowa i uzasadniona. Treść dokumentów ściśle związanych z Projektem (uzasadnienie oraz ocena skutków regulacji) nie przedstawia argumentacji przemawiającej za proponowaną zmianą, w żaden sposób się do niej nie odnosząc. Tymczasem, zakwalifikowanie rejestrów, które w tym momencie stanowią rejestry niepubliczne, jako rejestrów publicznych, może się wiązać z nieprzewidzianymi konsekwencjami dla podmiotów niepublicznych, które je prowadzą, m.in. ze względu na wzajemne oddziaływania z innymi aktami powszechnie obowiązującego prawa w Polsce. Mając na uwadze powyższe, celem zaadresowania postulatów, o których mowa w uzasadnieniu do Projektu przy jednoczesnej próbie wyeliminowania ryzyka wystąpienia wyżej wymienionych negatywnych konsekwencji, UFG poddaje pod rozważenie zmianę zaproponowanej w Projekcie definicji rejestru publicznego i przyjęcie jej nowego brzmienia w sposób następujący: rejestr publiczny – uporządkowany zbiór danych, służący do realizacji zadań publicznych, prowadzony na podstawie przepisów ustawowych lub wydanych na ich podstawie aktów wykonawczych, przez podmiot publiczny.	

30.	Art. 1 ust 3 dot. art. 3 punkt 6	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Dotychczasowe brzmienie: a) budowa systemu teleinformatycznego służącego realizacji zadania publicznego, w tym umożliwiającego wymianę danych z podmiotami publicznymi, Propozycja przepisu: a) budowa systemu teleinformatycznego służącego realizacji zadania publicznego, Proponujemy wykreślić zapis po przecinku, ponieważ nie widać powodu by wyróżniać w sposób szczególny taki rodzaj systemu teleinformatycznego, zwłaszcza że wymiana danych to dość oczywista funkcjonalność. Zresztą proponowany aktualnie zapis niezbyt fortunnie opisuje proces, bo system teleinformatyczny nie wymienia danych z podmiotami, ale z innymi systemami teleinformatycznymi.	Wyjaśnienie: Zasadne jest wyróżnienie po przecinku, ponieważ zwraca uwagę, że będą w przypadku „przedsięwzięcia informatycznego” będą miały zastosowanie – określone w ustawie - „minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi”.
31.	Art. 1 ust 3 dot. art. 3 punkt 6	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Dotychczasowe brzmienie: e) budowę infrastruktury teleinformatycznej, w tym telekomunikacyjnej, Propozycja przepisu: e) budowę infrastruktury teleinformatycznej, Proponujemy wykreślić zapis po przecinku, ponieważ w ustawie o informatyzacji opisuje się sprawy związane z informatyzacją (patrz definicja przedsięwzięcia w art. 3), a nie z telekomunikacją. Istnieje wiele innych mechanizmów i zapisów, które dają ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji możliwość wpływania na budowę infrastruktury telekomunikacyjnej. Ustawa o działach (tu: kontekst z art. 1 punkt 1) mówi wprost w art. 12a o „wspieraniu inwestycji w dziedzinie informatyzacji” natomiast nie mówi o wspieraniu podobnych inwestycji w dziedzinie telekomunikacji. Warto zwrócić uwagę, że Rada do Spraw Cyfryzacji – zgodnie z propozycją nowelizacji, art. 17, ust.2 punkt 1a), punkt 3) itd. - nie zajmuje się ani telekomunikacją, ani rozwojem społeczeństwa informacyjnego, co wspiera podany przez nas postulat skoncentrowania ustawy wyłącznie na zagadnieniach informatyzacji. Również Komitet ds. Cyfryzacji zajmuje się wyłącznie informatyzacją.	Wyjaśnienie: Zgodnie z art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2022 poz. 2512, z późn.zm.) dział informatyzacja obejmuje sprawy m.in. rozwoju społeczeństwa informacyjnego i przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu (pkt 6) oraz telekomunikacji (pkt 9), w związku z tym uwzględnienie w UoI działań z zakresu budowy infrastruktury telekomunikacyjnej jest w pełni uzasadnione.
32.	Art. 1 ust 3 dot. art. 3 punkt 6	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Dotychczasowe brzmienie: g) utrzymanie produktów działań, o których mowa w lit. a–e, Propozycja przepisu:	Wyjaśnienie: Punkt dotyczy definicji przedsięwzięcia informatycznego, które ma być punktem odniesienia dla obecnych i przyszłych zmian ustawy oraz aktów wykonawczych.

			g) zapewnić możliwość utrzymania produktów działań, o których mowa w lit. a–e, Zapobieganie sytuacji vendor lock-in. Musi istnieć możliwość przekazywania zadań utrzymania systemu, który opracował/wyprodukował inny podmiot.	Zakres stosowania tego pojęcia w poszczególnych obszarach ustawy, jest doprecyzowywany na poziomie tych obszarów.
33.	Art. 1 ust 3 dot. art. 3 punkt 6	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Dotychczasowe brzmienie: h) wsparcie rozwoju społeczeństwa informacyjnego;”, Propozycja przepisu: Proponujemy wykreślenie punktu h) z definicji „przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu” oraz modyfikację art. 1 punkt 1) w następującym brzmieniu: przeprowadzania konkursów na dofinansowanie przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu oraz przedsięwzięć dotyczących wsparcia rozwoju społeczeństwa informacyjnego, a także wprowadzenie w art. 3 punktu 6a) w brzmieniu: „przedsięwzięcia dotyczącego wsparcia rozwoju społeczeństwa informacyjnego – zespół działań mających na celu przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu oraz zwiększenie powszechnego i bezpiecznego korzystania z technologii cyfrowych przez obywateli i przedsiębiorstwa” Definicja „przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu” mówi bardzo wyraźnie o działaniach organizacyjnych i technicznych związanych z projektami informatycznymi związanymi z realizacją zadań publicznych drogą elektroniczną. Rozwój społeczeństwa informacyjnego ma jednak zupełnie inny charakter i stąd powinien być wydzielony. W ramach takiego przedsięwzięcia na rzecz społeczeństwa informacyjnego mogą być prowadzone kampanie informacyjne, szkolenia, podnoszenie kompetencji, konkursy (nawet konkursy dla przedszkolaków!), hackathony itd. itp. Stąd proponujemy zapis w art.3 punktu 6a) z definicją takiego przedsięwzięcia Mamy jasność, że proponowane rozwiązanie stoi to w sprzeczności z aktualną propozycją uproszczenia dotychczasowego zapisu art. 1 punkt 1), ale aktualna propozycja uproszczenia w dalszej części ustawy prowadzi do skomplikowania zapisów art. Art. 17b, 17c. Dlatego też proponujemy powyższy zapis. W naszej opinii ten rodzaj przedsięwzięć (dotyczących wsparcia rozwoju społeczeństwa informacyjnego) nie musi być przedmiotem działania dla Komitetu do spraw Cyfryzacji	Wyjaśnienie: Intencją projektodawcy było takie zdefiniowanie pojęcia przedsięwzięcia informatycznego, aby obejmowało maksymalnie szeroki zakres działań związanych z informatyzacją. Zakres stosowania tego pojęcia w poszczególnych obszarach ustawy, jest doprecyzowywany na poziomie tych obszarów. Definicja przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu” mówi o zespole działań organizacyjnych i technicznych, służących realizacji zadań publicznych za pomocą środków komunikacji elektronicznej, obejmujących co najmniej jedno z wymienionych działań. Celem zastosowania odpowiednich przepisów art. 17a jest wzmocnienie koordynacyjnej roli Komitetu do spraw Cyfryzacji w zakresie informatyzacji dot. podmiotów publicznych, z wyłączeniem przedsięwzięć informatycznych jednostek samorządu terytorialnego i ich organów, samorządowych zakładów budżetowych, samorządowych osób prawnych utworzonych na podstawie odrębnych ustaw w celu realizacji zadań publicznych. Zakres ten w szczególności ma objąć prowadzone kampanie informacyjne, szkolenia, podnoszenie kompetencji, konkursy, hackathony itd. itp., Aktualnie takie zadanie również jest realizowane przez KRMC w zakresie przedsięwzięć dofinansowanych ze FERC i KPO.

			(art. 17b), a może pozostać w wyłącznej gestii ministra właściwego do spraw informatyzacji. Proponowany zapis odpowiada zadaniom ministra właściwego do spraw informatyzacji zapisanych w art. 12a ustawy o działach administracji rządowej.	
34.	Art. 1 ust 3 dot. art. 3 punkt 6	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Rozszerzenie przepisu Proponujemy rozszerzenie definicji „przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu” o następujące zagadnienia: i) podnoszenia bezpieczeństwa cyberprzestrzeni w wymiarze cywilnym, j) tożsamości cyfrowej k) utrzymania i zarządzania Krajowym Centrum Przetwarzania Danych, l) budowa systemu teleinformatycznego służącego realizacji zadania publicznego w rządowej lub w publicznej chmurze obliczeniowej m) budowa systemu teleinformatycznego usług mobilnych, n) podnoszenie kwalifikacji informatycznych w sektorze publicznym, Zagadnienia zapisane w punktach i) oraz j) są zgodne z zadaniami ministra właściwego do spraw informatyzacji opisanymi w art. 12a ustawy o działach administracji rządowej. Wskazanie szczególnego znaczenia bezpieczeństwa cyberprzestrzeni w wymiarze cywilnym nie wymaga dodatkowego wyjaśnienia. W przypadku identyfikacji elektronicznej zapis odpowiada wyzwaniom jakie przynosi implementacja EU Digital Identity Wallet, wynikająca z Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1183 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 910/2014 w odniesieniu do ustanowienia europejskich ram tożsamości cyfrowej (Rozporządzenie - UE - 2024/1183 - EN - EUR-Lex (europa.eu)) Zapis związany z Krajowym Centrum Przetwarzania Danych nie wymaga dalszego uzasadnienia. Wykorzystanie chmury obliczeniowej, tu: rządowej lub publicznej, zostało wyróżnione ze względu na coraz powszechniejszych charakter takiego rozwiązania teleinformatycznego w przypadku chmury publicznej, ale także ze względu na rozwój Rządowej Chmury Obliczeniowej oraz procesu budowy Krajowego Centrum Przetwarzania Danych i	Wyjaśnienie: Aktualnie proponowana definicja „przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu” obejmuje wymieniony zakres, tj. zawiera kwestie związane z cyberbezpieczeństwem, KCPD, chmurą obliczeniową, aplikacjami mobilnymi, mObywatelem, kwalifikacjami informatycznymi, itp.. W związku z powyższym nie ma potrzeby rozszerzania tej definicji. Kwesta stosowania lub wykorzystywania w przedsięwzięciach informatycznych wymienionych aspektów jest przedmiotem oceny Komitetu do spraw Cyfryzacji.

			dalszy rozwój rządowej chmury obliczeniowej. Patrz także poniżej, sprawa systemów dla usług mobilnych. Resort cyfryzacji i inne podmioty publiczne dokonały istotnego postępu przy budowie i wprowadzeniu usług mobilnych, poczynając od usługi mObywatel. Usługi mobilne zasługują na wyróżnienie w definicji przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu. Zwracamy przy tym uwagę, że wiele z nich będzie wykorzystywało model chmury obliczeniowej, rządowej lub publicznej, stąd obie propozycje są silnie ze sobą skorelowane. Przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu powinny także dotyczyć procesów podnoszenia kwalifikacji informatycznych w sektorze publicznym, które mogą być centralnie zarządzane. Porównaj także zadania pełnomocnika – art. 12ae, ust.7 punkt 5) i punkt 6) W przypadku braku akceptacji dla propozycji, prosimy, aby do każdego ze wskazanych przez nas zdań odnosić się osobno.	
35.	Art. 1 ust 3 dot. art. 3 punkt 6	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Dotychczasowe brzmienie: a) budowa systemu teleinformatycznego służącego realizacji zadania publicznego, w tym umożliwiającego wymianę danych z podmiotami publicznymi, Propozycja przepisu: a) budowa systemu teleinformatycznego służącego realizacji zadania publicznego, Proponujemy wykreślić zapis po przecinku, ponieważ nie widać powodu by wyróżniać w sposób szczególny taki rodzaj systemu teleinformatycznego, zwłaszcza że wymiana danych to dość oczywista funkcjonalność. Zresztą proponowany aktualnie zapis niezbyt fortunnie opisuje proces, bo system teleinformatyczny nie wymienia danych z podmiotami, ale z innymi systemami teleinformatycznymi.	Wyjaśnienie: Zasadne jest wyróżnienie po przecinku, ponieważ zwraca uwagę, że będą w przypadku „przedsięwzięcia informatycznego” miały zastosowanie – określone w ustawie - „minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi”.
36.	Art. 4aa ust. 2	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	W odniesieniu do art. 4aa ust. 2 zasadne jest rozwiązanie by to minister właściwy ds. informatyzacji wyznaczał przedstawiciela Polski w Radzie ds. Interoperacyjnej Europy. Ale unijne rozporządzenie 2024/903 nie zawiera wymogu, by był to pracownik administracji rządowej. Wydaje się, że minister powinien dysponować zakresem uznaniowości w tym zakresie i uwzględniać przede wszystkim kompetencje i wiedzę z zakresu interoperacyjności. Nie wyklucza to niektórych pracowników urzędu ministra.	Wyjaśnienie: Minister właściwy do spraw informatyzacji jako właściwy organ odpowiedzialny za stosowanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) (Dz. Urz. UE L z 22.3.2024), jak również za wyznaczenie przedstawiciela w Radzie do spraw Interoperacyjnej Europy, określa stosowne

				wymagania wobec przedstawiciela Polski Ze względu na zapewnienie jak najwyższej efektywności prac w Radzie ds. Interoperacyjnej Europy wyznaczona osoba powinna być zatrudniona w urzędzie, który obsługuje organ odpowiedzialny za stosowanie rozporządzenia UE.
37.	Art. 12aa ust. 2 pkt 5	Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji	„system realizacji strategii, obejmujący warunki i procedury obowiązujące w realizacji strategii, w tym sposoby i zasady współpracy podmiotów, których dotyczy proces informatyzacji, mechanizmy bieżącego monitorowania stopnia realizacji strategii oraz cyklicznej ewaluacji rezultatów” Mimo, że zgodnie z uzasadnieniem projektu ustawy „dokument o charakterze strategicznym w dziedzinie informatyzacji państwa”: nie będzie stanowił strategii rozwoju w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (...)” w ocenie Fundacji powinien zawierać („uwzględnić”) system realizacji, na wzór systemu realizacji strategii, o którym mowa w art. 12a ust. 1 pkt 8, art. 13 ust. 1 pkt 8, art. 13a przywołanego aktu prawnego. W ocenie Fundacji określenie w strategii jedynie „środków i działań” oraz „sposobów i zasad współpracy” jest niewystarczające. Realizacja strategii powinna przebiegać według reguł, które zapewnią odpowiednią dynamikę tego procesu. Poza „środkami i działaniami” oraz „sposobami i zasadami współpracy” konieczne jest wybranie metod obserwacji postępu (braku postępu) w realizacji strategii, jak również oceny, czy założone cele zostały osiągnięte.	Uwaga uwzględniona Zgodnie z przyjętymi założeniami w dokumencie strategii planowane jest ujęcie wskaźników efektywności, pozwalających na monitoring stopnia realizacji celów zawartych w strategii. Ponadto zgodnie z proponowanymi przepisami UoI minister ds. informatyzacji we współpracy z innymi członkami Rady Ministrów dokonuje co 2 lata przeglądu strategii.
38.	Art. 12aa ust. 5, art. 12ab	Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji	Brak wskazania, co ma (może) być wynikiem przeglądu, jak powinny zostać udokumentowane wyniki przeglądu i komu prezentowane. Przegląd to: „poddawanie, poddanie czegoś lustracji, przejrzenie czegoś w celu właściwego ocenienia, kontroli” (Sobol E, Słownik języka polskiego, Warszawa 1996, s. 776). Brzmienie projektu przepisu prawa jest zbyt lakoniczne. Czy minister właściwy do spraw informatyzacji jest 45ie groma przygotować informację / raport z przeglądu? Komu powinien przedstawić wyniki przeglądu? Czy na podstawie przeglądu jest uprawniony do złożenia wniosku o zmianę (aktualizację) strategii? Inspiracją może być brzmienie art. 28 ust. 3 ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu	Wyjaśnienie: Projekt ustawy w zakresie przepisów dotyczących strategii został zmieniony. Proponowane brzmienie: „Art. 12aa. 1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji przyjmuje, w drodze uchwały, dokument o charakterze strategicznym w dziedzinie informatyzacji państwa, zwany dalej „strategią”. 2. Strategia uwzględnia w szczególności: 1) aktualny stan informatyzacji państwa; 2) wizję informatyzacji państwa; 3) cele informatyzacji państwa; 4) środki i działania służące realizacji celów strategii;

			informacji sektora publicznego (Dz.U. z 2023 r., poz. 1524 t.j.), w którym wyraźnie wskazano, że Program otwierania danych: "jest przyjmowany na okres siedmioletni i może być zmieniany w tym okresie.". Bez konkretnego mechanizmu cyklicznej weryfikacji rezultatów, ich prezentowania / poddania dyskusji publicznej, a następnie wprowadzania niezbędnych zmian, treść dokumentu strategicznego przyjmowanego na tak długi okres (10 lat) w obszarze, w którym zmiany zachodzą w bardzo szybkim tempie, może nie przystawać do rzeczywistości społeczno-gospodarczej.	5) sposoby i zasady współpracy podmiotów, których dotyczy proces informatyzacji; 6) możliwości finansowania działań, o których mowa w pkt 4. 3. Projekt strategii opracowuje minister właściwy do spraw informatyzacji we współpracy z innymi członkami Rady Ministrów. Art. 12ab. Strategia jest przyjmowana na okres dziesięcioletni. Art. 12ac. Koordynatorem działań mających na celu realizację strategii jest minister właściwy do spraw informatyzacji. Art. 12ad. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji we współpracy z innymi członkami Rady Ministrów dokonuje przeglądu strategii co 2 lata. 2. Sprawozdanie z przeglądu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji przedkłada Radzie Ministrów w terminie 2 miesięcy od dnia zakończenia przeglądu. Ministerstwo Cyfryzacji proponuje pozostawienie brzmienia przepisu art. 12aa ust. 3, wskazującego, że projekt strategii przygotowywany jest przez ministra właściwego do spraw informatyzacji we współpracy z innymi członkami Rady Ministrów. Strategia będzie kompleksowym dokumentem, dotyczącym wielu obszarów działalności państwa, znajdujących się w zakresie właściwości różnych ministrów. Z uwagi na to do przygotowania dokumentu, a także dokonywania jego przeglądu, niezbędne jest zapewnienie współdziałania członków Rady Ministrów. Zgodnie z przyjętymi założeniami strategia będzie obejmowała okres wykraczający poza dotychczas przyjęte strategie rozwoju, co jest konieczne z uwagi na potrzebę dobrego planowania, zapewnienia spójności i ciągłości procesów cyfrowych państwa, które z uwagi na wieloletnią perspektywę budowania Architektury Informacyjnej Państwa i dążenia do interoperacyjności, wymagają koordynacji ministra właściwego do spraw informatyzacji. W proces przygotowania i realizacji założeń strategii zaangażowane zostaną pozostałe ministerstwa, w celu zapewnienia harmonizacji i komplementarności realizowanych i planowanych działań.

				Ze względu na długi 10-letni okres obowiązywania strategii projekt został uzupełniony o przepis wskazujący, że co 2 lata dokonuje się przeglądu strategii. W proces, za który będzie odpowiadał minister właściwy do spraw informatyzacji, będą zaangażowani również pozostali członkowie Rady Ministrów. Realizacja strategii, analogicznie do realizacji innych dokumentów rządowych, będzie podlegała stałemu monitorowaniu. Zgodnie z założeniami monitorowanie i przegląd będzie odbywało się z udziałem członków Rady Ministrów, wyniki tych czynności będą prezentowane w szczególności w ramach prac Komitetu do spraw Cyfryzacji, którego powstanie zakłada projekt nowelizacji. Zgodnie z założeniami Ministerstwa Cyfryzacji w strategii zostaną zawarte szczegółowe zasady monitorowania wykonania strategii i dokonywania jej przeglądu.
39.	Art. 1 pkt 6 - art. 12aa	Fundacja Sprawne Państwo	Dla bardziej efektywnej koordynacji przyszłych prac na rzecz informatyzacji instytucji publicznych Fundacja Sprawne Państwo poddaje pod rozagę możliwość takich zmian w Projekcie, aby minister właściwy ds. informatyzacji – jako koordynator działań mających na celu realizację strategii informatyzacji państwa, a jednocześnie Przewodniczący Komitetu ds. Cyfryzacji – mógł wydawać wytyczne służące lepszej realizacji strategii, skierowane do członków tego Komitetu. Wprowadzenie takiego przepisu powinno zapobiec ryzyku siłowości we wdrażaniu strategii.	Wyjaśnienie: Zgodnie z projektowanym art. 12aa ust. 3 UoI projekt strategii opracowuje minister właściwy do spraw informatyzacji we współpracy z innymi członkami Rady Ministrów. Jak wskazano w art. 12ad UoI minister właściwy do spraw informatyzacji we współpracy z innymi członkami Rady Ministrów dokonuje przeglądu strategii co 2 lata. Zatem w celu efektywnej realizacji strategii koordynacja ministra właściwego ds. informatyzacji odbywa się na zasadach współpracy z innymi członkami Rady Ministrów. Ponadto należy dodać, że działania wspierające transformację cyfrową państwa, w tym sposób jej realizacji zostaną określone w samym dokumencie strategicznym.
40.	Art. 12ae ust. 7 pkt 7	Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji	„przygotowanie nie rzadziej niż raz w roku aktualnych informacji na temat postępów w zakresie realizacji strategii oraz ryzyk z tym związanych, w celu ich przedłożenia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji” Brzmienie projektu przepisu prawa jest zbyt lakoniczne. O ile pożądanym jest pozostawienie pewnej swobody działania Pełnomocnika do spraw informatyzacji w zakresie aktualizacji „informacji na temat postępów w zakresie realizacji strategii” (reagowania na bieżące potrzeby weryfikacji poziomu zaawansowania realizacji strategii), o tyle w ocenie Fundacji brak wyznaczenia minimalnego standardu – horyzontu czasowego może doprowadzić w	Wyjaśnienie: Jak wskazano już wyżej, zgodnie z założeniami szczegółowe zasady monitorowania realizacji strategii zostaną zawarte w dokumencie strategii. W procesie takiego monitorowania będą wykorzystywane m.in. informacje przygotowane przez pełnomocników do spraw informatyzacji, przedstawiane ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji.

			praktyce do istotnych rozbieżności pomiędzy aktywnością Pełnomocników do spraw informatyzacji powoływanych w poszczególnych urzędach, a w skrajnych przypadkach do przygotowywania informacji bardzo rzadko.	
41.	Art. 1 pkt 6 - art. 12ae	Fundacja Sprawne Państwo	W uzasadnieniu Projektu wskazano, że „koordynacji działań i realizacji strategii służyć będzie m.in. powołanie pełnomocników do spraw informatyzacji”. Analiza zapisów Projektu prowadzi jednak do wniosku, że proponowane rozwiązania w zakresie działania tych pełnomocników mogą nie zapewnić w pełni efektywnej koordynacji działań służących całościowej realizacji strategii informatyzacji państwa. Zgodnie z art. 12ac Projektu koordynatorem działań mających na celu realizację strategii jest minister właściwy ds. informatyzacji. Natomiast art. 12ae ust. 1 Projektu stanowi, że zadania związane z realizacją strategii powierza się pełnomocnikom ds. informatyzacji. Pełnomocnicy będą powoływani obligatoryjnie w urzędach obsługujących ministrów kierujących działami administracji rządowej oraz w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Projekt nie przewiduje jednak mechanizmów koordynacji działań podejmowanych przez poszczególnych pełnomocników odpowiedzialnych za koordynowanie realizacji strategii w zakresie spraw należących do właściwości działu administracji rządowej. Fundacja Sprawne Państwo postuluje doprecyzowanie Projektu poprzez określenie jasnych mechanizmów koordynacji pracy pełnomocników, w celu ograniczenia ryzyka silosowości we wdrażaniu strategii	Uwaga częściowo uwzględniona Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane: „Art. 12ae. 1. W urzędzie obsługującym ministra kierującego działem administracji rządowej oraz w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów powołuje się pełnomocnika do spraw informatyzacji, zwanego dalej „pełnomocnikiem”. 2. Pełnomocnika można powołać w urzędzie innym niż wymieniony w ust. 1. 3. Pełnomocnika powołuje i odwołuje kierownik jednostki organizacyjnej. 4. W zakresie wykonywanych zadań pełnomocnik podlega bezpośrednio kierownikowi jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika. 5. Obsługę merytoryczną, organizacyjno-prawną, techniczną i kancelaryjno-biurową pełnomocnika zapewnia jednostka organizacyjna, w której powołano pełnomocnika. 6. Do podstawowych zadań pełnomocnika, o którym mowa w ust. 1, należy w szczególności: 1) koordynowanie realizacji strategii w zakresie spraw należących do właściwości działu administracji rządowej kierowanego przez właściwego ministra, w tym w zakresie spraw należących do właściwości jednostek organizacyjnych lub organów podległych temu ministrowi i przez niego nadzorowanych, oraz w zakresie spraw należących do właściwości Kancelarii Prezesa Rady Ministrów; 2) diagnozowanie obszaru koniecznych zmian w zakresie spraw należących do właściwości działu administracji rządowej, kierowanego przez właściwego ministra, w tym w zakresie spraw należących do właściwości jednostek organizacyjnych lub organów podległych temu ministrowi, albo w zakresie spraw należących do właściwości Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, pod względem realizacji strategii oraz wprowadzania nowych technologii cyfrowych;

				3) wsparcie merytoryczne w procesie uzgadniania projektów aktów normatywnych kierowanych do właściwego ministra w ramach rządowego procesu legislacyjnego; 4) diagnozowanie potrzeb pracowników administracji publicznej zatrudnionych w jednostce organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika, lub pracowników organów lub jednostek organizacyjnych podległych właściwemu ministrowi albo Prezesowi Rady Ministrów, w obszarze kompetencji cyfrowych, przygotowanie materiałów szkoleniowych i organizowanie szkoleń, rozpowszechnianie materiałów szkoleniowych i informacji o szkoleniach dostępnych dla pracowników administracji publicznej; 5) tworzenie i upowszechnianie dobrych praktyk wspierających podnoszenie kompetencji cyfrowych pracowników administracji publicznej; 6) przygotowanie aktualnych informacji na temat postępów w zakresie realizacji strategii oraz ryzyk z tym związanych w celu ich przedłożenia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji; 7) opracowywanie informacji z realizacji strategii w celu dokonania przeglądu, o którym mowa w art. 12ab; 8) współpraca z innymi podmiotami w zakresie zadań związanych z realizacją strategii; 9) wsparcie kierownika jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika, w zakresie zapewnienia zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu tej jednostki z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa, Krajowymi Ramami Interoperacyjności, minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych; 10) koordynacja przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej oraz ocen interoperacyjności, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903, oraz koordynacja udostępniania i ponownego wykorzystywania rozwiązań interoperacyjnych, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2024/903, w ramach

				jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika; 11) wykonywanie innych zadań wspierających realizację związanych z informatyzacją dokumentów o charakterze strategicznym, polityk i programów rozwoju. 7. Do podstawowych zadań pełnomocnika, o którym mowa w ust. 2, należy w szczególności: 1) diagnozowanie potrzeb pracowników administracji publicznej zatrudnionych w jednostce organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika, w obszarze kompetencji cyfrowych, przygotowanie materiałów szkoleniowych i organizowanie szkoleń, rozpowszechnianie materiałów szkoleniowych i informacji o szkoleniach dostępnych dla pracowników administracji publicznej; 2) tworzenie i upowszechnianie dobrych praktyk wspierających podnoszenie kompetencji cyfrowych pracowników jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika; 3) wsparcie kierownika jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika, w zakresie zapewnienia zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu tej jednostki z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa, Krajowymi Ramami Interoperacyjności, minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych; 4) koordynacja przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej oraz ocen interoperacyjności, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903, oraz koordynacja udostępniania i ponownego wykorzystywania rozwiązań interoperacyjnych, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2024/903, w ramach jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika; 5) realizacja innych zadań związanych z informatyzacją, wskazanych przez kierownika jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika.

				8. Pełnomocnicy zobowiązani są do współdziałania oraz współpracy z innymi podmiotami w zakresie realizacji swoich zadań. 9. Pełnomocnik, za zgodą kierownika jednostki organizacyjnej, może tworzyć zespoły do opracowania określonych zagadnień albo wykonania określonych czynności oraz zlecać przeprowadzenie badań i ekspertyz lub innych prac w zakresie swoich zadań.”. W ocenie projektodawcy brzmienie art. 12ae ust. 6 pkt 6 Uol, dotyczącego obowiązku przygotowywania aktualnych informacji na temat postępów w zakresie realizacji strategii oraz ryzyk z tym związanych, w celu ich przedłożenia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji, nie wymaga uzupełnienia. Zasady monitoringu realizacji strategii zostaną określone w samym dokumencie strategicznym, w związku z tym nie jest zasadne. wskazywanie w ustawie szczegółowych zasad przekazywania przez pełnomocników informacji dotyczących realizacji strategii i częstotliwości przekazywania takich informacji.
42.	Art. 1 pkt 6 - art. 12ae	Fundacja Sprawne Państwo	W celu efektywnej koordynacji działań mających na celu realizację strategii przez ministra właściwego ds. informatyzacji zasadnym jest powołanie Stałego Zespołu Pełnomocników pod przewodnictwem pełnomocnika powołanego w Ministerstwie Cyfryzacji. Zespół ten powinien spotykać się regularnie w celu omawiania problemów związanych z realizacją strategii w poszczególnych działach. Zespół ten, jako organ o charakterze roboczym, działający na niższym szczeblu niż Komitet ds. Cyfryzacji, powinien stanowić forum wymiany doświadczeń i dobrych praktyk. Powinien być też miejscem wypracowywania rekomendacji dla ministra właściwego ds. informatyzacji, służących skuteczniejszej realizacji strategii informatyzacji państwa. W posiedzeniach zespołu mogliby uczestniczyć również eksperci zewnętrzni.	Wyjaśnienie: Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.
43.	Art. 1 pkt 6 - art. 12ae	Fundacja Sprawne Państwo	Na mocy analizowanego Projektu pełnomocnicy będą zobowiązani do wzajemnej wymiany informacji. Uchwalona ustawa powinna jednak określać zasady wymiany informacji. W celu realizacji zadań pełnomocnicy powinni być uprawnieni do żądania od innych podmiotów (w dziale administracji rządowej, między działami oraz od jednostek samorządu terytorialnego) przekazywania	Wyjaśnienie: Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.

			informacji i wszelkich dokumentów, a także przekazywania ich innym podmiotom zobowiązanym do wdrożenia strategii.	
44.	Art. 1 pkt 6 - art. 12ae ust. 3	Fundacja Sprawne Państwo	Art. 12 ae ust. 3 Projektu przewiduje możliwość powołania pełnomocnika w urzędzie innym niż wymieniony w ust. 2. Urząd to aparat pomocniczy organu administracji publicznej, a zatem pełnomocnika będzie można powołać np. w urzędzie gminy. Mając na uwadze różnorodność urzędów zasadnym jest określenie odrębnego katalogu zadań dla pełnomocników fakultatywnych. Część zadań określonych w art. 12 ae ust. 7 Projektu jest właściwa jedynie dla pełnomocników powołanych w ministerstwach lub KPRM.	Wyjaśnienie: Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.
45.	Art. 1 ust 6 (dot. art. 12ae ust. 7 pkt 10)	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Dotychczasowe brzmienie: 10) wsparcie kierownika jednostki w zakresie zapewnienia zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika, z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa, Krajowymi Ramami Interoperacyjności, minimalnymi wymaganiami dla Systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych, a także koordynacja przeprowadzania ocen interoperacyjności, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903, oraz koordynacja udostępniania i ponownego wykorzystywania rozwiązań interoperacyjnych, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2024/903, w ramach jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika; Propozycja przepisu: 10) wsparcie kierownika jednostki w zakresie zapewnienia zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu jednostki organizacyjnej z wymaganiami prawa, a także przygotowanie, publikowanie i utrzymanie rekomendacji dla innych podmiotów należących do działu administracji rządowej związanych z zapewnieniem zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu; Aktualna propozycja wymienia enumeratywnie niewielką liczbę aktów prawnych i innych dokumentów (np. Uchwał	Wyjaśnienie: Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.

			Rady Ministrów), do których musi stosować się podmiot realizujący przedsięwzięcie informatyczne o publicznym zastosowaniu. Pełnomocnik nie może być ograniczony tylko do wykazania się zgodnością z zapisami wynikającymi z ustawy o informatyzacji, ale powinien wspierać – wspólnie z Inspektorem Ochrony Danych, Pełnomocnikiem ochrony informacji niejawnych oraz innymi osobami lub departamentami – kierownika przedsiębiorstwa w zakresie stosowania teleinformatyki zgodnie z wymaganiami prawa. Jeśli resortowi podlegają inne podmioty to zadaniem pełnomocnika powinno być przygotowanie, opublikowanie oraz utrzymywanie rekomendacji, które pozwolą takim podmiotom prawidłowo przygotować przedsięwzięcia informatyczne. Bezpośrednie zaangażowanie pełnomocnika w takich podmiotach nie jest oczekiwane. Propozycja zmiany zdecydowanie upraszcza brzmienie punktu 10)	
46.	Art. 1 pkt 6 - art. 12ae ust. 8	Fundacja Sprawne Państwo	W art. 12ae ust. 8 Projektu zobowiązano pełnomocników do współdziałania, w szczególności do wzajemnej wymiany informacji. Nie określono jednak zasad takiego współdziałania. Brak jednoznaczności w tym zakresie – w powiązaniu z faktem, że w zakresie wykonywanych zadań pełnomocnik podlega bezpośrednio kierownikowi jednostki organizacyjnej, w której go powołano – może doprowadzić do sytuacji podejmowania przez pełnomocników działań niekomplementarnych, a nawet wzajemnie sprzecznych. (Zwłaszcza, że realizacja zadań należących do właściwości jednego działu administracji rządowej może wpływać na realizację zadań w innym dziale). W opinii Fundacji Sprawne Państwo, w celu efektywnej realizacji strategii, niezbędne jest określenie w ustawie zasad współdziałania pełnomocników. „Określenie sposobów i zasad współpracy wewnątrz administracji rządowej”¹ w zakresie współdziałania pełnomocników w samej strategii nie będzie tak efektywne, jak uregulowanie tej kwestii w ustawie. Przyznanie określonych uprawnień i nałożenie jednoznacznych obowiązków na pełnomocników w ustawie wzmocni ich rolę, a w konsekwencji – skuteczność działania.	Wyjaśnienie: Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.
47.	Art. 12 ae ust. 8	Polska Izba Informatyki i	Sugerujemy stworzenie ram organizacyjnych dla horyzontalnych spotkań i konsultacji pełnomocników, na	Wyjaśnienie:

		Telekomunikacji	wzór istniejącej w wyżej powołanym projekcie Rady Dyrektorów IT. Ustawa powinna zobowiązywać ministra do zorganizowania przynajmniej raz na 6 miesięcy spotkania pełnomocników celem wymiany informacji o realizacji kluczowych projektów, wymiany doświadczeń w zakresie dobrych praktyk. Stosowny przepis mógłby znaleźć się w art. 12 ae ust. 8. Jest to istotne w kontekście uzupełnienia działania Komitetu do spraw cyfryzacji (art. 17a), który ma charakter polityczny, o współpracę roboczą.	Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.
48.	Art. 12ae	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	W nawiązaniu do propozycji ustawowego umocowania zasady jednorazowości PIIT sugeruje rozważenie uzupełnienia katalogu zadań pełnomocnika ds. informatyzacji o przygotowanie OSR (oceny skutków regulacji) w części dotyczącej technicznych możliwości pozyskania danych, wymaganych na podstawie ustawy od obywatela (w tym przedsiębiorcy), z innych rejestrów publicznych, z uwzględnieniem zasady proporcjonalności, celem odpowiedniego (np. z wzięciem pod uwagę czasu potrzebnego na modyfikację systemów IT) implementowania zasady jednorazowości w przygotowywanym akcie prawa (ustawie). Dodatkowo, w odniesieniu do tej kwestii pełnomocnik, w zakresie danych wymaganych do dostarczenia różnym podmiotom na podstawie ustawy (np. przez operatorów telekomunikacyjnych), powinien zweryfikować możliwość wykorzystania do dodatkowej transmisji danych już istniejących systemów i rozwiązań, celem uniknięcia nakładania na przedsiębiorców obowiązku rozwijania nowych systemów celem dostarczenia tożsamyh lub podobnych danych kolejnemu podmiotowi w związku z procedowaniem nowej ustawy.	Wyjaśnienie: Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.
49.	Art. 12 ae.ust.1	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	PIIT pozytywnie ocenia koncepcję powołania pełnomocników ds. informatyzacji (art. 12 ae.ust.1 projektu). Nawiązuje on do udanego projektu Ministerstwa Cyfryzacji w latach 2013 – 2016, którego celem było zintegrowanie środowiska informatyków administracji publicznej, wyrównywanie poziomu kwalifikacji oraz tworzenie projektów ponadresortowego zainteresowania (obecnie większość projektów wymaga współpracy nie tylko kilku resortów, ale także innych organizacji jak organizacje samorządu zawodowego, etc.).	Uwaga nie wymaga odniesienia.
50.	Art. 12ae ust.	Fundacja Instytut	Poszerzenie kręgu podmiotów obowiązanych do	Wyjaśnienie:

	2 i 3	Bezpieczeństwa Informacji	powołania Pełnomocnika do spraw informatyzacji. Na przykład o centralne organy administracji rządowej oraz organy administracji samorządowej. Obecne brzmienie projektu przepisu prawa zakłada domyślną aktywność innych podmiotów, niż wymienione w art. 12ae ust. 2 w zakresie powoływania Pełnomocników do spraw informatyzacji. Tymczasem doświadczenie pokazuje, że w przypadku braku ustawowo ustalonego obowiązku, zaangażowanie w tym zakresie, może być znikome.	Obecne brzmienie przepisu pozwala na powoływanie pełnomocników do spraw informatyzacji również w urzędach obsługujących centralne organy administracji rządowej i organy jednostek samorządu terytorialnego. Jednocześnie w ocenie Ministerstwa Cyfryzacji wprowadzenie obowiązku ustanawiania takich pełnomocników byłoby nadmiarowe. Deficyt specjalistów z odpowiednimi kompetencjami utrudnia pozyskanie odpowiednich pracowników, którym możliwe byłoby powierzenie funkcji pełnomocnika. Dodatkowo koszty związane z ustanowieniem pełnomocników w urzędach przekraczają obecnie możliwości finansowe m.in. jednostek samorządu terytorialnego, co było sygnalizowane w toku dialogu prowadzącego z przedstawicielami samorządów.
51.	Art. 12ae ust. 7 pkt 2 i 3	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	Na poparcie zasługuje postulat powoływania pełnomocnika przez kierownika jednostki organizacyjnej (tj. dyrektora generalnego urzędu). Jednocześnie zakres zadań pełnomocnika – zdefiniowany w ustawie – powinien być powielony w regulaminie organizacyjnym urzędu. Nie do końca jasny jest, w świetle proponowanych zadań, zakres umocowania pełnomocnika. Może pojawić się ryzyko, że będzie on traktowany jako biznesowy właściciel wszystkich procesów obsługiwanych w systemach teleinformatycznych zarządzanych przez urząd. Z perspektywy metodologii realizacji projektów IT pojawia się więc potrzeba uwzględnienia w pkt. 2) i 3) ust. 7 art. 12ae roli departamentów – właścicieli biznesowych projektu/ów IT w danym urzędzie.	Wyjaśnienie: Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.
52.	Art. 12ae ust. 7	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	W katalogu zadań pełnomocnika (art. 12 ae ust. 7) brakuje zadania w postaci określenia potrzeb obywateli, czyli użytkowników publicznych usług informatycznych relewantnych dla obszaru właściwości danego urzędu. Nadaje to projektowanej regulacji wsobny charakter, nastawiony na zaspokojenie w pierwszej kolejności potrzeb urzędu.	Wyjaśnienie: Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.
53.	Art. 12ae ust. 7	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	Pominięcie w katalogu zadań pełnomocnika operacjonalizacji strategii również postrzegamy jako pewien brak. Wiele ministerstw funkcjonuje w specyficznych obszarach, o wysokim stopniu szczególnych dlań regulacji. Przełożenie strategii na wieloletni program resortu, z uwzględnieniem tej specyfiki	Wyjaśnienie: Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.

			mogłoby ułatwiać współpracę pełnomocników i realizację strategii w praktyce. Pozwalałoby na doprecyzowanie i skonkretyzowanie strategii.	
54.	Art. 12 ae ust. 7	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	Odrębnym zadaniem, a właściwie obowiązkiem pełnomocników powinno być dbanie o możliwie wysoki poziom ponownego wykorzystania analogicznych narzędzi IT już wykorzystywanych przez inne organy władzy publicznej.	Wyjaśnienie: Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.
55.	Art 1 ust. 13	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Obecne zadekretowanie zadań związanych z architekturą informacyjną Państwa i interoperacyjnością jest niejasne. Po art 12 I dopisać: Art 12II Do realizacji zadań o których mowa w art 12j i 12k pkt 1-3 Prezes Rady Ministrów powołuje na wniosek ministra właściwego ds. Informatyzacji Głównego Architekta Systemów Administracji spośród podsekretarzy i sekretarzy w urzędzie obsługującym tego ministra W Art 17 d w ust 1 dodaje się pkt 3d treści d) Główny Architekt Systemów Informacyjnych Państwa. Nieostre zadekretowanie zadań związanych z rozwojem i utrzymaniem Architektury informacyjnej Państwa oraz interoperacyjnością (bez odpowiedzialności kierowniczej) nie jest dobrym rozwiązaniem w tak złożonej materii. Główny Architekt Systemów Informacyjnych Państwa będzie organem, sprawującym nadzór nad procesem rozwoju i utrzymania tych ważnych elementów w kontekście jego zgodności ze strategicznymi kierunkami cyfryzacji Państwa i (co ważne) będzie za ten proces jednoznacznie odpowiadał.	Wyjaśnienie: Zgodnie z proponowanymi przepisami UoI zadania z zakresu opracowania i rozwijania AIP, prowadzenia repozytorium AIP, publikowania pryncypiów, standardów, wytyczne i rekomendacje architektoniczne AIP należą do właściwości ministra właściwego do spraw informatyzacji, który dodatkowo jest (albo wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym tego ministra) przewodniczącym Komitetu ds. Cyfryzacji. W związku z powyższym powoływanie kolejnego podmiotu właściwego do spraw cyfryzacji wydaje się nadmiarowe.
56.	Art. 1 pkt 14 I 16 – art. 13, art. 14	Fundacja Akademia Iuris im. Macieja Bednarkiewicza	Po trzecie sam fakt nałożenia dodatkowych wymagań na wszystkie systemy teleinformatyczne oraz rejestry – którymi zgodnie z definicjami z niniejszej ustawy mogą posługiwać się organizacje pozarządowe jako podmioty realizujące zadania publiczne - wiąże się ze znacznym ryzykiem finansowym i organizacyjnym. Wymagania te nie są dopasowane do możliwości jakie mają organizacje pozarządowe. Dokonanie modernizacji systemów teleinformatycznych czy spełnienie tych wymagań wiąże się z potrzebą zatrudnienia również osoby obsługującej nas informatycznie, a z uwagi na niewielkie środki dostępne na obsługę administracyjną i koordynację w ramach finansowanych projektów, nie mamy możliwości zatrudnienia stałej obsługi informatycznej. Zatrudniam	Wyjaśnienie: Wymagania są nakładane nie na wszystkie systemy teleinformatyczne i wszystkie rejestry, lecz na: - systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych, - rejestry publiczne w rozumieniu definicji ustawowej. Należy podkreślić, że „posługiwanie się” rejestrami publicznymi, czyli korzystanie z rejestrów publicznych, nie jest tożsame z prowadzeniem rejestru publicznego powołanego na mocy przepisów ustawowych.

			dwie osoby w wymiarze 1,5 etatu do obsługi organizacji i nie mamy środków finansowych umożliwiających zatrudnienie informatyka, a zwłaszcza na rynku warszawskim, lub takich środków przeznaczonych na dodatkowe modernizacje systemu. Budżety na realizację zadań publicznych nie przewidują także środków niezbędnych do dokonywania systematycznej modernizacji systemów. Korzystamy ze wsparcia od organizacji pozarządowych wspierających trzeci sektor w rozwoju informatycznym jak TechSoup lub Sektor 3.0 oraz raz na kilka lat udaje się nam zebrać niewielkie środki finansowe niezbędne do dokonania podstawowych modernizacji. Nawet jeżeli istnieją Fundusze Europejskie na rozwój cyfrowy organizacji pozarządowych to trzeba zauważyć, że nie ma żadnej gwarancji uzyskania środków finansowych niezbędnych do spełnienia tych wymagań w trakcie procedury konkursowej, zaś sam udział w procesie konkursowym jest bardzo czasochłonny. Zwracamy zatem uwagę, że nałożenie takich dodatkowych obowiązków na organizacje pozarządowe realizujące zadania publiczne, nawet w odroczonej perspektywie czasowej, będzie wymagało w ramach finansowania tych zadań zapewnienia dodatkowych środków finansowych – zarówno przez jednostki samorządu terytorialnego, jak i pozostałe podmioty publiczne. Biorąc pod uwagę nasze dotychczasowe doświadczenia, nie wydaje się nam to realne w najbliższej perspektywie finansowej.	
57.	Art. 15 ust. 2	Urząd Miasta Gliwice	Wprowadzenie proponowanej zmiany będzie zgodne z założeniami ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz wprowadzonymi na jej podstawie aktami wykonawczymi, a także wdrożonymi przez Wydział Geodezji i Kartografii rozwiązaniami informatycznymi. Wdrożenie zaproponowanego w projekcie ustawy rozwiązania będzie natomiast procesem czasochłonnym i będzie generować dodatkowe koszty związane między innymi z zabezpieczeniem nieuprawnionego dostępu do danych. Ponadto, jak wskazano w piśmie z dnia 16 maja 2024 r. nr KN-EGIB.83.1.2024 Głównego Geodety Kraju „o sposobie zabezpieczenia usług decyduje organ odpowiedzialny za prowadzenie bazy danych”. Jednocześnie zwracam uwagę na rozważenie możliwości wykorzystania przez podmioty realizujące zadania	Wyjaśnienie: Wyrazy „usługa sieciowa” zastąpiono wyrażeniem „API” celowo, mając na uwadze: 1) zapewnienie zgodności projektowanej ustawy z ustawą z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1524), w której zdefiniowano pojęcie „interfejsu programistycznego aplikacji” (API); 2) potrzebą określenia w przepisach prawa wydanych na podstawie art. 18 UoI jednolitej specyfikacji API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, która będzie wykorzystywana w publicznych systemach teleinformatycznych do budowy API.

			publiczne działającego Zintegrowanego Systemu Informacji o Nieruchomościach (ZSIN).	
58.	Art. 1 ust. 22 (dot. art. 18 pk 3)	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Dotychczasowe brzmienie: Krajowe Ramy Interoperacyjności obejmujące: a) zagadnienie interoperacyjności organizacyjnej, semantycznej oraz technicznej, b) sposoby osiągnięcia interoperacyjności, c) tryb przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, w tym wzór dla ocen interoperacyjności krajowej, o której mowa w art. 12j - mając na uwadze konieczność zapewnienia spójności działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych poprzez określenie co najmniej specyfikacji API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, w tym formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, które mają być stosowane w API tych systemów teleinformatycznych, przy zachowaniu możliwości nieodpłatnego wykorzystania tych specyfikacji, sprawnej i bezpiecznej wymiany danych między podmiotami publicznymi oraz między podmiotami publicznymi a organami innych państw lub organizacji międzynarodowych, spójności prowadzenia rejestrów publicznych, zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną.”; Propozycja przepisu: Krajowe Ramy Interoperacyjności obejmujące zagadnienia interoperacyjności semantycznej, organizacyjnej oraz technicznej, sposobów osiągnięcia interoperacyjności oraz przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej z uwzględnieniem zasady neutralności technologicznej oraz zgodności z normami i innymi dokumentami normalizacyjnymi zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną. Aktualnie proponowany zapis jest bardzo skomplikowany, wymienia liczne warunki interoperacyjności, które z powodzeniem mogą znaleźć się w nowym Rozporządzeniu KRI. Nasza propozycja	Uwaga częściowo uwzględniona Przepis art. 18 UoI wskutek propozycji zmiany otrzymał następujące brzmienie: „Art. 18. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, określi w drodze rozporządzenia: 1) minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, uwzględniając: a) konieczność zapewnienia spójności działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych poprzez określenie co najmniej specyfikacji API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, w tym formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, które mają być stosowane w API tych systemów teleinformatycznych, przy zachowaniu możliwości nieodpłatnego wykorzystania tych specyfikacji, b) konieczność zapewnienia sprawnej i bezpiecznej wymiany danych między podmiotami publicznymi oraz między podmiotami publicznymi a organami innych państw lub organizacji międzynarodowych, c) zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną; 2) minimalne wymagania dla rejestrów publicznych, uwzględniając: a) konieczność zachowania spójności prowadzenia rejestrów publicznych, b) zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną; 3) Krajowe Ramy Interoperacyjności obejmujące: a) sposoby osiągnięcia interoperacyjności,

			obejmuje zakres przedmiotowy Rozporządzenia pozostawiając w treści ustawy dwa elementy istotne dla przygotowania Rozporządzenia tj. zapewnienie zgodności z zasadą neutralności technologicznej, a także normami lub innymi dokumentami normalizacyjnymi. Proponowany zapis znacznie upraszcza treść ustawy.	b) tryb przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, w tym wzór dla ocen interoperacyjności krajowej, o której mowa w art. 12n - uwzględniając zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną.”.
59.	Art. 1 ust. 23 (dot. art. 18a)	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Jeśli celem przeglądu jest stworzenie raportu to proponujemy usunąć art. 18a w całości. Jeśli celem przeglądu jest nowelizacja rozporządzeń, to nie jest do tego potrzebny zapis ustawowy, zaś minister właściwy do spraw informatyzacji może taki proces rozpocząć w dowolnym momencie. W tym przypadku zaproponowalibyśmy zmianę w art. 18 zapisującą jego proponowane brzmieniu w ust. 1 i dodanie ust. 2: 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji dokonuje, nie rzadziej niż raz na 3 lata, przeglądu standardów oraz specyfikacji, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ust.1. Art. 18a w aktualnym brzmieniu dotyczy praktycznie wyłącznie rozporządzenia Krajowe Ramy Interoperacyjności opisanego w art. 18 punkt 3). Nie jest wskazane w jakim innym zakresie niż interoperacyjność miałyby być sprawdzane dwa pozostałe rozporządzenia. Natomiast to, że powinny być sprawdzane, a ich aktualność weryfikowana nie ulega wątpliwości. Równocześnie art. 18a nic nie mówi na temat konsekwencji przeglądu prócz opublikowania raportu, o którym mowa w ust.2.	Wyjaśnienie: Art. 18a UoI dotyczy standardów oraz specyfikacji zawartych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 18 UoI, tj. rozporządzeniach w sprawie: 1) minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi; 2) minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych; 3) Krajowych Ram Interoperacyjności. Projektodawca proponuje pozostawienie przepisów proponowanym brzmieniu. Nie znane są obecnie wyniki przyszłych przeglądów, a decyzje o dalszych działaniach będą od nich uzależnione. Jednakże raport z przeglądu standardów oraz specyfikacji ma posłużyć ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji do przygotowania założeń nowelizacji przepisów wydanych na podstawie art. 18 UoI.
60.	Art. 1 ust. 1 lit i (punkt 9e) w złożeniu z art. 20ga-20gd)	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Proponujemy: • pozostawienie art. 1 punkt 9e) w aktualnym brzmieniu, • ponowne przepracowanie art. 20ga-20gd oraz informacji w Uzasadnieniu i OSR do jakich celów ma służyć zbieranie informacji. Popieramy wprowadzenie do tekstu ustawy oraz zadań w niej opisanych procesu inwentaryzacji systemów używanych do realizacji zadań publicznych, ale... Niestety ani w dalszej części zapisów związanych z inwentaryzacją (art. 20ga-20gd), ani w uzasadnieniu do projektu nowelizacji, ani w Ocenie Skutków Regulacji brakuje odpowiedzi na fundamentalne pytanie: po co ten proces i	Uwaga częściowo uwzględniona SIST ma charakter inwentaryzacyjny, ale jednocześnie na podstawie zbieranych w nim danych minister właściwy do spraw informatyzacji posiada wiedzę o stanie aktualnym informatyzacji podmiotów administracji publicznej. Jednocześnie jest to źródło danych zasilających repozytorium Architektury informacyjnej Państwa. SIST posiada moduł raportowy i analityczny. Na jego podstawie są publikowane informacje na portalu “Otwarte Dane”. W związku z powyższym w ocenie projektodawcy nie istnieje potrzeba zmiany przepisów w tym zakresie. Uwaga uwzględniona w części uzasadnienia.

			po co ten system? Stwierdzenie, że celem zmiany ustawy jest „podniesienie jakości informacji w systemie” – co powtórzone jest zarówno w Uzasadnieniu, jak i OSR – ponieważ podmioty słabo realizują obowiązek informacyjny jest niewystarczające. Jednocześnie, jeśli tak jak zapisane jest w art. 20gb: 2. Inwentaryzacja prowadzona jest na zasadach, o których mowa w art. 20gb, co najmniej raz w roku i obejmuje zbieranie informacji o istniejących i planowanych systemach teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, rejestrach publicznych, a także wymianie danych między nimi. To oznacza, że system SIST ma charakter „księgowy” (inwentaryzacja dla inwentaryzacji), a nie systemu, który ma za zadanie wspierać ministra właściwego do spraw informatyzacji w wykonywaniu innych zadań. Rekomendujemy, aby dla systemu inwentaryzacji przyjąć podobny sposób opisu, jak dla systemu S46 w projekcie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa.	
61.	Art 1 ust 24	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Wskazywanie w ustawie konkretnego narzędzia (SIST) przy pomocy którego będzie wykonywana inwentaryzacja systemów informacyjnych administracji jest istotnym ograniczeniem dla procesu inwentaryzacji. Usunąć przypisy dot. Konkretnego narzędzia (SIST) Konieczność inwentaryzacji systemów teleinformatycznych administracji jest poza wszelką dyskusją. Efektem tego procesu powinien być spójny, kompletny i aktualny model systemów informacyjnych Państwa (który Minister ma prowadzić zgodnie z ust 13). Minister wł. do spraw informatyzacji może zasilać model różnymi źródłami i ograniczanie się do jednego narzędzia nie wydaje się właściwe. Tym bardziej, że proces ten musi być ponadto prowadzony w sposób ciągły.	Wyjaśnienie: SIST jest elementem Architektury Informacyjnej Państwa, czyli metody zarządzania informatyzacją państwa, realizującej cele strategii, opartej na modelach architektonicznych i obejmującej zasady podstawowe (pryncypia), standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne, która umożliwi całościowe zarządzanie rozwojem cyfrowego państwa. W projektowanej ustawie wskazano proponowaną nazwę systemu teleinformatycznego, pilotażowo stosowaną dotychczas do inwentaryzacji systemów przez Ministerstwo Cyfryzacji. Nazwa od 2016 roku jest identyfikowana w podmiotach administracji systemu inwentaryzacyjnego.
62.	Art. 20gb ust. 1	Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji	Minimalny zakres informacji przechowywanych w SIST powinien być określony w ustawie. Gwarantowałoby to pewien minimalny standard danych przechowywanych w SIST, a w tym zakresie umożliwiałoby porównywanie różnych systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych według tego standardu (a co za tym idzie raportowanie), minister właściwy do spraw informatyzacji zachowałby uprawnienie do wezwania podmiotu publicznego do przekazania dalszych danych (ponad standard)	Wyjaśnienie: Minimalny zakres przechowywanych w SIST informacji jest określony w art. 20gc UoI.

			niezbędnych do inwentaryzacji – to pozwoliłoby na uwzględnienie specyfiki konkretnego systemu teleinformatycznego, rejestru publicznego.	
63.	Art. 20gb ust. 3	Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji	„Podmiot, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest do założenia konta w SIST w terminie 3 miesięcy od dnia wdrożenia systemu teleinformatycznego lub rejestru publicznego, administrowania tym kontem oraz do bieżącej aktualizacji w SIST danych go dotyczących.” W przypadku zmiany brzmienia projektu art. 20 gb ust. 1 brak uzasadnienia, aby obowiązek założenia konta w SIST przez podmiot publiczny prowadzący system teleinformatyczny lub rejestr publiczny aktualizował się dopiero po otrzymaniu zawiadomienia. Konieczne opracowanie przepisu intertemporalnego – wskazanie terminu do założenia konta w SIST dla podmiotów, które obecnie prowadzą system teleinformatyczny lub rejestr publiczny.	Wyjaśnienie: Do założenia konta w SIST będzie zobowiązany podmiot, który będzie brał udział w inwentaryzacji prowadzonej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji – po otrzymaniu właściwego zawiadomienia, wskazującego zakres prowadzonej inwentaryzacji.
64.	Art. 20ga-20gd	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	Sugerujemy możliwość rozważenia, w kontekście nowych artykułów 20ga-20gd, wykorzystania inwentaryzacji i rejestru systemów teleinformatycznych do gromadzenia i ułatwienia wymiany wiedzy na temat wykorzystywanych narzędzi IT celem ponownego ich wykorzystywania w systemach urzędów innych niż urząd pierwotnego pochodzenia narzędzia.	Wyjaśnienie: Propozycja znajduje się poza zakresem aktualnych zmian w UoI, ale będzie podlegać analizie w trakcie kolejnych prac na zmianami przepisów dotyczących informatyzacji.
Ocena Skutków Regulacji				
65.	Uwaga ogólna (OSR)	Starostwo Powiatowe w Krakowie	W ramach konsultacji publicznych dotyczących zmiany ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zgłaszamy jedną sugestię do Państwa: w związku z wprowadzeniem zapisu dotyczącego prowadzenia rejestrów w sposób cyfrowy, prosimy o uwzględnienie w ustawie zabezpieczenia środków dla JST na cyfryzację prowadzonych przez siebie rejestrów.	Wyjaśnienie: Ministerstwo Cyfryzacji zaproponowało ograniczenie obowiązków, nakładanych na jednostki samorządu terytorialnego, związanych z prowadzeniem rejestrów publicznych przy użyciu systemu teleinformatycznego (por. proponowany art. 14 ust. 1a i 1b). Jednocześnie środki na dostosowanie jednostek samorządu terytorialnego do wymagań wynikających z projektu ustawy zostały uwzględnione w zaktualizowanej Ocenie Skutków Regulacji.

Tabela zgodności
do projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (UC44)

TYTUŁ USTAWY:	Projekt ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (UC44)
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) (Dz. Urz. UE L 2024/903 z 22.03.2024)
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) weszło w życie dwudziestego dnia po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, tj. w dniu 11 kwietnia 2024 r. Zgodnie z art. 23 ust. 2 ww. rozporządzenia 2024/903 przepisy rozporządzenia stosuje się od dnia 12 lipca 2024 r. Przepisy art. 3 ust. 1–4 oraz art. 17 rozporządzenia 2024/903 stosuje się natomiast od dnia 12 stycznia 2025 r. Rozporządzenie jest stosowane wprost, projekt ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw służy jego stosowaniu. Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 10 w zakresie art. 12k, art. 12l, art. 12m, art. 12n, pkt 11 lit. a i e, pkt 12, pkt 13 lit. b i c, pkt 14 i 15, pkt 19-21 oraz pkt 27, które wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia. Art. 12k ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, regulujący kwestię repozytorium interoperacyjności, w którym udostępniane będą sprawozdania przedstawiające wyniki ocen interoperacyjności, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903, wejdzie w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy. Pozwoli to ministrowi do spraw informatyzacji na przygotowanie repozytorium interoperacyjności, a podmiotom realizującym zadania publiczne do rozpoczęcia publikacji wyników takich ocen w tym repozytorium. Art. 18a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, dotyczący przeprowadzanego przeglądu standardów oraz specyfikacji, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w celu ich oceny pod kątem zapewniania

Tabela zgodności
do projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (UC44)

		interoperacyjności, w tym zgodności z europejskimi ramami interoperacyjności, o których mowa w art. 6 rozporządzenia 2024/903, wejdzie w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia. Taka data wejścia w życie związana jest z planowanym wydaniem nowych przepisów na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.		
Jednostka redakcyjna	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia	Jednostka redakcyjna	Treść przepisu ustawy
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy)		
Art. 15 ust. 2	W skład Rady ds. Interoperacyjnej Europy wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego państwa członkowskiego oraz przedstawiciel Komisji.	T	Art. 1 pkt 5 (dot. art. 4c ust. 2)	Minister właściwy do spraw informatyzacji wyznacza przedstawiciela w Radzie ds. Interoperacyjnej Europy, o której mowa w art. 15 rozporządzenia 2024/903, spośród osób zatrudnionych w urzędzie obsługującym tego ministra, które posiadają kompetencje i wiedzę z zakresu interoperacyjności transgranicznej, o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2024/903.
Art. 17 ust. 1	Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden właściwy organ odpowiedzialny za stosowanie niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie wyznaczają jeden pojedynczy punkt kontaktowy spośród swoich właściwych organów.	T	Art. 1 pkt 5 (dot. art. 4c ust. 1)	Minister właściwy do spraw informatyzacji jest właściwym organem odpowiedzialnym za stosowanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) (Dz. Urz. UE L 2024/903 z 22.03.2024), zwanego dalej „rozporządzeniem 2024/903”, oraz pojedynczym punktem kontaktowym w rozumieniu art. 17 rozporządzenia 2024/903.
Art. 3 ust. 1 zdanie pierwsze	Przed podjęciem decyzji dotyczącej nowych lub znacznie zmienionych wiążących wymogów,	T	Art. 1 pkt 7 (dot. art. 12ae ust. 3)	Do zadań pełnomocnika, o którym mowa w ust. 1, należy: (...) 10) wsparcie w koordynacji przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, o których mowa w art. 12n, oraz

Tabela zgodności

do projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (UC44)

Art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze	podmiot unijny lub organ sektora publicznego przeprowadzają ocenę interoperacyjności. Podmiot unijny lub organ sektora publicznego udostępnia każdemu innemu podmiotowi unijnemu lub organowi sektora publicznego, który o to wystąpi, interoperacyjne rozwiązanie wspierające transeuropejskie cyfrowe usługi publiczne, w tym dokumentację techniczną oraz – w stosownych przypadkach – historię wersji, udokumentowany kod źródłowy oraz odniesienia do zastosowanych otwartych standardów lub specyfikacji technicznych.		pkt 10, art. 12ae ust. 4 pkt 4)	ocen interoperacyjności, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903, oraz w koordynacji udostępniania i ponownego wykorzystywania rozwiązań interoperacyjnych, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2024/903, w ramach jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika; Do zadań pełnomocnika, o którym mowa w ust. 2, należy: (...) 4) wsparcie w koordynacji przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, o których mowa w art. 12n, oraz ocen interoperacyjności, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903, oraz w koordynacji udostępniania i ponownego wykorzystywania rozwiązań interoperacyjnych, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2024/903, w ramach jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika;
Art. 3 ust. 2 zdanie drugie	Odpowiedni podmiot unijny lub odpowiedni organ sektora publicznego publikują na oficjalnej stronie internetowej, w formacie nadającym się do odczytu maszynowego ułatwiającym tłumaczenie maszynowe, sprawozdanie przedstawiające wyniki oceny interoperacyjności, w tym elementy wymienione w załączniku.	T	Art. 1 pkt 10 (dot. art. 12k ust. 3 pkt 4)	Repozytorium interoperacyjności zawiera w szczególności następujące kategorie informacji: (...) 4) sprawozdania przedstawiające wyniki ocen interoperacyjności, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903, zwane dalej „wynikami ocen interoperacyjności transgranicznej”;
Art. 6 ust. 4	W przypadku gdy państwo członkowskie opracowuje krajowe ramy interoperacyjności oraz inne odpowiednie krajowe polityki, strategie lub wytyczne, w najwyższym możliwym stopniu uwzględnia EIF.	T	Art. 1 pkt 19 i 20 (dot. art. 18 i art. 18a)	Art. 18. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby realizacji obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 14 ust. 1, uwzględniając zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową, europejską lub krajową jednostkę normalizacyjną. Art. 18a. Rada Ministrów upoważnia ministra właściwego do spraw informatyzacji do:

Tabela zgodności

do projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (UC44)

				1) dokonywania nie rzadziej niż raz na 3 lata, przeglądu standardów oraz specyfikacji, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 18, w tym w celu ich oceny pod kątem zapewniania interoperacyjności, w tym stwierdzenia: a) stopnia ich zgodności z aktualnymi, opublikowanymi normami, które zostały zatwierdzone przez międzynarodową, europejską lub krajową jednostkę normalizacyjną – z uwzględnieniem otwartych standardów i specyfikacji oraz zasady równego traktowania różnych rozwiązań informatycznych, b) stopnia ich zgodności z europejskimi ramami interoperacyjności, o których mowa w art. 6 rozporządzenia 2024/903, c) zakresu i stopnia ich stosowania przez podmioty realizujące zadania publiczne; 2) udostępniania raportu z przeglądu, o którym mowa w ust. 1, w repozytorium interoperacyjności.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (UC44)			
Pozostałe przepisy projektu			
L.p.	Jednostka redakcyjna	Treść przepisu projektu ustawy wykraczającego poza stosowanie prawa UE	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
1.	Art. 1 pkt 1	Art. 1. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717) wprowadza się następujące zmiany: 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu: „¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) (Dz. Urz. UE L 2024/903 z 22.03.2024).”;	W związku z uzupełnieniem przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (ustawa o informatyzacji) o przepisy służące stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) niezbędne jest uzupełnienie tytułu ustawy o odpowiedni odnośnik unijny.
2.	Art. 1 pkt 2	2) w art. 1: a) uchyla się pkt 1, b) dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu: „1a) funkcjonowania Architektury Informacyjnej Państwa, 1b) funkcjonowania repozytorium interoperacyjności,” c) pkt 2-6 otrzymują brzmienie: „2) zapewniania warunków sprawnego funkcjonowania oraz współdziałania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji, w tym wynikających z: a) Krajowych Ram Interoperacyjności, b) minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, c) minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych,	Przepis ma na celu aktualizację art. 1 ust. 1, dotyczącego zakresu spraw regulowanych w ustawie o informatyzacji, zmiana ma charakter dostosowujący.

		3) dostosowywania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi - w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji, 4) dostosowywania rejestrów publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych - w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji, 5) kontroli realizacji przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz rejestrów publicznych, 6) wymiany danych między podmiotami publicznymi a podmiotami niebędącymi podmiotami publicznymi,” d) po pkt 9c dodaje się przecinek i dodaje się pkt 9d i 9e w brzmieniu: „9d) funkcjonowania Komitetu do spraw Cyfryzacji, 9e) inwentaryzacji systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych”;	
3.	Art. 1 pkt 3	w art. 2: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Przepisy ustawy stosuje się do podmiotów publicznych: 1) jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, 1572, 1717, 1756 i 1907 oraz z 2025 r. poz. 39); 2) innych niż określone w pkt 1 państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej; 3) innych niż określone w pkt 1 osób prawnych utworzonych w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym,	Celem przepisu jest nadanie nowego brzmienia art. 2, celem określenia nowego szerszego niż obecnie, zakresu podmiotowego zmienianej ustawy. Unia Europejska od 2014 r. dąży ona do uspoźnienia terminologii i stosowania jednej definicji „podmiotu prawa publicznego”. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE odwołuje się w swoich postanowieniach do pojęcia „podmiotu sektora publicznego” w rozumieniu art. 2

	niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot: a) finansują te osoby prawne w ponad 50% lub b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego; 4) związków podmiotów, o których mowa w pkt 1-3; 5) instytutów badawczych, Centrum Łukasiewicz oraz instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz; 6) uczelni niepublicznych; 7) federacji podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Przepisy art. 12k ust. 3-5, art. 12l, art. 12n, art. 13-15, art. 15a, art. 17a, art. 19c, art. 19d, art. 20a, art. 20e, art. 20gb, art. 20gc, art. 20m, art. -20n, art. 20q, art. 20r oraz art. 21-24 stosuje się również do podmiotu innego niż podmiot publiczny, realizującego zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia tych zadań lub ich zlecenia przez podmiot publiczny.”, c) uchyla się ust. 2; d) w ust. 3: - skreśla się wyrazy „przedsiębiorstw państwowych, spółek handlowych,”, - wyraz „informacji” zastępuje się wyrazem „danych”; e) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Przepisów art. 25, art. 25a i art. 28 nie stosuje się do instytutów badawczych, Centrum Łukasiewicz, instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, uczelni, federacji podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki, Polskiej Akademii Nauk i tworzonych przez nią jednostek organizacyjnych, Polskiej Komisji	ust. 1 pkt 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 65, z późn. zm.). Ustawa z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1440) oraz ustawa z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045 i 1841) posługują się analogiczną definicją podmiotu publicznego. W związku z powyższym, a także biorąc pod uwagę konieczność objęcia zmianą ustawy o informatyzacji wszystkich „organów sektora publicznego”, zdecydowano się odwołać w projekcie do definicji podmiotu publicznego, opierającej się na dorobku legislacyjnym zarówno UE, jak i ww. ustaw z zakresu informatyzacji i jednocześnie określić nowy, szerszy niż obecnie, zakres podmiotowy zmienianej ustawy. W zakresie podmiotowym ustawy uwzględniono także instytuty badawcze, Centrum Łukasiewicz, instytuty działające w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, uczelnie niepubliczne, federacje podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki. Takie ujęcie zakresu podmiotowego ustawy ma na celu zapewnienie stosowania jednolitych wymagań i zasad przez wszystkie podmioty, a tym samym zapewnienie wysokiej jakości i interoperacyjności realizacji zadań publicznych.

		Akredytacyjnej, Rady Doskonałości Naukowej, Rzecznika Praw Obywatelskich, Trybunału Konstytucyjnego, Sądu Najwyższego, sądów administracyjnych, Najwyższej Izby Kontroli, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Krajowego Biura Wyborczego, Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Komisji Nadzoru Finansowego oraz Generalnego Inspektora Informacji Finansowej.”.	
4.	Art. 1 pkt 4	w art. 3: a) pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie: „5) rejestr publiczny – uporządkowany zbiór danych służący do realizacji zadań publicznych, prowadzony na podstawie przepisów ustawowych przez podmiot realizujący zadania publiczne; 6) przedsięwzięcie informatyczne o publicznym zastosowaniu – zespół działań organizacyjnych i technicznych służących realizacji zadań publicznych za pomocą środków komunikacji elektronicznej i obejmujących co najmniej jedno z następujących działań: a) budowę systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadania publicznego, w tym umożliwiającego wymianę danych z podmiotami publicznymi, b) utworzenie rejestru publicznego, c) udostępnianie w postaci elektronicznej zasobu informacyjnego podmiotu publicznego, d) wdrożenie usługi służącej realizacji zadań publicznych, e) budowę infrastruktury teleinformatycznej, w tym telekomunikacyjnej,	Przepis ma na celu uporządkowanie istniejących definicji oraz uzupełnienie ustawy o informatyzacji o definicje pojęć wykorzystywanych w ramach nowych przepisów. Dotychczasowa definicja zawierała błąd logiczny polegający na umieszczeniu pojęcia definiowanego („rejestr” z dookreśleniem „publiczny”) w części stanowiącej definiens (tj. użycie w zdaniu definiującym pojęcie „rejestr”), dodatkowo zawierała różne przykłady rejestrów publicznych (tj. rejestr, ewidencję, wykaz, listę, spis albo inną formę ewidencji) nie wskazując, czym faktycznie taki rejestr jest. Zaproponowano zastąpienie definicji projektu informatycznego szerszym pojęciem przedsięwzięcia informatycznego, które będzie obejmować zespół działań organizacyjnych i technicznych, w szczególności projektów informatycznych, służących realizacji zadań publicznych drogą elektroniczną, na które składać się będą wymienione w przepisie działania.

	f) rozszerzenie zakresu, zmianę funkcjonalności lub zmianę technologiczną produktów działań, o których mowa w lit. a–e, g) utrzymanie produktów działań, o których mowa w lit. a–e, h) wsparcie rozwoju społeczeństwa informacyjnego;”, b) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu: „6a) założenia przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu – ogólny plan przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu, zawierający w szczególności informacje o: a) zakresie przedsięwzięcia, w tym produktach działań przedsięwzięcia, b) harmonogramie realizacji przedsięwzięcia, c) kosztach przedsięwzięcia i planowanych źródłach finansowania, d) uwarunkowaniach i otoczeniu związanych z realizacją przedsięwzięcia, e) ryzyku związanym z realizacją przedsięwzięcia, f) sposobie, kosztach i ryzyku związanych z utrzymaniem produktów działań przedsięwzięcia.”, c) uchyla się pkt 7 i 8, d) pkt 9 i 10 otrzymują brzmienie: „9) minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi – zespół wymagań, których spełnienie przez system teleinformatyczny używany do realizacji zadań publicznych umożliwia wymianę danych z innymi systemami	W związku z wprowadzeniem do projektu przepisów dotyczących monitorowania i opiniowania przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu doprecyzowano pojęcie założeń takiego przedsięwzięcia. W związku z zastąpieniem w projekcie określenia projekt informatyczny określeniem przedsięwzięcie informatyczne o publicznym zastosowaniu niezbędne jest również uchylenie definicji ponadsektorowego projektu informatycznego oraz sektorowego projektu informatycznego, które odwoływały się do pojęcia projektu informatycznego. W projekcie zaproponowano aktualizację definicji minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych, poprzez ich dookreślenie i wskazanie, że chodzi o systemy używane do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi. Odpowiednio zmieniona została również definicja minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych.

	teleinformatycznymi używanymi do realizacji zadań publicznych oraz zapewnia dostęp do danych udostępnianych za pomocą tego systemu; 10) minimalne wymagania dla rejestrów publicznych – zespół wymagań służących zapewnianiu spójności prowadzenia rejestrów publicznych, a także zapewnianiu wiarygodności, jednoznaczności, aktualności, kompletności i dostępności danych gromadzonych w tych rejestrach;”, e) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu: „11a) interfejs programistyczny aplikacji – interfejs programistyczny aplikacji, o którym mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1524);”, f) pkt 18 otrzymuje brzmienie: „18) interoperacyjność - zdolność podmiotów do współdziałania przez wymianę danych za pomocą środków komunikacji elektronicznej;”,	Projekt wprowadza do ustawy pojęcie interfejsu programistycznego aplikacji (API), poprzez odwołanie do definicji istniejącej na gruncie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Projektodawca zaproponował zmianę definicji pojęcia „interoperacyjność”. Aktualna definicja interoperacyjności mówi o zdolności podmiotów oraz używanych przez nie systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych do współdziałania. Kluczowymi dla interoperacyjności są podmioty, bo to one współdziałają. Systemy teleinformatyczne czy rejestry publiczne same z siebie nie mogą jednak współdziałać. Musiały do takiego współdziałania zostać uprzednio skonfigurowane przez jakiś podmiot i muszą dla takiego współdziałania być przez podmiot utrzymywane. Ponadto korzyści z takiej współpracy czerpią podmioty (i osoby), a nie systemy teleinformatyczne, zatem to właśnie podmioty wskazano w definicji. Powyższa definicja obejmuje minimalny zakres współpracy cyfrowej, tj. wymianę danych między systemami teleinformatycznymi. Proponowana w projekcie definicja została przygotowana na podstawie dotychczasowej definicji interoperacyjności, definicji interoperacyjności z Europejskich Ram Interoperacyjności (ang. European Interoperability Framework, EIF) oraz definicji interoperacyjności transgranicznej z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w

		g) pkt 21 otrzymuje brzmienie: „21) Krajowe Ramy Interoperacyjności – zestaw wymagań organizacyjnych, semantycznych oraz technicznych dotyczących interoperacyjności;”, h) w pkt 27 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 28–32 w brzmieniu: „28) model architektoniczny - odwzorowanie obiektów, w szczególności usług, procesów, systemów, danych oraz sposobów ich powiązania, identyfikujące kluczowe komponenty funkcjonalne, które zapewniają realizację zadań publicznych za pomocą środków komunikacji elektronicznej; 29) Architektura Informacyjna Państwa – metodę zarządzania informatyzacją państwa, realizującą cele strategii, o której mowa w art. 12aa, opartą na modelach architektonicznych i obejmującą zasady podstawowe (pryncypia), standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne;	sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy). W projektowanej definicji usunięto także fragment „na rzecz osiągnięcia wzajemnie korzystnych celów”, ponieważ podmioty realizujące zadania publiczne - w tym podmioty publiczne - działają w celu realizacji zadań publicznych. Z uwagi na wprowadzenie dodatkowych przepisów merytorycznych, dotyczących Krajowych Ram Interoperacyjności w ramach nowego przepisu, dotychczasowa definicja została uchylona. W związku z wprowadzeniem na poziomie ustawy definicji AIP niezbędne jest również uzupełnienie przepisów ustawy o definicję modelu architektonicznego. Definicja została przygotowana m.in. w oparciu o Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa. Projekt wprowadza definicję pojęcia Architektura Informacyjna Państwa. Definicja przyjęta w zmienianej ustawie została ukształtowana na bazie definicji z literatury przedmiotu. Architektura korporacyjna całego państwa to „bazujące na modelach i pryncypiach architektonicznych narzędzie (mechanizm) strategicznego zarządzania modernizacją państwa realizowaną przy pomocy technologii informacyjnych” (Sobczak A., „Architektura korporacyjna państwa – próba diagnozy” w: Polskie Forum Architektury Korporacyjnej). W proponowanej w projekcie definicji przeformułowano część dotyczącą pryncypiów tak, aby wyjaśnić, że pryncypia to „zasady podstawowe” i wskazać, że Architektura Informacyjna Państwa jako metoda

		30) metadane – metadane, o których mowa w art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego; 31) środki Unii Europejskiej - środki, o których mowa w: a) art. 5 ust. 3 pkt 1, 2, 4, 5 i 6 oraz art. 202 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, b) art. 3b oraz art. 141l ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2025 r. poz. 198); 32) środki z innych źródeł zagranicznych - środki, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.”;	zarządzania obejmuje takie zasady. Architektura Informacyjna Państwa jako metoda zarządzania informatyzacją państwa w ramach proponowanej definicji odwołuje się do dokumentu strategii, o której mowa w projekcie ustawy i jako taka obejmuje metody zarządzania rozwojem systemów informacyjnych, w tym teleinformatycznych. Definicja wskazuje na wymiar strategiczny, a nie operacyjny takiego zarządzania. W związku z uzupełnieniem ustawy o informatyzacji o przepisy dotyczące repozytorium interoperacyjności, które zawierać będzie m.in. metadane rejestrów publicznych, ustawa będzie uzupełniona również o definicję metadanych. W celu zapewnienia spójności i przejrzystości przepisów ustawy art. 3 uzupełniony został o definicję środków Unii Europejskiej oraz definicję środków z innych źródeł zagranicznych.
5.	Art. 1 pkt 5	„Art. 4c (...) 3. Do zadań ministra właściwego do spraw informatyzacji, o których mowa w ust. 1 i 2, przepisów art. 4a i art. 4b nie stosuje się.”;	Przepis ma na celu wskazanie, że zadania związane ze stosowaniem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy), nałożone na ministra właściwego do spraw informatyzacji, nie mogą być realizowane przy pomocy instytucji gospodarki budżetowej wobec której minister wykonuje funkcje organu założycielskiego. Minister właściwy do spraw informatyzacji nie będzie mógł upoważnić dyrektora instytucji

			gospodarki budżetowej, o której mowa wyżej, do wykonywania tych zadań w jego imieniu.
6.	Art. 1 pkt 6	tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie: „Strategia oraz pełnomocnicy do spraw informatyzacji”;	Zmiana dostosowująca, wynikająca z uzupełnienia ustawy o informatyzacji o przepisy dotyczące strategii oraz pełnomocników do spraw informatyzacji.
7.	Art. 1 pkt 7	po art. 12a dodaje się art. 12aa–12ae w brzmieniu: „Art. 12aa. 1. Rada Ministrów przyjmuje, w drodze uchwały, strategię dotyczącą informatyzacji państwa, zwaną dalej „strategią”. 2. Strategia określa: 1) aktualny stan informatyzacji państwa; 2) wizję informatyzacji państwa; 3) cele informatyzacji państwa; 4) środki i działania służące realizacji celów informatyzacji państwa; 5) sposoby i zasady współpracy podmiotów, których dotyczy informatyzacja państwa; 6) możliwości finansowania działań, o których mowa w pkt 4. Art. 12ab. Strategia jest przyjmowana na okres dziesięcioletni. Art. 12ac. 1. Członkowie Rady Ministrów realizują strategię. 2. Minister właściwy do spraw informatyzacji monitoruje realizację strategii. Art. 12ad. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji we współpracy z innymi członkami Rady Ministrów dokonuje przeglądu strategii co 2 lata. 2. Minister właściwy do spraw informatyzacji sporządza sprawozdanie z przeglądu strategii i przedkłada je Radzie Ministrów w terminie 2 miesięcy od dnia zakończenia przeglądu.”.	W projekcie przewidziano wprowadzenie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do opracowania dokumentu strategicznego, którego celem będzie określenie kierunków procesu informatyzacji państwa, mając na uwadze potrzebę przygotowania kompleksowego i długoterminowego dokumentu o charakterze strategicznym, który zapewniłby wieloletnią perspektywę rozwoju procesu informatyzacji państwa, efektywność i celowość wydatkowania środków z budżetu państwa oraz funduszy europejskich na działania w obszarze cyfryzacji. Strategia zastąpi Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa, a zakresem przedmiotowym obejmie działania będące w zakresie kompetencji Rady Ministrów. Dokument będzie obejmował okres wykraczający poza dotychczas przyjęte strategie rozwoju, co jest konieczne z uwagi na potrzebę dobrego planowania, spójności i ciągłości procesów cyfrowych państwa, które z uwagi na wieloletnią perspektywę budowania Architektury Informacyjnej Państwa wymagają koordynacji ministra właściwego do spraw informatyzacji. W proces przygotowania i realizacji założeń strategii zaangażowane zostaną pozostałe ministerstwa, w celu zapewnienia harmonizacji i komplementarności realizowanych i planowanych działań na rzecz interesariuszy procesu informatyzacji państwa, w tym administracji publicznej.
8.	Art. 1 pkt 7	Art. 12ae. 1. W urzędzie obsługującym ministra kierującego działem administracji rządowej oraz w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów powołuje się pełnomocnika do spraw informatyzacji, zwanego dalej „pełnomocnikiem”. Przepisów art. 4a ust. 1 i 6 nie stosuje się.	Przepis ma na celu uregulowanie powoływania pełnomocników do spraw informatyzacji. Pełnomocnicy będą powoływani w urzędach obsługujących ministrów kierujących działem administracji rządowej oraz w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

	2. Pełnomocnika można powołać w urzędzie innym niż wymieniony w ust. 1, w szczególności w urzędzie obsługującym organ jednostki samorządu terytorialnego. 3. Do zadań pełnomocnika, o którym mowa w ust. 1, należy: 1) wsparcie w koordynowaniu realizacji strategii w zakresie spraw objętych działem administracji rządowej kierowanym przez właściwego ministra, w tym w zakresie spraw należących do właściwości jednostek organizacyjnych lub organów podległych temu ministrowi lub przez niego nadzorowanych, albo w zakresie spraw należących do właściwości Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w tym w zakresie spraw należących do właściwości jednostek organizacyjnych lub organów podległych Prezesowi Rady Ministrów lub przez niego nadzorowanych; 2) diagnozowanie obszaru, w którym jest konieczne wprowadzenie zmian w zakresie spraw objętych działem administracji rządowej kierowanym przez właściwego ministra, w tym w zakresie spraw należących do właściwości jednostek organizacyjnych lub organów podległych temu ministrowi lub przez niego nadzorowanych, albo w zakresie spraw należących do właściwości Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w tym w zakresie spraw należących do właściwości jednostek organizacyjnych lub organów podległych Prezesowi Rady Ministrów lub przez niego nadzorowanych - pod względem realizacji strategii oraz wprowadzania nowych technologii cyfrowych; 3) wsparcie merytoryczne w procesie uzgadniania projektów aktów normatywnych kierowanych do właściwego ministra w ramach rządowego procesu legislacyjnego; 4) diagnozowanie potrzeb pracowników zatrudnionych w jednostce organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika, lub pracowników organów lub jednostek organizacyjnych podległych właściwemu ministrowi albo Prezesowi Rady Ministrów lub przez niego nadzorowanych - w obszarze kompetencji cyfrowych, przygotowanie materiałów szkoleniowych i organizowanie szkoleń,	Przewidziano, że pełnomocnika będzie można powołać również w innych urzędach.

	rozpowszechnianie materiałów szkoleniowych i informacji o dostępnych szkoleniach; 5) tworzenie i upowszechnianie dobrych praktyk wspierających podnoszenie kompetencji cyfrowych pracowników, o których mowa w pkt 4; 6) przygotowywanie bieżących informacji na temat postępów w zakresie realizacji strategii oraz związanego z tym ryzyka i ich przedłożenia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji w celu, o którym mowa w art. 12ac ust.2; 7) opracowywanie informacji z realizacji strategii w celu dokonania przeglądu, o którym mowa w art. 12ad ust. 1; 8) uczestnictwo we współpracy z innymi podmiotami w zakresie zadań związanych z realizacją strategii; 9) wsparcie kierownika jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika, w zakresie zapewnienia zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, które są realizowane przez tę jednostkę organizacyjną, z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa, Krajowymi Ramami Interoperacyjności, minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych; 10) wsparcie w koordynacji przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, o których mowa w art. 12n, oraz ocen interoperacyjności, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903, oraz w koordynacji udostępniania i ponownego wykorzystywania rozwiązań interoperacyjnych, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2024/903, w ramach jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika; 11) wykonywanie innych zadań wspierających realizację dokumentów o charakterze strategicznym, polityk i programów rozwoju, związanych z informatyzacją państwa.	

		4. Do zadań pełnomocnika, o którym mowa w ust. 2, należy: 1) diagnozowanie potrzeb pracowników zatrudnionych w jednostce organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika - w obszarze kompetencji cyfrowych, przygotowywanie materiałów szkoleniowych i organizowanie szkoleń, rozpowszechnianie materiałów szkoleniowych i informacji o dostępnych szkoleniach; 2) tworzenie i upowszechnianie dobrych praktyk wspierających podnoszenie kompetencji cyfrowych pracowników jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika; 3) wsparcie kierownika jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika, w zakresie zapewnienia zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, które są realizowane przez tę jednostkę organizacyjną, z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa, Krajowymi Ramami Interoperacyjności, minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych; 4) wsparcie w koordynacji przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, o których mowa w art. 12n, oraz ocen interoperacyjności, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903, oraz w koordynacji udostępniania i ponownego wykorzystywania rozwiązań interoperacyjnych, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2024/903, w ramach jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika; 5) realizacja innych zadań związanych z informatyzacją, wskazanych przez kierownika jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika. 5. Pełnomocnika powołuje i odwołuje kierownik jednostki organizacyjnej spośród osób zatrudnionych w tej jednostce organizacyjnej, które posiadają kompetencje, wiedzę i	

		doświadczenie z zakresu informatyzacji niezbędne do realizacji zadań pełnomocnika. 6. W zakresie wykonywanych zadań pełnomocnik podlega bezpośrednio kierownikowi jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika. 7. Obsługę merytoryczną, organizacyjno-prawną, techniczną i kancelaryjno-biurową pełnomocnika zapewnia jednostka organizacyjna, w której powołano pełnomocnika. 8. Pełnomocnicy są obowiązani do współdziałania oraz współpracy z innymi podmiotami w zakresie realizacji swoich zadań. 9. Pełnomocnik za zgodą kierownika jednostki organizacyjnej może tworzyć spośród pracowników, o których mowa w ust. 3 pkt 4 lub ust. 4 pkt 1, zespoły do opracowania określonych zagadnień lub wykonania określonych czynności oraz może zlecać przeprowadzanie badań i ekspertyz.”;	
9.	Art. 1 pkt 8	uchyla się art. 12b-12i;	Projekt zakłada, że Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa zostanie zastąpiony nowym dokumentem strategicznym w dziedzinie informatyzacji państwa. Przepis przewiduje uchylenie przepisu, na podstawie którego PZIP był przyjmowany. Dodatkowo projekt zakłada uchylenie art. 12c–12i ustawy o informatyzacji, dotyczących przeprowadzania konkursu na dofinansowanie projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu i przedsięwzięć wspierających rozwój społeczeństwa informacyjnego. Z analizy funkcjonowania przepisów wynika, że przepisy były nieefektywne. Organizowane w dotychczasowym trybie konkursy dotyczyły przedsięwzięć niskobudżetowych, natomiast aktualne wyzwania dotyczące cyfryzacji wymagają przedsięwzięć szerokoskalowych i adekwatnych do ich realizacji nakładów finansowych. Ponadto zdiagnozowano szereg trudności związanych z organizowaniem, prowadzeniem i rozliczaniem takich konkursów.

10.	Art. 1 pkt 9	tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie: „Architektura Informacyjna Państwa, systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych, wymiana danych z podmiotami publicznymi, rejestry publiczne oraz Komitet do spraw Cyfryzacji”;	Zmiana dostosowująca, wynikająca z uzupełnienia ustawy o informatyzacji o przepisy dotyczące Architektury Informacyjnej Państwa oraz repozytorium interoperacyjności.
11.	Art. 1 pkt 10	w rozdziale 3 dodaje się art. 12j–12n w brzmieniu: „Art. 12j. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji opracowuje i rozwija Architekturę Informacyjną Państwa. 2. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi – z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego - repozytorium Architektury Informacyjnej Państwa, w którym są gromadzone w szczególności modele architektoniczne oraz pryncypia, standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia pryncypia, standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne Architektury Informacyjnej Państwa na stronie internetowej, której adres elektroniczny jest udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra.”.	W projekcie wprowadzono przepisy dotyczące Architektury Informacyjnej Państwa, które będą wspierać spójny rozwój cyfrowego państwa. W regulacji umocowano repozytorium Architektury Informacyjnej Państwa jako narzędzia wymaganego do prowadzenia prac z zakresu Architektury Informacyjnej Państwa. Przewidziano, że minister właściwy do spraw informatyzacji będzie prowadził przy użyciu systemu teleinformatycznego repozytorium Architektury Informacyjnej Państwa, w którym będą gromadzone w szczególności modele architektoniczne oraz pryncypia, standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne. Minister właściwy do spraw informatyzacji będzie udostępniał na stronie internetowej, której adres zostanie udostępniony w BIP, pryncypia, standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne Architektury Informacyjnej Państwa, które będą tworzone na podstawie informacji zgromadzonych w repozytorium Architektury Informacyjnej Państwa.
12.	Art. 1 pkt 10	Art. 12k. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi repozytorium interoperacyjności z wykorzystaniem powszechnie dostępnego systemu teleinformatycznego, w tym zapewnia mechanizm monitorowania dostępności API systemów teleinformatycznych służących do prowadzenia rejestrów publicznych. 2. Głównymi funkcjonalnościami repozytorium interoperacyjności są publikowanie i udostępnianie informacji służących zapewnieniu interoperacyjności.	Projekt wprowadza na gruncie ustawy podstawę dla prowadzenia repozytorium interoperacyjności. Celem przepisów dotyczących repozytorium interoperacyjności jest zapewnienie powszechnego dostępu do informacji o metadanych rejestrów publicznych i API publicznych systemów teleinformatycznych, a także o wynikach ocen interoperacyjności krajowej i transgranicznej.

	3. Repozytorium interoperacyjności zawiera w szczególności następujące kategorie informacji: 1) metadane rejestrów publicznych, w tym: a) pełną i skróconą nazwę rejestru publicznego, b) opis rejestru publicznego, c) nazwę organu prowadzącego rejestr publiczny oraz numer identyfikacyjny REGON podmiotu, który obsługuje ten organ w zakresie prowadzenia rejestru publicznego, jeżeli posiada taki numer, d) kategorię przedmiotową i status funkcjonowania rejestru publicznego, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 12m, e) podstawę prawną prowadzenia rejestru publicznego i datę utworzenia rejestru publicznego, f) podstawę prawną i datę zakończenia prowadzenia rejestru publicznego – w przypadku zakończenia prowadzenia rejestru publicznego, g) struktury danych i znaczenie danych zawartych w tych strukturach dla danych gromadzonych w rejestrze publicznym, h) formaty plików, w których są udostępniane dane z rejestru publicznego, i) informacje, o których mowa w art. 14 ust. 1a pkt 3, j) terminy udostępniania danych zgromadzonych w rejestrze publicznym, określone w przepisach, na podstawie których jest prowadzony rejestr, k) informacje o pojedynczym punkcie kontaktowym dla rejestru publicznego, o którym mowa w art. 14 ust. 1a pkt 4; 2) informacje o interfejsach programistycznych aplikacji, zwanych dalej „API”, systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, o których mowa w art. 13 ust. 5; 3) wyniki ocen interoperacyjności krajowej, o których mowa w art. 12n ust. 3;	

		4) sprawozdania przedstawiające wyniki ocen interoperacyjności, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903, zwane dalej „wynikami ocen interoperacyjności transgranicznej”; 5) informacje o systemie rejestrów państwowych, o których mowa w art. 13b ust. 2; 6) raporty z przeglądu standardów oraz specyfikacji, o których mowa w art. 18a. 4. Podmiot prowadzący rejestr publiczny z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego lub używający systemu teleinformatycznego do realizacji zadań publicznych: 1) publikuje w repozytorium interoperacyjności informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1-4, albo wskazuje podstawę prawną z której wynika obowiązek zachowania niejawności takich informacji; 2) zapewnia jakość, w tym poprawność, aktualność oraz kompletność publikowanych informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 1-4. 5. Jeżeli rejestr publiczny jest prowadzony z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego przez więcej niż jeden podmiot, do publikowania informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, a także do zapewnienia ich jakości, w tym poprawności, aktualności oraz kompletności, jest obowiązany podmiot, który zapewnia prowadzi ten system teleinformatyczny.	
13.	Art. 1 pkt 10	Art. 12l. Podmioty obowiązane na podstawie przepisów odrębnych do przekazywania danych podmiotom realizującym zadania publiczne stosują, w ramach przekazywania takich danych, rozwiązania zapewniające zgodność z metadanymi rejestrów publicznych i API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, o których mowa w art. 12k ust. 3 pkt 1 i 2.	Przepis ma na celu wprowadzenie obowiązku stosowania rozwiązań zapewniających zgodność z metadanymi rejestrów publicznych i API systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań publicznych.
14.	Art. 1 pkt 10	Art. 12m. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe funkcjonalności repozytorium interoperacyjności,	W związku z uregulowaniem repozytorium interoperacyjności w projekcie wprowadzono upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia - Rada Ministrów określi w drodze

		2) sposób kategoryzacji informacji przeznaczonych do udostępniania w repozytorium interoperacyjności, w tym kategorie przedmiotowe i statusy funkcjonowania rejestru publicznego w repozytorium interoperacyjności, 3) szczegółowy sposób prowadzenia repozytorium interoperacyjności, 4) szczegółowy sposób realizacji obowiązków podmiotów realizujących zadania publiczne w zakresie udostępniania danych i informacji w repozytorium interoperacyjności - mając na uwadze potrzebę zapewnienia interoperacyjności, zachowania spójnych standardów prezentacji danych w repozytorium interoperacyjności, zapewnienia informacji o danych gromadzonych w rejestrach publicznych oraz sposobie dostępu do tych danych przetwarzanych w systemach teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych.	rozporządzenia szczegółowe funkcjonalności repozytorium interoperacyjności, sposób organizacji i kategoryzacji informacji przeznaczonych do udostępniania w repozytorium interoperacyjności, a także szczegółowy sposób prowadzenia repozytorium interoperacyjności oraz szczegółowy sposób realizacji obowiązków podmiotów realizujących zadania publiczne w zakresie udostępniania danych i informacji w repozytorium interoperacyjności.
15.	Art. 1 pkt 10	Art. 12n. 1. Podmiot realizujący zadania publiczne przeprowadza ocenę interoperacyjności krajowej każdorazowo przed wprowadzeniem zmian w rejestrze publicznym lub w systemie teleinformatycznym używanym do realizacji zadań publicznych. 2. Ocena interoperacyjności krajowej zawiera: 1) opis wpływu zmian wprowadzanych w systemie teleinformatycznym używanym do realizacji działań publicznych lub w rejestrze publicznym na podmioty publiczne; 2) opis działań podjętych oraz planowanych do podjęcia w celu minimalizacji lub usunięcia negatywnego wpływu zmian na podmioty publiczne; 3) informację o negatywnym wpływie zmian na podmioty publiczne, który nie zostanie usunięty w ramach działań, o których mowa w pkt 2. 3. Podmiot realizujący zadania publiczne publikuje wynik oceny interoperacyjności krajowej w formie nadającym się do odczytu maszynowego, ułatwiającym tłumaczenie maszynowe, w repozytorium interoperacyjności przed wprowadzeniem zmian, o	Projekt przewiduje, że podmioty realizujące zadania publiczne zobowiązane będą do przeprowadzania oceny interoperacyjności krajowej. Ocena taka będzie publikowana w repozytorium interoperacyjności. Przepis służyć ma zapewnieniu interoperacyjności systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań publicznych.

		których mowa w ust. 2 pkt 1. Publikacja, o której mowa w zdaniu pierwszym, następuje w terminie pozwalającym podmiotom publicznym na realizację zadań publicznych wynikających z przepisów odrębnych. 4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do działań prowadzonych w stosunku do systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz do rejestrów publicznych niewpływających na ich interoperacyjność, w szczególności konserwacji oprogramowania, aktualizacji w zakresie bezpieczeństwa lub aktualizacji technicznych.	
16.	Art. 1 pkt 11	w art. 13: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmiot realizujący zadania publiczne używa do ich realizacji systemów teleinformatycznych: 1) spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi: a) zapewniających spójność działania tych systemów, b) określających model architektury oraz specyfikacje API tych systemów, c) określających formaty danych oraz protokoły komunikacyjne i szyfrujące, przy zachowaniu możliwości nieodpłatnego ich wykorzystania, d) zapewniających sprawną i bezpieczną wymianę danych między podmiotami publicznymi oraz między podmiotami publicznymi a organami innych państw lub organizacji międzynarodowych; 2) zapewniających interoperacyjność zgodnie z Krajowymi Ramami Interoperacyjności obejmującymi zagadnienia dotyczące: a) sposobu postępowania podmiotu realizującego zadania publiczne w zakresie stosowania i wyboru norm, standardów, metod oraz formatów, b) sposobu osiągnięcia interoperacyjności,	Przepis ma na celu aktualizację wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych - podmioty realizujące zadania publiczne zobowiązane będą do ich realizacji używać systemów teleinformatycznych spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, zapewniających interoperacyjność zgodnie z Krajowymi Ramami Interoperacyjności oraz zgodnych z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa. Ponadto podmioty realizujące zadania publiczne zobowiązane będą opracowywać i zapewniać aktualność informacji o API systemu teleinformatycznego służącego do realizacji zadań publicznych.

	c) ocen interoperacyjności krajowej, o których mowa w art. 12n; 3) zgodnych z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa.”, b) w ust. 2: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Podmiot realizujący zadania publiczne z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej do przekazywania danych między tym podmiotem a podmiotem niebędącym organem administracji rządowej.”, – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) zapewnia spełnianie przez system teleinformatyczny służący do wymiany danych, poza wymaganiami, o których mowa w ust. 1, wymogu równego traktowania rozwiązań informatycznych;”, – w pkt 2: – – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej.”, – – uchyla się lit. a, c) uchyla się ust. 3, d) w ust. 4 wyrazy „podmiot publiczny” zastępuje się wyrazami „podmiot realizujący zadania publiczne”, e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Podmiot realizujący zadania publiczne opracowuje i zapewnia aktualność następujących informacji o API systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych: 1) informacji o punktach dostępowych API; 2) skróconego opisu API; 3) dokumentacji API, zawierającej w szczególności opis struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących; 4) opisu sposobów integracji z API;	

		5) informacji o gwarantowanym poziomie dostępności API; 6) informacji o sposobie dostępu do danych w przypadku czasowej niedostępności API dłuższej niż wynikająca z informacji, o której mowa w pkt 5; 7) statystyk użycia API.”;	
17.	Art. 1 pkt 12	w art. 13b w ust. 2: a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Minister właściwy do spraw informatyzacji określi i udostępni w repozytorium interoperacyjności:”, b) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) informacje o rejestrach publicznych prowadzonych w systemie rejestrów państwowych.”;	W związku z uregulowaniem funkcjonowania repozytorium interoperacyjności zmieniony został przepis regulujący miejsce udostępniania standardów technologicznych funkcjonowania systemu rejestrów państwowych oraz wymiany danych przetwarzanych w rejestrach publicznych utrzymywanych z wykorzystaniem systemu rejestrów państwowych oraz informacje o rejestrach publicznych prowadzonych w systemie rejestrów państwowych – będą one udostępniane przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w repozytorium interoperacyjności.
18.	Art. 1 pkt 13	w art. 14: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmiot realizujący zadania publiczne prowadzący rejestr publiczny jest obowiązany prowadzić ten rejestr zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych, określającymi kluczowe typy i identyfikatory obiektów w rejestrach publicznych oraz zasady prowadzenia i dostępu do rejestru publicznego.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. Podmiot prowadzący rejestr publiczny, z wyjątkiem jednostki samorządu terytorialnego, związku takich jednostek, związku metropolitalnego oraz samorządowej jednostki budżetowej, samorządowego zakładu budżetowego, samorządowej instytucji kultury lub samorządowej osoby prawnej utworzonej na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych oraz innej samorządowej jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, jest obowiązany:	Przepis ma na celu aktualizację obowiązków dotyczących rejestrów publicznych. Tak jak dotychczas podmiot prowadzący rejestr publiczny zobowiązany będzie prowadzić ten rejestr zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych. Jednocześnie jednak podmioty prowadzące rejestry publiczne, inne niż jednostki samorządu terytorialnego, związku takich jednostek, związku metropolitarne oraz samorządowe zakłady budżetowe zobowiązane będą do prowadzenia rejestrów przy użyciu systemu teleinformatycznego, umożliwienia dostarczania danych do rejestru oraz udostępnianie danych z rejestru drogą elektroniczną, w szczególności przez API systemów teleinformatycznych, przy użyciu których zapewniany jest dostęp do rejestru publicznego oraz do przygotowania i utrzymywania w aktualności listy słowników, schematów klasyfikacyjnych, taksonomii oraz list kodowych dla danych gromadzonych w rejestrze publicznym.

	1) prowadzić ten rejestr z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego; 2) umożliwić dostarczanie danych do tego rejestru oraz udostępnianie danych z tego rejestru za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności przez API systemów teleinformatycznych, z użyciem których jest zapewniany dostęp do rejestru publicznego; 3) opracować i aktualizować: a) listę słowników, schematów klasyfikacyjnych, taksonomii oraz list kodowych dla danych gromadzonych w rejestrze publicznym, b) warunki oraz procedurę dostępu do danych gromadzonych w rejestrze publicznym, c) warunki ponownego wykorzystania danych gromadzonych w rejestrze publicznym, d) procedurę zgłaszania niezgodności danych w rejestrze publicznym ze stanem faktycznym – w przypadku gdy taka procedura nie została określona w przepisach regulujących funkcjonowanie rejestru publicznego; 4) zapewniać prowadzenie pojedynczego punktu kontaktowego dla rejestru publicznego, za pomocą którego są udzielane informacje pozwalające na zapewnienie interoperacyjności w odniesieniu do prowadzonego rejestru publicznego. 1b. W przypadku gdy jednostka samorządu terytorialnego, związek takich jednostek, związek metropolitalny oraz samorządowa jednostka budżetowa, samorządowy zakład budżetowy, samorządowa instytucja kultury, samorządowa osoba prawna utworzona na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych lub samorządowa jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej prowadzi rejestr publiczny z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, przepisy ust. 1a pkt 2-4 stosuje się.”,	Dodatkowo przewidziano, że w przypadku prowadzenia przez jednostkę samorządu terytorialnego, związek takich jednostek, związek metropolitalny oraz samorządowy zakład budżetowy rejestru publicznego przy użyciu systemu teleinformatycznego będą miały zastosowanie przepisy ust. 1a pkt 2-4.

		c) uchyla się ust. 2, d) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. Podmiot prowadzący rejestr publiczny z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, zawierający dane osób fizycznych, dokonuje uprzedniej weryfikacji danych wprowadzanych po raz pierwszy do tego rejestru pod względem zgodności tych danych z danymi zgromadzonymi w rejestrze PESEL. 4. W przypadku wprowadzenia po raz pierwszy danych osoby nieposiadającej numeru PESEL podmiot publiczny prowadzący rejestr publiczny nie przeprowadza weryfikacji.”, e) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie: „7. W przypadku negatywnego wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 3, podmiot publiczny prowadzący rejestr publiczny niezwłocznie przekazuje właściwemu organowi wskazanemu w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności informację o negatywnym wyniku weryfikacji oraz posiadane dokumenty stanowiące podstawę stwierdzenia wskazanej niezgodności, ich uwierzytelnione kopie lub odpisy, chyba że przepisy ustaw odrębnych uniemożliwiają ich przekazanie. 8. W przypadku braku dostępu do rejestru PESEL z przyczyn niezależnych od podmiotu publicznego przepisów ust. 3 i 5 nie stosuje się.”, f) dodaje się ust. 9 w brzmieniu: „9. Podmiot otrzymujący dane z rejestru publicznego jest obowiązany do ich ochrony na poziomie nie niższym niż ten, który ma zastosowanie w tym rejestrze.”;	
19.	Art. 1 pkt 14	w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Dane, o których mowa w ust. 1, są udostępniane za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności przez API systemów teleinformatycznych, z wykorzystaniem których zapewniany jest dostęp do rejestru publicznego, i mogą być wykorzystane wyłącznie do realizacji zadań publicznych.”;	Celem przepisu jest zapewnienie dostępu do danych zgromadzonych w rejestrach publicznych za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności poprzez API systemów teleinformatycznych, przy użyciu których zapewniany jest dostęp do rejestru publicznego.

20.	Art. 1 pkt 15	w art. 15a: a) w ust. 4 wyrazy „usług sieciowych” zastępuje się wyrazem „API”, b) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Udostępnienie API, o którym mowa w ust. 4, następuje w terminie określonym w porozumieniu, nie dłuższym jednak niż 12 miesięcy od dnia zawarcia tego porozumienia.”;	Zmiana dostosowująca, wynikająca z wprowadzenia do ustawy o informatyzacji pojęcia interfejsu programistycznego aplikacji (API) i obowiązków związanych ze stosowaniem API.
21.	Art. 1 pkt 16	w art. 16: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmiot publiczny, który organizuje przetwarzanie danych w systemie teleinformatycznym, jest obowiązany zapewnić możliwość przekazywania danych przez wymianę dokumentów elektronicznych związanych z załatwianiem spraw należących do jego zakresu działania. DO przekazywania danych ten podmiot, wykorzystuje informatyczne nośniki danych lub środki komunikacji elektronicznej.”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Podmiot publiczny, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany prowadzić wymianę danych w postaci elektronicznej: 1) z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi; 2) zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych.”, c) w ust. 3 część wspólna otrzymuje brzmienie: „- uwzględniając minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, minimalne wymagania dla rejestrów publicznych oraz potrzebę usprawnienia i ujednolicenia obiegu dokumentów między podmiotami publicznymi.”;	Zmiana dostosowująca, wynikająca ze zmian wprowadzonych w projekcie dotyczących minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych.

22.	Art. 1 pkt 17	w art. 17 w ust. 2: a) pkt 1 i 1a otrzymują brzmienie: „1) proponowanie i opiniowanie na zlecenie ministra właściwego do spraw informatyzacji projektów stanowisk Rady Ministrów w sprawie dokumentów Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego dotyczących informatyzacji;”, 1a) opiniowanie projektu strategii oraz innych dokumentów rządowych, w tym projektów strategii rozwoju i projektów programów, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, dotyczących informatyzacji państwa;”, b) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) opiniowanie innych projektów aktów prawnych i innych dokumentów dotyczących informatyzacji państwa przekazanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji;”, c) w pkt 4 lit. e otrzymuje brzmienie: „e) terminologii polskiej z zakresu informatyki.”	Zmiana dostosowująca, wynikająca z wprowadzenia w projekcie podstawy prawnej dla przyjęcia dokumentu strategicznego w dziedzinie informatyzacji państwa i uchylenia przepisu na podstawie którego przyjęty został Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa. Jednocześnie brzmienie przepisu zostało dostosowane do ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej – jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw informatyzacji Rada do spraw Cyfryzacji będzie opiniowała dokumenty dotyczące informatyzacji.
23.	Art. 1 pkt 18	po art. 17 dodaje się art. 17a–17m w brzmieniu: „Art. 17a. 1. Komitet do spraw Cyfryzacji, zwany dalej „Komitetem”, zapewnia koordynację i wsparcie działań związanych z informatyzacją państwa w zakresie: 1) rozpatrywania i przyjmowania stanowiska Komitetu w sprawie projektów dokumentów rządowych: a) ustawy, b) aktu normatywnego Rady Ministrów, c) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów lub ministra, d) zarządzenia Prezesa Rady Ministrów; 2) rozpatrywania i przyjmowania stanowiska Komitetu w sprawie projektów dokumentów rządowych innych niż określone w pkt 1, w szczególności stanowisk rządu, strategii, polityk, programów, planów, standardów, rekomendacji oraz wytycznych, w tym w sprawie:	Projekt wprowadza przepisy stanowiące podstawę prawną dla funkcjonowania nowego komitetu, nazwanego Komitetem do spraw Cyfryzacji, który zastąpi dotychczas funkcjonujący Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji. Pozwoli to na sprawniejsze wykonywanie zadań dotychczas wykonywanych przez obecnie istniejący Komitet oraz lepszą koordynację wyzwań stawianych przez rozwój systemów informatycznych. Powołanie nowego komitetu zapewni stabilność oraz trwałość mechanizmu dotyczącego właściwego przebiegu procesu transformacji cyfrowej państwa, a w szczególności administracji publicznej. Zadaniem Komitetu do spraw Cyfryzacji będzie zapewnienie koordynacji działań państwa związanych z informatyzacją oraz wsparcie rozwoju cyfrowego państwa. Rozwiązania dotyczące Komitetu wpłyną m.in. na wzmocnienie koordynacji realizacji przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu poprzez zapewnienie ich spójności z działaniami strategicznymi

	a) procedur realizowania zadań publicznych za pomocą środków komunikacji elektronicznej, b) wskazywania kluczowych kierunków interwencji oraz potrzeb podjęcia działań związanych z informatyzacją państwa; 3) monitorowania lub opiniowania przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu realizowanych przez podmioty publiczne oraz przyjmowania stanowiska Komitetu w sprawie założeń oraz postępów i efektów realizacji tych przedsięwzięć: a) niezależnie od ich wartości – w przypadku przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, w ramach których jest realizowane co najmniej jedno z działań, o których mowa w art. 3 pkt 6 lit. a–d oraz h lub w art. 3 pkt 6 lit. f w odniesieniu do lit. a–d, planowanych do finansowania z udziałem środków Unii Europejskiej lub środków z innych źródeł zagranicznych, b) których wartość przekracza 5 mln zł – w przypadku przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, w ramach których jest realizowane co najmniej jedno z działań, o których mowa w art. 3 pkt 6 lit. a–d oraz h lub w art. 3 pkt 6 lit. f w odniesieniu do lit. a–d, planowanych do finansowania z udziałem innych środków niż środki, o których mowa w lit. a, c) których wartość przekracza 15 mln zł – w przypadku przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, o których mowa w art. 3 pkt 6 lit. e lub f w odniesieniu do lit. e – z wyłączeniem przedsięwzięć informatycznych jednostek samorządu terytorialnego, związków takich jednostek, związków metropolitalnych oraz samorządowych jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, samorządowych instytucji kultury lub samorządowych osób prawnych utworzonych na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych oraz innych samorządowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej;	państwa, w tym zgodności z przygotowywanym dokumentem strategicznym z zakresu informatyzacji państwa oraz z założeniami AIP.

		4) monitorowania realizacji strategii oraz przyjmowania stanowiska Komitetu w tej sprawie; 5) monitorowania oraz przyjmowania stanowiska Komitetu w sprawie realizacji innych dokumentów o charakterze strategicznym, polityk i programów rozwoju związanych z informatyzacją państwa, wskazanych przez Radę Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów. 2. Na wniosek podmiotu realizującego przedsięwzięcie informatyczne o publicznym zastosowaniu i za zgodą przewodniczącego Komitetu przedsięwzięcie to może zostać zwolnione z monitorowania lub opiniowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, ze względu na szczególny interes publiczny. 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera opis założeń przedsięwzięcia, którego ma dotyczyć zwolnienie, oraz wskazuje na istnienie szczególnego interesu publicznego uzasadniającego takie zwolnienie. 4. W przypadku gdy informacje wskazane we wniosku, o którym mowa w ust. 2, nie są wystarczające do jego oceny, w szczególności do oceny istnienia szczególnego interesu publicznego, przewodniczący Komitetu zwraca się do podmiotu realizującego przedsięwzięcie informatyczne z prośbą o uzupełnienie wniosku i wskazać termin do jego uzupełnienia, a także może zasięgnąć opinii właściwego ministra kierującego działem administracji rządowej, którego dotyczy przedsięwzięcie. 5. Przewodniczący Komitetu zwalnia albo odmawia zwolnienia przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu z monitorowania lub opiniowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2. 6. W przypadku odmowy zwolnienia, o której mowa w ust. 5, podmiot realizujący przedsięwzięcie informatyczne o publicznym zastosowaniu może wystąpić do Komitetu o zwolnienie, ponownie wskazując na istnienie szczególnego interesu publicznego. W	

	przypadku odmowy zwolnienia przedsięwzięcie podlega monitorowaniu lub opiniowaniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3. 7. Na wniosek podmiotu realizującego zadania publiczne innego niż podmiot publiczny, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, i za zgodą przewodniczącego Komitetu Komitet może monitorować lub opiniować przedsięwzięcie informatyczne o publicznym zastosowaniu realizowane przez ten podmiot oraz przyjmować stanowisko Komitetu w sprawie założeń oraz postępów i efektów realizacji takiego przedsięwzięcia. Przepisy ust. 3-5 stosuje się odpowiednio, z tym że we wniosku nie wskazuje się na istnienie szczególnego interesu publicznego. Art. 17b. 1. W przypadku przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, o których mowa w art. 17a ust. 1 pkt 3, realizowanych przez podmioty publiczne, z wyłączeniem Sądu Najwyższego, Naczelnego Sądu Administracyjnego, Trybunału Konstytucyjnego, Najwyższej Izby Kontroli, Rzecznika Praw Obywatelskich, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Krajowego Biura Wyborczego, pozytywna opinia Komitetu dotycząca założeń przedsięwzięcia stanowi warunek niezbędny do realizacji takiego przedsięwzięcia informatycznego oraz jego finansowania ze środków publicznych. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu, które nie rozszerza zakresu produktów działań przedsięwzięcia informatycznego, które uzyskało pozytywną opinię Komitetu, o której mowa w ust. 1, nie zmienia funkcjonalności tych produktów lub nie wprowadza w nich zmiany technologicznej oraz którego koszty różnią się o nie więcej niż 15 % od kosztów przyjętych w ramach tego przedsięwzięcia. Art. 17c. Komitet realizuje zadania, o których mowa w art. 17a, mając na uwadze zapewnienie w szczególności: 1) zgodności ze strategią; 2) zgodności ze Strategią Cyberbezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w ustawie z dnia 5 lipca	

	2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1077 i 1222); 3) zgodności z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa; 4) zgodności z Krajowymi Ramami Interoperacyjności; 5) zgodności z minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi; 6) zgodności z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych; 7) optymalizacji warunków udostępniania danych z rejestrów publicznych innym podmiotom publicznym; 8) zgodności z zasadami doręczania korespondencji określonymi w ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045 i 1841); 9) zgodności z zasadami otwartości danych określonymi w ustawie z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Art. 17d. Komitet w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 17a, może podejmować uchwały, w tym uchwały w sprawie rekomendacji i wytycznych dotyczących realizacji przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu. Art. 17e. 1. W skład Komitetu wchodzi: 1) przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw informatyzacji albo wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym tego ministra; 2) wiceprzewodniczący Komitetu – sekretarz stanu albo podsekretarz stanu wyznaczony przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w urzędzie obsługującym tego ministra; 3) pozostali członkowie Komitetu:	

	a) Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów albo wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, b) ministrowie, których szczegółowy zakres działania określają przepisy wydane na podstawie art. 33 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1050 i 1473), albo wyznaczeni przez właściwych ministrów ich przedstawiciele w randze sekretarza stanu albo podsekretarza stanu, po jednym z urzędu obsługującego danego ministra, z wyłączeniem ministra właściwego do spraw informatyzacji. 2. Członek Komitetu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w uzasadnionych przypadkach może zastąpić w pracach Komitetu inny sekretarz stanu, podsekretarz stanu, albo pełnomocnik - wskazany przez członka Komitetu, właściwego ministra albo Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. 3. Przewodniczący Komitetu jest informowany o zastępstwie przez członka Komitetu, właściwego ministra albo Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów za pośrednictwem sekretarza Komitetu. Art. 17f. 1. Przewodniczący Komitetu zaprasza Prezesa Rządowego Centrum Legislacji do udziału w pracach Komitetu, w przypadku gdy przedmiotem prac jest projekt dokumentu rządowego, o którym mowa w art. 17a ust. 1 pkt 1. 2. Przewodniczący Komitetu zaprasza do udziału w pracach Komitetu, z głosem doradczym, przedstawiciela Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, w przypadku gdy przedmiotem prac będzie projekt dokumentu rządowego dotyczący zakresu działania jednostek samorządu terytorialnego. 3. Przewodniczący Komitetu może zapraszać do udziału w pracach Komitetu, z głosem doradczym, inne osoby, reprezentujące w szczególności organy, instytucje, organizacje lub przedsiębiorców – stosownie do przedmiotu prac Komitetu. Art. 17g. 1. Przewodniczący Komitetu kieruje pracami Komitetu.	

	2. Przewodniczącego Komitetu w pracach Komitetu może zastępować wiceprzewodniczący Komitetu. Art. 17h. Sekretarza Komitetu powołuje i odwołuje przewodniczący Komitetu spośród pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji. Art. 17i. 1. Posiedzenia Komitetu odbywają się w obecności co najmniej 1/3 liczby członków Komitetu. 2. Rozstrzygnięcia Komitetu zapadają w drodze uzgadniania stanowisk członków Komitetu, a w przypadku rozpatrywania przez Komitet projektów dokumentów rządowych, o których mowa w art. 17a ust. 1 pkt 1 - także Prezesa Rządowego Centrum Legislacji. 3. W przypadku gdy dokonanie uzgodnienia nie jest możliwe, projekt rozstrzygnięcia może być poddany głosowaniu z inicjatywy przewodniczącego Komitetu. Rozstrzygnięcia zapadają zwykłą większością głosów, a w przypadku równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego Komitetu. 4. W przypadku rozpatrywania przez Komitet projektów dokumentów rządowych członek Komitetu oraz Prezes Rządowego Centrum Legislacji mogą zgłosić do protokołu odrębne stanowisko w stosunku do rozstrzygnięcia podjętego na tym posiedzeniu Komitetu. Art. 17j. Szczegółowy sposób i tryb działania Komitetu jest określony w regulaminie przyjętym przez Komitet i zatwierdzonym uchwałą Rady Ministrów. Art. 17k. 1. Przewodniczący Komitetu, z własnej inicjatywy lub na wniosek członka Komitetu, może: 1) tworzyć w drodze decyzji zespoły zadaniowe, określając w tej decyzji w szczególności zadania, termin ich wykonania, sposób ich realizacji, w tym składania sprawozdań okresowych i końcowych, oraz skład osobowy, w tym kierownika zespołu; 2) zlecać przeprowadzanie badań, opracowywanie ich wyników lub przygotowywanie opinii, ocen lub ekspertyz związanych z realizacją zadań Komitetu.	

		2. Koszty funkcjonowania Komitetu związane z przeprowadzaniem badań, opracowywaniem ich wyników oraz przygotowywaniem opinii, ocen lub ekspertyz, o których mowa w ust. 1 pkt 2, pokrywa się z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw informatyzacji, oraz ze środków Unii Europejskiej. Art. 17l. 1. Obsługę prac Komitetu i zespołów zadaniowych zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw informatyzacji. 2. Prace Komitetu są wykonywane z wykorzystaniem narzędzi informatycznych wspierających prace Komitetu, udostępnionych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji i wskazanych przez przewodniczącego Komitetu. Art. 17m. 1. W ramach wykonywanych prac Komitet przetwarza dane osób wskazanych do kontaktu lub odpowiadających za jakość danych udostępnianych Komitetowi w przedkładanych dokumentach lub w narzędziach informatycznych wspierających prace Komitetu, o którym mowa w art. 17l ust. 2. 2. Dane, o których mowa w ust. 1, obejmują: imię, nazwisko, adres poczty elektronicznej, numer telefonu, nazwę instytucji, nazwę komórki organizacyjnej w tej instytucji (biura, departamentu, wydziału lub zespołu) oraz stanowisko lub funkcję w tej instytucji.	
24.	Art. 1 pkt 19	art. 18 otrzymuje brzmienie: „Art. 18. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby realizacji obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 14 ust. 1, uwzględniając zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową, europejską lub krajową jednostkę normalizacyjną.”;	W związku ze zmianami wprowadzanymi w projekcie (a także wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy)) zaktualizowano upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia określającego minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, minimalne wymagania dla rejestrów publicznych oraz Krajowe Ramy Interoperacyjności.

25.	Art. 1 pkt 20	„Art. 18a. Rada Ministrów upoważnia ministra właściwego do spraw informatyzacji do: 1) dokonywania nie rzadziej niż raz na 3 lata, przeglądu standardów oraz specyfikacji, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 18, w tym w celu ich oceny pod kątem zapewniania interoperacyjności, w tym stwierdzenia: a) stopnia ich zgodności z aktualnymi, opublikowanymi normami, które zostały zatwierdzone przez międzynarodową, europejską lub krajową jednostkę normalizacyjną – z uwzględnieniem otwartych standardów i specyfikacji oraz zasady równego traktowania różnych rozwiązań informatycznych, b) stopnia ich zgodności z europejskimi ramami interoperacyjności, o których mowa w art. 6 rozporządzenia 2024/903, c) zakresu i stopnia ich stosowania przez podmioty realizujące zadania publiczne; 2) udostępniania raportu z przeglądu, o którym mowa w ust. 1, w repozytorium interoperacyjności.”;	Przepisy ustawy o informatyzacji zostały uzupełnione o art. 18a, dotyczący przeprowadzania przez ministra właściwego do spraw informatyzacji przeglądu standardów i specyfikacji, o których mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 18, w celu zapewnienia ich aktualności.
26.	Art. 1 pkt 21	w art. 19c: a) w ust. 1: - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Minister właściwy do spraw informatyzacji może zawrzeć porozumienie w sprawie udostępniania usług na ePUAP lub korzystania z API pozwalających na wykorzystanie profilu zaufanego z:”, - część wspólna otrzymuje brzmienie: „- jeżeli wykazą interes faktyczny w udostępnianiu usług na ePUAP lub w korzystaniu z API pozwalających na wykorzystanie profilu zaufanego.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Ocena interesu faktycznego jest dokonywana z uwzględnieniem jego wpływu na bezpieczeństwo i interes publiczny.”, c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:	Zmiana dostosowująca, wynikająca z wprowadzenia do ustawy o informatyzacji pojęcia interfejsu programistycznego aplikacji (API) i obowiązków związanych ze stosowaniem API.

		„2. W porozumieniu określa się sposób udostępniania usług na ePUAP oraz ich zakres lub warunki korzystania z API pozwalających na wykorzystanie profilu zaufanego.”;	
27.	Art. 1 pkt 22	po art. 20g dodaje się art. 20ga–20gd w brzmieniu: „Art. 20ga. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi inwentaryzację systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz inwentaryzację rejestrów publicznych, z wyłączeniem systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych wykorzystywanych do celów zapewnienia bezpieczeństwa narodowego i bezpieczeństwa publicznego. 2. Inwentaryzacja jest przeprowadzana co najmniej raz w roku i obejmuje zbieranie informacji o istniejących i planowanych systemach teleinformatycznych przeznaczonych do realizacji zadań publicznych, o rejestrach publicznych, a także o wymianie danych między tymi systemami. 3. Inwentaryzacja jest przeprowadzana z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, zwanego dalej „Systemem Inwentaryzacji Systemów Teleinformatycznych” (SIST), prowadzonego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. 4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może powierzyć zadania związane z utrzymaniem i rozwojem SIST jednostce mu podległej lub przez niego nadzorowanej. 5. Zadania powierzone do realizacji jednostce, o której mowa w ust. 4, mogą być finansowane w formie dotacji celowej z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw informatyzacji. Art. 20gb. 1. Do wprowadzania danych w SIST są obowiązane podmioty realizujące zadania publiczne, które otrzymały zawiadomienie od ministra właściwego do spraw informatyzacji o prowadzonej inwentaryzacji. 2. W zawiadomieniu minister właściwy do spraw informatyzacji określa zakres danych objętych inwentaryzacją oraz	Projekt wprowadza podstawę prawną dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do prowadzenia inwentaryzacji systemów teleinformatycznych. Inwentaryzacja będzie prowadzona przy użyciu Systemu Inwentaryzacji Systemów Teleinformatycznych (SIST). W SIST gromadzone będą m.in. informacje dotyczące rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych oraz wykaz aktów prawnych stanowiących podstawę prawną dla prowadzenia tych rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych. Wprowadzenie obowiązków związanych z inwentaryzacją pozwoli na gromadzenie rzetelnych danych o lepszej jakości, a tym samym wpłynie na sprawniejsze zarządzanie cyfryzacją w kraju.

	termin wprowadzania tych danych w SIST nie krótszy niż 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia. 3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, po otrzymaniu zawiadomienia jest obowiązany do założenia konta w SIST, do administrowania tym kontem oraz do bieżącej aktualizacji w SIST danych podmiotu prowadzącego system teleinformatyczny używany do realizacji zadań publicznych lub rejestr publiczny. Art. 20gc. 1. W SIST są przetwarzane w szczególności dane dotyczące: 1) systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, 2) rejestrów publicznych, 3) aktów prawnych stanowiących podstawę prawną prowadzenia rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych – oraz podmiotów prowadzących te systemy lub rejestry. 2. W SIST są przetwarzane dane osobowe osób fizycznych, które: 1) administrują kontem podmiotu realizującego zadania publiczne w SIST, 2) zostały wskazane do kontaktu w zakresie informacji wpisanych do SIST – obejmujące imię, nazwisko, adres poczty elektronicznej oraz numer telefonu. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji jest administratorem danych przetwarzanych w SIST. 4. Dane osobowe przetwarzane w SIST są wykorzystywane wyłącznie w celu realizacji zadań związanych z inwentaryzacją oraz z funkcjonowaniem w SIST konta podmiotu, o którym mowa w art. 20gb ust. 3, i przechowywane przez okres niezbędny do realizacji tych zadań. Art. 20gd. Minister właściwy do spraw informatyzacji sporządza roczne sprawozdanie z wykonania przez podmioty realizujące zadania publiczne obowiązków, o których mowa w art. 20gb ust. 1 i	

		2, i przedkłada je Radzie Ministrów w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.”;	
28.	Art. 1 pkt 23	w art. 20h w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) organom administracji rządowej, organom kontroli państwowej i ochrony prawa, sądom, jednostkom organizacyjnym prokuratury, jednostkom samorządu terytorialnego i ich organom, jednostkom budżetowym i samorządowym zakładom budżetowym, samodzielnym publicznym zakładom opieki zdrowotnej oraz spółkom wykonującym działalność leczniczą w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Narodowemu Funduszowi Zdrowia, państwowym lub samorządowym osobom prawnym utworzonym na podstawie odrębnych ustaw w celu realizacji zadań publicznych oraz uczelniom,”;	Zmiana dostosowująca, wynikająca ze zmiany art. 2 ust. 1 dotyczącego zakresu podmiotowego ustawy i definicji podmiotu publicznego.
29.	Art. 1 pkt 24	w art. 20j w ust. 8 wyrazy „o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 4-8” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w art. 20h ust. 2 pkt 1”;	Zmiana dostosowująca, wynikająca ze zmiany art. 2 ust. 1 dotyczącego zakresu podmiotowego ustawy i definicji podmiotu publicznego.
30.	Art. 1 pkt 25	w art. 20k w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 4-8” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w art. 20h ust. 2 pkt 1”;	Zmiana dostosowująca, wynikająca ze zmiany art. 2 ust. 1 dotyczącego zakresu podmiotowego ustawy i definicji podmiotu publicznego.
31.	Art. 1 pkt 26	w art. 20m w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 4-8” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 20h ust. 2 pkt 1”;	Zmiana dostosowująca, wynikająca ze zmiany art. 2 ust. 1 dotyczącego zakresu podmiotowego ustawy i definicji podmiotu publicznego.
32.	Art. 1 pkt 27	w art. 21: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W celu zapewnienia interoperacyjności systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych przeprowadza się, z zastrzeżeniem art. 24, badanie poprawności wdrożenia API systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 13 ust. 5 pkt 3, w oprogramowanie interfejsowe z wykorzystaniem testów akceptacyjnych udostępnionych przez	Zmiana dostosowująca, wynikająca ze zmiany wprowadzonej w art. 13 ust. 2.

		podmiot realizujący zadania publiczne, zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. b, zwane dalej "badaniem"., b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) po modyfikacji oprogramowania interfejsowego w zakresie struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, o których mowa w art. 13 ust. 5 pkt 3, dokonanej od czasu poprzedniego badania.”;	
33.	Art. 1 pkt 28	w art. 25: a) w ust. 1: - pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) realizacji przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, o których mowa w art. 3 pkt 6 lit. a, f, g lub h, działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, a także rejestrów publicznych, których zakres przedmiotowy dotyczy spraw należących do właściwości więcej niż jednego działu administracji rządowej, dokonuje Prezes Rady Ministrów; 2) realizacji przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, o których mowa w art. 3 pkt 6 lit. a, f, g lub h, działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, a także rejestrów publicznych, których zakres przedmiotowy dotyczy spraw należących do właściwości jednego działu administracji rządowej, dokonuje minister kierujący działem administracji rządowej, którego dotyczy przedsięwzięcie”; - w pkt 3 część wspólna otrzymuje brzmienie: „- pod względem zgodności z minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi lub zgodności z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych oraz zgodności z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa.”,	Zmiany w przepisach dotyczących kontroli związane są z zastąpieniem pojęcia projektu informatycznego pojęciem przedsięwzięcia informatycznego. Dodatkowo kryteria kontroli zostały uzupełnione o zgodność z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa.

		b) uchyla się ust. 4.	
34.	Art. 2 pkt 1	W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 13 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu: „2. W przypadku gdy ustawa przewiduje dla danej czynności formę pisemną, czynność tę utrwalą się w postaci papierowej lub elektronicznej oraz opatruje podpisem osób, które tej czynności dokonały. 3. Pisma utrwalane w postaci papierowej opatruje się podpisem własnoręcznym, a pisma utrwalane w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu administracji publicznej, ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią.”;	Proponowana zmiana stanowi potwierdzenie dopuszczalności stosowania formy elektronicznej w procesie kontroli. Przewidziano, że dokonanie czynności w formie pisemnej oznacza utrwalenie tej czynności w postaci papierowej lub elektronicznej, a podpis może być złożony zarówno odręcznie, jak i elektronicznie. W tym zakresie projekt opiera się o rozwiązania wprowadzone do ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, dalej „Kodeks postępowania administracyjnego”). Dokument można opatrzyć podpisem elektronicznym lub pieczęcią, przez co należy rozumieć kwalifikowany podpis elektroniczny, podpis zaufany, podpis osobisty lub kwalifikowaną pieczęć elektroniczną organu administracji publicznej, ze wskazaniem osoby opatrującej pismo pieczęcią. Celem przepisu jest uwzględnienie podpisów elektronicznych osób uczestniczących w kontroli oraz stosowanych w urzędach elektronicznych systemów obiegu dokumentów, posługujących się pieczęcią elektroniczną organu administracji publicznej.
35.	Art. 2 pkt 2	w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Kontrolę przeprowadza pracownik jednostki kontrolującej (kontroler) na podstawie pisemnego imiennego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, po okazaniu legitymacji służbowej albo innego dokumentu pozwalającego na ustalenie tożsamości lub po poświadczeniu tożsamości z wykorzystaniem kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu zaufanego albo podpisu osobistego, w toku dokonywania pierwszej czynności kontrolnej.”;	Zmiana wprowadza dodatkową możliwość posłużenia się podpisem elektronicznym w celu potwierdzenia tożsamości (uwierzytelnienia) osoby dokonującej kontroli. Kontroler powinien się uwierzytelnić przed przystąpieniem do kontroli (legitymacja służbowa albo dokument tożsamości) albo najpóźniej w toku dokonywania pierwszej czynności kontrolnej (np. podpis elektroniczny pod zawiadomieniem o kontroli, przekazaniem upoważnienia, prośbą o przygotowanie dokumentacji, pytaniami kontroli albo pod mailem z zaproszeniem na telekonferencję).
36.	Art. 2 pkt 3	w art. 19 ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. W przypadku wyłączenia kontrolera z udziału w kontroli po rozpoczęciu czynności kontrolnych zawiadamia się o tym fakcie kierownika jednostki kontrolowanej.”;	Zmiana dostosowująca, wynikająca z wprowadzenia możliwości stosowania w toku kontroli środków komunikacji elektronicznej, uwzględnienia informatycznych nośników danych albo dokumentacji nieposiadającej postaci papierowej. Zmiana

			przewiduje, że o wyłączeniu kontrolera dokonany już po rozpoczęciu czynności kontrolnych zawiadomiony zostaje kierownik jednostki, której dotyczy kontrola.
37.	Art. 2 pkt 4	w art. 21 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Czynności kontrolne mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej lub informatycznych nośników danych. Dokumenty, o których mowa w art. 38–42, art. 45 ust. 2, art. 47, art. 49, art. 50 oraz art. 52 ust. 5, są doręczane zgodnie z przepisem art. 13 ust. 1.”;	Przepis ma na celu doprecyzowanie dopuszczalności stosowania w toku czynności kontrolnych dowolnych środków komunikacji elektronicznej lub informatycznych nośników danych. Jednocześnie enumeratywnie wymieniona dokumentacja kontroli powinna być przekazywana w sposób formalny, tj. doręczana zgodnie z Kodeksem postępowania administracyjnego.
38.	Art. 2 pkt 5	w art. 22: a) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) sporządzania, a w razie potrzeby żądania sporządzenia niezbędnych do kontroli kopii, odpisów lub wyciągów, w szczególności z dokumentów, w tym ich odwzorowania w postaci papierowej bądź elektronicznej, oraz zestawień lub obliczeń;”, b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) żądania sporządzenia niezbędnych do kontroli wyciągów, raportów zestawień lub obliczeń z systemów informatycznych i teleinformatycznych lub elektronicznych baz danych;”,	Zmiana dostosowująca, wynikająca z wprowadzenia możliwości stosowania w toku kontroli środków komunikacji elektronicznej, uwzględnienia informatycznych nośników danych albo dokumentacji nieposiadającej postaci papierowej.
39.	Art. 2 pkt 6	w art. 25: a) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) sporządzania niezbędnych do przeprowadzenia kontroli kopii, odpisów lub wyciągów, w szczególności z dokumentów, w tym ich odwzorowania w postaci papierowej bądź elektronicznej, jak również zestawień i obliczeń sporządzonych na podstawie dokumentów;”, b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) sporządzania niezbędnych do przeprowadzenia kontroli wyciągów, raportów zestawień lub obliczeń z systemów informatycznych i teleinformatycznych lub elektronicznych baz danych;”;	Zmiana dostosowująca, wynikająca z wprowadzenia możliwości stosowania w toku kontroli środków komunikacji elektronicznej, uwzględnienia informatycznych nośników danych albo dokumentacji nieposiadającej postaci papierowej.

40.	Art. 2 pkt 7	po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu: „Art. 25a. Zgodność kopii, odpisów, wyciągów, raportów, zestawień lub obliczeń z oryginalnymi dokumentami i danymi zawartymi w systemach informatycznych i teleinformatycznych oraz elektronicznych bazach danych potwierdza kierownik jednostki kontrolowanej lub kierownik komórki organizacyjnej, w której dokumenty się znajdują, lub która przetwarza te dane lub nimi zarządza. Poświadczenie zgodności z oryginałem następuje przez opatrzenie kopii, odpisu, wyciągu, raportu, zestawienia lub obliczenia odpowiednio podpisem albo pieczęcią, o których mowa w art. 13 ust. 3.”;	Zmiana dostosowująca, wynikająca z wprowadzenia możliwości stosowania w toku kontroli środków komunikacji elektronicznej, uwzględnienia informatycznych nośników danych albo dokumentacji nieposiadającej postaci papierowej.
41.	Art. 2 pkt 8	w art. 34 po wyrazie „wystąpić” dodaje się wyraz „pisemnie”;	Zmiana dostosowująca, polegająca na wskazaniu, że najistotniejsze czynności dokonywane w toku kontroli, powinny być dokonywane w formie pisemnej, co oznacza obowiązek utrwalenia tych czynności w formie papierowej bądź elektronicznej, a także jej opatrzenia odpowiednim podpisem, własnoręcznym bądź elektronicznym.
42.	Art. 2 pkt 9	w art. 42 w ust. 4 po wyrazach „przysługuje prawo do” dodaje się wyrazy „wniesienia pisemnego”;	Zmiana dostosowująca, polegająca na wskazaniu, że najistotniejsze czynności dokonywane w toku kontroli, powinny być dokonywane w formie pisemnej, co oznacza obowiązek utrwalenia tych czynności w formie papierowej bądź elektronicznej, a także jej opatrzenia odpowiednim podpisem, własnoręcznym bądź elektronicznym.
43.	Art. 2 pkt 10	w art. 49 po wyrazie „informuje” dodaje się wyraz „pisemnie”;	Zmiana dostosowująca, polegająca na wskazaniu, że najistotniejsze czynności dokonywane w toku kontroli, powinny być dokonywane w formie pisemnej, co oznacza obowiązek utrwalenia tych czynności w formie papierowej bądź elektronicznej, a także jej opatrzenia odpowiednim podpisem, własnoręcznym bądź elektronicznym.
44.	Art. 2 pkt 11	w art. 52 w ust. 5 po wyrazie „niego” dodaje się wyraz „pisemnie”;	Zmiana dostosowująca, polegająca na wskazaniu, że najistotniejsze czynności dokonywane w toku kontroli, powinny być dokonywane w formie pisemnej, co oznacza obowiązek utrwalenia tych czynności w formie papierowej bądź

			elektronicznej, a także jej opatrzenia odpowiednim podpisem, własnoręcznym bądź elektronicznym.
45.	Art. 2 pkt 12	w art. 54: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Dla kontroli prowadzi się akta kontroli, które są utrwalone w postaci: 1) papierowej, z numerowanymi kolejno stronami, lub 2) elektronicznej.”, b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) wykaz ich zawartości, z podaniem nazw dokumentów, oraz: a) numerów stron dokumentów – jeżeli akta kontroli są prowadzone w postaci papierowej, lub b) innych oznaczeń umożliwiających jednoznaczną identyfikację tych dokumentów – jeżeli akta kontroli są prowadzone w postaci elektronicznej;”.	Zmiana dostosowująca, wynikająca z wprowadzenia możliwości stosowania w toku kontroli środków komunikacji elektronicznej, uwzględnienia informatycznych nośników danych albo dokumentacji nieposiadającej postaci papierowej.
46.	Art. 3 pkt 1	W ustawie z dnia 29 kwietnia 2016 r. o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań dotyczących informatyzacji w zakresie działów administracji rządowej budżet i finanse publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 186) wprowadza się następujące zmiany: 1) art. 1 otrzymuje brzmienie: „Art. 1. Ustawa określa zasady wykonywania niektórych przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. ...) w celu zapewnienia ministrowi właściwemu do spraw budżetu i finansów publicznych, zwanemu dalej „ministrem właściwym do spraw finansów publicznych”, oraz innym organom Krajowej Administracji Skarbowej systemów i rozwiązań teleinformatycznych wspierających wykrywanie naruszenia przepisów prawa podatkowego oraz wyższą efektywność poboru podatków, nieopodatkowanych należności budżetowych, opłat i innych należności na podstawie danych uzyskiwanych z systemów	Zmiany związane są z zastąpieniem w ustawie o informatyzacji pojęcia projektu informatycznego o publicznym zastosowaniu, do którego odwołuje się ustawa z dnia 29 kwietnia 2016 r. o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań dotyczących informatyzacji w zakresie działów administracji rządowej budżet i finanse publiczne, pojęciem przedsięwzięcia informatycznego. Dodatkowo rozszerzono wyliczenie pobieranych danin o „inne należności”. Zmiana wynika z faktu, że zadania określone w ustawie dotyczą także innych niż wymienione dotychczas w przepisie należności. Ponadto zaproponowano ujednolicenie używanego w ustawie nazewnictwa poprzez zastąpienie sformułowania „realizacji zadań” sformułowaniem „wykonywanie zadań” – stosownie do tytułu ustawy.

		teleinformatycznych ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz organów Krajowej Administracji Skarbowej oraz systemów teleinformatycznych służących do obsługi budżetu państwa, jak również obsługę procesów pomocniczych dla wykonywania tych zadań.”;	
47.	Art. 3 pkt 2	w art. 2: a) w ust. 1 wyrazy „Projekty informatyczne” zastępuje się wyrazami „Przedsięwzięcia informatyczne”, b) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „projektów informatycznych” zastępuje się wyrazami „przedsięwzięć informatycznych”.	Zmiany związane są z zastąpieniem w ustawie o informatyzacji pojęcia projektu informatycznego o publicznym zastosowaniu, do którego odwołuje się ustawa o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań dotyczących informatyzacji w zakresie działów administracji rządowej budżet i finanse publiczne, pojęciem przedsięwzięcia informatycznego.
48.	Art. 4	Art. 4. Tworzy się Komitet do spraw Cyfryzacji.	Przepis dotyczący utworzenia nowego organu – Komitetu do spraw Cyfryzacji.
49.	Art. 5	Art. 5. Zadania Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji, który został utworzony na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1050 i 1473), niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, są realizowane przez Komitet do spraw Cyfryzacji.	W celu zachowanie ciągłości prac projekt zakłada, że dotychczasowe zadania Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji, niezakończone przed dniem wejścia w ustawy, staną się zadaniami Komitetu do spraw Cyfryzacji.
50.	Art. 6	Art. 6. Do konkursów, o których mowa w art. 12c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, oraz do umów o dofinansowanie, o których mowa w art. 12f ust. 1 ustawy zmienianej w at. 1, w brzmieniu dotychczasowym, ogłoszonych albo zawartych przez dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.	Przepis przejściowy, zakładający, że w zakresie konkursów lub umów na dofinansowanie przedsięwzięć wspierających rozwój społeczeństwa informacyjnego ogłoszonych lub zawartych przez dniem wejścia w życie ustawy, celem umożliwienia zakończenia ich realizacji, będą stosowane przepisy dotychczasowe.
51.	Art. 7	Art. 7. Do realizacji projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu oraz przedsięwzięć wspierających rozwój społeczeństwa informacyjnego, dla których pozyskano innowacyjne rozwiązania technologiczne służące realizacji zadań publicznych, o których mowa w art. 12i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, rozpoczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.	Przepis przejściowy, zakładający, że w zakresie realizacji projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu oraz przedsięwzięć wspierających rozwój społeczeństwa informacyjnego, dla których pozyskano innowacyjne rozwiązania technologiczne służące realizacji zadań publicznych rozpoczętych przez dniem wejścia w życie ustawy będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe.

52.	Art. 8	Art. 8. Do realizacji porozumień, o których mowa w art. 15a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie art. 1 pkt 15 ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.	Przepis przejściowy, zakładający, że w zakresie realizacji porozumień, o których mowa w art. 15a ust. 6 ustawy o informatyzacji, zawartych przez dniem wejścia w życie ustawy, będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe.
53.	Art. 9	Art. 9. Do realizacji porozumień, o których mowa w art. 19c ustawy zmienianej w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie art. 1 pkt 21 ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.	Przepis przejściowy, zakładający, że w zakresie realizacji porozumień, o których mowa w art. 19c ustawy o informatyzacji, zawartych przez dniem wejścia w życie ustawy, będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe.
54.	Art. 10.	Art. 10. Do realizacji porozumień, o których mowa w art. 20r ustawy zmienianej w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.	Przepis przejściowy, zakładający, że w zakresie realizacji porozumień, o których mowa w art. 20r ustawy o informatyzacji, zawartych przez dniem wejścia w życie ustawy, będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe.
55.	Art. 11.	Art. 11. Do kontroli prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 2, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.	Przepis przejściowy, zakładający, że do kontroli, prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe.
56.	Art. 12	Art. 12. Do będących w realizacji projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe.	Przepis przejściowy, zakładający, że do będących w realizacji projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu, realizowanych na podstawie ustawy z dnia 29 kwietnia 2016 r. o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań dotyczących informatyzacji w zakresie działów administracji rządowej budżet i finanse publiczne, będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe.
57.	Art. 13	Art. 13. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.	Przepis ma na celu utrzymanie w mocy przepisów wykonawczych, wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy o informatyzacji (rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 września 2011 r. w sprawie sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych) do czasu wydania nowego rozporządzenia.
58.	Art. 14	Art. 14. 1. Organy administracji rządowej oraz jednostki budżetowe obsługujące te organy realizują zadania, o których mowa w art. 12k	Czasowe rozłożenie zadań określonych w art. 12k ust. 3 i 4 w zakresie udostępniania danych, o których mowa w art. 12k ust. 2

	ust. 4 i 5, w zakresie udostępniania danych, o których mowa w art. 12k ust. 3 pkt 1 i 2, oraz zadania, o których mowa w art. 12l, art. 13 ust. 5 oraz art. 14 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, nie później niż po upływie 50 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. 2. Jednostki samorządu terytorialnego, związki jednostek samorządu terytorialnego, związki metropolitalne oraz samorządowe jednostki budżetowe, samorządowe zakłady budżetowe, samorządowe instytucje kultury lub samorządowe osoby prawne, utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych oraz samorządowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, realizują zadania, o których mowa w art. 12k ust. 4 i 5, w zakresie udostępniania danych, o których mowa w art. 12k ust. 3 pkt 1 i 2, oraz zadania, o których mowa w art. 12l, art. 13 ust. 5 oraz art. 14 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, nie później niż po upływie 72 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. 3. Podmioty realizujące zadania publiczne, inne niż określone w ust. 1 i 2, realizują zadania, o których mowa w art. 12k ust. 4 i 5, w zakresie udostępniania danych, o których mowa w art. 12k ust. 3 pkt 1 i 2, oraz zadania, o których mowa w art. 12l, art. 13 ust. 5 oraz art. 14 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, nie później niż po upływie 48 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. 4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się do podmiotów realizujących zadania publiczne z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego: 1) z użyciem którego były realizowane zadania publiczne w dniu wejścia w życie ustawy - który po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy został poddany zmianom w zakresie jego funkcjonalności wykorzystywanych do realizacji zadań publicznych, z wyłączeniem konserwacji oprogramowania, aktualizacji w zakresie bezpieczeństwa lub aktualizacji technicznych; 2) wdrożonego w celu realizacji zadań publicznych w okresie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy - który po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy został poddany zmianom	pkt 1 i 2, oraz zadania, o których mowa w art. 12l, art. 13 ust. 1 pkt 1 i ust. 5 oraz art. 14 ust. 1a dla poszczególnych grup podmiotów zobowiązanych do realizacji tych zadań, ma na celu umożliwienie zapoznania się i dostosowanie do nowych regulacji. W związku z przepisami, zakładającymi czasowe rozłożenie zadań, o których mowa w projekcie, dla poszczególnych grup podmiotów zobowiązanych do realizacji tych zadań, w projekcie przewidziano dodatkowo przepisy, przewidujące, że w okresie dostosowawczym do wybranych, wymienionych w projekcie, systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych stosowane będą zmienione przepisy.

		w zakresie jego funkcjonalności wykorzystywanych do realizacji zadań publicznych, z wyłączeniem konserwacji oprogramowania, aktualizacji w zakresie bezpieczeństwa lub aktualizacji technicznych; 3) utworzonego po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. 5. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się do podmiotów prowadzących z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego rejestr publiczny: 1) z użyciem którego były realizowane zadania publiczne w dniu wejścia w życie ustawy - który po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy został poddany zmianom w zakresie jego funkcjonalności wykorzystywanych do realizacji zadań publicznych; 2) utworzony w okresie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy - który po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy został poddany zmianom w zakresie jego funkcjonalności wykorzystywanych do realizacji zadań publicznych; 3) utworzony po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.	
59.	Art. 15	Art. 15. 1. Do dnia wejścia w życie art. 1 pkt 19 ustawy do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi stosuje się przepisy wydane na podstawie art. 18 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym. 2. Do dnia wejścia w życie art. 1 pkt 19 ustawy do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych stosuje się przepisy wydane na podstawie art. 18 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.	Przepis przejściowy, wynikający ze zmian wprowadzonych w projekcie dotyczących minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych.
60.	Art. 16	Art. 16. 1. W latach 2025-2034 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa będących skutkiem wejścia w życie ustawy wynosi 389,00 mln zł, z tego: 1) w 2025 r. – 50,41 mln zł; 2) w 2026 r. – 60,66 mln zł; 3) w 2027 r. – 60,45 mln zł; 4) w 2028 r. – 48,97 mln zł;	Przepis reguluje limit wydatków budżetu państwa związanych z realizacją ustawy.

		5) w 2029 r. – 89,09 mln zł; 6) w 2030 r. – 66,16 mln zł; 7) w 2031 r. – 3,2 mln zł; 8) w 2032 r. – 3,28 mln zł; 9) w 2033 r. – 3,35 mln zł; 10) w 2034 r. – 3,43 mln zł. 2. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia w danym roku budżetowym limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się mechanizm korygujący, który polega na obniżeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego roku kalendarzowego oraz jest odpowiedzialny za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2.	
61.	Art. 17	Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 10 w zakresie art. 12k, art. 12l, art. 12m, art. 12n, pkt 11 lit. a i e, pkt 12, pkt 13 lit. b i c, pkt 14 i 15, pkt 19-21 oraz pkt 27, które wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia.	Przepis przewiduje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni. Przepisy dotyczące funkcjonowania repozytorium interoperacyjności i przeprowadzania przez podmioty realizujące zadania publiczne ocen interoperacyjności krajowej wejdą w życie w późniejszym terminie.

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie repozytorium interoperacyjności

Na podstawie art. 12m ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe funkcjonalności repozytorium interoperacyjności;
- 2) sposób kategoryzacji informacji przeznaczonych do udostępniania w repozytorium interoperacyjności, w tym kategorie przedmiotowe i statusy funkcjonowania rejestru publicznego w repozytorium interoperacyjności;
- 3) szczegółowy sposób prowadzenia repozytorium interoperacyjności;
- 4) szczegółowy sposób realizacji obowiązków podmiotów realizujących zadania publiczne w zakresie udostępniania danych i informacji w repozytorium interoperacyjności.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) gestor rejestru publicznego – podmiot prowadzący rejestr publiczny przy użyciu systemów teleinformatycznych;
- 2) metadane rejestru publicznego – metadane rejestru publicznego, o których mowa w art. 12k ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 3) minister – ministra właściwego do spraw informatyzacji;
- 4) podmiot – osobę prawną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej lub organ administracji publicznej;
- 5) ustawa o informatyzacji – ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Rozdział 2

Szczegółowe funkcjonalności repozytorium interoperacyjności

§ 3. 1. Dostęp do informacji zawartych w repozytorium interoperacyjności jest zapewniany za pośrednictwem:

- 1) graficznego interfejsu użytkownika, zwanego dalej „GUI”, oraz
- 2) interfejsu programistycznego aplikacji, zwanego dalej „API”, w formacie przeznaczonym do odczytu maszynowego, w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 11 sierpnia 2011 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1524).

2. Repozytorium interoperacyjności zapewnia uwierzytelnionym użytkownikom dodawanie oraz modyfikację informacji, zgodnie z nadanymi uprawnieniami, o których mowa w § 9, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Metadane rejestru publicznego oraz informacje o API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych nie mogą być modyfikowane lub usunięte z repozytorium interoperacyjności i są oznaczone w szczególności:

- 1) wersją;
- 2) datą i czasem publikacji;
- 3) statusem obowiązywania.

§ 4. Repozytorium interoperacyjności zapewnia przeszukiwanie informacji za pośrednictwem GUI i API, w szczególności według:

- 1) kryterium przedmiotowego;
- 2) kryterium podmiotowego;
- 3) metadanych rejestrów publicznych;
- 4) informacji o API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych.

§ 5. 1. Repozytorium interoperacyjności umożliwia użytkownikom pobieranie metadanych rejestru publicznego.

2. Repozytorium interoperacyjności umożliwia użytkownikom uwierzytelnionym, o których mowa w § 9 ust. 1 pkt 2, subskrypcję powiadomień o informacjach, o których mowa w § 10 ust. 1 i 2 oraz § 11 ust. 1 i 2. Repozytorium interoperacyjności może udostępniać także subskrypcję innych powiadomień.

§ 6. Repozytorium interoperacyjności umożliwia użytkownikom uwierzytelnionym, o których mowa w § 9 ust. 1 pkt 2, komunikację elektroniczną z administratorem repozytorium interoperacyjności, reprezentantami gestorów rejestrów publicznych i podmiotów używających systemów teleinformatycznych do realizacji zadań publicznych, w tym zgłaszanie propozycji dodania lub dodania nowej wersji metadanych rejestru publicznego lub informacji o API systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych.

Rozdział 3

Sposób kategoryzacji informacji przeznaczonych do udostępniania w repozytorium interoperacyjności, w tym określenie kategorii przedmiotowych i statusów funkcjonowania rejestru publicznego

§ 7. 1. Informacje w repozytorium interoperacyjności są w szczególności zorganizowane w kategoriach określonych w art. 12k ust. 3 ustawy o informatyzacji.

2. Kategorie przedmiotowe rejestrów publicznych są określane według nazw działów administracji rządowej, określonych w art. 5 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 1370 i 1907).

3. Dla rejestrów publicznych przyjmuje się następujące statusy funkcjonowania:

- 1) planowany;
- 2) użytkowany;
- 3) wycofany.

Rozdział 4

Szczegółowy sposób prowadzenia repozytorium interoperacyjności

§ 8. 1. Repozytorium interoperacyjności jest dostępne całodobowo, z wyjątkiem przerw serwisowych wynikających z ewentualnych awarii lub potrzeby dokonywania zmian.

2. Informacje o przerwach serwisowych w świadczeniu usług dostępu do repozytorium interoperacyjności są publikowane w repozytorium interoperacyjności, a w przypadku braku takiej możliwości – na stronie internetowej www.gov.pl.

§ 9. 1. W repozytorium interoperacyjności wyróżnia się następujące kategorie użytkowników:

- 1) użytkownik;
- 2) użytkownik uwierzytelniony:
 - a) zwykły użytkownik uwierzytelniony,
 - b) reprezentant gestora rejestru publicznego,

- c) reprezentant podmiotu używającego systemu teleinformatycznego do realizacji zadań publicznych,
 - d) administrator repozytorium interoperacyjności.
2. Uprawnienia dla użytkowników kategorii, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. d, nadaje lub odbiera kierownik urzędu obsługującego ministra.
3. Uprawnienia dla użytkowników kategorii, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b i c, nadaje lub odbiera administrator repozytorium interoperacyjności na wniosek – odpowiednio – gestora rejestru publicznego lub podmiotu używającego systemu teleinformatycznego do realizacji zadań publicznych.
4. Uprawnienia dla użytkowników kategorii, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, uzyskuje się po ukończeniu procesu rejestracji w repozytorium interoperacyjności.
5. Użytkownik, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, posiada dostęp do informacji opublikowanych w repozytorium interoperacyjności.
6. Użytkownik kategorii, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, posiada uprawnienie do dodawania i modyfikacji metadanych rejestru publicznego – w zakresie rejestru publicznego określonego przez gestora tego rejestru publicznego. Uprawnienie do dodawania, w tym dodawania nowej wersji metadanych rejestru publicznego, nie obejmuje metadanych rejestru publicznego pobranych z właściwych rejestrów publicznych, o których mowa w § 12 ust. 1.
7. Użytkownik kategorii, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, posiada uprawnienie do dodawania, w tym dodawania nowej wersji informacji o API systemu teleinformatycznego – w zakresie API systemu teleinformatycznego określonego przez podmiot używający systemu teleinformatycznego do realizacji zadań publicznych.
8. Użytkownik kategorii, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. d, posiada uprawnienie do dodawania, usuwania i modyfikacji informacji w repozytorium interoperacyjności, z wyłączeniem metadanych rejestru publicznego określonych w art. 12k ust. 3 pkt 1 ustawy o informatyzacji i API systemu teleinformatycznego.

Rozdział 5

Szczegółowy sposób realizacji obowiązków podmiotów realizujących zadania publiczne w zakresie udostępniania danych i informacji w repozytorium interoperacyjności

§ 10. 1. Gestor rejestru publicznego publikuje w repozytorium interoperacyjności metadane rejestru publicznego w przypadku powstania lub zmiany ich treści, z zastrzeżeniem

§ 12 ust. 1. Publikacja następuje niezwłocznie, najpóźniej w terminie 7 dni od dnia powstania lub zmiany treści tych informacji.

2. Gestor rejestru publicznego publikuje w repozytorium interoperacyjności informacje o planowanych zmianach metadanych rejestru publicznego przed zmianą treści tych informacji. Publikacja następuje najpóźniej w terminie pozwalającym organom administracji publicznej na realizację zadań publicznych wynikających z przepisów odrębnych.

3. Struktury danych i znaczenie danych zawartych w tych strukturach dla danych gromadzonych w rejestrze publicznym, o których mowa w art. 12k ust. 3 pkt 1 lit. g ustawy o informatyzacji, są publikowane jako schematy XML i schematy JSON.

4. Gestor rejestru publicznego odpowiada za jakość, w tym poprawność, aktualność oraz kompletność metadanych rejestru publicznego, z zastrzeżeniem § 12 ust. 1.

§ 11. 1. Podmiot używający systemu teleinformatycznego do realizacji zadań publicznych, w tym do prowadzenia rejestru publicznego, publikuje w repozytorium interoperacyjności informacje o API tego systemu teleinformatycznego w przypadku powstania lub zmiany ich treści. Publikacja następuje niezwłocznie, najpóźniej w terminie 7 dni od dnia powstania lub zmiany treści tych informacji.

2. Podmiot używający systemu teleinformatycznego do realizacji zadań publicznych, w tym do prowadzenia rejestru publicznego, publikuje w repozytorium interoperacyjności informacje o planowanych zmianach informacji o API tego systemu teleinformatycznego, przed zmianą treści tych informacji.

3. Publikacja następuje najpóźniej w terminie pozwalającym organom administracji publicznej na realizację zadań publicznych wynikających z przepisów odrębnych.

4. W przypadku braku dostępności API systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych z powodu, którego podmiot używający tego systemu teleinformatycznego nie mógł przewidzieć, informację o braku dostępności publikuje się niezwłocznie.

5. Podmiot używający systemu teleinformatycznego do realizacji zadań publicznych, w tym do prowadzenia rejestru publicznego, publikuje w repozytorium interoperacyjności statystyki użycia API systemów teleinformatycznych obejmujące okres jednego miesiąca, w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczą informacje.

6. Podmiot używający systemu teleinformatycznego do realizacji zadań publicznych, w tym do prowadzenia rejestru publicznego, może publikować w repozytorium

interoperacyjności przykładowe zestawy do tworzenia oprogramowania, zwane dalej „SDK”, wraz z udostępnionym na otwartej licencji kodem źródłowym SDK oraz dokumentacją takiego oprogramowania.

§ 12. 1. Minister zapewnia, w zakresie prowadzenia repozytorium interoperacyjności, pobieranie metadanych rejestru publicznego z właściwych rejestrów publicznych.

2. Minister publikuje w repozytorium interoperacyjności wyniki monitorowania dostępności API systemów teleinformatycznych używanych do prowadzenia rejestrów publicznych, z użyciem mechanizmu wskazanego w ust. 1 pkt 4.

3. Minister weryfikuje udostępniane w repozytorium interoperacyjności informacje, o których mowa w § 10 ust 1 i 3, z zastrzeżeniem ust. 1 pkt 1, oraz w § 11 ust. 1 i 5, pod względem jakości, w tym poprawności, aktualności oraz kompletności. W przypadku, gdy informacje nie spełniają wymogów, o których mowa w zdaniu pierwszym, minister wzywa podmiot publikujący informacje w repozytorium interoperacyjności do ich niezwłocznego dostosowania do tych wymogów.

4. Minister publikuje w repozytorium interoperacyjności informacje, o których mowa § 11, w odniesieniu do systemu teleinformatycznego wykorzystywanego do prowadzenia repozytorium interoperacyjności.

Rozdział 6

Przepis końcowy

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

I. Cel i potrzeba regulacji

Projektowane rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 12m ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o informatyzacji”. Konieczność wydania projektowanego rozporządzenia wynika z ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o zmianie ustawy o informatyzacji”, wprowadzającej następujące upoważnienie ustawowe:

„Art. 12m. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe funkcjonalności repozytorium interoperacyjności,
 - 2) sposób kategoryzacji informacji przeznaczonych do udostępniania w repozytorium interoperacyjności, w tym kategorie przedmiotowe i statusy funkcjonowania rejestru publicznego w repozytorium interoperacyjności,
 - 3) szczegółowy sposób prowadzenia repozytorium interoperacyjności,
 - 4) szczegółowy sposób realizacji obowiązków podmiotów realizujących zadania publiczne w zakresie udostępniania danych i informacji w repozytorium interoperacyjności
- mając na uwadze potrzebę zapewnienia interoperacyjności, zachowania spójnych standardów prezentacji danych w repozytorium interoperacyjności, zapewnienia informacji o danych gromadzonych w rejestrach publicznych oraz sposobie dostępu do tych danych przetwarzanych w systemach teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych.”.

Nowelizacja ustawy o informatyzacji wprowadza również podstawę dla prowadzenia repozytorium interoperacyjności. Ponadto wskazuje ona zakres informacji publikowanych w repozytorium interoperacyjności oraz zakres obowiązków podmiotów realizujących zadania publiczne w odniesieniu do udostępniania takich informacji w repozytorium interoperacyjności oraz korzystania z danych gromadzonych w tym repozytorium.

W obowiązującym stanie prawnym zagadnienia związane z repozytorium interoperacyjności dotyczą wyłącznie części zasobów ePUAP przeznaczonych do udostępniania informacji służących osiągnięciu interoperacyjności i są uregulowane

w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 maja 2024 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. poz. 773), zwanym dalej „rozporządzeniem KRI”.

Dokonana analiza i ocena stanu funkcjonowania rozporządzenia KRI, oraz poprzedzającego go rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych oraz wymiany informacji w postaci elektronicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2247), doprowadziły do wniosków m.in. w zakresie rozwoju i rozbudowy, a w konsekwencji odrębnego uregulowania repozytorium interoperacyjności.

II. Dokonane analizy i oceny stanu funkcjonowania repozytorium interoperacyjności

Minister właściwy do spraw informatyzacji już w 2022 r. podjął decyzję o analizie oraz skonsultowaniu problemów i zagadnień z obszarów będących przedmiotem projektu rozporządzenia w sprawie repozytorium interoperacyjności.

W maju 2022 r. został zorganizowany warsztat problemowy dotyczący koncepcji nowych Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych. Wśród konkluzji z warsztatu znalazły się następujące oceny stanu funkcjonowania repozytorium interoperacyjności (stan analizy na maj 2022 r.): repozytorium interoperacyjności nie funkcjonuje poprawnie, jest uznawane przez część administracji i obywateli za „martwe rozwiązanie”, co sprowadza się do braku praktycznego oddziaływania repozytorium interoperacyjności założonego w rozporządzeniu z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych oraz wymiany informacji w postaci elektronicznej.

Powołany w 2022 r. przez ministra właściwego do spraw informatyzacji zespół roboczy w lutym 2023 r. przygotował dokument „Obszary merytoryczne nowych KRI”¹. W ramach

¹) Dokument dostępny pod adresem: <https://www.gov.pl/web/ia/koncepcja-nowych-kri-dokument>.

prac zespołu przeanalizowano m.in. zagadnienia dotyczące repozytorium interoperacyjności. W konkluzjach wskazano na konieczność egzekwowania obowiązku aktualizacji struktur danych od podmiotów publikujących takie struktury w repozytorium interoperacyjności - niezwłocznie po zmianach modelu danych (syntaktyka lub semantyka danych) w rejestrach publicznych. Struktury danych są niezbędne do interoperacyjnej wymiany informacji między systemami teleinformatycznymi podmiotów publicznych i rejestrami publicznymi. Zwrócono także uwagę na potrzebę wprowadzenia mechanizmu monitorowania wywiązywania się z tego obowiązku. Zdarza się bowiem, że wykorzystywane w e-usługach publicznych schematy atomowe z repozytorium interoperacyjności dopuszczają mniejszą liczbę znaków niż np. modele danych w rejestrach publicznych. W praktyce oznacza to, że po pobraniu do e-usługi publicznej np. nazwy ulicy czy nazwy gminy z właściwego rejestru, schemat atomowy nie dopuszcza liczby znaków, która znajduje się w pobranych danych. To z kolei powoduje w niektórych przypadkach brak możliwości realizacji usługi publicznej w postaci elektronicznej.

W styczniu 2023 r. Przewodniczący Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji (KRMK), podjął decyzję o powołaniu grupy roboczej do spraw objętych tematyką rozporządzenia KRI, zwanej dalej „Grupą KRMK ds. Nowych KRI”.

Wskutek prac Grupy KRMK ds. Nowych KRI przygotowano dokument², określający m.in. rekomendacje dla repozytorium interoperacyjności. Wśród konkluzji prac wskazano, że w celu zapewnienia referencyjności i reużywalności zasobów informacyjnych państwa jest wskazany dalszy rozwój repozytorium interoperacyjności. W dokumencie przedstawiono koncepcję nowego repozytorium interoperacyjności, która znalazła odzwierciedlenie w projekcie rozporządzenia.

W październiku 2024 r. Ministerstwo Cyfryzacji zorganizowało warsztat z pracownikami Centralnego Ośrodka Informatyki (COI), utrzymującego i zarządzającego operacyjnie repozytorium interoperacyjności na zlecenie Ministerstwa. Warsztat dotyczył analizy problemów związanych z repozytorium interoperacyjności, wynikających z doświadczeń COI w prowadzeniu repozytorium interoperacyjności. Wnioski z tego warsztatu zostały uwzględnione w projekcie rozporządzenia w sprawie repozytorium interoperacyjności.

²⁾ Dokument dostępny pod adresem: <https://www.gov.pl/web/ia/koncepcja-nowych-kri-dokument-krmc>.

III. Stan w dziedzinie normowanej przepisami ustawy o informatyzacji i rozporządzenia KRI

Zgodnie z ustawą o informatyzacji podmiot publiczny używa do realizacji zadań publicznych systemów teleinformatycznych spełniających minimalne wymagania oraz zapewniających interoperacyjność systemów na zasadach określonych w Krajowych Ramach Interoperacyjności. Rozporządzenie KRI określa fundamentalne zasady tworzenia i prowadzenia rejestrów publicznych oraz wymiany danych w postaci elektronicznej. Na podstawie rozporządzenia KRI jest prowadzone repozytorium interoperacyjności, które zawiera struktury danych (schematy atomowe), niezbędne do wymiany informacji z systemami teleinformatycznymi podmiotów publicznych i rejestrami publicznymi. Rozporządzenie KRI wskazuje także standard opisu usług sieciowych, co formalnie ułatwia integrację systemów teleinformatycznych i udostępnianie danych.

Zgodnie z danymi gromadzonymi przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w Systemie Inwentaryzacji Systemów Teleinformatycznych (SIST) według stanu z marca 2024 r. liczba systemów teleinformatycznych samej administracji rządowej wynosiła ponad 1300, a liczba rejestrów publicznych prowadzonych przez organy administracji rządowej – prawie 500.

Zgodnie z § 8 rozporządzenia KRI organ podmiotu udostępniającego usługę sieciową, w celu zapewnienia poprawnej współpracy systemów teleinformatycznych, przekazuje opis protokołów i struktur wymiany danych usługi sieciowej wykorzystujący WSDL (Web Services Description Language) do repozytorium interoperacyjności. W repozytorium interoperacyjności, na dzień 6 grudnia 2024 r., występował jeden opis usługi sieciowej, co kontrastuje jaskrawo z liczbą publicznych systemów teleinformatycznych administracji rządowej odnotowanych w SIST. Można zatem stwierdzić, że brak jest zapewnienia poprawnej współpracy systemów teleinformatycznych bazującej na powszechnej wiedzy o usługach sieciowych tych systemów. Dotyczy to w szczególności systemów teleinformatycznych, które umożliwiają dostęp do danych w rejestrach publicznych.

IV. Zakres i uzasadnienie projektowanych przepisów

W oparciu o wyniki prac Zespołu roboczego do przygotowania założeń nowych Krajowych Ram Interoperacyjności, Grupy KRMC ds. Nowych KRI, wyniki warsztatów oraz nowelizację ustawy o informatyzacji w projekcie rozporządzenia zaproponowano następujące przepisy:

1) Rozdział 1

W § 1 projektu rozporządzenia wskazano zakres rozporządzenia w sprawie repozytorium interoperacyjności na podstawie upoważnienia zawartego w art. 12m ustawy o informatyzacji.

W § 2 zdefiniowano pojęcia używane w projekcie rozporządzenia.

2) Rozdział 2

W rozdziale określono szczegółowe funkcjonalności repozytorium interoperacyjności.

W poniższych przepisach zdefiniowano następujące funkcjonalności repozytorium interoperacyjności:

- dostęp do informacji, czyli ich odczyt, dodawanie i modyfikacja (§ 3),
- przeszukiwanie informacji (§ 4),
- pobieranie danych oraz subskrypcji powiadomień o wydarzeniach w repozytorium (§ 5),
- komunikacja z administratorem repozytorium interoperacyjności, reprezentantami gestorów rejestrów publicznych i podmiotów używających systemów teleinformatycznych do realizacji zadań publicznych (§ 6).

3) Rozdział 3

W rozdziale wskazano sposób kategoryzacji informacji przeznaczonych do udostępniania w repozytorium interoperacyjności, w tym określenie kategorii przedmiotowych i statusu funkcjonowania rejestru publicznego.

4) Rozdział 4

W rozdziale określono szczegółowy sposób prowadzenia repozytorium interoperacyjności, w co wchodzi zagadnienia: dostępności repozytorium, kategorie uprawnień użytkowników repozytorium oraz obsługa nadawania i odbierania takich uprawnień, a także zakres uprawnień użytkowników repozytorium.

5) Rozdział 5

W rozdziale podano szczegółowy sposób realizacji obowiązków podmiotów realizujących zadania publiczne w zakresie udostępniania danych i informacji w repozytorium interoperacyjności, na co składa się: precyzyjne określenie obowiązków gestorów rejestrów publicznych, podmiotów używających systemu teleinformatycznego do realizacji zadań

publicznych oraz ministra właściwego do spraw informatyzacji w odniesieniu do repozytorium interoperacyjności.

V. Wejście w życie przepisów

Przewiduje się, że projektowane przepisy wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia .

VI. Pozostałe informacje

Projektowane regulacje nie stoją w sprzeczności z prawem Unii Europejskiej. Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób z niepełnosprawnościami oraz osób starszych.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć bezpośredniego wpływu na sytuację mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677), projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408), projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie repozytorium interoperacyjności	Data sporządzenia 29 maja 2025 r.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji	Źródło Upoważnienie ustawowe – art. 12m ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. ...)
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Dariusz Standerski, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Cyfryzacji	Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Katarzyna Bis-Plaza, Dyrektor Departamentu Projektów i Strategii w Ministerstwie Cyfryzacji (tel. 22 245 59 13, e-mail: Katarzyna.Bis-Plaza@cyfra.gov.pl)	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania rozporządzenia jest wynikiem nowelizacji ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zwanej dalej „ustawą o informatyzacji”.

Projekt rozporządzenia w sprawie repozytorium interoperacyjności, zwany dalej „projektem” – zgodnie z upoważnieniem ustawowym – adresuje zagrożenia:

- szczegółowych funkcjonalności repozytorium interoperacyjności,
- sposobu kategoryzacji informacji przeznaczonych do udostępniania w repozytorium interoperacyjności, w tym kategorii przedmiotowych i statusów funkcjonowania rejestru publicznego,
- szczegółowego sposobu prowadzenia repozytorium interoperacyjności,
- szczegółowego sposobu realizacji obowiązków podmiotów realizujących zadania publiczne w zakresie udostępniania danych i informacji w repozytorium interoperacyjności.

Określając powyższe, Rada Ministrów uwzględnia potrzebę zapewnienia interoperacyjności, zachowania spójnych standardów prezentacji danych w repozytorium interoperacyjności, zapewnienia informacji o danych gromadzonych w rejestrach publicznych oraz sposobie dostępu do tych danych przetwarzanych w systemach teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych.

Do identyfikacji problemów, na które ma odpowiadać projektowana regulacja, wykorzystano techniki analizy dokumentów strategicznych i prawnych z obszaru informatyzacji, analizy eksperckie prowadzone przez pracowników administracji rządowej i urzędów centralnych (ocena ex-post istniejącej regulacji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 maja 2024 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych, Dz. U. poz. 773, zwanego dalej „rozporządzeniem KRI”, przy udziale interesariuszy), a także konsultacje z przedstawicielami administracji samorządowej, instytucji normalizacyjnych, obywatelami i przedsiębiorcami.

W Programie Zintegrowanej Informatyzacji Państwa (załącznik do uchwały nr 1/2014 Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2014 r. w sprawie przyjęcia programu rozwoju „Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa”, zmienionej następnie uchwałą nr 117/2016 Rady Ministrów z dnia 27 września 2016 r., uchwałą nr 109/2019 Rady Ministrów z dnia 24 września 2019 r., uchwałą nr 255/2022 Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2022 r. oraz uchwałą nr 232/2023 Rady Ministrów z dnia 23 listopada 2023 r., zwanej dalej „PZIP”, zidentyfikowano szereg problemów dotyczących cyfryzacji administracji publicznej. Wymienione poniżej problemy zdiagnozowane w PZIP są nadal aktualne i odnoszą się bezpośrednio do obszaru regulowanego w obszarze repozytorium interoperacyjności:

- systemy i rejestry publiczne nadal nie są w pełni interoperacyjne, co uniemożliwia sprawną współpracę instytucji w realizacji złożonych procesów administracyjnych i wymianę informacji,
- znaczna część danych jest gromadzona wielokrotnie i powielana (na poziomie centralnym, regionalnym i lokalnym), nie są one ponownie wykorzystywane w wystarczającym stopniu, co skutkuje zwielokrotnionymi nakładami na gromadzenie danych i niespójnością informacyjną,
- rozproszone i nieskoordynowane zarządzanie zasobami informatycznymi.

Jednym z celów szczegółowych PZIP było zwiększenie jakości oraz zakresu komunikacji między obywatelami i innymi interesariuszami a państwem – „Głównym środkiem bezpośredniej interakcji państwa z obywatelami są e-usługi publiczne świadczone na ich rzecz. W związku z tym działania państwa w dziedzinie tworzenia i świadczenia usług cyfrowych zostaną ukierunkowane na stałe podnoszenie ich jakości,

i zwiększanie łatwości dostępu do usług, ich przejrzystości i kompleksowości oraz użyteczności. Posiadane przez państwo zasoby informacyjne pozwolą na przemodelowanie wielu procesów w relacjach państwa z obywatelem w sposób minimalizujący obciążenia obywateli. Jednocześnie e-usługi powinny umożliwiać realizację całych zdarzeń życiowych obywatela w sposób kompleksowy i „wyprzedzać” jego potrzeby w zakresie wypełniania przewidzianych prawem obowiązków (np. przypomnienie o upływie terminu ważności dowodu osobistego, badania technicznego samochodu). Obywatel powinien mieć również większe możliwości w zakresie sprawdzenia danych, które administracja publiczna posiada na jego temat i sposobów ich wykorzystywania.”..

W czasie pandemii COVID-19 zidentyfikowano ponadto problemy dotyczące zapewnienia ciągłości świadczenia usług i podtrzymania procesów administracyjnych, z jakimi mierzyły się jednostki administracji publicznej - jak również dostrzeżono rosnące zapotrzebowanie na e-usługi (zwłaszcza o wysokim stopniu dojrzałości), umożliwiające ograniczenie interakcji pomiędzy urzędnikiem, przedsiębiorcą i obywatelem. Odpowiedź na te problemy oraz potrzeby wymusza na administracji publicznej upowszechnianie rozwiązań cyfrowych, w szczególności domyślnie interoperacyjnych – tj. wymagających efektywnej współpracy cyfrowej podmiotów realizujących zadania publicznej, których sposób realizacji obowiązków jest regulowany w szczególności przez projektowane rozporządzenie.

Wyzwaniem jest zatem poszukiwanie rozwiązań interoperacyjnych pozwalających na efektywną realizację zadań publicznych – w pierwszej kolejności – bez angażowania lub z minimalnym możliwym angażowaniem obywateli i przedsiębiorców, a także ułatwienie dostępu do użytecznych e-usług.

W przypadku świadczenia elektronicznych usług publicznych – co obejmuje także wstępne wypełnienie formularzy elektronicznych – jest kluczowa powszechna dostępność wiarygodnych danych z rejestrów publicznych, do których dostęp jest zapewniany w trybie odczytu maszynowego przez interfejs programistyczny aplikacji (API). Z tego względu w projekcie określono wymagania dotyczące publikacji informacji o API publicznych systemów teleinformatycznych, w tym także służących do prowadzenia rejestrów publicznych. Projekt reguluje także kwestie publikacji informacji o rejestrach publicznych, w tym o Systemie Rejestrów Państwowych, pod postacią metadanych rejestrów publicznych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Cel projektu może zostać osiągnięty jedynie za pomocą środków o charakterze legislacyjnym.

Osiągnięcie zamierzonego celu nastąpi poprzez ogłoszenie rozporządzenia w sprawie repozytorium interoperacyjności.

Istota projektowanych zmian polega na:

- określeniu zasad dodawania, odczytu, modyfikacji i usuwania informacji, a także pobierania i przeszukiwania danych w repozytorium interoperacyjności,
- określeniu zasad subskrypcji powiadomień o zdarzeniach w repozytorium interoperacyjności,
- ustanowieniu mechanizmów komunikacji z administratorem repozytorium interoperacyjności, reprezentantami gestorów rejestrów publicznych i podmiotów używających systemów teleinformatycznych do realizacji zadań publicznych,
- określenie kategorii przedmiotowej i statusu funkcjonowania rejestru publicznego w repozytorium interoperacyjności,
- wskazaniu zakresu uprawnień użytkowników repozytorium interoperacyjności.

Oczekiwane efekty projektowanych zmian

- Zwiększenie stopnia wykorzystania danych z rejestrów publicznych podmiotów realizujących zadania publiczne, co wpłynie pozytywnie na:
 - zwiększenie liczby zadań publicznych realizowanych zgodnie z zasadą jednorazowości (once-only), przyczyniając się do zmniejszenia obciążeń obywateli, przedsiębiorców i pracowników podmiotów publicznych,
 - zmniejszenie kosztów realizacji zadań publicznych oraz zmniejszanie negatywnego wpływu technologii na środowisko naturalne, przez mniejszą liczbę rozwiązań infrastrukturalnych i programowych wymaganych do realizacji zadań publicznych (green IT).
- Zmniejszenie wymaganego, a więc i faktycznego, stopnia zaangażowania osób i podmiotów w wykonywanie zadań publicznych, co wpłynie pozytywnie na:
 - oszczędność czasu i pieniędzy po stronie usługodawców oraz usługobiorców (dzięki przyspieszeniu postępowań administracyjnych), uproszczenie struktur zarządzania, a także na zwiększenie poziomu satysfakcji usługodawców (pracowników podmiotów obowiązanych).

Proponowane zmiany przyczynią się do zmniejszenia obciążeń i przyspieszą procedury administracyjne.

Naturalną konsekwencją zmian będzie docelowo ograniczenie kosztów funkcjonowania podmiotów publicznych oraz czasochłonności realizowanych przez nie procesów. Wejście w życie proponowanych zmian pozwoli także na skrócenie,

usprawnienie i zwiększenie terminowości załatwiania spraw prowadzonych przez podmioty publiczne na rzecz obywateli i przedsiębiorców lub w ramach współpracy z innymi podmiotami publicznymi.

Projektowane przepisy zostały przeanalizowane pod kątem wpływu na małe i średnie przedsiębiorstwa. Regulacje zawarte w projekcie będą miały pośredni (pozytywny) wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, gdyż przyspieszą komunikację elektroniczną z podmiotami publicznymi oraz uporządkują oraz usprawnią dotychczasowe procedury. Przyczynią się również do ograniczenia kosztów oraz pozwolą zaoszczędzić czas podczas takiej komunikacji oraz w ramach prowadzonych z udziałem tych przedsiębiorców postępowań administracyjnych.

Brak jest możliwości osiągnięcia celu projektowanych zmian za pomocą innych środków niż interwencja na poziomie rozporządzenia. Problem nie może być rozwiązany przez podmioty niższego szczebla, niż podmiot wydający rozporządzenie.

W przygotowaniu Oceny Skutków Regulacji stosowano się do:

- zasady proporcjonalności – dostosowano skalę nakładu pracy i środków na nią przeznaczonych do wpływu projektowanego rozporządzenia na podmioty obowiązuje, przez zaangażowanie w prace nad założeniami przedstawicieli departamentów Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz Ministerstwa Cyfryzacji oraz członków zespołu Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji, w tym przedstawiciela Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego z ramienia podmiotów samorządowych, a także wszystkich interesariuszy interoperacyjności, w tym obywateli i instytucji branżowych w ramach elektronicznych prekonsultacji publicznych,
- zasady obiektywizmu – w trakcie analiz, w szczególności przy wyborze rozwiązania, nie dyskryminowano żadnych podmiotów. Zgodnie z zasadami procesu legislacyjnego są planowane uzgodnienia międzyresortowe, a także konsultacje branżowe i społeczne,
- zasady przejrzystości i jawności – przeprowadzono konsultacje założeń rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 maja 2024 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych, które obejmowało zagadnienia repozytorium interoperacyjności, i przedstawiano ich wyniki na Portalu Interoperacyjności i Architektury Informacyjnej Państwa, na podstronie: <https://www.gov.pl/web/ia/nowe-kri>,
- zasady pomocniczości (subsydiarności) – co opisano powyżej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Kraje członkowskie Unii Europejskiej prowadzą publiczne repozytoria API systemów teleinformatycznych administracji publicznej, z których można wymienić Denmark Addresses Web API (DAWA), estońskie X-Road, api.data.gov w USA czy UK public sector APIs.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty publiczne (z obszaru szeroko rozumianej administracji publicznej)	81 169	Katalog Podmiotów Publicznych (styczeń 2024 r.)	Publikowanie metadanych rejestrów publicznych, informacji o API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, wyników ocen interoperacyjności krajowej, sprawozdań przedstawiających wyniki ocen interoperacyjności transgranicznej.
Gestorzy rejestrów publicznych z obszaru administracji rządowej (podmioty prowadzące rejestry publiczne przy użyciu systemów teleinformatycznych)	ok. 80 gestorów, prawie 500 rejestrów publicznych	System Inwentaryzacji Systemów Teleinformatycznych (listopad 2023 r.)	Publikowanie metadanych rejestrów publicznych.
Minister właściwy do spraw informatyzacji	1	Informacje ogólnodostępne	Prowadzenie repozytorium interoperacyjności

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projektowane rozporządzenie zostanie zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie

podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt zostanie poddany konsultacjom publicznym, które będą trwały 21 dni.

W ramach konsultacji publicznych projekt otrzymają następujące podmioty:

- Centrum Cyfrowe Projekt: Polska;
- ENIGMA Systemy Ochrony Informacji Sp. z o.o.;
- EuroCert Sp. z o.o.;
- Federacja Konsumentów;
- Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń;
- Fundacja Digital Poland;
- Fundacja Dobra Sieć;
- Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji;
- Fundacja Instytut Mikromakro;
- Fundacja IT Leader Club;
- Fundacja Moje Państwo;
- Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej;
- Fundacja Nowoczesna Polska;
- Fundacja Panoptikon;
- Fundacja Projekt Polska;
- Fundacja Widzialni;
- Instytut Kościuszki;
- Instytut Sobieskiego;
- Instytut Spraw Publicznych;
- Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego (ICM) UW;
- Internet Society Poland;
- Izba Gospodarki Elektronicznej;
- Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
- Krajowa Izba Gospodarcza;
- Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- Krajowa Izba Radców Prawnych;
- Krajowa Rada Komornicza;
- Krajowa Rada Notarialna;
- Naczelna Organizacja Techniczna;
- Naczelna Rada Adwokacka;
- Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorskich;
- Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- Polska Izba Gospodarcza Zaawansowanych Technologii;
- Polska Izba Informatyki Medycznej;
- Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
- Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej;
- Polska Izba Ubezpieczeń;
- Polska Rada Biznesu;
- Polski Związek Krótkofalowców;
- Polskie Towarzystwo Informatyczne;
- PWPW S.A.;
- Rada Główna Instytutów Badawczych;
- Sieć Badawcza Łukasiewicz;
- Stowarzyszenie Budowniczych Telekomunikacji;
- Stowarzyszenie Instytutu Informatyki Śledczej;
- Stowarzyszenie Inspektorów Ochrony Danych Osobowych;
- Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji;
- Stowarzyszenie „Miasta w Internecie”;
- Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej;
- Stowarzyszenie Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce;
- Stowarzyszenie Sieć Obywatelska - Watchdog Polska;
- Stowarzyszenie Top 500 Innovators;
- Stowarzyszenie Urzędników Stanu Cywilnego Rzeczypospolitej Polskiej;
- Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny;
- Związek Banków Polskich;
- Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego;
- Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;

(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Wydatki podmiotów obowiązanych na zadania wynikające z projektu zostały ujęte w OSR dla projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (UC44).												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyziętych do obliczeń													

założeń								
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	duże przedsiębiorstwa sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	duże przedsiębiorstwa	Zmniejszenie obciążeń administracyjnych przez wyeliminowanie obowiązku kilkukrotnego podawania i aktualizacji danych przy załatwianiu spraw. Szybsze i sprawniejsze rozpoznawanie spraw. Usprawnienie postępowań administracyjnych. Większa pewność obrotu gospodarczego przez zapewnienie efektywnego dostępu do wysokiej jakości, wiarygodnych danych w rejestrach publicznych.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Zmniejszenie obciążeń administracyjnych przez wyeliminowanie obowiązku kilkukrotnego podawania i aktualizacji danych przy załatwianiu spraw. Szybsze i sprawniejsze rozpoznawanie spraw. Usprawnienie postępowań administracyjnych. Większa pewność obrotu gospodarczego przez zapewnienie efektywnego dostępu do wysokiej jakości, wiarygodnych danych w rejestrach publicznych.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Większe zaufanie do organów administracji oraz pogłębienie zaufania do państwa, m.in. dzięki dostępowi dla każdego do informacji o wszystkich danych oraz o wszystkich operacjach na danych dotyczących tej osoby lub tego podmiotu w rejestrze publicznym. Zmniejszenie obciążeń administracyjnych przez wyeliminowanie obowiązku kilkukrotnego podawania i aktualizacji danych przy załatwianiu spraw. Szybsze i sprawniejsze rozpoznawanie spraw. Usprawnienie niektórych postępowań administracyjnych. administracyjnych, szybsze i sprawniejsze rozpoznawanie spraw						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozwiązania nie będą mieć bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, a także na obywateli i gospodarstwa domowe. Projekt będzie miał pośredni pozytywny wpływ na wskazane obszary przez przemodelowanie procesów w relacjach państwo – usługobiorcy i maksymalne ograniczenie obciążeń. Po wejściu w życie przepisów projektu rozporządzenia procesy zachodzące między podmiotami publicznymi i obywatelami oraz przedsiębiorstwami, jak również między współpracującymi ze sobą podmiotami publicznymi, będą mogły być w większym stopniu zelektronizowane, a dzięki temu również zoptymalizowane.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☐ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				

☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:			
9. Wpływ na rynek pracy			
Nie stwierdzono wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe		☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	
		☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu		Sądy powszechne, w zakresie swojej działalności administracyjnej, będą obowiązane do stosowania przepisów rozporządzenia.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Nie dotyczy.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Nie dotyczy.			

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

**w sprawie sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania
formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych**

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki organizacyjno-techniczne doręczania dokumentów elektronicznych, w tym reguły tworzenia elektronicznej skrzynki podawczej;
- 2) formę urzędowego poświadczania odbioru dokumentów elektronicznych przez adresatów;
- 3) sposób sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych;
- 4) sposób udostępniania kopii dokumentów elektronicznych oraz warunki bezpieczeństwa udostępniania formularzy i wzorów dokumentów.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ePUAP – elektroniczną platformę usług administracji publicznej w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 2) format danych – szczegółowo określony sposób zapisania danych przeznaczonych do przechowywania w pliku komputerowym;
- 3) identyfikator wzoru – identyfikator jednoznacznie wyróżniający wzór dokumentu elektronicznego spośród innych wzorów dokumentów elektronicznych znajdujących się w centralnym repozytorium, o którym mowa w art. 19b ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;

- 4) kopia dokumentu elektronicznego – każde, niezależnie od sposobu utrwalenia, powielenie całości treści dokumentu elektronicznego niezapewniające integralności (niezmienności) z pierwowzorem;
- 5) minister – ministra właściwego do spraw informatyzacji;
- 6) pismo – pismo w formie dokumentu elektronicznego;
- 7) ustawa – ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 8) wizualizacja – prezentację treści dokumentu elektronicznego w formie czytelnej dla człowieka, umożliwiającej zapoznanie się z tą treścią i jej zrozumienie. W szczególności wizualizacja może odbywać się przez wyświetlenie na monitorze ekranowym lub za pomocą wydruku;
- 9) wzór nieelektroniczny – wzór określający wygląd dokumentu w postaci przeznaczonej do utrwalenia i podpisania na papierze, ustalający jego zawartość i układ graficzny.

Rozdział 2

Warunki organizacyjno-techniczne doręczania dokumentów elektronicznych, sposób doręczania pism, reguły tworzenia elektronicznej skrzynki podawczej i formy poświadczania odbioru dokumentów elektronicznych przez adresatów

§ 3. 1. Podmioty publiczne informują na swoich stronach podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej, zwanego dalej „BIP”, o:

- 1) udostępnionym adresie elektronicznej skrzynki podawczej, podanym w formie identyfikatora URI;
- 2) maksymalnym rozmiarze dokumentu elektronicznego wraz z załącznikami, wyrażonym w megabajtach, możliwym do doręczenia za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej, nie mniejszym niż 5 megabajtów;
- 3) zakresach użytkowych dokumentów elektronicznych tworzonych na podstawie wzorów umieszczonych przez te podmioty w centralnym repozytorium lub repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych, o którym mowa w art. 19b ust. 5 ustawy, zwanym dalej „lokalnym repozytorium”;
- 4) rodzajach informatycznych nośników danych, na których może zostać im doręczony dokument elektroniczny;
- 5) rodzajach informatycznych nośników danych, na których może zostać zapisane urzędowe poświadczenie odbioru;

6) innych wymaganiach określonych przepisami prawa dotyczących doręczania dokumentów elektronicznych.

2. Elektroniczne skrzynki podawcze, których adresy zostały udostępnione w BIP, umożliwiają bezpośrednie doręczanie dokumentów elektronicznych zgodnych ze wzorami, o których mowa w § 19 oraz w art. 16a i art. 16b ustawy, bez potrzeby korzystania z formularzy elektronicznych powiązanych z tymi skrzynkami.

3. Elektroniczna skrzynka podawcza może przed doręczeniem zapewniać sprawdzenie zgodności dokumentu elektronicznego z formalnymi warunkami przewidzianymi w przepisach prawa, na podstawie których został wydany odpowiedni wzór dokumentu elektronicznego. W przypadku stwierdzenia takich niezgodności nadawca otrzymuje informacje o występujących niezgodnościach.

§ 4. 1. Do całego procesu obsługi doręczeń organy administracji publicznej wykorzystują bezpieczny kanał komunikacji zgodny z aktualną technologią stosowaną w Internecie, określoną przez normy, standardy lub rekomendacje ustanowione przez krajową jednostkę normalizacyjną lub jednostkę normalizacyjną Unii Europejskiej.

2. W przypadku gdy w danej sprawie brak jest norm lub standardów, o których mowa w ust. 1, stosuje się standardy uznane na poziomie międzynarodowym, w szczególności opracowane przez:

- 1) Internet Engineering Task Force (IETF) i publikowane w postaci Request For Comments (RFC),
- 2) World Wide Web Consortium (W3C) i publikowane w postaci W3C Recommendation (REC)

– adekwatnie do potrzeb wynikających z realizowanych zadań oraz aktualnie stosowanych technologii informatycznych.

§ 5. System teleinformatyczny służący do obsługi doręczeń zapewnia oznaczanie doręczonych dokumentów elektronicznych danymi stwierdzającymi ważność podpisów elektronicznych w momencie ich złożenia i czas ich weryfikacji. Przy dokonywaniu oznaczeń za pomocą systemu teleinformatycznego należy:

- 1) wykorzystywać moduły kryptograficzne spełniające wymagania zaleceń CEN-CWA 14167-2 lub nowsze, w celu:
 - a) zapewnienia generowania i przechowywania materiału kryptograficznego służącego do oznaczania danymi stwierdzającymi ważność podpisów elektronicznych,

- b) ochrony przed nieuprawnionym dostępem,
 - c) zabezpieczenia przed nieuprawnioną ingerencją przez zniszczenie materiału kryptograficznego w przypadku wykrycia takiej ingerencji;
- 2) wykorzystywać urządzenia udostępniające urzędowy koordynowany czas UTC(PL) zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 marca 2004 r. w sprawie sposobów rozpowszechniania sygnałów czasu urzędowego i uniwersalnego czasu koordynowanego UTC(PL) (Dz. U. poz. 548);
- 3) stosować techniki kryptograficzne zgodnie z udokumentowaną analizą ryzyka.

§ 6. System teleinformatyczny służący do obsługi doręczeń automatycznie generuje informację wskazującą, że nie wpłynęło w terminie potwierdzone urzędowe poświadczenie odbioru, o którym mowa w art. 46 § 4 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) i w art. 152a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, 497, 621 i 622), zwane dalej „poświadczeniem doręczenia”.

§ 7. Dane elektroniczne powiązane z dokumentem elektronicznym doręczonym podmiotowi publicznemu w sposób zapewniający rozpoznawalność późniejszych zmian dokonanych w tych danych, zwane dalej „poświadczeniem przedłożenia”, oraz potwierdzone i niepotwierdzone poświadczenia doręczeń organu administracji publicznej przechowuje przez co najmniej taki okres, przez jaki jest obowiązany przechowywać pisma, których dotyczą te poświadczenia.

§ 8. 1. Minister umożliwia podmiotom publicznym tworzenie elektronicznych skrzynek podawczych na ePUAP.

2. Utworzenie elektronicznej skrzynki podawczej na ePUAP oznacza upoważnienie ministra do obsługi doręczeń za pomocą ePUAP do podmiotów, o których mowa w ust. 1, i doręczeń realizowanych przez te podmioty.

3. Doręczenia dokonywane za pomocą ePUAP uważa się za dokonane przez podmiot publiczny lub do podmiotu publicznego, który utworzył na ePUAP elektroniczną skrzynkę podawczą. Za pomocą ePUAP jest możliwe przekazywanie doręczanych podmiotowi publicznemu dokumentów elektronicznych do jego systemu teleinformatycznego.

§ 9. 1. Pisma skierowane na adres poczty elektronicznej podmiotu publicznego traktuje się jako przesyłki złożone w trybie niewymagającym potwierdzenia wniesienia podania, w szczególności takiego, o którym mowa w art. 63 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks

postępowania administracyjnego lub w art. 168 § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

2. W przypadku gdy:

- 1) w przepisach prawa został określony wzór pisma lub wzór nieelektroniczny,
 - 2) w centralnym lub lokalnym repozytorium został umieszczony wzór pisma przeznaczony do załatwiania danej sprawy – inny niż ogólny, o którym mowa w § 19
- przesyłki złożone w sposób, o którym mowa w ust. 1, uważa się za wniesione nieskutecznie.

3. Podmioty publiczne informują w BIP o maksymalnym rozmiarze dokumentu elektronicznego wraz z załącznikami, wyrażonym w megabajtach, możliwym do przesłania za pomocą poczty elektronicznej oraz o adresie poczty elektronicznej, jeżeli taki sposób przesyłania pism został udostępniony.

§ 10. Dokument elektroniczny doręczany na informatycznym nośniku danych jest przekazywany odbiorcy wraz z tym nośnikiem.

§ 11. 1. Doręczenie dokumentu elektronicznego na informatycznym nośniku danych może być potwierdzone:

- 1) poświadczeniem przedłożenia;
- 2) dokumentem w postaci papierowej sporządzonym przez adresata.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1:

- 1) dokument elektroniczny powinien być podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo opatrzony kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną podmiotu publicznego ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią;
- 2) poświadczenie przedłożenia jest przesyłane na adres poczty elektronicznej wskazany przez doręczającego lub – jeżeli adresat ma takie możliwości techniczne – zapisywane na dodatkowym informatycznym nośniku danych dostarczonym przez doręczającego wraz z nośnikiem, na którym znajduje się doręczany dokument.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2:

- 1) informatyczny nośnik danych powinien być trwale oznakowany w sposób pozwalający na jego jednoznaczną identyfikację;
- 2) jeżeli zachodzi potrzeba przekazania więcej niż jednego pliku, pliki umieszcza się spakowane w jednym pliku;

- 3) dokument w postaci papierowej potwierdzający doręczenie zawiera:
- a) datę doręczenia,
 - b) informację o oznakowaniu, o którym mowa w pkt 1,
 - c) sumę kontrolną dokumentu elektronicznego zapisanego na załączonym nośniku,
 - d) informację o zastosowanym algorytmie do obliczenia sumy kontrolnej,
 - e) imię, nazwisko i adres wnoszącego,
 - f) nazwę i adres adresata,
 - g) podpis osoby reprezentującej adresata.

§ 12. 1. Minister udostępnia na stronie podmiotowej BIP opis:

- 1) zasad tworzenia i oznaczania metadanych opisujących wzór, o których mowa w § 18 pkt 3;
- 2) trybu przekazywania wzorów dokumentów elektronicznych do centralnego repozytorium;
- 3) sposobu oznaczania w pismach w postaci elektronicznej niezbędnych elementów struktury określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2a ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164), zwanych dalej „NES”, w taki sposób, aby te elementy struktury dawały się automatycznie wyodrębnić.

2. W przypadku zmiany opisu sposobu oznaczania elementów, o których mowa w ust. 1 pkt 3, dotychczasowe wzory dokumentów mogą być stosowane nie dłużej niż przez 6 miesięcy od tej zmiany.

§ 13. 1. W przypadku odebrania dokumentu elektronicznego przez elektroniczną skrzynkę podawczą podmiotu publicznego poświadczenie przedłożenia jest automatycznie tworzone i udostępniane nadawcy tego dokumentu przez system teleinformatyczny służący do obsługi doręczeń.

2. Za udostępnienie nadawcy poświadczenia przedłożenia uważa się w szczególności jego przekazanie do pozostającej w dyspozycji odbiorcy poświadczenia skrytki w ramach systemu teleinformatycznego podmiotu publicznego służącego do obsługi doręczeń.

3. Jeżeli nie jest możliwe udostępnienie automatycznie wytworzonego poświadczenia przedłożenia w sposób, o którym mowa w ust. 2, poświadczenie to jest wysyłane na adres elektroniczny wskazany przez wnoszącego, z tym że może to być:

- 1) adres poczty elektronicznej albo

- 2) inny adres elektroniczny, pod warunkiem że jest obsługiwany przez system teleinformatyczny służący do obsługi doręczeń.

§ 14. Poświadczenie doręczenia jest udostępniane przez system teleinformatyczny podmiotu publicznego w celu umożliwienia podpisania tego poświadczenia przez adresata dokumentu elektronicznego i zawiera:

- 1) pełną nazwę podmiotu publicznego, który doręcza dokument elektroniczny;
- 2) pełną nazwę podmiotu, któremu podmiot publiczny doręcza dokument elektroniczny;
- 3) oznaczenie sprawy;
- 4) jednoznaczne oznaczenie pisma, którego dotyczy;
- 5) w przypadku podpisania poświadczenia doręczenia – datę i czas podpisania rozumiane jako data i czas doręczenia dokumentu elektronicznego.

§ 15. Adresat dokumentu elektronicznego potwierdza jego odebranie przez podpisanie poświadczenia doręczenia kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo przez zapewnienie możliwości potwierdzenia pochodzenia oraz integralności danych zawartych w tym poświadczeniu przy użyciu technologii, o których mowa w art. 20a ust. 2 ustawy.

§ 16. Po opatrzeniu poświadczenia doręczenia podpisem elektronicznym system teleinformatyczny służący do obsługi doręczeń bezpośrednio po zakończeniu procesu weryfikacji podpisu elektronicznego adresata:

- 1) udostępnia adresatowi do pobrania doręczany dokument elektroniczny wraz z podpisanym przez niego poświadczeniem doręczenia;
- 2) udostępnia organowi doręczającemu podpisane poświadczenie doręczenia.

Rozdział 3

Sposób sporządzania dokumentów elektronicznych

§ 17. 1. Pisma wnoszone za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej sporządza się w formacie danych XML na podstawie wzorów dokumentów elektronicznych umieszczonych w centralnym repozytorium lub lokalnym repozytorium.

2. Załączniki dodawane do pism zapisuje się w formatach danych i w sposób uwzględniający przepisy wydane na podstawie art. 18 ustawy.

3. We wzorach dokumentów elektronicznych jest określony zakres użytkowy i sposób wizualizacji dokumentów elektronicznych tworzonych na ich podstawie.

§ 18. Wzór dokumentu elektronicznego przekazywany do centralnego repozytorium zawiera:

- 1) określenie struktury pism tworzonych na podstawie tego wzoru zdefiniowane w formacie danych XSD;
- 2) ustalenie sposobu wizualizacji pism tworzonych na podstawie tego wzoru zdefiniowane w formacie danych XSL;
- 3) metadane opisujące wzór dokumentu elektronicznego określające w szczególności:
 - a) twórcę wzoru – rozumianego jako podmiot odpowiedzialny za ten wzór, w tym zgodność wzoru z przepisami prawa,
 - b) podstawę prawną – w przypadku gdy istnieje przepis prawa wymagający złożenia pisma w określonej formie lub według określonego wzoru,
 - c) tytuł wzoru – wskazujący w sposób zwięzły zakres użytkowy dokumentów, które mają być tworzone na podstawie wzoru,
 - d) opis – wskazujący zakres stosowania wzoru
– określone w formacie danych XML.

§ 19. Minister zamieszcza w centralnym repozytorium ogólny wzór elektroniczny przeznaczony do tworzenia pism w postaci elektronicznej wnoszonych za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej lub doręczanych przez podmioty publiczne za poświadczeniem doręczenia, w przypadkach gdy łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) organ administracji publicznej nie określił wzoru dokumentu elektronicznego umożliwiającego załatwienie danej sprawy;
- 2) przepisy prawa nie wskazują jednoznacznie, że jedynym skutecznym sposobem przekazania informacji jest jej doręczenie w postaci papierowej.

§ 20. 1. W ogólnym wzorze elektronicznym, o którym mowa w § 19, są w szczególności wyodrębnione następujące elementy struktury pisma:

- 1) rodzaj pisma w zależności od potrzeb, w tym: wniosek, zawiadomienie, decyzja, postanowienie, skarga, stanowiącego dookreślenie typu dokumentu elektronicznego, o którym mowa w NES;
- 2) tytuł odnoszący się do treści pisma, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 października 2006 r. w sprawie niezbędnych elementów struktury dokumentów elektronicznych (Dz. U. poz. 1517);

- 3) odbiorca lub odbiorcy pisma – w sposób umożliwiający automatyczne wyodrębnienie następujących cech informacyjnych, jeżeli zostały one podane:
- a) nazwa oraz numer REGON podmiotu, jeżeli odbiorcą nie jest osoba fizyczna,
 - b) nazwisko i imiona oraz numer PESEL osoby, jeżeli odbiorcą jest osoba fizyczna,
 - c) adres podmiotu lub osoby, o których mowa w lit. a lub b, w tym:
 - kod pocztowy,
 - miejscowość,
 - ulicę,
 - budynek,
 - lokal;
- 4) twórca lub twórcy pisma – podmiot odpowiedzialny za treść pisma – w sposób umożliwiający automatyczne wyodrębnienie cech informacyjnych, o których mowa w pkt 3, jeżeli zostały one podane.

2. Ogólny wzór elektroniczny umożliwia formatowanie tekstu pisma, w tym co najmniej wstawianie nowych akapitów.

§ 21. Ustalona struktura pisma, o której mowa w § 18 pkt 1, zapewnia, że pisma powstałe na podstawie danego wzoru zawierają:

- 1) jednoznacznie oznaczone niezbędne elementy struktury dokumentów elektronicznych, o których mowa w NES;
- 2) niepowtarzalny identyfikator wzoru, na podstawie którego zostały stworzone.

§ 22. 1. W przypadku gdy podpisany i doręczony do podmiotu publicznego lub przez podmiot publiczny dokument elektroniczny jest pismem przeznaczonym do przeczytania przez człowieka, dokument ten powinien być możliwy do zwizualizowania bez potrzeby korzystania z centralnego repozytorium lub lokalnego repozytorium.

2. Wizualizacja nie musi być identyczna ze wzorem nieelektronicznym, ale musi zawierać dane w układzie niepozostawiającym wątpliwości co do treści i kontekstu zapisanych informacji, w sposób zgodny z tym wzorem.

§ 23. Podmiot publiczny umożliwia nieodpłatnie:

- 1) weryfikację zgodności pisma wnoszonego do tego podmiotu lub doręczanego przez ten podmiot, ze wzorem dokumentu elektronicznego oraz weryfikację podpisu osoby, która podpisała pismo;

- 2) weryfikację autentyczności urzędowych poświadczeń odbioru i prezentację czasu ich podpisania.

§ 24. Formularz elektroniczny wpisuje do każdego dokumentu elektronicznego niepowtarzalny identyfikator wzoru, na podstawie którego dokument został stworzony.

Rozdział 4

Sposób udostępniania kopii dokumentów elektronicznych oraz warunki bezpieczeństwa udostępniania formularzy i wzorów dokumentów

§ 25. Lokalne repozytoria zawierają wyłącznie wzory dokumentów elektronicznych, które uprzednio zostały umieszczone w centralnym repozytorium.

§ 26. Umieszczenie wzoru dokumentu elektronicznego w BIP na podstawie art. 19b ust. 3 ustawy polega na umieszczeniu na stronie podmiotowej BIP odwołania (hiperłącza), w formie identyfikatora URI, do wzoru umieszczonego w centralnym repozytorium lub lokalnym repozytorium.

§ 27. 1. Wzór dokumentu elektronicznego umieszcza się w centralnym repozytorium na wniosek przedstawiciela podmiotu odpowiedzialnego za wzór i jego zgodność z przepisami prawa.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, podpisuje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

§ 28. 1. Minister określa i umieszcza w centralnym repozytorium wzór dokumentu elektronicznego wniosku, o którym mowa w § 27.

2. Minister udostępnia na ePUAP formularz elektroniczny umożliwiający złożenie tego wniosku za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

3. Minister umieszcza w BIP odwołanie do formularza elektronicznego, o którym mowa w ust. 2.

§ 29. Jeżeli wniosek o umieszczenie wzoru dokumentu elektronicznego jest:

- 1) zgodny ze wzorem,
- 2) podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym

– wzór dokumentu elektronicznego umieszcza się w centralnym repozytorium, z zastrzeżeniem § 31.

§ 30. 1. Umieszczenie wzoru dokumentu elektronicznego w centralnym repozytorium jest czynnością materialno-techniczną.

2. Centralne repozytorium automatycznie nadaje niepowtarzalny identyfikator wzoru.

3. Opublikowany w centralnym repozytorium wzór dokumentu elektronicznego zawiera, oprócz elementów określonych w § 18:

- 1) niepowtarzalny identyfikator wzoru;
- 2) datę umieszczenia wzoru;
- 3) dane umożliwiające weryfikację integralności i autentyczności wzoru;
- 4) informację o aktualności wniosku (aktualny czy nieaktualny);
- 5) podpisany wniosek, o którym mowa w § 27.

§ 31. 1. Minister nie publikuje wzoru dokumentu elektronicznego w centralnym repozytorium, jeżeli wzór:

- 1) został przekazany do publikacji przez podmiot nieuprawniony;
- 2) nie spełnia wymagań określonych w § 18;
- 3) zawiera odwołania inne niż do centralnego repozytorium, z wyłączeniem odwołań do schematów ogłoszonych przez World Wide Web Consortium (W3C).

2. Minister niezwłocznie przekazuje wnioskodawcy informacje o przyczynach nieopublikowania wzoru.

§ 32. 1. W centralnym repozytorium są przechowywane i udostępniane obowiązujące wzory dokumentów elektronicznych oraz wzory, które przestały obowiązywać.

2. W centralnym repozytorium można umieszczać także wzory, które zaczną obowiązywać po upływie *vacatio legis*, jakie określono w akcie normatywnym stanowiącym podstawę do określenia wzoru.

3. Centralne repozytorium zapewnia możliwość poprawnej obsługi przechowywanych wzorów, w tym w sytuacji gdy World Wide Web Consortium przestanie udostępniać schematy, na których opierają się te wzory.

§ 33. System teleinformatyczny centralnego repozytorium zapewnia integralność, autentyczność i stały dostęp do opublikowanych w nim wzorów dokumentów elektronicznych.

§ 34. 1. Dokumenty elektroniczne udostępnia się z zachowaniem ich integralności, o ile zostały podpisane podpisem elektronicznym, którego ważność w chwili złożenia podpisu może być zweryfikowana przez odbiorcę.

2. Jeżeli nie jest możliwe sprawdzenie przez odbiorcę ważności podpisu w chwili jego złożenia, w celu udostępnienia dokumentu elektronicznego sporządza się jego kopię podpisaną kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo opatrzoną kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną podmiotu publicznego ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią, albo zapewnia się możliwość potwierdzenia pochodzenia oraz integralności tego dokumentu elektronicznego przy użyciu technologii, o których mowa w art. 20a ust. 2 ustawy.

3. Kopia, o której mowa w ust. 2, składa się z treści udostępnianego dokumentu elektronicznego i elementów informacyjnych określających co najmniej sporządzającego i podpisującego kopię, datę jej sporządzenia oraz nazwę i adres podmiotu, w którym została sporządzona kopia.

§ 35. Kopia dokumentu elektronicznego może być sporządzona w postaci uwierzytelnionego wydruku zwizualizowanego pisma zawierającego w szczególności:

- 1) jednoznaczny identyfikator tego dokumentu umożliwiający, w razie potrzeby, odnalezienie pierwowzoru w systemie teleinformatycznym;
- 2) datę wykonania wydruku.

§ 36. Organy władzy publicznej wskazują, w zakresie swojej właściwości rzeczowej, miejsce udostępnienia formularzy elektronicznych w BIP.

§ 37. System teleinformatyczny centralnego repozytorium jest chroniony przez rozwiązania techniczne i organizacyjne uniemożliwiające zniszczenie lub modyfikację informacji zawartych w centralnym repozytorium przez osoby nieuprawnione.

§ 38. Wzory pism i innych dokumentów elektronicznych znajdujące się w centralnym repozytorium oraz formularze elektroniczne, o których mowa w § 36, przechowuje się wieczysto.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 39. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 września 2011 r. w sprawie sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 180), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 13 ustawy z dnia ... 2025 r. o zmianie ustawy o informatyzacji podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustawy (Dz. U. poz. ...).

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

I. Cel i potrzeba regulacji

Projektowane rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o informatyzacji”, którego dotychczasowa treść została zmieniona przez art. 1 pkt 16 lit. c ustawy z dnia 2025 r. o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Zmiana treści przepisu zawierającego upoważnienie do wydania rozporządzenia polegała na zmianie wytycznych przez odniesienie się do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych.

Wobec powyższego zaistniała konieczność wydania nowego aktu prawnego zastępującego obowiązujące rozporządzenie, tj. rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 września 2011 r. w sprawie sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 180).

Zgodnie z brzmieniem upoważnienia ustawowego Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki organizacyjno-techniczne doręczania dokumentów elektronicznych, w tym reguły tworzenia elektronicznej skrzynki podawczej,
- 2) formę urzędowego poświadczania odbioru dokumentów elektronicznych przez adresatów,
- 3) sposób sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych,
- 4) sposób udostępniania kopii dokumentów elektronicznych oraz warunki bezpieczeństwa udostępniania formularzy i wzorów dokumentów

- uwzględniając minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, minimalne wymagania dla rejestrów publicznych oraz potrzebę usprawnienia i ujednolicenia obiegu dokumentów między podmiotami publicznymi.

Stosownie do nowelizacji ustawy o informatyzacji dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy o informatyzacji, tj. rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 września 2011 r. w sprawie sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy o informatyzacji w nowym, zmienionym brzmieniu, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie nowelizacji ustawy o informatyzacji.

II. Zakres i uzasadnienie projektowanych przepisów

W zasadniczej mierze projekt zawiera regulacje tożsame z przepisami aktualnego rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 września 2011 r. Niemniej w porównaniu do obowiązujących przepisów w projektowanych regulacjach dokonano zmian redakcyjnych i dostosowujących w celu zapewnienia ich zgodności z brzmieniem upoważnienia do wydania rozporządzenia oraz nowelizowaną ustawą o informatyzacji. Dotyczy to propozycji regulacji zawartych w szczególności w:

- 1) § 2 pkt 2 – zmodyfikowano definicję „formatu danych” przez zmianę sformułowania „informacji przeznaczonej” na „danych przeznaczonych”, mając na uwadze terminologię ustawy o informatyzacji;
- 2) § 11 ust. 2 pkt 1 – usunięcie sformułowania „ePUAP” i pozostawienie pojęcia „profil zaufany” ze względu na terminologię ustawy o informatyzacji,
- 3) § 15 – usunięcie sformułowania „ePUAP” i pozostawienie pojęcia „profil zaufany” ze względu na terminologię ustawy o informatyzacji,
- 4) § 29 (*§ 31 w aktualnym rozporządzeniu*) – usunięcie sformułowania „ePUAP” i pozostawienie pojęcia „profil zaufany” ze względu na terminologię ustawy o informatyzacji,
- 5) § 27 ust. 2 (*§ 29 ust. 2 w aktualnym rozporządzeniu*) – usunięcie sformułowania „ePUAP” i pozostawienie pojęcia „profil zaufany” ze względu na terminologię ustawy o informatyzacji,
- 6) § 34 (*§ 36 w aktualnym rozporządzeniu*) – usunięcie sformułowania „ePUAP” i pozostawienie pojęcia „profil zaufany” ze względu na terminologię ustawy o informatyzacji.

Ponadto usunięto z treści rozporządzenia nieaktualne przepisy przejściowe (§ 41 i § 43 aktualnego rozporządzenia), a w konsekwencji załącznik do rozporządzenia - Formaty danych,

w jakich zapisuje się załączniki dodawane do pism, w związku z obowiązywaniem przepisów wydanych na podstawie art. 18 ustawy o informatyzacji.

III. Pozostałe informacje

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projektowane regulacje nie stoją w sprzeczności z prawem Unii Europejskiej. Projekt rozporządzenia nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób z niepełnosprawnościami oraz osób starszych.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć bezpośredniego wpływu na sytuację mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408), zostanie on udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych	Data sporządzenia 29 maja 2025 r.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji	Źródło Upoważnienie ustawowe – art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. ...)
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Dariusz Standerski, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Cyfryzacji	Nr w Wykazie prac legislacyjnych Prezesa Rady Ministrów
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Katarzyna Bis-Płaza, Dyrektor Departamentu Projektów i Strategii w Ministerstwie Cyfryzacji (tel. 22 245 59 13, e-mail: Katarzyna.Bis-Plaza@cyfra.gov.pl)	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania rozporządzenia jest wynikiem nowelizacji ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zwanej dalej „ustawą o informatyzacji”.

Zgodnie ze zmienionym brzmieniem art. 16 ust. 3 ustawy o informatyzacji Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki organizacyjno-techniczne doręczania dokumentów elektronicznych, w tym reguły tworzenia elektronicznej skrzynki podawczej, formę urzędowego poświadczania odbioru dokumentów elektronicznych przez adresatów, sposób sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych oraz sposób udostępniania kopii dokumentów elektronicznych oraz warunki bezpieczeństwa udostępniania formularzy i wzorów dokumentów, uwzględniając minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, minimalne wymagania dla rejestrów publicznych oraz potrzebę usprawnienia i ujednolicenia obiegu dokumentów między podmiotami publicznymi. W stosunku do dotychczasowego brzmienia art. 16 ust. 3 ustawy o informatyzacji zmianie uległy wytyczne dla Prezesa Rady Ministrów do wydania aktu wykonawczego.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy o informatyzacji, tj. rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 września 2011 r. w sprawie sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 180) zachowuje moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy o informatyzacji w nowym, zmienionym brzmieniu, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie nowelizacji ustawy o informatyzacji.

Ustawa o informatyzacji nakłada na podmioty publiczne obowiązek posiadania elektronicznej skrzynki podawczej. Zgodnie z art. 16 ust. 1a ww. ustawy podmioty publiczne są obowiązane do udostępnienia elektronicznej skrzynki podawczej, spełniającej standardy określone i opublikowane przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, oraz zapewnienia jej obsługi.

W 2021 r. weszła w życie ustawa z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045 i 1841), zwana dalej „ustawą o doręczeniach elektronicznych”. Wdrożenie systemu doręczeń elektronicznych, jako nowego sposobu prowadzenia korespondencji, jest dużym przedsięwzięciem technicznym, ale przede wszystkim organizacyjnym, szczególnie dla podmiotów publicznych. Ze względu na brak gotowości po stronie części podmiotów publicznych do stosowania przepisów ww. ustawy, było niezbędne przesunięcie terminu, w którym podmioty publiczne są obowiązane stosować przepisy w zakresie doręczania korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego (PURDE) lub publicznej usługi hybrydowej (PUH). W szczególności część podmiotów publicznych (m.in. sądownictwo administracyjne) będzie obowiązana do stosowania ustawy o doręczeniach elektronicznych od dnia 1 października 2029 r. W związku z tym doręczanie dokumentów elektronicznych w przypadku tych podmiotów w dalszym ciągu będzie się odbywać przy wykorzystaniu elektronicznej skrzynki podawczej oraz w oparciu o ustawę o informatyzacji i akty wykonawcze do niej. Niezbędne jest więc przygotowanie nowego rozporządzenia określającego warunki organizacyjno-techniczne doręczania dokumentów elektronicznych, reguły tworzenia elektronicznej skrzynki podawczej, formę urzędowego poświadczania odbioru dokumentów elektronicznych, sposób sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych oraz sposób udostępniania kopii dokumentów elektronicznych oraz warunki bezpieczeństwa udostępniania formularzy i wzorów dokumentów.

Niniejszy projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych, zwany dalej „projektem”, adresuje zagadnienia, o których mowa wyżej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Cel projektu może zostać osiągnięty jedynie za pomocą środków o charakterze legislacyjnym. Planowane jest wydanie rozporządzenia określającego warunki organizacyjno-techniczne doręczania dokumentów elektronicznych, w tym reguły tworzenia elektronicznej skrzynki podawczej, formę urzędowego poświadczania odbioru dokumentów elektronicznych przez adresatów, sposób sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych oraz sposób udostępniania kopii dokumentów elektronicznych oraz warunki bezpieczeństwa udostępniania formularzy i wzorów dokumentów.

Niniejszy projekt zawiera przepisy analogiczne do dotychczas obowiązujących przepisów rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 września 2011 r. w sprawie sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W państwach członkowskich Unii Europejskiej zasady doręczania dokumentów elektronicznych są uregulowane w różny sposób, w wielu państwach funkcjonują doręczenia elektroniczne, w tym usługi doręczeń elektronicznych świadczone przez operatora wyznaczonego (Czechy, Belgia, Dania, Francja).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty publiczne (z obszaru szeroko rozumianej administracji publicznej)	81 169	Katalog Podmiotów Publicznych (styczeń 2024 r.)	Obowiązek stosowania przepisów rozporządzenia w zakresie doręczania dokumentów elektronicznych przy wykorzystaniu elektronicznej skrzynki podawczej.
Minister właściwy do spraw informatyzacji	1	Informacje ogólnodostępne	Umożliwienie podmiotom publicznym tworzenia elektronicznych skrzynek podawczych na ePUAP.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projektowane rozporządzenie zostanie zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt zostanie poddany konsultacjom publicznym, które będą trwały 21 dni.

W ramach konsultacji publicznych projekt otrzymają następujące podmioty:

- Centrum Cyfrowe Projekt: Polska;
- ENIGMA Systemy Ochrony Informacji Sp. z o.o.;
- EuroCert Sp. z o.o.;
- Federacja Konsumentów;
- Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń;
- Fundacja Digital Poland;
- Fundacja Dobra Sieć;
- Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji;
- Fundacja Instytut Mikromakro;
- Fundacja IT Leader Club;
- Fundacja Moje Państwo;
- Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej;
- Fundacja Nowoczesna Polska;
- Fundacja Panoptykon;
- Fundacja Projekt Polska;
- Fundacja Widzialni;
- Instytut Kościuszki;
- Instytut Sobieskiego;
- Instytut Spraw Publicznych;
- Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego (ICM) UW;
- Internet Society Poland;
- Izba Gospodarki Elektronicznej;
- Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
- Krajowa Izba Gospodarcza;
- Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- Krajowa Izba Radców Prawnych;
- Krajowa Rada Komornicza;

- Krajowa Rada Notarialna;
- Naczelna Organizacja Techniczna;
- Naczelna Rada Adwokacka;
- Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorskich;
- Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- Polska Izba Gospodarcza Zaawansowanych Technologii;
- Polska Izba Informatyki Medycznej;
- Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
- Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej;
- Polska Izba Ubezpieczeń;
- Polska Rada Biznesu;
- Polski Związek Krótkofalowców;
- Polskie Towarzystwo Informatyczne;
- PWPW S.A.;
- Rada Główna Instytutów Badawczych;
- Sieć Badawcza Łukasiewicz;
- Stowarzyszenie Budowniczych Telekomunikacji;
- Stowarzyszenie Instytutu Informatyki Śledczej;
- Stowarzyszenie Inspektorów Ochrony Danych Osobowych;
- Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji;
- Stowarzyszenie „Miasta w Internecie”;
- Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej;
- Stowarzyszenie Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce;
- Stowarzyszenie Sieć Obywatelska – Watchdog Polska;
- Stowarzyszenie Top 500 Innovators;
- Stowarzyszenie Urzędników Stanu Cywilnego Rzeczypospolitej Polskiej;
- Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny;
- Związek Banków Polskich;
- Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego;
- Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
- Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom;
- Związek Pracodawców Mediów Publicznych;
- Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza.

W ramach opiniowania projekt otrzymają:

a) organy administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, edukacji i nauki:

- Prezes Głównego Urzędu Statystycznego,
- Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
- Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia,
- Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych,
- Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego,
- Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
- Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- Prezes Urzędu Zamówień Publicznych,
- Prezes Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej,
- Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

oraz:

- a) Rada Dialogu Społecznego;
- b) Rada Działalności Pożytku Publicznego;
- c) Business Centre Club;
- d) Forum Związków Zawodowych;
- e) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
- f) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- g) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- h) Konfederacja Lewiatan;
- i) Związek Rzemiosła Polskiego;
- j) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- k) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- l) Polskie Towarzystwo Gospodarcze.

Projekt zostanie przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.													
6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
		Skutki											
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
	duże przedsiębiorstwa sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
	(dodaj/usuń)												
Niemierzalne	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu			
☒ nie dotyczy			
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:			
9. Wpływ na rynek pracy			
Nie stwierdzono wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe		☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	
		☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu		Sądy będą obowiązane do stosowania przepisów rozporządzenia w zakresie doręczania dokumentów elektronicznych.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Nie dotyczy.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Nie dotyczy.			

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie szczegółowych sposobów realizacji obowiązków w zakresie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi¹⁾

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz.) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe sposoby realizacji obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w zakresie:

- 1) Krajowych Ram Interoperacyjności;
- 2) minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych;
- 3) minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) architektura systemu teleinformatycznego – podstawową organizację systemu teleinformatycznego wraz z jego komponentami, wzajemnymi powiązaniami, środowiskiem pracy i regułami ustanawiającymi sposób jej budowy i rozwoju;

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 2025 r. pod numerem 2025/...../PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

- 2) autentyczność – właściwość polegającą na tym, że pochodzenie lub zawartość danych opisujących obiekt są takie, jak deklarowane;
- 3) dane referencyjne – dane w rejestrze publicznym posiadające atrybut autentyczności;
- 4) dostępność – właściwość określającą, że zasób systemu teleinformatycznego jest możliwy do wykorzystania przez uprawnionego użytkownika lub system teleinformatyczny, w czasie zadeklarowanym przez podmiot używający systemu teleinformatycznego do realizacji zadań publicznych;
- 5) integralność – właściwość polegającą na tym, że zasób systemu teleinformatycznego nie został zmodyfikowany w sposób nieuprawniony;
- 6) minister – ministra właściwego do spraw informatyzacji;
- 7) model usługowy – model architektury systemu teleinformatycznego, w którym zdefiniowano stanowiące odrębną całość funkcje systemu teleinformatycznego oraz opisano sposób korzystania z tych funkcji przy pomocy interfejsu programistycznego aplikacji (API), zgodnie z architekturą zorientowaną na usługi (ang. Service Oriented Architecture, SOA);
- 8) niezaprzeczalność – brak możliwości zanegowania swego uczestnictwa w całości lub w części wymiany danych przez jeden z podmiotów uczestniczących w tej wymianie;
- 9) obiekt – wyodrębniony element rzeczywistości, o którym przechowuje się informacje w rejestrze publicznym;
- 10) obiekt przestrzenny – obiekt przestrzenny w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. z 2025 r. poz. 242);
- 11) podmiot – osobę prawną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej lub organ administracji publicznej;
- 12) poufność – właściwość zapewniającą, że informacja nie jest udostępniana lub wyjawiana nieupoważnionym osobom fizycznym lub podmiotom;
- 13) rozliczalność – właściwość systemu pozwalającą przypisać określone działanie w systemie do osoby fizycznej lub procesu oraz umiejscowić je w czasie;
- 14) ustawa o informatyzacji – ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 15) URI (ang. Uniform Resource Identifier) – standard internetowy umożliwiający jednolitą identyfikację zasobów w sieci.

Rozdział 2

Krajowe Ramy Interoperacyjności

§ 3. Krajowe Ramy Interoperacyjności określają:

- 1) sposób postępowania podmiotu realizującego zadania publiczne w zakresie stosowania norm, standardów, metod oraz formatów wykorzystywanych w projektowaniu, budowie, modyfikacji, wdrożeniu, eksploatacji, monitorowaniu i zakończeniu działania elektronicznej usługi publicznej, systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, a także rejestru publicznego oraz stosowanych procedur organizacyjnych, mający na celu:
 - a) usuwanie lub zmniejszenie obciążeń związanych z realizacją uprawnień i obowiązków określonych w przepisach odrębnych,
 - b) zapewnienie dostępności elektronicznych usług publicznych,
 - c) zwiększenie efektywności i bezpieczeństwa elektronicznych usług publicznych,
 - d) zapewnienie podmiotom publicznym zmniejszenia kosztów funkcjonowania,
 - e) zapewnienie racjonalnego gospodarowania funduszami publicznymi,
 - f) zapewnienie swobody gospodarczej i równego dostępu do rynku informatycznego w zakresie usług oraz dostaw podczas udzielania zamówień publicznych dla wszystkich jego uczestników,
 - g) efektywną realizację transgranicznych elektronicznych usług publicznych;
- 2) sposób postępowania podmiotu realizującego zadania publiczne w odniesieniu do przejrzystego wyboru norm, standardów, metod oraz formatów w zakresie interoperacyjności z zapewnieniem zasady neutralności technologicznej, o którym mowa w § 5 ust. 6.

§ 4. 1. Interoperacyjność osiąga się przez:

- 1) ujednolichenie – rozumiane jako zastosowanie kompatybilnych norm, standardów, procesów i procedur oraz formatów przez podmioty realizujące zadania publiczne lub
- 2) wymiennosć – rozumianą jako możliwość zastąpienia produktu, procesu lub usługi bez jednoczesnego zakłócenia wymiany informacji między podmiotami realizującymi zadania publiczne lub między tymi podmiotami a ich usługobiorcami, przy jednoczesnym spełnieniu wszystkich wymagań funkcjonalnych i pozafunkcjonalnych współpracujących systemów teleinformatycznych, lub

- 3) zgodność – rozumianą jako przydatność produktów, procesów lub usług przeznaczonych do wspólnego użytkowania, przy założeniu spełnienia istotnych wymagań i przy braku niepożądanych oddziaływań.

2. Zastosowanie reguł określonych w ust. 1 jest zależne od okoliczności wynikających z udokumentowanego szacowania ryzyka oraz z właściwości projektowanego systemu teleinformatycznego, jego oddziaływania oraz dostępnych rozwiązań na rynku dostaw i usług w zakresie informatyki.

3. Zastosowany przez podmiot realizujący zadania publiczne sposób osiągnięcia interoperacyjności nie może naruszać zasady neutralności technologicznej.

§ 5. 1. Podmioty realizujące zadania publiczne stosują rozwiązania z zakresu interoperacyjności na poziomie organizacyjnym, semantycznym i technicznym.

2. Interoperacyjność na poziomie organizacyjnym jest osiągana przez:

- 1) informowanie przez podmioty realizujące zadania publiczne o zakresie funkcjonalnym oraz sposobie dostępu do elektronicznych usług publicznych realizowanych przez te podmioty;
- 2) wskazanie przez ministra miejsca przeznaczonego do publikacji informacji, o których mowa w pkt 1;
- 3) standaryzację i ujednolicenie procesów oraz procedur z uwzględnieniem konieczności zapewnienia poprawnej współpracy podmiotów realizujących zadania publiczne, w tym efektywnej wymiany danych;
- 4) publikowanie i uaktualnianie w Biuletynie Informacji Publicznej przez podmiot realizujący zadania publiczne opisów procedur obowiązujących przy załatwianiu spraw z zakresu jego właściwości za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

3. Interoperacyjność na poziomie semantycznym jest osiągana przez:

- 1) stosowanie minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, określonych w rozdziale 3;
- 2) stosowanie struktur danych i znaczenia danych zawartych w tych strukturach, a także słowników, schematów klasyfikacyjnych, taksonomii oraz list kodowych dla danych gromadzonych w rejestrze publicznym, opublikowanych w repozytorium interoperacyjności;
- 3) stosowanie w rejestrach publicznych odwołań do rejestrów publicznych zawierających dane referencyjne w zakresie niezbędnym do realizacji zadań publicznych;
- 4) stosowanie formatów plików określonych w załącznikach nr 2 i 3 do rozporządzenia.

4. Interoperacyjność na poziomie technicznym jest osiągnięta przez:

- 1) stosowanie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, określonych w rozdziale 4;
- 2) korzystanie z interfejsów programistycznych aplikacji, zwanych dalej „API”, systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych.

5. Procesy, o których mowa w ust. 2 pkt 3, dokumentuje się zgodnie ze standardem notacji i modelu procesu biznesowego (ang. Business Process Model and Notation, BPMN) określonym przez normę ISO/IEC 19510.

6. Interoperacyjność na poziomach wskazanych w ust. 1 jest osiągnięta również przez stosowanie regulacji zawartych w przepisach odrębnych, a w przypadku ich braku – uwzględnianie postanowień odpowiednich norm zatwierdzonych przez międzynarodową, europejską lub krajową jednostkę normalizacyjną – z uwzględnieniem otwartych standardów i specyfikacji.

§ 6. 1. Interoperacyjność na poziomach wskazanych w § 5 ust. 1 jest osiągnięta przez przeprowadzanie przez podmiot realizujący zadania publiczne oceny interoperacyjności krajowej, o której mowa w art. 12n ustawy o informatyzacji.

2. Po określeniu zakresu podmiotów publicznych, na które będą oddziaływać wprowadzane zmiany, podmiot realizujący zadania publiczne przeprowadza analizę planowanych do wprowadzenia zmian pod kątem ich wpływu na podmioty publiczne na poziomach interoperacyjności wskazanych w § 5 ust. 1.

3. Wzór oceny interoperacyjności krajowej stanowi załącznik nr 4 do rozporządzenia.

Rozdział 3

Minimalne wymagania dla rejestrów publicznych

§ 7. 1. W rejestrach publicznych wyróżnia się w szczególności następujące typy obiektów:

- 1) osobę fizyczną;
- 2) podmiot;
- 3) obiekt przestrzenny.

2. Dla każdego obiektu, o którym mowa w ust. 1, w obrębie danego typu, nadaje się unikatowy identyfikator.

3. Strukturę identyfikatorów obiektów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, a także pkt 3 w zakresie dotyczącym punktu adresowego i działki ewidencyjnej, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

4. Przepis, o którym mowa w ust. 2 w związku z ust. 1 pkt 3, nie wyłącza stosowania przepisów wydanych:

- 1) w wykonaniu dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz. Urz. UE L 108 z 25.04.2007, str. 1, z późn. zm.²⁾) w zakresie interoperacyjności zbiorów i usług danych przestrzennych;
- 2) na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 6–10 i ust. 1a, art. 24b ust. 4, art. 26 ust. 2 oraz art. 47b ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1151 i 1824).

5. Jeśli podmiot prowadzi rejestr publiczny obejmujący typ obiektu, jakim są osoby fizyczne nieposiadające numeru PESEL, identyfikacja takiej osoby odbywa się według unikatowego identyfikatora właściwego dla danego rejestru.

6. Jeśli podmiot prowadzi rejestr publiczny obejmujący typ obiektu, jakim są podmioty nieposiadające nadanego numeru identyfikacyjnego REGON, identyfikacja takiego podmiotu odbywa się według unikatowego identyfikatora właściwego dla danego rejestru.

§ 8. 1. Podmiot prowadzący rejestr publiczny przy użyciu systemu teleinformatycznego zapewnia rozliczalność wszystkich operacji na danych tego rejestru publicznego.

2. Podmiot prowadzący rejestr publiczny przy użyciu systemu teleinformatycznego oznacza rekordy lub dane w rejestrze publicznym znacznikiem czasu.

3. Dla danych referencyjnych przetwarzanych w rejestrze publicznym prowadzonym przy użyciu systemu teleinformatycznego podmiot prowadzący ten rejestr zapewnia mechanizmy informowania o zmianach danych referencyjnych w czasie rzeczywistym przy pomocy interfejsu programistycznego aplikacji systemów teleinformatycznych, przy użyciu których jest zapewniany dostęp do rejestru publicznego.

§ 9. Informacje o pojedynczym punkcie kontaktowym dla rejestru publicznego, o którym mowa w art. 14 ust. 1a pkt 4 ustawy o informatyzacji, zawierają w szczególności:

- 1) dni i godziny pracy;

²⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 73 z 15.03.2008, str. 36, Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 115 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2829 z 06.11.2024.

- 2) adres poczty elektronicznej;
- 3) adres elektronicznej skrzynki podawczej;
- 4) adres do doręczeń elektronicznych.

Rozdział 4

Minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi

§ 10. 1. Dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych stosuje się rozwiązania oparte na modelu usługowym.

2. W przypadkach uzasadnionych specyfiką podmiotu realizującego zadania publiczne lub świadczonych przez niego usług dopuszcza się inny model architektury systemu teleinformatycznego.

§ 11. 1. Systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych projektuje się, wdraża oraz eksploatuje z uwzględnieniem ich funkcjonalności, niezawodności, używalności, wydajności, przenoszalności i pielęgnowalności, przy zastosowaniu norm oraz uznanych w obrocie profesjonalnym standardów i metodyk.

2. Zarządzanie usługami realizowanymi przez systemy teleinformatyczne ma na celu dostarczanie tych usług na deklarowanym poziomie dostępności i odbywa się w oparciu o udokumentowane procedury.

3. Wymagania określone w ust. 1 i 2 uznaje się za spełnione, jeżeli projektowanie, wdrażanie, eksploatowanie, monitorowanie, przeglądanie, utrzymanie i udoskonalanie zarządzania usługą podmiotu realizującego zadanie publiczne odbywają się w oparciu o normy ISO/IEC 20000-1 i ISO/IEC 20000-2.

4. Podmiot realizujący zadania publiczne świadczący elektroniczną usługę publiczną ustanawia plan ciągłości świadczenia usługi oraz plan przywracania po awarii (ang. Disaster Recovery Plan, DRP) w celu zapewnienia dostępności elektronicznej usługi publicznej.

5. Wymagania określone w ust. 4 uznaje się za spełnione, jeżeli plan ciągłości świadczenia usługi oraz plan przywracania po awarii są ustanowione w oparciu o normę PN-EN ISO 22301.

§ 12. 1. Systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych są wyposażone w API zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

2. Podmiot realizujący zadania publiczne zapewnia dostępność, stabilność, łatwość sposobu korzystania, utrzymanie przez cały cykl użytkowania oraz bezpieczeństwo stosowanego API systemów teleinformatycznych, o których mowa w ust. 1.

3. Systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych wyposaża się w składniki sprzętowe lub oprogramowanie umożliwiające wymianę danych z innymi systemami teleinformatycznymi za pomocą protokołów komunikacyjnych i szyfrujących określonych w obowiązujących przepisach, normach, standardach lub rekomendacjach ustanowionych przez międzynarodową, europejską lub krajową jednostkę normalizacyjną.

4. W przypadku gdy brak jest przepisów, norm lub standardów, o których mowa w ust. 3, stosuje się standardy uznane na poziomie międzynarodowym – z uwzględnieniem otwartych standardów i specyfikacji, w szczególności opracowane przez:

- 1) Internet Engineering Task Force (IETF) i publikowane w postaci Request For Comments (RFC),
- 2) World Wide Web Consortium (W3C) i publikowane w postaci W3C Recommendation (REC)

– adekwatnie do potrzeb wynikających z realizowanych zadań oraz bieżącego stanu technik informatycznych.

§ 13. 1. Kodowanie znaków w dokumentach wysyłanych z systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych lub odbieranych przez takie systemy, także w odniesieniu do danych wymienianych przez te systemy z innymi systemami w drodze teletransmisji, o ile wymiana ta ma charakter wymiany znaków, odbywa się według standardu Unicode UTF-8 określonego przez normę ISO/IEC 10646 wraz ze zmianami lub normę ją zastępującą.

2. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się kodowanie znaków według standardu Unicode UTF-16 określonego przez normę, o której mowa w ust. 1.

3. Zastosowanie kodowania, o którym mowa w ust. 2, nie może negatywnie wpływać na współpracę z systemami teleinformatycznymi używającymi kodowania określonego w ust. 1.

§ 14. 1. Systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych udostępniają dane w co najmniej jednym z formatów plików lub standardów określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

2. Jeżeli z przepisów odrębnych albo opublikowanych w repozytorium interoperacyjności schematów XML lub innych wzorów nie wynika inaczej, podmioty

realizujące zadania publiczne umożliwiają przyjmowanie pism utrwalonych w postaci elektronicznej służących do załatwiania spraw należących do zakresu ich działania w formatach plików określonych w załącznikach nr 2 i 3 do rozporządzenia.

§ 15. 1. Podmioty realizujące zadania publiczne z wykorzystaniem wymiany danych za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub za pomocą pism utrwalonych w postaci elektronicznej sporządzonych według wzorów dokumentów elektronicznych, w których mają zastosowanie obiekty, o których mowa w § 7 ust. 1, oraz obiekty, dla których struktury danych i znaczenie danych zawartych w tych strukturach zostały opublikowane w repozytorium interoperacyjności, stosują strukturę danych cech informacyjnych tych obiektów zgodną ze strukturą w postaci schematów XML udostępnioną w repozytorium interoperacyjności.

2. W strukturze, o której mowa w ust. 1, należy zawrzeć w szczególności nazwy i zakresy danych cech informacyjnych obiektów.

3. Jeżeli z przepisów prawa wynika, że stosuje się podzbiór cech informacyjnych obiektu, o którym mowa w § 7 ust. 1, zachowuje się typy i zakresy danych określone w schemacie, o którym mowa w ust. 1.

§ 16. 1. Rozliczalność w systemach teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych podlega wiarygodnemu dokumentowaniu w postaci elektronicznych zapisów w dziennikach systemów (logach).

2. W dziennikach systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych odnotowuje się działania użytkowników lub oprogramowania polegające na dostępie do:

- 1) systemu z uprawnieniami administracyjnymi;
- 2) konfiguracji systemu, w tym konfiguracji zabezpieczeń;
- 3) przetwarzanych w systemach teleinformatycznych danych podlegających prawnej ochronie w zakresie wymaganym przepisami prawa.

3. Poza informacjami wymienionymi w ust. 2 mogą być odnotowywane działania użytkowników lub oprogramowania, a także inne zdarzenia związane z eksploatacją systemu w postaci:

- 1) działań użytkowników nieposiadających uprawnień administracyjnych,
- 2) zdarzeń systemowych nieposiadających krytycznego znaczenia dla funkcjonowania systemu,

3) zdarzeń i parametrów środowiska, w którym eksploatowany jest system teleinformatyczny

– w zakresie wynikającym z analizy ryzyka.

4. Informacje w dziennikach systemów są przechowywane od dnia ich zapisu, przez okres wskazany w przepisach odrębnych, a w przypadku braku przepisów odrębnych przez 2 lata.

5. Zapisy dzienników systemów mogą być składowane w odrębnych systemach teleinformatycznych służących do przechowywania lub analizy logów lub na zewnętrznych informatycznych nośnikach danych w warunkach zapewniających bezpieczeństwo informacji.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 17. Rejestry publiczne funkcjonujące w dniu wejścia w życie rozporządzenia na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów należy dostosować do wymagań, o których mowa w rozdziale 3 rozporządzenia, nie później, niż w dniu ich pierwszej istotnej zmiany przypadającej po wejściu w życie rozporządzenia lub w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 18. Systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych funkcjonujące w dniu wejścia w życie rozporządzenia na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów należy dostosować do wymagań, o których mowa w rozdziale 4 rozporządzenia, nie później niż w dniu ich pierwszej istotnej zmiany przypadającej po wejściu w życie rozporządzenia lub w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) § 11 ust. 4 i § 14, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) § 5 ust. 5, § 8 ust. 1 i 3, § 9 i § 12 ust. 1 i 2, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.³⁾

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 maja 2024 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. poz. 773), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 1 pkt 19 ustawy z dnia ... 2025 r. o zmianie ustawy o informatyzacji podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustawy (Dz. U. poz. ...).

PREZES RADY MINISTRÓW

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia (Dz. U. poz.)

Załącznik nr 1

IDENTYFIKATORY OBIEKTÓW WYSTĘPUJĄCYCH W REJESTRACH PUBLICZNYCH

Lp.	Nazwa obiektu		Identyfikator obiektu	Definicja identyfikatora obiektu		Pełna nazwa rejestru publicznego zawierającego dane referencyjne opisujące obiekt	Akt prawny stanowiący podstawę prawną funkcjonowania rejestru, o którym mowa w kolumnie 6	Wyrażenie regularne	
				Długość pola	Typ i zakres danej				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Osoba fizyczna posiadająca nadany numer PESEL		Numer PESEL	11		Pole znakowe, znaki z zakresu {0..9}	Powszechny Elektroniczny System Ewidencji Ludności	Ustawa z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2025 r. poz. 274)	\d{11}

2	Podmiot		Numer identyfikacyjny REGON	9 albo 14		Pole znakowe, znaki z zakresu {0..9}	Rejestr publiczny właściwy dla rodzaju podmiotu. W przypadku podmiotów zarejestrowanych w Krajowym Rejestrze Sądowym rejestrem właściwym jest Krajowy Rejestr Sądowy	Ustawa właściwa dla rodzaju podmiotu	\d{9} \d{14}
3	Obiekt przestrzenny	Punkt adresowy	Identyfikator punktu adresowego	Przestrzeń nazw (namespace)*)	do 26	Pole znakowe, znaki z zakresu {A..Z, a..z, 0..9,.,-}	Ewidencja Miejscowości, Ulic i Adresów	Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1290)	PL\.[A-Za-z]{1,6}\.\d{1,6}\.[A-Za-z0-9]{1,8} [A-Za-z0-9]{8}-[A-Za-z0-9]{4}-[A-Za-z0-9]{4}-[A-Za-z0-9]{4}-[A-Za-z0-9]{12}
				Identyfikator lokalny (localId)	do 38	Pole znakowe, znaki z zakresu {A..Z, a..z, 0..9,.,-}			

				Identyfikator wersji (versionld)	do 25	Pole znakowe, znaki z zakresu {T, 0..9, +, -, :}			\d{4}-\d\d-\d\dT\d\d:\d\d:\d\d[\+ -]\d\d:\d\d
4		Działka ewidencyjna	Identyfikator działki ewidencyjnej	Przestrzeń nazw (namespace*)	do 26	Pole znakowe, znaki z zakresu {A..Z, a..z, 0..9,,,}	Ewidencja Gruntów i Budynków	Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne	PL\.[A-Za-z]{1,6}\.\d{1,6}\.[A-Za-z0-9]{1,8} [A-Za-z0-9]{8}-[A-Za-z0-9]{4}-[A-Za-z0-9]{4}-[A-Za-z0-9]{4}-[A-Za-z0-9]{12} \d{4}-\d\d-\d\dT\d\d:\d\d:\d\d[\+ -]\d\d:\d\d
				Identyfikator lokalny (localld)	do 38	Pole znakowe, znaki z zakresu {A..Z, a..z, 0..9, ,,-}			

Przestrzeń nazw składa się z dwóch części oddzielonych kropką:

- część pierwsza – identyfikator zbioru danych przestrzennych nadany zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. z 2025 r. poz. 242),
- część druga – literowe oznaczenie zasobu informacji przestrzennej, do której należą obiekty, np.: EGİB – dla działki ewidencyjnej, EMUiA – dla punktu adresowego.

Załącznik nr 2

**FORMATY ORAZ STANDARDY ZAPEWNIAJĄCE DOSTĘP DO DANYCH UDOSTĘPNIANYCH ZA POMOCĄ SYSTEMÓW
TELEINFORMATYCZNYCH UŻYWANYCH DO REALIZACJI ZADAŃ PUBLICZNYCH**

Lp.	Format plików, rozszerzenie nazwy pliku lub skrócona nazwa standardu	Oryginalna pełna nazwa standardu	Opis standardu	Organizacja określająca format, normę lub standard	Oznaczenie lub nazwa normy albo dokumentu zawierającego specyfikację techniczną wskazanego formatu
1	2	3	4	5	6
A	W celu wymiany danych przez podmioty realizujące zadania publiczne stosuje się:				
1.	Dla danych tekstowych, tekstowo-graficznych lub multimedialnych stosuje się co najmniej jeden z następujących formatów plików:				
1.1	txt		Dokumenty w postaci czystego (niesformatowanego) zbioru znaków	ISO/IEC	ISO/IEC 10646

			zapisanych w standardzie Unicode UTF-8 lub UTF-16 jako pliki typu .txt.		
1.2	pdf	Portable Document Format	Dokumenty tekstowo-graficzne jako pliki typu Open Document Format .pdf	ISO/IEC	ISO 32000
1.3	odt, fodt; ods, fods; odp, fodp; odg, fodg	Open Document Format for Office Application	Dokumenty w postaci: sformatowany tekst (odt), sformatowany nieskompresowany tekst (fodt), sformatowany arkusz kalkulacyjny (ods), sformatowany nieskompresowany arkusz kalkulacyjny (fods), sformatowana prezentacja multimedialna (odp), sformatowana nieskompresowana prezentacja multimedialna (fodp), sformatowany plik graficzny (odg), sformatowany nieskompresowany plik graficzny (fodg).	ISO/IEC	ISO/IEC 26300
1.4	docx, xlsx, pptx	Office Open XML File Formats	Dokumenty w postaci: sformatowany tekst (docx), sformatowany arkusz kalkulacyjny (xlsx), sformatowana prezentacja multimedialna (pptx).	ISO/IEC	ISO/IEC 29500

1.5	csv	Comma Separated Values	Wartości rozdzielone przecinkiem	IETF	RFC 4180
1.6	epub	E-book file format	Otwarty standard elektronicznych książek (e-book)	ISO/IEC	ISO/IEC 23736
2.	Do publikowania otwartych danych stosuje się co najmniej jeden z następujących formatów plików:				
2.1	RDF/XML		Model metadanych RDF jako dokument XML	W3C	RDF 1.1 XML Syntax
2.2	Turtle	Terse RDF Triple Language	Serializacja prawidłowych grafów RDF	W3C	RDF 1.1 Turtle
2.3	N3	Notation3	Serializacja modeli RDF	W3C	Notation3 (N3): A readable RDF syntax
2.4	JSON-LD	JavaScript Object Notation for Linked Data	Format kodowania połączonych danych w dokumencie tekstowym	W3C	JSON-LD 1.1
2.5	RDFa	Resource Description Framework in Attributes	Zestaw rozszerzeń do dokumentów opartych na XML pozwalający na osadzanie metadanych w dokumentach internetowych	W3C	RDFa Core 1.1 – Third Edition

3.	Do danych zawierających informację graficzną stosuje się co najmniej jeden z następujących formatów danych:				
3.1	jpg, jpeg, jpe, jif, jfif	Digital compression and coding of continuous-tone still images	Plik typu jpg (Joint Photographic Experts Group)	ISO/IEC ITU	ISO/IEC 10918 ITU-T T.81, ITU-T T.83, ITU-T T.84, ITU-T T.86
3.2	tif, tiff	Tagged Image File Format	Plik typu tif	ISO	ISO 12639
3.3	geotiff	Geographic Tagged Image File Format	Plik typu geotiff	Open Geospatial Consortium	OGC GeoTIFF standard 1.1
3.4	png	Portable Network Graphics	Plik typu png	ISO/IEC	ISO/IEC 15948
3.5	svg	Scalable Vector Graphics (SVG)	Plik grafiki wektorowej	W3C	-
4.	Do danych zawierających informację dźwiękową lub filmową stosuje się odpowiednio co najmniej jeden z następujących formatów plików:				

4.1	wav, wave, bwf	Broadcast Wave Format	Plik audio	ITU	ITU-R BS.1352-3
4.2	mp3	MP3 File Format	Plik audio	ISO/IEC	ISO/IEC 11172-3 ISO/IEC 13818-3
4.3	flac	Free Lossless Audio Codec	Plik audio	Otwarty format, rozwijany i dostępny na licencji GNU	-
4.4	mpg, mpeg	MPEG-2 Video Encoding	Plik wizualny z dźwiękiem lub bez	ISO/IEC	ISO/IEC 13818
4.5	mp4, m4a, mpeg4	MPEG-4 Video Encoding	Plik wizualny z dźwiękiem lub bez	ISO/IEC	ISO/IEC 14496
4.6	ogg	Ogg Vorbis Audio Format	Plik audio	Xiph.Org Fou ndation	-
4.7	ogv	Theora Video Format	Plik audiowizualny z dźwiękiem lub bez	Xiph.Org Fou ndation	-

5.	Do kompresji (zmniejszenia objętości) dokumentów elektronicznych stosuje się co najmniej jeden z następujących formatów plików:				
5.1	zip, zipx	ZIP file format	Format kompresji plików	ISO/IEC	ISO/IEC 21320
5.2	tar	Tape Archiver	Format archiwizacji plików (używane zwykle wraz z gz)	ISO/IEC/IEE E	ISO/IEC/IEEE 9945
5.3	gz, gzip Skompresowane archiwa tar: taz, tgz, tar.gz	GNU ZIP file format	Format kompresji plików	IETF	RFC 1952
5.4	7z	7-Zip file format	Format kompresji plików	Otwarty format, rozwijany i dostępny na licencji GNU	-
6.	Do szyfrowania dokumentów elektronicznych stosuje się format plików:				

6.1	GPG	GNU Privacy	Format szyfrowania plików	IETF	RFC 4880
7.	Do tworzenia stron WWW stosuje się co najmniej jeden z następujących formatów plików:				
7.1	html, htm	Hypertext Markup Language	Standard języka znaczników formatujących strony WWW HTML 4.01	HTML 4.01: ISO/IEC HTML 5: W3C/WHAT WG	ISO/IEC 154451
7.2	xhtml, xht	Extensible Hypertext Markup Language	Standard języka znaczników formatujących strony WWW	W3C/WHAT WG (XHTML 5)	-
7.3	css	Cascading Style Sheets	Kaskadowe Arkusze Stylów	W3C	-
B.	Do określenia struktury i wizualizacji dokumentu elektronicznego stosuje się następujące formaty plików:				
1.	Do definiowania układu informacji polegającego na określeniu elementów informacyjnych oraz powiązań między nimi stosuje się następujące formaty plików:				

1.1	xml	Extensible Markup Language	Standard uniwersalnego formatu tekstowego służącego do zapisu danych w postaci elektronicznej	W3C	XML 1.1 Second Edition
1.2	xsd	Extensible Markup Language	Standard opisu definicji struktury dokumentów zapisanych w formacie XML	W3C	XML Schema Definition Language 1.1
1.3	gml	Geography Markup Language	Język Znaczników Geograficznych	OGC ISO/IEC	ISO/IEC 19136
1.4	rng	REgular LAnguage for XML Next Generation	Język schematów do języka XML	ISO/IEC	ISO/IEC 19757-2
2.	Do przetwarzania dokumentów zapisanych w formacie XML stosuje się co najmniej jeden z następujących formatów plików:				
2.1	xsl, xslt	Extensible Stylesheet Language	Rozszerzalny Język Arkuszy Stylów	W3C	W3C XSL 1.1 W3C XSLT 3.0 W3C XPath Language 3.1 W3C XQuery 3.1: XML Query language

3.	Do elektronicznego podpisywania, weryfikacji podpisu, opatrywania pieczęcią elektroniczną i szyfrowania dokumentów elektronicznych stosuje się:				
3.1	TSL ²⁾	Trusted Service Status List	Zaufana lista nadzorowanych lub akredytowanych podmiotów świadczących usługi certyfikacyjne	ETSI	ETSI TS 119 612
3.2	XAdES ³⁾	XML Advanced Electronic Signatures	Podpis elektroniczny dokumentów w formacie XML	ETSI	ETSI EN 319 132-1
3.3	PAdES ³⁾	PDF Advanced Electronic Signatures	Podpis elektroniczny dokumentów w formacie PDF	ETSI	ETSI EN 319 142-1
3.4	CAdES ³⁾	CMS Advanced Electronic Signatures	Podpis elektroniczny dokumentów w formacie CMS	ETSI	ETSI EN 319 122-1
3.5	ASiC ³⁾	Associated Signature Containers	Podpis elektroniczny dokumentów wykorzystujący kontener ZIP	ETSI	ETSI EN 319 162-1

3.6	XMLsig	XML-Signature Syntax and Processing	Podpis elektroniczny dokumentów w formacie XML	W3C	XML Signature Syntax and Processing Version 1.1
3.7	XMLenc	XML Encryption Syntax and Processing	Szyfrowanie dokumentów elektronicznych w formacie XML	W3C	XML Encryption Syntax and Processing Version 1.1

¹⁾ Dopuszcza się stosowanie standardu W3C.

²⁾ Wykorzystanie list TSL w systemach administracji publicznej następuje w oparciu o najnowszą wersję standardu ETSI TS 119 612 oraz europejski system list TSL zgodnie z decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2015/1505 z dnia 8 września 2015 r. ustanawiającą specyfikacje techniczne i formaty dotyczące zaufanych list zgodnie z art. 22 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 235 z 09.09.2015, str. 26 i Dz. Urz. UE L 59 z 07.03.2017, str. 41).

³⁾ Stosowane zgodnie z decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2015/1506 z dnia 8 września 2015 r. ustanawiającą specyfikacje dotyczące formatów zaawansowanych podpisów elektronicznych oraz zaawansowanych pieczęci elektronicznych, które mają być uznane przez podmioty sektora publicznego, zgodnie z art. 27 ust. 5 i art. 37 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 235 z 09.09.2015, str. 37).

Objaśnienia skrótów nazw organizacji z kol. 5:

FSF – Free Software Foundation

IETF – Internet Engineering Task Force

ISO – International Standardization Organization

OASIS – Organization for the Advancement of Structured Information Standards

OGC – Open Geospatial Consortium Inc.

OMA – Open Mobile Alliance

W3C – World Wide Web Consortium

ETSI – European Telecommunications Standards Institute

Załącznik nr 3

FORMATY PLIKÓW OBSŁUGIWANE PRZEZ PODMIOT REALIZUJĄCY ZADANIE PUBLICZNE W TRYBIE ODCZYTU

Lp.	Rozszerzenie nazwy pliku	Oryginalna pełna nazwa formatu	Opis formatu	Organizacja określająca normę lub standard	Nazwa normy, standardu lub dokumentu normalizacyjnego albo standaryzacyjnego
1	2	3	4	5	6
1.	dwg, dwf, dxf, dgn	-	Format wymiany danych CAD	Open Design Alliance	-
2.	ics	-	Format wymiany danych CAD	buildingSMART	-
3.	jp2, jpx, jpm, mj2	Joint Photographic Experts Group 2000	Format graficzny JPEG2000	ISO/ IEC	ISO/IEC 15444
4.	doc, xls, ppt	Microsoft Word Microsoft Excell Microsoft Office PowerPoint	Wewnętrzny standard Microsoft	-	-
5.	rtf	Dokumenty w postaci sformatowanego tekstu	Wewnętrzny standard Microsoft	-	-

WZÓR OCENY INTEROPERACYJNOŚCI KRAJOWEJ

1) metryka oceny:

- a) nazwa systemu teleinformatycznego używanego do realizacji działań publicznych lub rejestru publicznego,
- b) nazwa i numer REGON podmiotu realizującego zadania publiczne, który przeprowadza ocenę,
- c) data przeprowadzenia oceny;

2) wyniki oceny:

- a) opis zmian planowanych do wprowadzenia w systemie teleinformatycznym używanym do realizacji działań publicznych lub w rejestrze publicznym oddziałujących na podmioty publiczne w zakresie interoperacyjności na poziomach, o których mowa w § 5 ust. 1 rozporządzenia, obejmujący w szczególności zmiany w metadanych rejestru publicznego i API systemu teleinformatycznego używanego do realizacji działań publicznych,
- b) zidentyfikowane podmioty publiczne, na które będą oddziaływały wprowadzane zmiany, o których mowa w § 6 ust. 2,
- c) analiza skutków zmian wprowadzanych przez podmiot realizujący zadania publiczne na podmioty publiczne,
- d) opis działań oraz terminów działań podjętych oraz planowanych do podjęcia przez podmiot realizujący zadania publiczne w celu minimalizacji lub usunięcia negatywnego wpływu zmian na podmioty publiczne,
- e) informacja o negatywnym wpływie zmian na podmioty publiczne, który nie zostanie usunięty w ramach wprowadzania zmian.

**WYMAGANIA DLA INTERFEJSU PROGRAMISTYCZNEGO APLIKACJI (API)
SYSTEMU TELEINFORMATYCZNEGO UŻYWANEGO DO REALIZACJI ZADAŃ
PUBLICZNYCH**

API systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych jest zgodne ze standardem architektury usług sieciowych REST opisanym w niniejszym załączniku. W przypadkach uzasadnionych specyfiką podmiotu realizującego zadania publiczne lub świadczonych przez niego usług dopuszcza się stosowanie standardu architektury usług sieciowych SOAP opisanego w niniejszym załączniku.

1. Standard architektury usług sieciowych REST:

1) API systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych spełnia wymagania:

- a) zgodne z architekturą usług sieciowych REST,
- b) wykorzystuje format reprezentacji danych zdefiniowany przez standard JavaScript Object Notation (JSON5),
- c) zgodne ze standardem notacji JSON Schema,
- d) przyjmuje JSON API jako standard komunikatów, obejmujących zapytania i odpowiedzi między systemami teleinformatycznymi,
- e) kontekst ułatwiający korzystanie z danych w sposób automatyczny jest generowany zgodnie ze standardem JSON-LD,
- f) budowa API jest oparta o zasoby,
- g) manipulacja zasobami jest oparta o reprezentacje zasobów,
- h) zawiera obsługę buforowania, w tym zapewnia obsługę polecenia HEAD,
- i) jest wyposażone w jednolity interfejs z unikalną identyfikacją zasobów; dopuszczalne jest istnienie więcej, niż jednego URI wskazującego zasób w przypadkach uzasadnionych (w tym: wersjonowanie API, różne wersje językowe),
- j) funkcjonuje w modelu klient-serwer, gdzie klient komunikuje się z serwerem tylko przez interfejs API zgodny ze standardem architektury usług sieciowych REST,
- k) zapewnia możliwość wykorzystania samo opisujących się komunikatów,
- l) zapewnia informację o strukturze danych,

- m) zapewnia dostęp do zasobów w formacie JSON; w uzasadnionych przypadkach jest opcjonalne udostępnianie danych również w formacie XML za pomocą nagłówka Accept lub parametru &format= w URI;

2) wymagania dotyczące nazewnictwa zasobów i parametrów usług API:

- a) są stosowane jednolite reguły nazewnictwa: identyfikatory zasobów muszą jednoznacznie określać konkretny zasób,
- b) nazwy zasobów są proste i jednoznacznie wskazują na ich przeznaczenie, zapewniając zrozumiałość dla użytkowników API,
- c) nazwy zasobów są oznaczane rzeczownikami, aby jasno wskazywać na ich rodzaj,
- d) rzeczowniki używane w nazwach zasobów występują w formie liczby mnogiej,
- e) nazwy zasobów nie zawierają czasowników ani opisów czynności w celu jednoznacznego identyfikowania zasobów,
- f) nazwy zasobów są precyzyjne i wskazują na konkretny zasób, unikając ogólnych terminów, które wymagają znajomości kontekstu zasobu,
- g) identyfikatory zasobów nie zawierają znaków diakrytycznych,
- h) nazwy zasobów są zapisane małymi literami w celu uniknięcia niejednoznaczności nazw w różnych systemach:
 - do łączenia fraz złożonych w nazwach zasobów używa się znaku „-” (łącznik, znak wskazanego w tablicy podstawowej znaków UTF-8 na pozycji 45), aby zachować czytelność i spójność,
 - nie wolno używać znaku „_” (podkreślenie, znak wskazany w tablicy podstawowej znaków UTF-8 na pozycji 95) lub innych znaków specjalnych do łączenia fraz złożonych w nazwach zasobów;

3) wymagania dotyczące opisu składni i elementów URI:

- a) URI (Uniform Resource Identifier) jest unikalnym identyfikatorem zasobów, zgodnym z RFC 1736, RFC 1737 oraz ustandaryzowanym zgodnie z RFC 3986,
- b) domena w URI jednoznacznie wskazuje na właściciela API. Domena ta udostępnia funkcjonalność API przez subdomenę „api” chyba, że nie jest to możliwe z dobrze uzasadnionego powodu,
- c) do oznaczania zależności hierarchicznej między zasobami stosuje się znak „/” (ukośnik, znak wskazany w tablicy podstawowej znaków UTF-8 na pozycji 2215). Na końcu URI nie zamieszcza się znaku „/” (ukośnik, znak wskazany w tablicy podstawowej znaków UTF-8 na pozycji 2215),

- d) ścieżki URI są zapisywane wyłącznie z użyciem małych liter oraz cyfr,
- e) w URI nie stosuje się rozszerzeń plików oraz nazw formatów plików. Informacje te są przekazywane są przez nagłówki HTTP lub w metadanych zasobów;

4) wymagania dotyczące dostępu do zasobów powiązanych za pomocą URI:

- a) usługa API dostarcza klientowi stan przez treść (ciało) komunikatu, kody i nagłówki odpowiedzi,
- b) komunikacja między klientem a usługą API odbywa się za pomocą hiperlinków i hipertekstu,
- c) API używa techniki HATEOAS (Hypermedia As The Engine Of Application State). Wymagane jest, aby linki zawarte w ciele lub nagłówkach odpowiedzi zawierały identyfikatory URI do zasobów powiązanych,
- d) linki do zasobów powiązanych są dostępne zarówno w ciele odpowiedzi, jak i w nagłówkach odpowiedzi API,
- e) linki zawarte w ciele lub nagłówkach odpowiedzi jednoznacznie wskazują identyfikatory URI dla zasobów powiązanych;

5) wymagania dotyczące zarządzaniem zasobami – filtrowanie, sortowanie oraz stronicowanie:

- a) API umożliwia automatyczne korzystanie z zasobów, z uwzględnieniem potrzeby zarządzania danymi, w celu uzyskania odpowiednio spreparowanego wycinka zamiast pełnego zakresu danych,
- b) API udostępnia funkcjonalność filtrowania, sortowania i stronicowania zasobów, pozwalając na zarządzanie danymi zgodnie z określonymi kryteriami,
- c) zapytania i odpowiedzi systemu są realizowane zgodnie ze standardem JSON API w wersji 1.0 lub nowszej,
- d) w odpowiedziach stosuje się uzupełnienie JSON API o JSON-LD – w celu dodania kontekstu koniecznego do automatycznego przetwarzania danych API,
- e) proste stronicowanie, filtrowanie i sortowanie reprezentacji zasobów odbywają się przez URI,
- f) API może obsługiwać zapytania przesyłane w ciele wiadomości w zakresie szerszym niż przez URI,
- g) zapytania asynchroniczne są obsługiwane przez kody HTTP o numerach 202 i 303,
- h) obsługa kwerend SQL jest zabroniona w kontekście zarządzania reprezentacjami zasobów – filtrowaniem, sortowaniem i stronicowaniem;

6) wymagania dotyczące metadanych:

- a) metadane stanowią integralną część udostępnianych przez API zasobów, stanowiąc element odpowiedzi na zapytania dotyczące reprezentacji danego zasobu – w celu efektywnego opisywania zasobów, umożliwiając zrozumienie ich zawartości oraz skuteczne zarządzanie nimi,
- b) zasoby API są opisywane minimalnym zestawem metadanych, z wyłączeniem metadanych, które nie mają zastosowania do konkretnego rodzaju treści,
- c) na minimalny zestaw danych składa się URI zasobu, data publikacji zasobu, data modyfikacji zasobu, data zakończenia publikacji zasobu, opis zasobu, słowa kluczowe, zakres czasowy danych, język zasobu, częstotliwość aktualizacji, kodowanie, licencja, katalog oraz suma kontrolna,
- d) w przypadku braku metadanych dla określonego rodzaju zasobów nie dołącza się ich do odpowiedzi API,
- e) metadane dostarczane przez dostawcę zasobu muszą być zgodne z ustalonymi zasadami nazewnictwa, a także preferowane jest ich definiowanie przy użyciu standardowych rozwiązań, zgodnie z schema.org lub DCMI,
- f) w przypadku wprowadzania niestandardowych metadanych dostawca zasobu dostarcza słownik precyzyjnie opisujący, do jakich elementów odnoszą się te metadane;

7) wymagania dotyczące mechanizmu linków do nawigacji:

- a) API zapewnia funkcjonalność linków do nawigacji, co oznacza dołączenie w ciele zasobu linków (oznaczanych jako „links”), zgodnie z JSON API w wersji 1.0 lub późniejszej,
- b) w odpowiedzi na zapytania przesyłane przez użytkowników, API udostępnia stany wraz ze zdefiniowanymi w JSON API 1.0 linkami ułatwiającymi poruszanie się między zasobami powiązanymi. Linki są oznaczane zgodnie z ich funkcją: prev (poprzedni), self (bieżący), next (następny), first (pierwszy), last (ostatni);

8) wymagania dotyczące wersjonowania API:

- a) zmiany w API oznacza się za pomocą standardu wersjonowania semantycznego API,
- b) wymagana struktura numeracji to MAJOR.MINOR.PATCH, gdzie:
 - MAJOR: zwiększa się przy wprowadzeniu niekompatybilnych zmian interfejsu,
 - MINOR: zwiększa się przy dodaniu nowych funkcji w sposób kompatybilny wstecz,

- PATCH: zwiększa się przy wprowadzeniu kompatybilnych poprawek lub drobnych zmian,
 - c) wymaga się następujących zasad wprowadzania zmian:
 - MAJOR - usunięcie funkcji lub zmiany, które mogą powodować niekompatybilność wsteczną,
 - MINOR – dodanie nowych funkcji w sposób kompatybilny wstecz lub usprawnienie istniejących funkcji,
 - PATCH – poprawki błędów lub inne drobne zmiany niewpływające na kompatybilność wsteczną,
 - d) odwołanie się do wersji API jest obowiązkowe i odbywa się przez element URI (/api/vXX/). Jest dopuszczalne odwoływanie się do wersji dodatkowo przez parametr URI „v=XX”, dodatkowy nagłówek „apiversion=XX” lub w nagłówku „Accept:”,
 - e) jeśli wersja API nie została określona, używa się wersji bieżącej (najnowszej stabilnej). Informacje o aktualnej wersji należy udostępnić pod adresem /version,
 - f) przed planowaniem zmiany wersji należy oznaczyć wersję bieżącą statusem „deprecated”. Należy zakomunikować ten fakt dotychczasowym użytkownikom na stronie z opisem API, o której mowa w § 16, oraz w opisie aktualnej wersji dostępnym pod adresem /version, a także określić okres wsparcia, zakończenia wsparcia i zakończenia funkcjonowania bieżącej wersji,
 - g) poza uzasadnionymi wypadkami nie należy wycofywać obsługi wersji API szybciej, niż dwa lata po powiadomieniu użytkowników,
 - h) po wyłączeniu obsługi zastąpionej wersji API odwołania do niej muszą być realizowane, w zależności od kontekstu, błędem HTTP o kodzie nr 406 lub 410;
- 9) wymagania dotyczące obsługi zdarzeń HTTP:**
- a) minimalny zestaw obsługiwanych kodów odpowiedzi:
 - API określa minimalny zestaw obsługiwanych kodów odpowiedzi, zgodny z poniższym wykazem:

Grupa kodów	Znaczenie	Informacja na temat błędu
2xx	200	OK
	201	Utworzono nowy zasób
	202	Zaakceptowano zapytanie, odpowiedź jeszcze nie jest gotowa

	204	Brak zawartości
3xx	301	Przeniesiono na stałe
	303	Zobacz inne: odpowiedź na zapytanie dostępna pod innym adresem
	304	Nie modyfikowano od czasu wskazanego w zapytaniu
4xx	400	Błędne żądanie
	401	Brak autoryzacji
	403	Dostęp zabroniony
	404	Nie znaleziono
	405	Nieodpowiednia metoda
	406	Nieakceptowalne – treść nie może zostać przygotowana w sposób zasygnalizowany nagłówkami
	409	Konflikt
	410	Zasób usunięty i już nigdy nie będzie dostępny pod tym adresem
	422	Zapytanie niepoprawne semantycznie
	429	Zbyt wiele zapytań w jednostce czasu
5xx	500	Wewnętrzny błąd serwera
	502	Błąd bramki – serwer otrzymał niepoprawną odpowiedź od serwera nadrzędnego
	503	Usługa czasowo niedostępna
	504	Przekroczony czas oczekiwania na odpowiedź serwera wewnętrznego

- do przesłania informacji o numerze błędu wykorzystuje się element Status-Line w nagłówku http,
 - opis błędów zawiera informacje o przyczynie błędu, które są zawarte w ciele odpowiedzi,
- b) informacje o błędach w ramach obsługi zdarzeń HTTP:
- ciało odpowiedzi HTTP zawiera następujące informacje objaśniające:

Nazwa objaśnienia	Identyfikator objaśnienia
Wiadomość o błędzie	error-result
Wiadomość objaśniająca przyczynę błędu	error-reason
Wiadomość objaśniająca możliwe rozwiązanie (opcjonalnie)	error-solution

tam, gdzie jest to możliwe)	
Kod błędu zdefiniowany przez dostawcę	error-code
Link do dokumentacji z objaśnieniem numeru błędu dla danej wersji interfejsu	error-help

- komunikaty dostarczają konkretnej informacji zwrotnej. Niedopuszczalne są komunikaty, które nie pomagają w rozwiązaniu problemu przez użytkownika. Dostarczony komunikat jest sformułowany precyzyjnie, w sposób konkretny, możliwy do sprawdzenia w kontekście przyczynienia się do rozwiązania problemu, osiągalny (informacje/zalecenia zawarte w komunikacie powinny być wykonalne przez użytkownika w kontekście informacji, którymi dysponuje);

10) wymagania dotyczące uwierzytelniania i autoryzacji:

- uwierzytelnianie użytkowników API nie jest obowiązkowe tylko w systemie teleinformatycznym, do którego dostęp jest całkowicie otwarty i nie ma przesłanek na wprowadzenia ograniczeń dostępu do danych w nim zawartych,
- jeżeli dane zawarte w systemie teleinformatycznym podlegają ograniczonemu dostępowi, wówczas API muszą korzystać z systemu uwierzytelniania użytkowników,
- API nie może być zamknięte dla użytkowników niewierzytelnionych. Dla takich użytkowników można wprowadzić odpowiednie ograniczenia w korzystaniu z API. Ograniczenia takie wynikają z polityki bezpieczeństwa danego systemu teleinformatycznego,
- uwierzytelnianie i autoryzacja użytkowników w API jest oparta o framework OpenID Connect,
- stosowanie OAuth 2.0 jest dopuszczane, jednak musi być używane w połączeniu z innymi rozwiązaniami wypełniającymi lukę autoryzacji,
- wymagane jest stosowanie szyfrowania SSL/TLS w najnowszej obowiązującej wersji w celu zapewnienia bezpieczeństwa komunikacji;

11) wymagania dotyczące określenia reguł wprowadzania limitów danych per IP i per API-Key:

- interfejs API jest zoptymalizowany w taki sposób, aby nie dopuszczać do nadmiernego obciążenia zasobów, co mogłoby uniemożliwić korzystanie z niego

przez użytkowników. Jeżeli istnieje taka konieczność, API umożliwia nałożenie limitów danych per adres IP oraz per klucz API,

- b) udostępniony webowy kreator zapytań jest zabezpieczony w zakresie dostępnych na dany moment narzędzi przed potencjalnym nadmiernym obciążaniem zasobów API,
- c) klucze API są konstruowane zgodnie z zasadami konstrukcji tokenów Web JSON, domyślnie ustawione na prawo dostępu tylko do odczytu dla wszystkich zasobów API,
- d) w przypadku wprowadzenia ograniczeń, API posiada opracowaną politykę korzystania z API oraz plany korzystania z API przez różne kategorie użytkowników, w szczególności użytkowników niezarejestrowanych, użytkowników posiadających API-Key oraz użytkowników z białych list,
- e) w przypadku wprowadzenia limitów, zostaje utworzona biała lista użytkowników korzystających z API z priorytetem wyższym niż inni użytkownicy,
- f) w przypadku gdy nie narusza to stabilności systemu, API może być obciążane wykraczająco poza plany obciążeń, szczególnie przez użytkowników z białych list,
- g) w API są implementowane reguły dławienia użytkowników w przypadku rozpoznania destrukcyjnych ataków typu DOS. Wprowadza się stosowanie polityki długoterminowego uznawania adresów IP za wrogie (czarne listy) oraz wprowadza się konieczność implementacji z zewnętrznych czarnych list do aktualizacji listy adresów blokowanych,
- h) transfer danych jest ograniczany dla użytkowników z czarnej listy adresów IP,
- i) są wprowadzone mechanizmy pozwalające ograniczyć transfer danych dla użytkowników generujących transfer i obciążenie zagrażające ciągłości czy stabilności API,
- j) adresy z czarnej listy adresów IP są weryfikowane co najmniej co 6 miesięcy i usuwane z listy w przypadku braku podejrzanego ruchu z danego adresu,
- k) ograniczenie transferu jest stosowane dla użytkowników na podstawie dynamicznie aktualizowanych i opublikowanych zasad wynikających z analizy faktycznego sposobu korzystania z API,
- l) organ podmiotu udostępniającego API systemu teleinformatycznego korzysta z mechanizmu ograniczenia transferu danych w oparciu o udokumentowane reguły. Organ podmiotu udostępniającego API systemu teleinformatycznego podejmuje działania skierowane na podnoszenie wydajności API,

- m) organ podmiotu udostępniającego API systemu teleinformatycznego może ograniczyć niektóre funkcjonalności API ze względu na możliwość generowania zbyt dużych obciążeń dla API. Nałożenie limitów skutkuje błędem HTTP o kodzie 429 z informacją o polityce limitów oraz opcją dodania do białej listy;

12) wymagania dotyczące standardu dokumentacji usług API: Dokumentacja API zawiera co najmniej:

- a) opis zasobów – opis informacji dostarczanej przez każdy zasób, znaczenia zasobu, punktów dostępowych, metod do każdego punktu dostępowego,
- b) opis obsługiwanych metod i punktów dostępowych, wraz z opisem sposobu dostępu do zasobów i dopuszczonych metod interakcji z nimi,
- c) parametry obsługiwane przez punkty dostępowe, w szczególności dotyczące metod HTTP (GET, POST, PATCH itp.), nagłówków, ścieżki dostępu (URI), parametrów żądania (query), ciała żądania (body, np.: w formacie JSON), przykłady kodu żądań ilustrujące użycie złożonych, ale nieskomplikowanych, zapytań oraz przykłady odpowiedzi – struktury i treści przesyłane klientowi w odpowiedzi na żądania, zapisane w dokumentacji lub odwołujące się do rzeczywistego systemu teleinformatycznego,
- d) dokumentacja API stosuje oznaczenia umożliwiające odczyt maszynowy, jest dynamiczna i interaktywna oraz automatycznie generuje przykłady kodu dla bibliotek klienta. Spełnienie tych wymagań jest możliwe przez stosowanie standardu OpenAPI w wersji 3.0 lub nowszej oraz używanie narzędzi do generowania dynamicznej i interaktywnej dokumentacji API. Zastosowanie takich narzędzi powinno umożliwiać budowanie kreatorów zapytań do API;

13) odstępstwa od standardu JSON API: W związku z koniecznością odciążenia systemów teleinformatycznych:

- a) API wspiera wybór pól do dostarczenia klientowi (JSON API: sekcja Sparse Fieldsets),
- b) API wspiera sortowanie pól tam, gdzie jest to logicznie uzasadnione rodzajem danych (JSON API: sekcja Sorting),
- c) API wspiera filtrowanie (JSON API: sekcja Filtering),
- d) API wspiera dokładność informacji o błędach (JSON API: sekcja Error Objects).

2. Standard architektury usług sieciowych API SOAP:

1) implementowanie protokołu SOAP:

- a) interfejs API korzysta z protokołu Simple Object Access Protocol (SOAP) zgodnie z wytycznymi WS-I,
- b) komunikat SOAP jest zgodny ze wskazaną strukturą: Envelope, Header i Body;

2) bezpieczeństwo:

- a) zaimplementowane są mechanizmy bezpieczeństwa WS-Security, w celu zapewnienia poufności, integralności i autentykacji przesyłanych danych,
- b) połączenia z API są realizowane przez protokół HTTPS,
- c) są zaimplementowane mechanizmy uwierzytelniania użytkowników pozwalające na jednoznaczne uwierzytelnianie tożsamości klientów API,
- d) jest wymagane stosowanie podpisywania i szyfrowania komunikatów zgodnie z WS-Security,
- e) zaimplementowano kontrolę dostępu i uprawnień umożliwiającą zarządzanie tym, które zasoby API są dostępne dla poszczególnych użytkowników i aplikacji;

3) obsługa błędów SOAP:

- a) wszystkie komunikaty przesyłane między klientem a serwerem są sformułowane zgodnie z formatem SOAP,
- b) element „Fault” zawiera podelementy: faultcode, faultstring i fault-tactor, które dostarczają informacje o rodzaju błędu, opisie błędu i ewentualnym miejscu jego wystąpienia,
- c) są zaimplementowane mechanizmy rejestrowania błędów w celu monitorowania i diagnozowania problemów związanych z usługą SOAP,
- d) informacje przekazywane w błędach są zabezpieczone;

4) bezpieczne przekazywanie danych:

- a) komunikaty SOAP są szyfrowane w celu zabezpieczenia zawartości przed nieautoryzowanym dostępem,
- b) zapewniono mechanizm uwierzytelniania, który pozwala potwierdzać tożsamość zarówno klienta, jak i serwera, przed rozpoczęciem wymiany komunikatów,
- c) wymaganie dotyczące odpowiedniego zarządzania certyfikatami,
- d) nagłówki SOAP są chronione przed manipulacją przez zastosowanie podpisów cyfrowych i walidację nagłówków,
- e) wprowadzono mechanizmy kontroli dostępu do konkretnych usług lub funkcji API na podstawie uprawnień użytkowników,

- f) jeśli API jest dostępne z poziomu przeglądarki, to wdrożono ochronę przed atakami typu Cross-Site Scripting (XSS) i Cross-Site Request Forgery (CSRF),
- g) w przypadku korzystania z sesji zapewniono bezpieczne zarządzanie sesjami w celu ochrony danych sesyjnych.

UZASADNIENIE

I. Cel i potrzeba regulacji

Projektowane rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o informatyzacji”. Konieczność wydania projektowanego rozporządzenia wynika z faktu wejścia w życie ustawy z dnia o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o zmianie ustawy o informatyzacji”, wprowadzającej nowe, następujące brzmienie upoważnienia ustawowego:

„Art. 18. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby realizacji obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w art. 14 ust. 1, uwzględniając zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową, europejską lub krajową jednostkę normalizacyjną.”.

Potrzeba zmiany treści aktualnie obowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 maja 2024 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. poz. 773), zwanego dalej „rozporządzeniem KRI”, wynika również z dokonanych analiz i oceny stanu funkcjonowania tego rozporządzenia, których wynik uzasadnia podjęcie odpowiednich działań legislacyjnych.

Upoważnienie ustawowe do wydania przedmiotowego rozporządzenia (art. 18 ustawy o informatyzacji), na podstawie art. 17 ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji, wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia tej ustawy. W tym terminie zostanie zatem wydane projektowane rozporządzenie, a do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych będzie obowiązywało aktualnie obowiązujące rozporządzenie KRI.

1. Dokonane analizy i oceny stanu funkcjonowania rozporządzenia KRI

Organ obowiązany do opracowania projektu rozporządzenia, tj. minister właściwy do spraw informatyzacji, już w 2022 r. podjął decyzję o analizie oraz skonsultowaniu problemów i zagadnień z obszarów z zakresu rozporządzenia.

W maju 2022 r. został zorganizowany warsztat problemowy dotyczący koncepcji nowych Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych. Wśród konkluzji z warsztatu znalazły się następujące oceny stanu funkcjonowania rozporządzenia Rady Ministrów teleinformatycznych z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów (Dz. U. z 2017 r. poz. 2247), stan analizy na maj 2022 r.: powszechnie występujący brak wiedzy dotyczącej obowiązków płynących z rozporządzenia wśród podmiotów obowiązanych, niski poziom zrozumienia pojęć występujących w rozporządzeniu, redukcja interoperacyjności jedynie do interoperacyjności technicznej, brak udostępnienia i stosowania rekomendacji interoperacyjności, brak oddziaływania repozytorium interoperacyjności założonego w rozporządzeniu, niewystarczająca liczba obiektów danych referencyjnych, a także zbędne występowanie w rozporządzeniu wymogów cyfrowej dostępności określanych od 2019 r. przez ustawę z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1440)¹⁾.

Powołany w 2022 r. przez ministra właściwego do spraw informatyzacji Zespół roboczy do przygotowania założeń nowych Krajowych Ram Interoperacyjności w lutym 2023 r. przygotował dokument „Obszary merytoryczne nowych KRI”. W dokumencie zaproponowano m.in. cele i rezultaty nowego rozporządzenia, nowe definicje pojęć występujących w rozporządzeniu, hierarchię norm i standardów wspierających osiągnięcie interoperacyjności, a także propozycję nowej struktury rozporządzenia. Działania te miały na celu przygotowanie przepisów pozwalających na efektywniejsze, niż do tej pory, wypełnienie upoważnienia ustawowego – uwzględniając zmienioną od czasu ogłoszenia rozporządzenia w 2012 r. sytuację prawną i stan rozwoju technik informatycznych, a także wnioski płynące ze stosowania

¹⁾ Aktualnie obowiązujące rozporządzenie KRI nie obejmuje już przepisów z obszaru dostępności cyfrowej.

dotychczasowych przepisów rozporządzenia. Zakładanym efektem było także zwiększenie zgodności Krajowych Ram Interoperacyjności – stanowiących część rozporządzenia – z Europejskimi Ramami Interoperacyjności (EIF), do czego wprost zobowiązuje art. 6 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) (Dz. Urz. UE L 2024/903, 22.03.2024), zwanego dalej „rozporządzeniem 2024/903”: „W przypadku, gdy państwo członkowskie opracowuje krajowe ramy interoperacyjności oraz inne odpowiednie krajowe polityki, strategie lub wytyczne, w najwyższym możliwym stopniu uwzględnia EIF.”

W styczniu 2023 r. Przewodniczący Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji (KRMC), podjął decyzję o powołaniu grupy roboczej do spraw objętych tematyką rozporządzenia, zwanej dalej „Grupą KRMC ds. Nowych KRI”. Wskutek prac Grupy KRMC ds. Nowych KRI określono cele i zakres przedmiotowy rozporządzenia KRI, a także przygotowano istotne elementy rozporządzenia. Grupa KRMC ds. Nowych KRI, zgodnie z uprawnieniami wynikającymi z decyzji powołującej grupę, przygotowała także rekomendacje zmian w ustawie o informatyzacji w obszarze dotyczącym interoperacyjności. Grupa przeanalizowała także postulaty oraz uwagi zgłoszone w ramach społecznych i branżowych konsultacji prowadzonych od lutego do marca 2023 r. Wynik prac grupy został opublikowany na stronie Portalu Interoperacyjności i Architektury Informacyjnej Państwa.

2. Stan w dziedzinie normowanej przepisami rozporządzenia KRI

Aktualnie zgodnie z ustawą o informatyzacji podmiot publiczny używa do realizacji zadań publicznych systemów teleinformatycznych spełniających minimalne wymagania oraz zapewniających interoperacyjność systemów na zasadach określonych w Krajowych Ramach Interoperacyjności. Rozporządzenie KRI określa fundamentalne zasady tworzenia i prowadzenia rejestrów publicznych oraz wymiany elektronicznej. Na podstawie rozporządzenia jest prowadzone repozytorium interoperacyjności, które zawiera struktury danych (schematy atomowe), jakich wymaga się do wymiany informacji z systemami teleinformatycznymi podmiotów publicznych i rejestrami publicznymi. Rozporządzenie KRI wskazuje także standard opisu usług sieciowych, co formalnie ułatwia integrację systemów teleinformatycznych i udostępnianie danych. W przepisach rozporządzenia KRI zawarto podstawy dla referencyjnych obiektów danych i ich struktury w rejestrach publicznych oraz wymagania dla rozliczalności operacji na danych w rejestrze publicznym oraz rozliczalności

działań w systemach teleinformatycznych. Przepisy rozporządzenia zobowiązują podmioty realizujące zadania publiczne do ustanawiania systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji i do zarządzania bezpieczeństwem informacji. Przepisy te określają także formaty plików stosowane w udostępnianiu informacji w postaci elektronicznej.

Zakres podmiotowy rozporządzenia jest bardzo szeroki, ponieważ nakłada obowiązki na wszystkie podmioty realizujące zadania publiczne określone w nowelizowanej ustawie o informatyzacji.

Zgodnie z danymi gromadzonymi przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w Systemie Inwentaryzacji Systemów Teleinformatycznych (SIST) wg stanu z marca 2024 r. liczba systemów teleinformatycznych samej administracji rządowej wynosi ponad 1300, a liczba rejestrów publicznych prowadzonych przez organy administracji rządowej – prawie 500.

Zgodnie z § 8 ust. 3 rozporządzenia KRI organ podmiotu udostępniającego usługę sieciową, w celu zapewnienia poprawnej współpracy systemów teleinformatycznych, przekazuje opis protokołów i struktur wymiany danych usługi sieciowej wykorzystujący WSDL (Web Services Description Language) do repozytorium interoperacyjności. W repozytorium interoperacyjności na dzień 4 października 2024 r. występuje jeden opis usługi sieciowej, co kontrastuje jaskrawo z liczbą publicznych systemów teleinformatycznych administracji rządowej odnotowanych z SIST. Można zatem stwierdzić, że brakuje zapewnienia poprawnej współpracy systemów teleinformatycznych bazującej na powszechnej wiedzy o usługach sieciowych tych systemów. Dotyczy to w szczególności systemów teleinformatycznych, które umożliwiają dostęp do danych w rejestrach publicznych.

II. Zakres i uzasadnienie projektowanych przepisów

W oparciu o wyniki prac Zespołu roboczego do przygotowania założeń nowych Krajowych Ram Interoperacyjności, Grupy KRMC ds. Nowych KRI, prekonsultacji społecznych i branżowych oraz nowelizacji ustawy o informatyzacji w projekcie zaproponowano następujące przepisy:

1. Rozdział 1

W § 1 projektu rozporządzenia:

– zamieszczono zakres rozporządzenia, co zwiększa czytelność projektu,

– dotychczas używane w rozporządzeniu KRI pojęcie „wymiany informacji w postaci elektronicznej” zostało zmienione na „wymianę danych” i włączone do rozdziału minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, ponieważ taka wymiana danych – w rozumieniu pojęcia „dane”²⁾ z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi) (Dz. Urz. UE L 152 z 03.06.2022, str. 1, z późn. zm.) – zachodzi właśnie między systemami teleinformatycznymi (zarówno z udziałem użytkownika przez GUI, jak i bez jego udziału – przez API), a nie bezpośrednio między rejestrami publicznymi.

– w przypadku „wymiany danych” uzupełniono przepis, wskazując że chodzi wyłącznie o wymianę danych z podmiotami publicznymi, co wynika z upoważnienia ustawowego.

W § 2 projektu rozporządzenia:

– dla pojęcia „architektura systemu teleinformatycznego” zastosowano treść definicji z normy ISO/IEC 42010:2007 (The Institute of Electrical and Electronics Engineers Standards Board: Recommended Practice for Architectural Description of Software-Intensive Systems, ISO/IEC 42010:2007(E) IEEE Std 1471-2000, 2007),

– w definicji „danych referencyjnych”, uwzględniono fakt, że dane referencyjne mogą być wprowadzone do rejestru publicznego nie pierwotnie, lecz wtórnie – np. z innego rejestru publicznego,

– w definicji pojęcia „model usługowy” dotychczas używane w rozporządzeniu KRI pojęcie „usługa sieciowa” zostało zastąpione pojęciem „interfejs programistyczny aplikacji (API)”,

– uzupełniono dotychczasową definicję pojęcia „poufność”, używaną w rozporządzeniu KRI, wskazując, że informacja nie powinna być udostępniana lub wyjawiana nie tylko nieupoważnionym osobom fizycznym, ale również nieupoważnionym podmiotom.

2. Rozdział 2

W § 3 ust. 1 projektu rozporządzenia wskazano, że sposób postępowania podmiotu realizującego zadania publiczne w zakresie stosowania norm, standardów, metod oraz

²⁾ „Dane” oznaczają cyfrowe odwzorowania działań, faktów lub informacji oraz wszelkie kompilacje takich działań, faktów lub informacji, w tym w formie zapisu dźwiękowego, wizualnego lub audiowizualnego.

formatów danych dotyczy również elektronicznej usługi publicznej oraz rejestru publicznego, nie tylko – jak stanowiło do tej pory rozporządzenie KRI – systemu teleinformatycznego wykorzystywanego do realizacji zadań tego podmiotu oraz procedur organizacyjnych. Uzasadnienie dla wprowadzenia tego przepisu stanowią:

– występujące już w § 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia KRI, a także potwierdzone w § 3 projektu rozporządzenia, cele regulacji odnoszące się do elektronicznych usług publicznych (usług świadczonych przez podmioty realizujące zadania publiczne w postaci elektronicznej), a także wymagania dotyczące elektronicznej usług publicznej określone w § 12 projektowanego rozporządzenia,

– przepisy rozdziału 3, tj. minimalne wymagania dla rejestrów publicznych.

Ze wszystkich podpunktów dla celów Krajowych Ram Interoperacyjności usunięto używane dotychczas w rozporządzeniu KRI dookreślenie beneficjentów interoperacyjności zawężonych do tej pory do „obywateli oraz przedsiębiorców”. Korzyści interoperacyjności dotyczą wszystkich kategorii użytkowników, nie tylko obywateli i przedsiębiorców, ale także np. obcokrajowców, bezpaństwowców, związków wyznaniowych czy organizacji pozarządowych.

Jako pierwszy cel Krajowych Ram Interoperacyjności określono usuwanie lub zmniejszenie obciążeń związanych z realizacją uprawnień i obowiązków przewidzianych w przepisach odrębnych (dotychczasowy cel trzeci rozporządzenia KRI). Oznacza to, że dzięki wzrastającej interoperacyjności podmiotów realizujących zadania publiczne można realizować szerszy zakres uprawnień i obowiązków bez konieczności tworzenia nowych elektronicznych usług publicznych na linii podmiot publiczny – usługobiorca. Domyślnie stosowanym podejściem – zgodnym z wymaganiami art. 220 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanego dalej „KPA”, oraz art. 13 i art. 15 ustawy o informatyzacji – jest brak angażowania w realizację zadania publicznego podmiotu (w tym obywatela, przedsiębiorcy, innego podmiotu publicznego), na którym ciąży obowiązek lub któremu przysługuje uprawnienie wynikające z przepisów prawa.

Jako drugi cel wskazano zapewnienie dostępności elektronicznych usług publicznych w przypadku, gdyby interoperacyjności nie można byłoby osiągnąć wynikami celu pierwszego.

Zagadnienia architektury systemów teleinformatycznych podmiotów realizujących zadania publiczne (w tym interfejsu programistycznego aplikacji, tj. API, takich systemów),

zostały umieszczone w rozdziale 4 „Minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi” – zgodnie z właściwością merytoryczną części rozporządzenia.

W § 4 projektu rozporządzenia uzupełniono dotychczas wskazane w rozporządzeniu KRI sposoby osiągania interoperacyjności. Dla jednoznaczności pojęcie „system” zastąpiono sformułowaniem „system teleinformatyczny”. W odniesieniu do szacowania ryzyka określonego w ust. 2 podkreślono, że wynik takiego szacowania powinien zostać udokumentowany.

W § 5 ust. 1–5 projektu rozporządzenia:

- w ramach interoperacyjności organizacyjnej wskazano wymóg standaryzacji i ujednolicenia procesów, co wspierać ma dokumentowanie ich zgodnie ze standardem BPMN określonym przez normę ISO/IEC 19510,

- w odniesieniu do interoperacyjności semantycznej wskazano w szczególności na stosowanie wymagań wskazanych w projektowanym rozdziale 3, określającym minimalne wymagania dla rejestrów publicznych, oraz wymóg stosowania formatów plików określonych w projektowanym rozporządzeniu,

- dotychczas stosowane w rozporządzeniu KRI określenie „interoperacyjność technologiczna” zastąpiono w projekcie poprawnym sformułowaniem „interoperacyjność techniczna”. W odniesieniu do interoperacyjności technicznej wskazano wprost obowiązek korzystania z API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, co uzupełnia wymagania określone w art. 220 KPA § 1 (tj. „§ 1. Organ administracji publicznej nie może żądać zaświadczenia ani oświadczenia na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego, jeżeli: (...) 2) możliwe są do ustalenia przez organ na podstawie: (...) b) rejestrów publicznych posiadanych przez inne podmioty publiczne, do których organ ma dostęp w drodze elektronicznej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, c) wymiany informacji z innym podmiotem publicznym na zasadach określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (...))”).

W § 5 ust. 6 projektu rozporządzenia wskazano, że interoperacyjność na każdym z poziomów określonych w projektowanym rozporządzeniu osiągana jest również przez stosowanie regulacji zawartych w przepisach odrębnych, a w przypadku ich braku –

uwzględnienia postanowień odpowiednich norm zatwierdzonych przez międzynarodową, europejską lub krajową jednostkę normalizacyjną – z uwzględnieniem otwartych standardów i specyfikacji. Wprowadza to klarowną hierarchię wymagań do stosowania przez podmioty realizujące zadania publiczne za pomocą środków komunikacji elektronicznej w zakresie informatyzacji, tj. w pierwszej kolejności wymagania płynące z projektowanego rozporządzenia, następnie wymagania płynące z innych aktów prawa powszechnego, w następnym kroku międzynarodowe lub krajowe normy – z uwzględnieniem otwartych standardów i specyfikacji. Należy podkreślić, że stosowanie otwartych standardów i specyfikacji w znaczący sposób zwiększa interoperacyjność. Zgodnie z pkt „2.3. Zasada podstawowa 2: Otwartość” Europejskich Ram Interoperacyjności: „Stopień otwartości specyfikacji/standardu ma decydujące znaczenie dla ponownego wykorzystania komponentów oprogramowania wdrażających tę specyfikację. Ma to zastosowanie również w przypadku gdy komponenty takie stosuje się do wprowadzenia nowych europejskich usług użyteczności publicznej.”. Przetawiona hierarchia wymagań interoperacyjności wypełnia § 3 pkt 2 projektu rozporządzenia, w którym wskazano, że Krajowe Ramy Interoperacyjności określają sposób postępowania podmiotu realizującego zadania publiczne w zakresie przejrzystego wyboru norm, standardów, metod oraz formatów w zakresie interoperacyjności z zapewnieniem zasady neutralności technologicznej.

W § 6 projektu rozporządzenia wskazano, że interoperacyjność jest osiągana także przez przeprowadzanie przez podmiot realizujący zadania publiczne oceny interoperacyjności krajowej, o której mowa w nowelizacji ustawy o informatyzacji. Ocena taka pozwoli podmiotowi realizującemu zadania publiczne na wprowadzanie takiego zakresu zmian, których skutki będą w najmniejszym możliwym stopniu oddziaływać negatywnie na inne podmioty publiczne. Należy podkreślić, że ocena taka realizowana ma być przed wprowadzeniem zmian, co pozwoli na organizacyjne i techniczne przygotowanie się podmiotów publicznych do zmiany procedur oraz rozwiązań pozwalających na kontynuowanie dostępu do systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych czy do danych gromadzonych w rejestrze publicznym, co zmniejszy ryzyko zakłócenia ciągłości wykonywania zadań publicznych. Zgodnie z nowelizacją ustawy o informatyzacji wynik oceny interoperacyjności krajowej należy publikować w formacie nadającym się do odczytu maszynowego w repozytorium interoperacyjności przed wprowadzeniem zmian. Zgodnie z przepisami ustawowymi publikacja następuje w terminie pozwalającym podmiotom publicznym na realizację zadań publicznych wynikających z przepisów odrębnych. Wzór ocen

interoperacyjności krajowej stanowi załącznik do projektowanego rozporządzenia. Wprowadzenie wymogu związanego z przeprowadzaniem oceny interoperacyjności krajowej koreluje z obligatoryjnymi ocenami interoperacyjności transgranicznej umocowanymi w art. 3 rozporządzenia 2024/903.

3. Rozdział 3

W rozdziale 3 zostały określone minimalne wymagania dla rejestrów publicznych. W szczególności wskazano, że w rejestrach publicznych wyróżnia się następujące typy obiektów osobę fizyczną, podmiot i obiekt przestrzenny. Wskazano także, że dla każdego takiego obiektu, w obrębie danego typu, nadaje się unikatowy identyfikator.

Z uwagi na fakt, że rejestry publiczne są i powinny być wiarygodnym źródłem informacji, to w § 8 ust. 1 projektu rozporządzenia określono wymagania związane z rozliczalnością operacji w rejestrach publicznych. Rozliczalność powinna dotyczyć każdej operacji na danych, w szczególności samego odczytu danych – przez osobę za pośrednictwem GUI oraz przez system teleinformatyczny za pośrednictwem API. Każdy dostęp do danych w rejestrze publicznym (niezależnie, czy w ramach organizacji gestora rejestru publicznego, czy spoza niej) powinien być rozliczany. Przewidziano, że podmiot prowadzący rejestr publiczny przy użyciu systemu teleinformatycznego oznacza znacznikiem czasu rekordy lub dane w rejestrze publicznym. Natomiast w przypadku danych referencyjnych przetwarzanych w rejestrze publicznym prowadzonym przy użyciu systemu teleinformatycznego, podmiot prowadzący ten rejestr zapewnia mechanizmy informowania o zmianach danych referencyjnych w czasie rzeczywistym przy pomocy API systemów teleinformatycznych, przy użyciu których jest zapewniany dostęp do rejestru publicznego.

W § 9 projektu rozporządzenia określono zakres informacji dotyczących pojedynczego punktu kontaktowego dla rejestru publicznego. Informacje takie obejmą w szczególności dni i godziny pracy punktu, adres poczty elektronicznej, adres elektronicznej skrzynki podawczej oraz adres do doręczeń elektronicznych.

4. Rozdział 4

W rozdziale 4 zostały określone minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi.

Przepis § 10 rozporządzenia reguluje kwestie architektury systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych (w rozporządzeniu KRI definiowane uprzednio w § 8).

W § 11 projektu rozporządzenia powtórzono przepisy rozporządzenia KRI, wskazując, że systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych projektuje się, wdraża oraz eksploatuje z uwzględnieniem ich funkcjonalności, niezawodności, używalności, wydajności, przenoszalności i pielęgnowalności, przy zastosowaniu norm oraz uznanych w obrocie profesjonalnym standardów i metodyk. Zarządzanie usługami realizowanymi przez systemy teleinformatyczne ma na celu dostarczanie tych usług na deklarowanym poziomie dostępności i odbywa się w oparciu o udokumentowane procedury

Przepisy uzupełniono o wskazanie, że ww. wymagania określone uznaje się za spełnione, jeśli odbywają się w oparciu o wskazane normy ISO/IEC 20000-1 i ISO/IEC 20000-2.

W § 11 ust. 4 i 5 projektu rozporządzenia wprowadzono wymagania związane z ustanowieniem planu ciągłości świadczenia usługi oraz planu przywracania po awarii dla elektronicznych usług publicznych – w celu zapewnienia ich dostępności. Wskazano, że wymagania w zakresie planu ciągłości świadczenia usługi oraz planu przywracania po awarii uznaje się za spełnione, jeśli plany są ustanowione w oparciu o normę PN-EN ISO 22301.

Dotychczasowe rozporządzenie KRI wymaga w § 8, aby dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych stosować rozwiązania oparte na modelu usługowym. Model taki został określony jako „model architektury, w którym dla użytkowników zdefiniowano stanowiące odrębną całość funkcje systemu teleinformatycznego (usługi sieciowe) oraz opisano sposób korzystania z tych funkcji, inaczej system zorientowany na usługi (Service Oriented Architecture – SOA)”. Oznacza to, że każdy system teleinformatyczny używany do realizacji zadań publicznych musi być wyposażony w usługi sieciowe. W odniesieniu do takiego systemu rozporządzenie KRI nakłada także obowiązek udostępnienia opisu sposobu korzystania z tych funkcji, czyli dokumentację usług sieciowych. Dodatkowo wskazano, że „do opisu protokołów i struktur wymiany danych usługi sieciowej wykorzystuje się Web Services Description Language (WSDL)”, określając dopuszczalny dla usług sieciowych styl architektury oprogramowania REST. W celu zapewnienia poprawnej współpracy systemów teleinformatycznych przepisy rozporządzenia KRI nakładają na organ podmiotu udostępniającego usługę sieciową obowiązek przekazania opisu protokołów i struktur wymiany danych usługi sieciowej do repozytorium interoperacyjności.

W ramach prac nad założeniami projektu rozporządzenia KRI Grupa KRMC ds. Nowych KRI w podsumowaniu swoich prac wskazała, że „W odniesieniu do definiowania usług sieciowych należy dołączyć protokół komunikacyjny SOAP (standard W3C) oraz styl architektoniczny REST, a także wykorzystać Standardy otwartości danych dla API”.

W związku z powyższym w projektowanym § 12 ust. 1 projektu rozporządzenia określono, że systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych powinny być wyposażone w API, zgodnie z wymaganiami wskazanymi w załączniku nr 5 do rozporządzenia, który jako domyślny (zgodnie ze standardami otwartości danych dla API) przyjmuje standard architektury usług sieciowych REST. Dopuszczono jednocześnie stosowanie dotychczas wykorzystywanego standardu architektury usług sieciowych SOAP.

W § 12 ust. 4 projektu rozporządzenia powtórzono obecne wymagania wynikające z § 16 rozporządzenia KRI, uzupełniając je o wymóg uwzględniania otwartych standardów i specyfikacji. Występujące w dotychczasowych przepisach rozporządzenia KRI sformułowanie „technologie informatyczne” zostało zastąpione poprawnym sformułowaniem „techniki informatyczne”. Jednocześnie został zniesiony dotychczas obowiązujący wymóg publikacji informacji o dostępności opisów standardów w Biuletynie Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw informatyzacji, ponieważ liczba i zmienność występujących standardów oraz specyfikacji, a także specyficzne wymagania różnych systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, powinny skutkować doбором adekwatnych standardów i specyfikacji przez podmiot realizujący zadania publiczne.

W § 13 projektu rozporządzenia określono standardy kodowania znaków w dokumentach wysyłanych z systemów teleinformatycznych podmiotów realizujących zadania publiczne lub odbieranych przez takie systemy. W tym zakresie przepisy zawarte w projekcie powtarzają przepisy rozporządzenia KRI, dokonano jednak zmiany pojęcia „informacji” na „dane”.

W § 14 projektu rozporządzenia przewidziano, że systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych udostępniają dane w co najmniej jednym z formatów plików lub standardów określonych w załączniku do rozporządzenia, powtarzając tym samym obowiązujące dotychczas przepisy rozporządzenia KRI. Jednak z uwagi na fakt, że w załączniku nr 2 do projektu rozporządzenia jest mowa o formatach oraz standardach zapewniających dostęp do danych udostępnianych za pomocą systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, dotychczas używane nieznane i niezdefiniowane pojęcie „zasoby informacyjne” zastąpiono pojęciem „dane”.

W § 15 projektu rozporządzenia określono wymagania dotyczące wymiany danych za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Wymaganie te zostały określone w sposób analogiczny do dotychczas obowiązujących wymagań, wynikających z § 10 ust. 6–8 rozporządzenia KRI.

W projekcie rozporządzenia wskazano, że podmioty realizujące zadania publiczne z wykorzystaniem wymiany danych za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub za pomocą pism utrwalonych w postaci elektronicznej sporządzonych, stosują strukturę danych cech informacyjnych zgodną ze strukturą w postaci schematów XML w repozytorium interoperacyjności. W takiej strukturze należy zawrzeć w szczególności nazwy i zakresy danych cech informacyjnych obiektów.

W § 16 projektu rozporządzenia przewidziano, że przypisanie określonego działania w systemie do osoby fizycznej lub procesu oraz umiejscowienie go w czasie następuje przez dokumentowanie w postaci elektronicznych zapisów w dziennikach systemów (logach). Przepis wskazuje również obligatoryjne i fakultatywne działania użytkowników lub oprogramowania podlegające odnotowaniu w dziennikach systemów teleinformatycznych oraz okres i miejsce przechowywania takich informacji.

Dotychczas używane w rozporządzeniu KRI sformułowanie „pism w formie dokumentów elektronicznych” zostało zamienione na „pism utrwalonych w postaci elektronicznej”, analogicznie jak w art. 14 § 1a KPA, gdzie mowa o „pismach utrwalonych w postaci elektronicznej”.

Zgodnie z ustaleniami Zespołu roboczego Cyfryzacja KPRM, a także wskutek uzgodnień Grupy KRMC ds. Nowych KRI, zagadnienia Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem Informacji (SZBI) zostały wyłączone z zakresu projektowanego rozporządzenia. W obecnym stanie prawnym Unii Europejskiej zagadnienia bezpieczeństwa teleinformatycznego są ujmowane szeroko, adresując wszelkie zagrożenia bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych (w tym zagrożenia infrastrukturalne i osobowe). Uwzględniając wymóg transpozycji do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniającej rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1772 oraz uchylającej dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywy NIS 2) (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 80), wymagania z zakresu SZBI

zostaną uwzględnione w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1077 i 1222).

W § 17 projektu rozporządzenia określono, że dostosowania rejestrów publicznych do wymogów projektowanego rozporządzenia należy dokonać nie później, niż w dniu ich pierwszej istotnej zmiany przypadającej po wejściu w życie rozporządzenia lub w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Podanie maksymalnego dopuszczalnego terminu dostosowania rejestrów publicznych do wymagań rozporządzenia ma na celu wprowadzenie wymaganych zmian także w tych rejestrach publicznych, w których nie będą wprowadzane istotne zmiany przed upływem 2 lat od wejścia w życie rozporządzenia. Analogiczne wymaganie postawiono w § 18 projektu rozporządzenia w odniesieniu do systemów teleinformatycznych podmiotów realizujących zadania publiczne.

5. Załączniki

W załączniku nr 1 do określono identyfikatory obiektów występujących w rejestrach publicznych.

Załącznik nr 2 projektu rozporządzenia określa formaty oraz standardy zapewniające dostęp do danych udostępnianych za pomocą systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych. W załączniku nr 3 projektu rozporządzenia określono formaty plików obsługiwane przez podmiot realizujący zadania publiczne w trybie odczytu.

Jako podstawową zasadę standaryzacji w projekcie rozporządzenia przyjęto, że przywoływana specyfikacja normy lub standardu co do zasady powinna być opisana normą międzynarodową (np. ISO, ITU) lub krajową; jeśli tak nie jest, to powinna być opisana standardem o otwartej specyfikacji. Do katalogu formatów plików nie włączono także formatów specyficznych jedynie dla wybranego działu administracji rządowej lub innego podzbioru podmiotów publicznych (jak np. Jednostki Samorządu Terytorialnego). Takie formaty powinny być definiowane w dziedzinowych ramach interoperacyjności – właściwych dla danego obszaru i zgodnych z projektowanym rozporządzeniem.

Formaty plików zostały zaktualizowane w stosunku do obowiązującego rozporządzenia KRI – usunięto formaty plików obecnie nierozwijane bądź zastąpione przez nowsze. Dodano natomiast nowe formaty, odpowiadające rozwojowi technik informatycznych i telekomunikacyjnych. W projekcie rozporządzenia wprowadzono otwarty standard elektronicznych książek (e-book) z powodu wzrastającej popularności czytników e-booków, a

także określono formaty plików dla otwartych danych ze względu na wysoką istotność otwartych danych dla rozwoju cyfrowego państwa, a także ze względu na wymóg szyfrowania dokumentów podyktowany bezpieczeństwem danych dodano właściwy format pliku.

Załącznik nr 4 projektu rozporządzenia zawiera wzór oceny interoperacyjności krajowej, gdzie określono zawartość oceny skutków zmian, obejmującą metrykę i wyniki oceny skutków zmian.

W załączniku nr 5 projektu rozporządzenia określone zostały natomiast wymagania dla interfejsu programistycznego aplikacji (API) systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych.

Wymagania w zakresie standardu architektury usług sieciowych REST bazują na standardzie API otwartych danych, który „Został stworzony po to, aby administracja publiczna udostępniała swoje dane przez API według jednolitego standardu. Udostępnienie danych zgodnie ze standardem ułatwi wykorzystanie danych publicznych i łączenie ich z różnych źródeł, a w konsekwencji tworzenie innowacyjnych dóbr, usług i produktów przez przedsiębiorców, organizacje pozarządowe, programistów. Standard obejmuje m.in.: architekturę usług sieciowych REST, opis składni oraz elementów URI, czy obsługę zdarzeń http” (standard stanowiący załącznik nr 3 do uchwały nr 28 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2021 r. w sprawie Programu otwierania danych na lata 2021–2027 (M.P. poz. 290)). W standardzie architektury usług sieciowych REST nie zastosowano wymagań specyficznych dla danych uznawanych za otwarte (m.in. wytyczne wobec otwartych danych odnoszące się do anonimizacji danych osobowych, przewyższanie barier udostępniania danych czy poziomy otwartości danych).

Projekt rozporządzenia dopuszcza również stosowanie standardu architektury usług sieciowych SOAP w przypadkach uzasadnionych specyfiką podmiotu publicznego lub świadczonych przez niego usług. SOAP może być stosowany tam, gdzie wymagane jest ponadstandardowe bezpieczeństwo czy zachodzą złożone transakcje. Interfejsy SOAP wspierają właściwości ACID stanowiące, że dane nie mogą być zmieniane między transakcjami: atomowość (atomicity), spójność (consistency), izolacja (isolation) oraz trwałość (durability).

III. Wejście w życie przepisów

Przewiduje się, że projektowane przepisy wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W projekcie rozporządzenia przewidziano inną datę wejścia w życie:

- 1) § 11 ust. 4 i § 14, które wchodzi w życie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) § 5 ust. 5, § 8 ust. 1 i 3, § 9 i § 12 ust. 1 i 2, które wchodzi w życie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

IV. Pozostałe informacje

Projekt rozporządzenia zawiera przepisy techniczne, w związku z tym podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projektowane regulacje nie stoją w sprzeczności z prawem Unii Europejskiej. Projekt rozporządzenia nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób z niepełnosprawnościami oraz osób starszych.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć bezpośredniego wpływu na sytuację mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

Projektowane rozporządzenie będzie miało pośredni pozytywny wpływ na wskazane obszary przez zmniejszenie obciążeń administracyjnych na skutek wyeliminowania obowiązku kilkukrotnego podawania i aktualizacji danych przy załatwianiu spraw, przyspieszenie procedur administracyjnych, w tym obsługi przedsiębiorców przez organy administracji publicznej, a także szybsze i sprawniejsze rozpoznawanie spraw oraz pogłębienie zaufania do państwa oraz do organów administracji dzięki dostępowi do informacji o wszystkich danych oraz o wszystkich operacjach na danych dotyczących danego podmiotu w rejestrze publicznym.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677), projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r.

poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408), zostanie on udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie szczegółowych sposobów realizacji obowiązków w zakresie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Dariusz Standerski, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Cyfryzacji Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Katarzyna Bis-Plaża, Dyrektor Departamentu Projektów i Strategii w Ministerstwie Cyfryzacji, tel. 22 245 59 13, e-mail: Katarzyna.Bis-Plaża@cyfra.gov.pl	Data sporządzenia 29 maja 2025 r. Źródło Upoważnienie ustawowe – art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. ...) Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania rozporządzenia jest wynikiem nowelizacji ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zwanej dalej „ustawą o informatyzacji” dokonanej ustawą z dnia ... 2025 r. o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), zwaną dalej „ustawą o zmianie ustawy o informatyzacji”.

Zgodnie z nowym brzmieniem art. 18 ustawy o informatyzacji Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby realizacji obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz wart. 14 ust. 1, tj. minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, Krajowe Ramy Interoperacyjności i minimalne wymagania dla rejestrów publicznych. Określając powyższe wymagania, Rada Ministrów uwzględni zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową, europejską lub krajową jednostkę normalizacyjną.

Zgodnie ze zmienionym art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o informatyzacji podmiot realizujący zadania publiczne używa do ich realizacji systemów teleinformatycznych spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi: zapewniających spójność działania tych systemów, określających model architektury oraz specyfikacje API tych systemów, formaty danych oraz protokoły komunikacyjne i szyfrujące, przy zachowaniu możliwości nieodpłatnego ich wykorzystania, zapewniających sprawną i bezpieczną wymianę danych między podmiotami publicznymi oraz między podmiotami publicznymi a organami innych państw lub organizacjami międzynarodowymi.

W zmienionym art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o informatyzacji przewidziano, że podmiot realizujący zadania publiczne używa do ich realizacji systemów teleinformatycznych zapewniających interoperacyjność zgodnie z Krajowymi Ramami Interoperacyjności, obejmującymi zagadnienia dotyczące: sposobu postępowania podmiotu realizującego zadania publiczne w zakresie stosowania i wyboru norm, standardów, metod oraz formatów, sposobu osiągania interoperacyjności oraz ocen interoperacyjności krajowej, o której mowa w art. 12n ustawy o informatyzacji.

Przepis zmienionego art. 14 ust. 1 ustawy o informatyzacji stanowi, że podmiot realizujący zadania publiczne prowadzący rejestr publiczny jest obowiązany prowadzić ten rejestr zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych, określającymi kluczowe typy i identyfikatory obiektów w rejestrach publicznych oraz zasady prowadzenia i dostępu do rejestru publicznego.

Upoważnienie ustawowe do wydania przedmiotowego rozporządzenia (art. 18 ustawy o informatyzacji), na podstawie art. 17 ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji, wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy. W tym terminie zostanie zatem wydane projektowane rozporządzenie a do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych będzie obowiązywało aktualnie obowiązujące rozporządzenie, . tj. rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 maja 2024 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. poz. 773).

Niniejszy projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie sposobu realizacji obowiązków w zakresie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, zwany dalej „projektem”, adresuje zagadnienia, o których mowa wyżej, wynikające ze znowelizowanej ustawy o informatyzacji.

Dodatkowo konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z dokonanych analiz i oceny stanu funkcjonowania obecnie obowiązującego z dnia 21 maja 2024 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych oraz poprzedzającego go rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych oraz wymiany informacji w postaci elektronicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2247).

W czasie pandemii COVID-19 zidentyfikowano problemy dotyczące zapewnienia ciągłości świadczenia usług i podtrzymania procesów administracyjnych, z jakimi mierzyły się jednostki administracji publicznej. Dostrzeżono również rosnące zapotrzebowanie na usługi elektroniczne (zwłaszcza o wysokim stopniu dojrzałości), umożliwiające ograniczenie interakcji między urzędnikiem, przedsiębiorcą i obywatelem. Wyzwaniem jest zatem poszukiwanie rozwiązań organizacyjnych, semantycznych i technicznych pozwalających na efektywną realizację zadań publicznych bez angażowania lub z minimalnym możliwym angażowaniem obywateli i przedsiębiorców, a także ułatwienie dostępu do użytecznych usług świadczonych za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Zapewnienie niezakłóconej działalności administracji rządowej i samorządowej w sferze cyfrowej wymaga dalszego zwiększania dostępności danych w rejestrach publicznych, cyfryzacji procesów administracyjnych i efektywnych technik zapewnienia funkcjonalności, niezawodności, używalności, wydajności, przenoszalności i pielęgnowalności systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań publicznych. Jednocześnie jest brak powszechnie obowiązującego i jawnego standardu dla interfejsu programistycznego aplikacji (API) dla systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań publicznych, który ułatwiałby i przyspieszał integrację rozwiązań cyfrowych, przyczyniając się do zwiększenia interoperacyjności. Systemy i rejestry publiczne nadal nie są w pełni interoperacyjne, co uniemożliwia sprawną współpracę instytucji w realizacji złożonych procesów administracyjnych i wymianę informacji, a znaczna część danych jest gromadzona wielokrotnie i powielana (na poziomie centralnym, regionalnym i lokalnym), nie są one ponownie wykorzystywane w wystarczającym stopniu, co skutkuje zwielokrotnionymi nakładami na gromadzenie danych i niespójnością informacyjną.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Cel projektu może zostać osiągnięty jedynie za pomocą środków o charakterze legislacyjnym. Jest planowane wydanie rozporządzenia określającego minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, minimalne wymagania dla rejestrów publicznych oraz Krajowe Ramy Interoperacyjności.

Projekt określa Krajowe Ramy Interoperacyjności, w tym sposoby osiągania interoperacyjności organizacyjnej, semantycznej oraz technicznej.

W projekcie przewidziano, że interoperacyjność na poziomie organizacyjnym będzie osiągana przez informowanie przez podmioty realizujące zadania publiczne o zakresie funkcjonalnym oraz sposobie dostępu do elektronicznych usług publicznych realizowanych przez te podmioty, wskazanie przez ministra właściwego do spraw informatyzacji miejsca przeznaczonego do publikacji informacji, o których mowa wyżej, standaryzację i ujednolicenie procesów oraz procedur z uwzględnieniem konieczności zapewnienia poprawnej współpracy podmiotów realizujących zadania publiczne, w tym efektywnej wymiany danych, oraz przez publikowanie i uaktualnianie w Biuletynie Informacji Publicznej przez podmiot realizujący zadania publiczne opisów procedur obowiązujących przy załatwianiu spraw z zakresu jego właściwości za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Interoperacyjność na poziomie semantycznym będzie osiągana natomiast przez stosowanie minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, określonych w projekcie, stosowanie struktur danych i znaczenia danych zawartych w tych strukturach, a także słowników, schematów klasyfikacyjnych, taksonomii oraz list kodowych dla danych gromadzonych w rejestrze publicznym, opublikowanych w repozytorium interoperacyjności, a także stosowanie w rejestrach publicznych odwołań do rejestrów publicznych zawierających dane referencyjne w zakresie niezbędnym do realizacji zadań publicznych oraz stosowanie formatów plików określonych w załącznikach do rozporządzenia.

Interoperacyjność na poziomie technicznym będzie osiągana przez stosowanie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz korzystanie z interfejsów programistycznych aplikacji (API) systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych.

Interoperacyjność będzie osiągana także przez stosowanie regulacji zawartych w przepisach odrębnych, a w przypadku ich braku poprzez uwzględnianie postanowień odpowiednich norm zatwierdzonych przez międzynarodową, europejską lub krajową jednostkę normalizacyjną, z uwzględnieniem otwartych standardów i specyfikacji oraz przez przeprowadzanie przez podmiot realizujący zadania publiczne oceny interoperacyjności krajowej. W projekcie doprecyzowano zakres ocen interoperacyjności krajowej, przyjmując wzór ocen interoperacyjności krajowej, który będzie stanowił jeden z załączników do rozporządzenia.

W zakresie minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych w projekcie określono w szczególności typy obiektów, które można wyróżnić w rejestrach publicznych (osoba fizyczna, podmiot, obiekt przestrzenny) oraz wskazano, że każdy obiekt, w obrębie danego typu, powinien mieć nadany unikatowy identyfikator. Struktura identyfikatorów obiektów określona

została w załączniku nr 1 do projektu rozporządzenia.

Dodatkowo w projekcie przewidziano, że podmiot prowadzący rejestr publiczny przy użyciu systemu teleinformatycznego zapewnić ma rozliczalność wszystkich operacji na danych tego rejestru publicznego. Podmiot prowadzący rejestr publiczny przy użyciu systemu teleinformatycznego będzie także obowiązany do oznaczania rekordów lub danych w rejestrze publicznym znacznikiem czasu oraz zapewnienia mechanizmu informowania o zmianach danych referencyjnych w czasie rzeczywistym przy pomocy API systemów teleinformatycznych, przy użyciu których jest zapewniany dostęp do rejestru publicznego.

Przewidziano, że informacje o pojedynczym punkcie kontaktowym dla rejestru publicznego, o którym mowa w art. 14 ust. 1a pkt 4 ustawy o informatyzacji, powinny zawierać w szczególności dni i godziny pracy punktu, adres poczty elektronicznej, adres elektronicznej skrzynki podawczej oraz adres do doręczeń elektronicznych takiego punktu.

W odniesieniu do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych w projekcie wskazano, że dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych stosuje się rozwiązania oparte na modelu usługowym, jednak w przypadkach uzasadnionych specyfiką podmiotu lub świadczonych przez niego usług jest dopuszczalny inny model architektury systemu teleinformatycznego.

Systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych powinny być projektowane, wdrażane i eksploatowane z uwzględnieniem ich funkcjonalności, niezawodności, używalności, wydajności i przenoszalności.

W celu zapewnienia dostępności usług przewidziano, że podmiot realizujący zadania publiczne świadczący elektroniczną usługę publiczną będzie obowiązany do ustanawia planu ciągłości świadczenia takiej usługi oraz planu przywracania usługi po awarii.

W projekcie wskazano, że systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych powinny być wyposażone w API. Wymagania w tym zakresie zostały określone w załączniku nr 5 do rozporządzenia. Załącznik definiuje standard architektury usług sieciowych REST jako domyślny – zgodnie ze standardami otwartości danych dla API. Dopuszczono jednocześnie stosowanie dotychczas wykorzystywanego standardu architektury usług sieciowych SOAP. Nałożono obowiązek publikacji informacji o API systemu teleinformatycznego służącego do realizacji zadań publicznych.

Dodatkowo przewidziano, że systemy teleinformatyczne powinny być wyposażone w składniki sprzętowe lub oprogramowanie umożliwiające wymianę danych z innymi systemami teleinformatycznymi za pomocą protokołów komunikacyjnych i szyfrujących określonych w przepisach, normach, standardach lub rekomendacjach ustanowionych przez międzynarodową, europejską lub krajową jednostkę normalizacyjną.

Jednocześnie w załączniku nr 2 i 3 do rozporządzenia określono formatów plików i standardów zapewniających dostęp do danych udostępnianych za pomocą systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz formatów plików obsługiwanych przez podmiot realizujący zadanie publiczne w trybie odczytu.

W projekcie przewidziano, że rozliczalność w systemach teleinformatycznych podlegać będzie dokumentowaniu w postaci elektronicznych zapisów w dziennikach systemów (logach). W projekcie doprecyzowano zakres działań i informacji, które powinny dostać odnotowane w dziennikach.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Europejskie Ramy Interoperacyjności (EIF – ang. European Interoperability Framework) zostały ustanowione komunikatem Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów (COM(2017) 134 final). Jednym z celów EIF jest zapewnienie wytycznych na potrzeby administracji publicznych w zakresie opracowywania i aktualizacji krajowych ram interoperacyjności (NIF – ang. national interoperability frameworks) lub krajowych polityk, strategii i wytycznych promujących interoperacyjność. Europejskie Ramy Interoperacyjności nie miały do tej pory charakteru wiążącego dla państw członkowskich, stanowiły jednak rodzaj drogowskazu, który określał kierunki działań państw członkowskich w zakresie interoperacyjności. Wymóg zapewniania zgodności Krajowych Ram Interoperacyjności z EIF został jednak ustanowiony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) 2024/90(Dz. Urz. UE L 2024/903, 22.03.2024), zwanego dalej „rozporządzeniem 2024/903”, które stanowi, że w przypadku gdy państwo członkowskie opracowuje krajowe ramy interoperacyjności oraz inne odpowiednie krajowe polityki, strategie lub wytyczne, w najwyższym możliwym stopniu uwzględnia EIF.

Krajowe ramy interoperacyjności państw członkowskich są obecnie regulowane w sposób zróżnicowany. Niektóre państwa ustanawiają regulacje z zakresu interoperacyjności w formie aktów prawnych (np. Finlandia w ustawie „Act on Information Management in Public Administration (906/2019)” czy Hiszpania w królewskim dekrete „Royal Decree 4/2010”), inne państwa udostępniają wytyczne niebędące regulacjami prawnymi (np. Holandia jako Holenderska Architektura Referencyjna „NORA (2010)” czy Malta "National ICT Interoperability Framework" (2022)).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie

Podmioty publiczne (z obszaru szeroko rozumianej administracji publicznej)	81 169	Katalog Podmiotów Publicznych (styczeń 2024 r.)	Prowadzenie systemów teleinformatyczny używanych do realizacji zadań publicznych zgodnie z Krajowymi Ramami Interoperacyjności oraz minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi. Przeprowadzanie ocen interoperacyjności krajowej. Prowadzenie rejestrów publicznych zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych.
Podmioty niepubliczne realizujące zadania publiczne	843	Katalog Podmiotów Publicznych (styczeń 2024 r.)	Prowadzenie systemów teleinformatyczny używanych do realizacji zadań publicznych zgodnie z Krajowymi Ramami Interoperacyjności oraz minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi. Przeprowadzanie ocen interoperacyjności krajowej. Prowadzenie rejestrów publicznych zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych.
Minister właściwy do spraw informatyzacji	1	Informacje ogólnodostępne	Prowadzenie systemów teleinformatyczny używanych do realizacji zadań publicznych zgodnie z Krajowymi Ramami Interoperacyjności oraz minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi. Przeprowadzanie ocen interoperacyjności krajowej. Prowadzenie rejestrów publicznych zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projektowane rozporządzenie zostanie zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt zostanie poddany konsultacjom publicznym, które będą trwały 21 dni.

W ramach konsultacji publicznych projekt otrzymają następujące podmioty:

- Centrum Cyfrowe Projekt: Polska;
- ENIGMA Systemy Ochrony Informacji Sp. z o.o.;

- EuroCert Sp. z o.o.;
- Federacja Konsumentów;
- Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń;
- Fundacja Digital Poland;
- Fundacja Dobra Sieć;
- Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji;
- Fundacja Instytut Mikromakro;
- Fundacja IT Leader Club;
- Fundacja Moje Państwo;
- Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej;
- Fundacja Nowoczesna Polska;
- Fundacja Panoptykon;
- Fundacja Projekt Polska;
- Fundacja Widzialni;
- Instytut Kościuszki;
- Instytut Sobieskiego;
- Instytut Spraw Publicznych;
- Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego (ICM) UW;
- Internet Society Poland;
- Izba Gospodarki Elektronicznej;
- Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
- Krajowa Izba Gospodarcza;
- Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- Krajowa Izba Radców Prawnych;
- Krajowa Rada Komornicza;
- Krajowa Rada Notarialna;
- Naczelna Organizacja Techniczna;
- Naczelna Rada Adwokacka;
- Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorskich;
- Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- Polska Izba Gospodarcza Zaawansowanych Technologii;
- Polska Izba Informatyki Medycznej;
- Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
- Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej;
- Polska Izba Ubezpieczeń;
- Polska Rada Biznesu;
- Polski Związek Krótkofalowców;
- Polskie Towarzystwo Informatyczne;
- PWPW S.A.;
- Rada Główna Instytutów Badawczych;
- Sieć Badawcza Łukasiewicz;
- Stowarzyszenie Budowniczych Telekomunikacji;
- Stowarzyszenie Instytutu Informatyki Śledczej;
- Stowarzyszenie Inspektorów Ochrony Danych Osobowych;
- Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji;
- Stowarzyszenie „Miasta w Internecie”;
- Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej;
- Stowarzyszenie Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce;
- Stowarzyszenie Sieć Obywatelska – Watchdog Polska;
- Stowarzyszenie Top 500 Innovators;
- Stowarzyszenie Urzędników Stanu Cywilnego Rzeczypospolitej Polskiej;
- Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny;
- Związek Banków Polskich;
- Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego;
- Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
- Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom;
- Związek Pracodawców Mediów Publicznych;
- Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza.

W ramach opiniowania projekt otrzymają:

- a) organy administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, edukacji i nauki:

- Prezes Głównego Urzędu Statystycznego,
- Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
- Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia,
- Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych,
- Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego,
- Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
- Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- Prezes Urzędu Zamówień Publicznych,
- Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej,
- Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

- a) Rada Dialogu Społecznego;
- b) Rada Działalności Pożytku Publicznego;
- c) Business Centre Club;
- d) Forum Związków Zawodowych;
- e) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
- f) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- g) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- h) Konfederacja Lewiatan;
- i) Związek Rzemiosła Polskiego;
- j) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- k) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- l) Polskie Towarzystwo Gospodarcze.

Projekt zostanie przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Koszty realizacji zadań ministra właściwego do spraw informatyzacji zostaną sfinansowane w ramach części 27 budżetu państwa przez stosowne przesunięcia i zagospodarowanie obecnego potencjału rzeczowego i kadrowego. Regulacje nie będą stanowiły podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki finansowe z budżetu państwa na ten cel.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Koszt zmian wprowadzonych projektem rozporządzenia został oszacowany na mln zł. Koszty obejmują wydatki związane z: 1) dostosowaniem się wszystkich podmiotów publicznych oraz podmiotów, innych niż podmioty publiczne, realizujących zadania publiczne w szczególności do następujących wymagań z projektu: a) udostępniania danych w formatach plików, przewidzianych w projekcie, b) prowadzenia systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi,												

	c) wyposażenia systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych w API, d) przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej; 2) dostosowaniem się podmiotów prowadzących rejestry publiczny przy użyciu systemów teleinformatycznych do wymagań z projektu, w szczególności: a) zapewnianie rozliczalności wszystkich operacji na danych rejestru publicznego, b) zapewnianie dostępu do rejestru publicznego przez API rejestru publicznego, c) oznaczanie rekordów lub danych w rejestrze publicznym znacznikiem czasu, d) zapewnianie mechanizmów informowania o zmianach danych w czasie rzeczywistym, przy pomocy API rejestru publicznego. We wszystkich wyliczeniach uwzględniono współczynnik inflacji, zgodnie z Wytycznymi dotyczącymi stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw (aktualizacja – październik 2024 r., Minister Finansów, Warszawa, 10.10.2024 r.).

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Czas w latach od wejścia w życie zmian		Skutki						Łącznie (0-10)
		0	1	2	3	5	10	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	duże przedsiębiorstwa sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	W przypadku przedsiębiorców, którzy realizują zadania publiczne na podstawie przepisów odrębnych albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny, może być konieczne poniesienie wydatków związanych z dostosowaniem do wymagań nałożonych na podmioty realizujące zadania publiczne, wynikających z projektu.						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	duże przedsiębiorstwa	Zmniejszenie obciążeń administracyjnych przez wyeliminowanie obowiązku kilkukrotnego podawania i aktualizacji danych przy załatwianiu spraw. Przyspieszenie procedur administracyjnych, w tym obsługi przedsiębiorców przez organy administracji publicznej, szybsze i sprawniejsze rozpoznawanie spraw.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Zmniejszenie obciążeń administracyjnych przez wyeliminowanie obowiązku kilkukrotnego podawania i aktualizacji danych przy załatwianiu spraw. Przyspieszenie procedur administracyjnych, w tym obsługi przedsiębiorców przez organy administracji publicznej, szybsze i sprawniejsze rozpoznawanie spraw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zmniejszenie obciążeń administracyjnych przez wyeliminowanie obowiązku kilkukrotnego podawania i aktualizacji danych przy załatwianiu spraw. Przyspieszenie procedur administracyjnych, szybsze i sprawniejsze rozpoznawanie spraw.						
	organy administracji publicznej	Przyspieszenie procedur administracyjnych, szybsze i sprawniejsze rozpoznawanie spraw, ograniczenie czasochłonności realizowanych procesów.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozwiązania nie będą mieć bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób z niepełnosprawnościami oraz osób starszych, a także na obywateli i gospodarstwa domowe. Projekt będzie miał pośredni pozytywny wpływ na wskazane obszary przez przemodelowanie procesów w relacjach państwo-usługobiorcy i maksymalne ograniczenie obciążeń. Po wejściu w życie przepisów projektu procesy zachodzące między podmiotami publicznymi i						

	obywatelami oraz przedsiębiorstwami, jak również między współpracującymi ze sobą podmiotami publicznymi, będą mogły być w większym stopniu zelektronizowane, a dzięki temu również zoptymalizowane.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: Zmniejszenie liczby dokumentów i zmniejszenie liczby procedur będzie wynikiem m.in. rozwiązań zapewniających interoperacyjność systemów teleinformatycznych oraz ułatwień w zakresie wymiany danych między systemami teleinformatycznymi.

9. Wpływ na rynek pracy

Nie stwierdzono wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Sądy powszechne, w zakresie swojej działalności administracyjnej, będą obowiązane do stosowania przepisów rozporządzenia.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. W związku ze zróżnicowanymi terminami wejścia w życie zmian w ustawie o informatyzacji, której wykonanie stanowi rozporządzenie, część przepisów rozporządzenia wejdzie w życie po upływie 6 miesięcy lub 12 miesięcy od jego ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

W ustawie o zmianie ustawy o informatyzacji przewidziano, że minister właściwy do sprawy informatyzacji, z upoważnienia Rady Ministrów, będzie dokonywał, nie rzadziej niż raz na 3 lata, przeglądu standardów oraz specyfikacji, o których mowa w przepisach rozporządzenia, w celu ich oceny pod kątem zapewniania interoperacyjności, w tym stwierdzenia:

1) stopnia ich zgodności z aktualnymi opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową, europejską lub krajową jednostkę normalizacyjną – z uwzględnieniem otwartych standardów i specyfikacji oraz zasady równego traktowania różnych rozwiązań informatycznych;

2) stopnia ich zgodności z europejskimi ramami interoperacyjności, o których mowa w art. 6 rozporządzenia 2024/903;

3) zakresu i stopnia ich stosowania przez podmioty realizujące zadania publiczne.

Raport z takiego przeglądu zostanie udostępniony w repozytorium interoperacyjności utworzonym na podstawie ustawy o informatyzacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy.

Minister do spraw Unii Europejskiej

Adam Szłapka

DPUE.720.781.2024.AR(30)
Warszawa, 03 czerwca 2025 r.
Dot. RM-0610-79-25 z 02.06.2025 r.

Pani Joann Knapińska
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z wyrazami szacunku

z upoważnienia

Ignacy Niemczycki
Sekretarz Stanu
/dokument podpisany elektronicznie/

Do wiadomości:
Pan Krzysztof Gawkowski
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Cyfryzacji